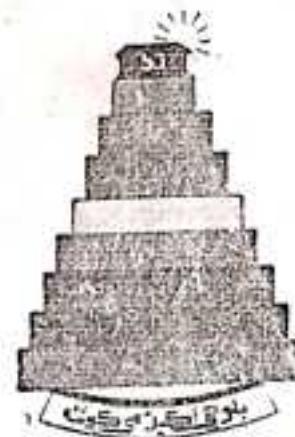

گیلی کسو

(یشتهی)

حاجی هون بزدار

اسحاق بزدار

بلوچی اکیده کوشہ

گنبدی کرسو

(ششمی)

حاجی مومن بزردار

محمد اسحاق بزردار

بسوچی اکیدمی کوئٹہ

مکیں حق پہ بلوچی اکیڈمی

اولی وار

لیکھو

بہا

چھاپ جاہ

چھاپ کنونک

۵۰۰

شش کلدار
فلات پریس کوئٹہ
بلوچی اکیڈمی کوئٹہ

انٹورسٹ ۱۹۶۳ء

<u>نمبر صفحہ</u>	<u>نے زار: حاجی مومن بُزدار</u>	<u>نمبر شمار</u>
۱	نورنگ ء مرگ	۱
۲	مشق ۽ گنونخ	۲
۹	دُر ۽ سیر	۳
۱۴	رَولان بادشاہ	۴
۲۳	اکبر بادشاہ	۵
۲۲	تکل بکاولی	۶
۵۰	ظفرت شاہ	۷
۶۲	سکاموں سچار	۸
۸۰	تو تکل شاہ	۹
۸۳	شہزادی سردار	۱۰

نے زار: محمد اسحاق بُزدار

۹۶	میر جزء	۱۱
۱۰۵	گنجڑا و ڈاڑو	۱۲
۱۱۱	سخاوت بادشاہ	۱۳
۱۲۶	گرھ مسکھڑا	۱۴
۱۳۱	ناجل ملکھ	۱۵
۱۴۱	ضدی بادشاہ	۱۶
۱۴۵	پانزو گرائغ ۽ شرار	۱۷

نمبر صفحہ

۱۵۲

۱۴۶

۱۶۲

۱۸۳

۱۸۹

۲۰۰

۲۱۹

۲۳۲

سُمندی سوڈاگر

غُریب

لُصیر خاں دُز

طَّلَّوْهُو پیازو

ایمانداریں بادشاہ

پُچھلان پر کی

فقر بادشاہ

حاتم بادشاہ

۱۸

۱۹

۲۰

۲۱

۲۲

۲۳

۲۴

۲۵

نمبر شمار

نورنگ اور ملک

بیدارشا ہے اُنہیں سپرایہ سوڈاگر کے دے نشد۔ آہنیاء آدم زانافی سوڈاگر کی کھٹ۔

نشہ دیریں تو سماں شست رال، مژد بہا لفڑت کھاڑتھے شتوں کوں۔ چھپو کر کہنیں زمانقان گلامانی فیض کھنخ اور شوٹکٹے رواج پاڑات۔ ہے ڈول، روشن گزرا ناماغلوں۔ آہنی عادیں ملکاں شست
گلام لفڑت کی در تھوڑتھوڑکوں گڑا آہنیانی کھٹ، لفڑ کر ہشت لوغا نشست وار تھی۔ قی کہ آں نہ
نتم ٹھوڑ گڈا تھرت نشست گلام لفڑت کھاڑتھوں تھی۔ آں سوڈاگر کے پورہ ہیاں وہیا جٹھو
بیدھکے، آں سوڈاگر پہر دیری، ملکے سپرے سوڈاگر کی عاشتو افادا شتو یا زین نال، مژد بہا
لگھنونوں تھنی نشہ آہنیانی بیا مایہ زال، باز سپرہ اور زیدابرو۔ وہی دل، دلیں لکھنی کرائے
زال، غلوغا روان وٹ سپرے کھنابن گرال۔ اے زال ہلاں بیٹیں لونی بیٹی شغابن گڑا
منزلان جنمانی کے لوپا اسکو تھنبو۔ گڈا مژدوم سپرے بازا راشو شکفا گڈا تھنونوں تھی۔ ہمارا سپرہ امیں
زال وہی لوغا اشتی۔ قی کہ یا کھی گلام کل بہا بیٹنونوں گڈا گڑ دلو لوغا آکو۔ یہ ملا عوادھیاں
تھنداں زال، لکاح گھٹو تھنی۔ بیانا بیانا اے حال داں بادشاہ گوشان کھنفو۔ بادشاہ ده
دل، دل آنکو دیں پیدا بیٹو کرائے زال چھو کر اکھر سپرہ امیں تھے گڈا اے نہ میں دل سینیں دل دل
میں دلست عرباچکیں۔ آخر بیدارشا وہی دزیرہ مٹھائیں کھو صلاح لفڑتو۔ وزیر دل، دلے
نال، گرے غرم شوق پیدا بیٹو ہے ہے ظاہر کھنی سر بادشاہ سلامت میں تھنی ہراما کھنابن
دیلے جناب، گڈا اشوف پہندا تھرا جمال دیاں۔ وزیر گڈا دلو وہی لوغا شتو بادشاہ وہی بنداب شفتہ
ہر کھس سپرہ بونی کر شفتہ روشن بیٹو تم وزیر لانیار کی کھشی شتو بادشاہ خذبت، عوادھی بیٹو بلشہ
پھٹکی هشو کر تھی صلاح چھے ایں۔ میں دل نہ بانیہ موجھا بینے نہ انابن کہ چھپ کھاں۔ وزیر اکو مشینو کر

اے تہ باز سوکھائیں کارے تھرا منجھا سینی نیں مکھو دشی مو بجھا در جھن۔ بادشاہ پھول نہ من
 چھوں۔ وزیر اگر گوئشتو سایں تھو سوز اگر الو سھائیں او آہنی ور اگوئش کریا نہ مناں نورنگ^۱
 مرگ^۲ گر بیار دے نہ تہ مس تھی لاف دن۔ نے مرگ آہنی دست کھیٹ اونے
 اے دنیا پھشت^۳ بھیت۔ آخر ایں بنا بی کھیٹ گڈا تھرا آہنی لات عد دن۔ بچدا
 زال^۴ کا سیر کھن گرہ بادشاہ را وزیر اے صلاح بانہ پنڈ آنکو۔ ہمال دخت^۵ یہ نوکم^۶
 دیند اسی گوئشتنی بُر و غلام سوز اگر کو انجن پیار۔ نوکر کہ بادشاہ حکم دا لوتہ آں گور سودا اگر^۷
 شستہ گوئشتو سایں تھرا بادشاہ طلبغیں۔ سوز اگر ہماں دختا گو نوکر اپھی عروان بنیاد۔ بادشاہ^۸
 دبلد^۹ آنکو حاضر بثیو۔ بادشاہ حکم دا لوتک نورنگ^{۱۰} بیار دے اگر تھو مرگ
 نیاڑ تھوتہ گڈا اس تھی لاف دن۔ سوز اگر خوار حیران بیٹو پھکیے سوز اگر شیذ پھیشا
 اے مرگ عِنام دے نے نیککو۔ درکھا ہوز اہشک حیران بثیو۔ بیٹہ گوئشتنی سایں
 مناں چھپی عِمہلت^{۱۱} دے۔ بادشاہ^{۱۲} گوئشتو کہ تھرا سے روشن مہلتیں یہ سوز اگر گوئشتو
 کہ سایں سے روشن عَتہ بچکار پڑت نویش دیٹا^{۱۳} جو بھگڑ^{۱۴} مکھو ہفت روشن مہلت
 گفتی^{۱۵}۔ گڈا منجھا سینا گڑ تو بوجا آنکو۔ زال^{۱۶} سوز دع تیار کھنو وہی مڑو گوا بھی یا لفون^{۱۷}
 ور۔ مڑا جواب دا لوتک من چھپی نور آں۔ زال حیران بیٹو پھول کھٹی کہ تھو پچے لفون تو دے
 حیرت دیستین۔ سوز اگر اگوئشتو کر من چھپی ڈولے ہن لفون^{۱۸} دراں کہ ہفتی روشن^{۱۹} بادشاہ
 میں لاف دیتی۔ زال^{۲۰} پھول کھتو کہ تھی ڈوہ چھے ایں بادشاہ تپکے تھی لاف عِنیدت۔
 سوز اگر اگوئشتو کہ بادشاہ^{۲۱} مناں حکم دا لوتک من ہفت روشن اندر بادشاہ خدمت^{۲۲}
 نورنگ^{۲۳} مرگ^{۲۴} بیاراں بیٹے من تہ اے مرگ عِنام دے مرشی اشکشو من نہ زانان کہ
 اے مرگ دنیا پھشت^{۲۵} دیستین یا نہ اگر دیستین تہ تھاں ملک^{۲۶} بھیت، ہن ہفت
 روشن^{۲۷} آہنی وچھوں اڑ تھو کھناں۔ زال^{۲۸} گوئشتو سمجھ کا لواریں کہ تھی لفون^{۲۹} ہوں نیٹ
 او تھو باز مونجھا^{۳۰}۔ مڑا اگوئشتو ہو حال پیشیں۔ زال^{۳۱} گوئشتو کہ وزنی مربی نورنگ^{۳۲} مرگ^{۳۳}

س خدا کھاراں دیاں س آہنی مسٹر ہواں۔ شوڈ پھندا ہڑدا اُنم و اڑتھو شفت ۶ سہر ٹنون۔ فی
کشف روشن بیشود نہ زال ۷ دلی مڑدار اگر کھتو کہ تھو بر۔ چکل ۸ مرگانی با نہاد پینہ بیان ہڑ
شوت جکل ۹ دز برا را کل کختو کنڈال مردشی ایکھوا میں۔ وزیر شے لوغا رائی بیشود بیک سوڈا ۱۰ دلوغا
سوڈا اگر نال ۱۱ با نخند مت کھتو۔ وزیر پہ لال ۱۲ چھو گنزو خ بیشود کہ تھو پھین روشن ۱۳ سہدا
گو زال ۱۴ بیٹ کڑا ک جبھی بیکھا گڑ دنو لوغا ۱۵ سو۔ سوڈا اگر ابیکھا پھرانی یہ پھنڈے بستولوغا
ہلا تھو شفت ۱۶ سہر ٹنون۔ فی کہ بخت روشن بیشود تھیپریں سوڈا اگر کھتو پہ مرگانی
با نہ لال زال ۱۷ مہوڈا لوغا سر ۱۸ دلی زال ۱۹ گل دین روشن ۲۰ کا رکھتیریہ مزیں کھٹد ۲۱ کھتو نیا رکھتو
بیکھا تھیپریں سوڈا ۲۲ رکھوں پھنڈا اسکو پچا شر۔ شفت ۲۳ زال او مڑدا ہڑدا و آں ۲۴ لمع گر استونی
ڈلغان گنا ۲۵ اما کھٹد پھر کھننا کھٹد ششہ ۲۶ لغایں پھر کھشیں گلڈا پھر زد تھو ہمان ۲۷ لغاینی پھکھا
تھو و نکھو ۲۸ گودارے ۲۹ جزر ایتا نا ۳۰ پر ان گاڈی ران ۳۱ سہنون سکھڑ دع پھراغدیں پھجو
اشیش آں تھی بندے ۳۲ ڈغا رپھکھا ایسا یں تھنون۔ با لکھوا یہ بے واٹریں کھٹرائے ہمان
کھٹد پھکھا ایر کھتو آہنی سرا تھفڑ ۳۳ تھیش۔ گلڈا مڑ بہوڈا کھتو ۳۴ شتو۔ زال ۳۵ وزیر
لوٹھایں تھو وزیر با نہ دشتو کہ نال شاید ۳۶ پھکھا عاشق بیشود۔ وزیر اسکو سوڈا اگر لوغا
پھجند۔ زال ۳۷ مکھٹر اسرا نند غئے اشارہ کھڑو۔ وزیر کہ فتحتہ نکھڈا ابنا ۳۸ گوڑ تھننا شتو
گلڈا انال ۳۹ مڑدا ہڑدا و آں وزیر ۴۰ بڑ کھشدار مہوڈا ابی ۴۱ والغون پھندا کھڑو بڑ تھو پھر جانی
چکھا و اپنیں تھو یا لکھرا اس زدا اگلابڑ تھو بادشاہ نہ ملت ۴۲ پیش کھتو۔ فی کہ بادشاہ پچھجھے
اڑ تھو کہ اسے میں وزیر بیو، تہ ہمان وختا تو ۴۳ پڑھتے۔

عشوٰ گنو رح

یہ بادشاہی عہد نور ہمیشہ۔ فی کہ جہاں شفاعة وفت بادشاہ شروٹی
لے غادر کھفت سچیوں شفاعة شہر اتحم تو گشت۔ کھنچی۔ بادشاہ عروشی اوثی بلہ شاہی
کوت شفا شہر اگلی گلی پھرست۔ یہ شفاعة بادشاہ شہنشہ لے غادر کھفت تو شہر اتحم فری۔ یہ
پہنچنے کو کوئی زال عہد و شہنشہ لے غادر کھفت تو ہائے شے درا بند کھنچی۔ زال عور کچو
دیم کھتو روں بیٹی۔ بادشاہ دے کھو دیرائی د مبار روں بیٹی۔ زال سرا بادشاہ د مبار
دیکایہ بندے کم زال شتو ته بادشاہ دیشو ہو۔ بیلی اینداں یہ مژدے نے شفاعیں بادشاہ
دو کھا دنیا او شنا ثو۔ ہموزاد لگوں داشتی کم الہداں زال مژد چینے کا لوار کھنوں نہال
کر شتو سچیو۔ ته مژد اگر زال عہد نخان تھانہ زر تھو۔ زال زابار کھنچی۔ مژد اگو شتو دگی این
مرن من کھنچی آیا نو کرتہ نیاں من جھپیں و نتھی سچی انس طار اکھنقاں تھونی ادھرات
کھنچو اتکنے۔ فی مناں سچی ضرورت نیتیں بر د ہر کھلپا کہ استکنے۔
نال عور کھان خواں ناری کھنڈ دیتی یار سچھ د دل ع راصنی نوی۔ اخیر گلشنی ڈس سکھو
باز بے عوراضی بے بیانہ۔

مژد اگو شتو من ہماں دخانگو سقو کا دار کھنماں کہ تھو قی لوغ مژدے سفر ایسے
بیارے میں دیا ایر کھنے۔ اندر تھو اے کارانچی، میتہ سچی رائے میں رائے۔ زال خوار لچاڈ
بیشو عور کھنچو تھا نہ میں روں دلی مژدے سفر۔ بہاں کھانان تھرا دیاں نہالی
شوز اوثی نوع کھلپا۔ بخیر بیں زال سرا بادشاہ د مبار۔ بہذا ناجزا نا زال تک دلو خا پہنچو
بادشاہ دیرا او شنا ثو۔ دو کھنچے کچھ زال تھر نوشہ لے غادر کھفت ہماؤ رفائل بیٹی۔

بادشاہ تھیں ری دمبار فارسی۔ زال ستر تو شتو یار گرد ابڑا مخدوٹی مڑے بُرلشیں سفر
یار و یا طشتی۔ یار اک سفر دیشونہ گوئشی بے دناییں رن دل غیوبی شہ میں متحاء۔ مخدو
ہمکھریں و فادر کی عکر کر گوڈی مڑا کھشو گدمائ دے ہمکھریں و فائے کھٹے۔ بہ دین
جاناں پال۔ گوہے گا لو ارا یار تہ کھڑو بیشو لو غاشتو۔ زال جھٹ عہدو دا ہشک حیران
شیٹ، جھٹے ع پھنا چٹے دیم کھشور داں بیشو تھیں ریں زال سرا بادشاہ دمبا۔ فی
بادشاہ دے پھاڑ تھکھا لکھنوں پستو گوزال نزی بیشو۔ زال ستو درنگ ع سرا الو شاہ
و شار درنگ ع مٹا طنی کھٹی دیونورتے ع بادشاہ جھٹ کھشو بانٹ کھا گفتو۔ زال گوئشتو
بندہ خدا فی مناں مل کر من دنار درنگ ع بناسٹاں پھیکہ فی میں شے زیند اموت گہیں
بادشاہ گوئشتو مخدوں وختا کر مناں پورا میں حال نزی ع من سخرا بیلاں۔ زال
و کھا یا گو اگو کھشو دیشی فی میں جان نیلیت گوئشی مناں بلے مے مخدوے حال
برو شہ سہاں ڈاڈو چھوں ع کھن کہ آہنی نوع خلاں بیندیں بادشاہ زال ع دستا
إشتودا ثہ زال ع دنار درنگ ع بنانو کیں سخنو۔ بادشاہ ستر تو پھذا دی پیلا سکر سپر تو
پا گھروانی کہ شفت روشن بیشو۔ تہ بادشاہ ستو سہاں ڈاڈو گرا۔ ڈاڈو گوئشی مناں
ہے حال ع کوں۔ ڈاڈو گوئشتو تاں حال لوٹ۔ بادشاہ ڈاڈو آر کلیں حال دا ثو
گوئشی فی مناں ڈس کر اے چھین کارے بیشو۔ مناں ہر جھی ع شیش بندی خلیقا سیمان
ڈاڈو گوئشتو ایسا سخو روٹی بادشاہی کاراں کھن سخرا گو اے حالاں چھے کاریں
ہر کھن رو شیعا دن انکھ۔

بادشاہ گوئشتو مناں سو غذیں کہ من داں دنتا شیدا نزوں داں۔ داں دخا کر کھو مناں
اے کلیں حالاں پوہ نخنے۔ اخیر ڈاڈو لاچار بیٹو دشی فی بادشاہ سچھد جان نیلیت۔
گوئشی بروکھا غدرے بیارہ من سخرا گڑ اکلیں حال ع دسٹاں۔ بادشاہ سہاں وخت ع کھا غدرے

اُکٹھہ توڑا تو دستے تو والوں

ڈاڈوئے ہماں کھانغذ مچکھا گوہنگہ سے نکھر دے پھاسید جاییں لیکا کھشتو داٹو
گوئشی کہ فی اسے کھانغذ ازیبہ برو فلاں درشک شیرا کھانغذ اگواٹ دیا دار وٹ
چھاں بوٹ ادشتا۔ گلدا اختراء ٹرچھی معلوم بیت۔ بادشاہ فی کھانغذ زر تھوں
و تھار اتھی بیثو۔ ہکا لانا زیرا ناشتو ہماں درشک شیرا پیٹو۔ کھانغذ گواٹ دیا داشتہ
چھم بور تھو نختی۔ درو کھا پھنڈا کہ چھم پھریں تھو نختی تہ دیئی سُجان اللہ مس نہ بہ قیمتی ایں
حمل ہو نیاما اوشتا لغاں۔ جھوٹھو ہجیران بیٹو انگو وہیان کھنی آگو وہیان کھنی
فریئی، بچھہ توڑیں سمجھا منانیں۔ بر کھلپا اکد لغاہ کھنڈتے سہرا ایں قیمتی ایں بیٹو
اوشتا لقاوں۔ آخر گو خدا فی حیل ہ دیا بیٹو یہ نیکلا گئے واٹ دف اسٹو دیئی واه
قدرت ایندا اندر چھپیں سہرا ایں بادشاہزادی علیشتنگیں۔ بادشاہزادی کہ بادشاہ
دیوتہ بادشاہ آہنی چھکھا چھو گنوخ بیٹو۔ اندر ایمٹو شتو باوشاہزادی گر اگو بادشاہزادی
کالو رکھنی گوئشی تھرا خدا فی نامیں گدوں سیر کن۔

بادشاہزادی گوئشتو مس سیر تہ گو تھو باں بھلیں کھرد نے شطر طوں اغز تھویں شرط طاں
پوکھنے تہ گلڈا من گو تھو سیر باں نہ تہ برو وٹی راء۔ بادشاہ گوئشتو تھرا خدا فی دیکھ
ایں سچھر پیغابی مناں دی شطر طاں دس۔

بادشاہزادی گوئشتو کہ میں اولی شطر طالیشیں کہ تھو گو من شطر نجح بازی ہ بیوکھن انہو تو
شیدا کھشتو تہ گلڈا اختراء دی دوی شطر طاں دے ڈس ان۔ بادشاہ گوئشتو بیار بیڑیا ناشہ
دیر مخن۔ بادشاہزادی شطر نجح اڑا شتو بیار کی لکھو شتو بیو کھانا کھانا مافت و بادشاہزادی
دیٹو کہ میں بادشاہان دی جان ٹائیں دے سہرا کھنی آہنی علی مطلوا بیٹو کہ بیٹن بادشاہ نہ
میں جان سرا کھقیٹ او شرے شطر نجح ٹلاں بیٹے سُدھو بیت۔ بے بادشاہ ول دی سیر بیٹیں

شوق ہے سوب عباد شاہ دشی دید باری سر ادا شتو آخر بازی کئی۔ فی کہ اے شرط پورا
پیشو نہ بادشاہزادی گو شتو کر میں گذری شرط ایشیں کہ میں پہل مولذوں بخوبی ہر منڈی مکھی
چھپی ٹوک و نوار کن بادشاہ دشی ردمی کا سرداہ تھے فی کہ اے شرط پورا شیو نہ بادشاہزادی دید پورا
کہ مولذوں کی پھواد سے بچو ڈگوش عنداہی۔ فی بادشاہزادی کی لامتہ کہ مژد گواہی میں جمکھا
گئیں۔ بادشاہ گو شتو فی تھی اے شرط دے پوزا بیٹو فی گواراں سیراگوں۔

بادشاہزادی گو شتو کر من فی رو غار خالد پھلو کارے ہنخوراں دختا ہمینداں کہ
من تھراں کھا آئی۔ بادشاہزادی گرانی بین و خدا دشی خل ہنخیوں میں کبھی بادشاہ دست دل دوں
گوئیں تھغداں دخت دیہیابی ڈیہہ ہدھیانداری گھن بجل بیہہ لوار دیست، ایشیں
کہ خل نویں کوٹھوے والا دفت دلوں بوڑے۔ بادشاہزادی گدوں ہمیں ٹوک گھر قند شتو
بادشاہ ہمودا سرا نجکھردے موشی ہمید دل عما گھنہ بخوبی بروش عبادشاہ دشی دل دل دل
کھنوں تھے کوٹھوے والا دفت دبوڑاں گندان کہ ایشی نیما چیسے ایریں اونماں بادشاہزادی
چکے ایشی بوڑنے، پیکشم بادشاہ کہ شتو کوٹھرو والا دفت بوکھ تدشی امد۔ ایہ ہر ایں مرگو
نشفاییں، مرگ ہمان دخت دشی باز رچھڈ لعنوں گریانہ رانی گوات، ہمیسر گیں دھنڑے
کھڑبیہ کہ طیہہ چھوڑتھ دتھا پیشو۔ دخت دو کہ سو جھلا بیٹو تہ بادشاہ دیوں تہ ہمان
سائی ایں دو شک تیرا او شنا نما آں فی تھل و نے ماڑی ہیزیران ہلاک بیٹو کہ فی
چھوکھنال گویہ کھسائی ردو بادشاہزادی شے دست دشتو، جھٹ ہمودا
جیرا اینا او شنا نما بیٹو سکھر تودل دل دلیں کھنی کہ تھراں برداں ہمان ڈاٹو گر انوان کہ
ڈھنگ ہنکھت راستا فی شوڈا شتو ڈاٹو گر اونی کلیں حال ہن قیقت دشی گوئی فی ہر گیں
ڈول دل کھنے مناں بادشاہزادی گرا پا جائیں۔

ڈاٹو گو شتو میں فی چھوکھنال فی تھر بکھ کارے شرے میں دست دل بیٹو نویث۔

بادشاہ گو شتو سکھر اونڈائی نماں بخوبی شرخی کہ دو شے لوٹھیں سکھزادیاں مناں تھر ہماں بخل بیٹا

پچائیں فرستہ من مرال۔

ڈاڑو گوئشتو یہ دیگے اس بیت اغز تھوگیں ڈھوند کئے تھے لگتے تھے پچتے بے۔
بادشاہ گوئشتم تھوڑیں من بنیاراں۔

ڈاڑو گوئشتو اغز تھوڑی دیکھ بیار بے منان دیئے۔ تم من آہنیاں کھشان گوہاہنیاں
خوناں پھول و تغوریہ پر تھرا لکھاں دیاں لگتے تھے ہمان تغوریہ زورا اوفر پچتے بے۔ بادشاہ ہل
وخت غم وال بیشو شتو لو غاثی دیکھ پکھنگیکر کا تھجھنی۔ ڈاڑو یہ گوئشتم کہ بھرپریاں
نوں وخت گزی بروٹ میں کار میٹ۔

ڈاڑو عزیز تھو بادشاہ جو حکم لیتھوں گذا آڑ تھو گمراہندی کھشتمی دروکھا پھڈا گوئشتمی بادشاہ
لغویز گھینیں نہیں درجیں بچھا کھشان۔ بادشاہ گوئشتو بھرپریاں کھش دی۔ دیرا محن ڈاڑو عزیز
گراں بند دبے کھستو۔ دروکھا پھڈا بادشاہ حکم بوجھوئی بچھی بادشاہ دیشو کہ بیٹی پچھر لئے زیندگی
ادشتانوالوں گوئشتمی تھوا سے چھیں کارے کھنیں میں پچھے کھشتمی انت۔ ڈاڑو
گوئشتو اے کلیں کارکھہ بچھی سہ حال کینغ عبیشو عشق گھونج کھنیتے آں زال درے شصی دوں
گھونج بیشو۔

ڈلے عرب رہیم

یہ بزرگ کپھری گوکھننا نشنا۔ آہنی کپھری گوکھنیریں، درنائیں، چک چلامگ حاضر
اٹل۔ و ختنے کد بزرگ گوکھنوا میگیں کھنے درکھفیت کر پناں راسین جپر و یعنی کھنے
کھنے۔ ہر کھاچپ کھویہ کپھریں بھیزندیے کہ نشنا آہنی گوکھنوسایں من جپم یعنی
کھوے کھنا۔ بزرگ گوکھنستہ جی سیلی؛ ناخود سیار تھنی کھسو اگنڈاں۔ آہنی گوکھنے
سایں نی میں چشم کھورہن دفت گو دمکھان یک دے نیتیں کھوئے چھے لذت گھیث
متوہمہ دانی ڈکھن خدا پاک ہر درواز غامعاڑ چھنڈ کہ مناں ہماں کہنیں ڈول ڈورنا
کھفت، گڈ اسی پر بھرا کھسا اکاراں۔ بزرگ گوکھن سجدہ گھنستو دعا لوٹھی۔ دروکھا چھدا
سنر کھڑ و کھنی تہ آں کپھریزند ہماں وہی کہنیں درنائی دسہ جھماں دینڈاں شی دمکھان کل

سیت بیٹھو نتھی۔ پٹ سیاہ بیٹھو نتھی۔ ہماں جوانی ہماں دوڑ ہماں بہار پڑ
بزرگ گوکھن دنی بیار تحریق کھسو اکہ ما اشکنوں۔ بھیزندہ کہ درنائیں گوکھنے
سایں کھسو جیزیں۔ میں جوانی دوڑ ہماں اپنی دخت ہمس بانہ نامی ہیں جو دو بیٹھاں۔ من
چکھا نکھفت۔ آں نہر ل کہ بھی بیدھیں۔ نہیں آں بھوئیں ماقلاخ سے دوش منزل
پڑ پھیاڑ عین مڑ وال آں منزل دہ پھانز دوش عجھت کھفت میں اسے ہو جہاں ہر
لڑکی نکھت میں باوشاہی محل و ماظیاں سنتھاٹ۔ شہزاد اس اکھر طے کھاڑی تھے کہ
مناں داں سالاں پورا بست او من دھی لوغا نیشت ہماں مڈ کی داڑ تھد۔ فی کہ آں مڈ کی گست
لگہ اغدیں من شست بادشاہیے محل و ماظہ بیدھی بیدھی۔ یہ روش خیں پچھہ دیزبی ہ
سر گھننا داں شش ماہ گس پندر جز بیٹھو۔ یہ روش ہر بڑھکل ہر نیمار و نختاں۔ و نخست ہ

دیشوں سچان اللہ سے ہے خبکل نیا مایہ مرا میں قیمتی ایں با دشائی محل ع او شنا نغا میں۔ دل و
 گو اشتیں تھے حدا میں سوب کھٹو بڑے خبکل نہ مناں آڑ بخقو مددی رانی۔ بی تہ بزوں ہے
 محل نہ بخپلاں۔ مس کہ نہ کی شتناں دیشوں محل ہے چھبیاریں چلوں باز بجز زین گندھے کوں
 صورتہ ع دالغیر۔ مس آنہی ہو چھبیاریں چلوں گر دس کھٹو کہ فواں جا ہے والد و دیش
 بیشی اندر لپرواں مناں آنہی پھر والدوف نفاہ نیا لکو حیران بیغاں کہ یافذ اسے چھیں کا سے اے محل ع دار دن بیش
 نی چھوں ایشی اند را بزر دال۔ دل ع دختہ ع صلاح دا دکھ شپا و رائیشی گندھا یا رہی۔
 گڈا در بیر بیشوں ہند سے شپڑا او شنا شعا شمودا کہ زیر کہ تو بکھا لگوندرا انھا پار جویں نیا ما شتو
 کھفناں۔ دیشوں ایذا یازیں کو بکھوں گلائی جندر اہ بختیں۔ نے اونی عنے آدم ذاتے
 آنحر میں کو بھوڑ سے جندر اہ بور شخوں گنداریں ایند اکل دو نایں ٹڑی ایریں آں اشتو داؤں بکھریں
 زدنی کو بخوں سے جندر اہ بور شخوں دیشوں ایذا اکل ترا مومی ٹڑی کھفتغا میں۔ آں دے
 اشتو داؤں۔ بیجی کو بختر سے جندر اہ بور شخوں والدوف ٹو نکول بیجان اللہ اے کو بخو
 شخوں خا ششہ شہر دسونا آں پھریں جھٹے انگر آگو دھیاں کھٹوں کہ فواں کھسے بیش دیشوں
 کھس نہیں۔ آخر شمودا دو سونایں سل وئی پھٹتیع گڈھا بستو کنھا پار بیشو رانی دگ
 داؤں۔ مس دل ع کہ فی مناں اے سونایں سل بخیو غیں عمر اہ باز دل۔ گڈا اشتو
 روشن پندر کھٹوں گو کھٹوں فواں ہے تھل چن ع دیپے اے بیٹھ۔ مس داں سے ماہ
 پندر بختر دیشوں کہ کس میں مس بانیا کفی مناں قسلام روشن ع پندر جنت شمع د سہروں
 بیڑ دش بیٹھ مس پندر نیا اٹھ دیشوں میں دل ع مرد شی د بکانے ما لعیں۔ جیس بیٹھ بخ
 ن کہ روشن، بیجھ بیش نہ مس دیشوں فی د بکان زیادہ سیغیں دختہ ع کہ بیہذا دھیاں کھٹوں تھے مس
 دیشوں دھنڑ سے بچا ذا لیقوں۔ مناں ہماں کل کھفتیو کہ دختہ ع طرد سے ع ماذن و سراز داریں
 بخڑ کھٹویں، باز زکما گفتہ مناں چھوٹ بخشت بخٹی۔ فی مناں چیدا پھماں دا بیر میں کہ پھوڑا
 مس آنکھتا۔

پے کہ نو شو یہ جھٹاء بڑا بخوبی ساگی محل گرا پچا عینی ماذن و وانع چکتاد شتی تر اذن کو
کر نلا و لکھوتا شہ کندھا پار بیشو حولی شیا ماشتو اوشا تو مناں ہموز ایشی میریں دشی ماذن
بپی گلک استوا ندر را درا کہ بخت روکھفو نز من دیشو کہ یہ لوٹا میں تو کراوید دست عزیز کھنا،
مناں غنیں لی کہ بیس گرا اٹکھ منار نیا ستوا کر اذد بخونیں پچا خا ایر کھنیں من ہماں تو کراشیرا
ڈھکھڑغاں۔ گلڈ آکن مڑدا بخت را شتد دشی ماذن بپکو۔ ماذن و زوار بیشو ماذن دیشو کا پھدا
بڑا بخو کہ آڑی جنی تر ماذن چھو گوات ڈول و اڈر بخت شہ کندھا پار بیشو۔ من فی ہماں تو کرا
شیرا کھنڈا شان۔ حخت ع دیشوں سبھاں اللہ یہ باز سہر دامن زال و شہ کو بخو سے ع ددا و لکھفت
ظاہر بیشو۔ درکھا پھدا من دیشو کہ فی زال وہ میران و دے دستیں میں سچلو امنا غنیں
مناں ہماں تو کراشیرا آڑ بخو تھی ع دیشو دشی ع من شے زال آننا پھیشا باز زور لائشیلہ
کھنڈ کو ڈول و ٹوکرا ع پیڑا شان و شار د را کھشان۔ بھل میں واکھا تو کرانہ جزر بخو من شماں
زال و پھول بخو مائی بخو کھے و اے مڑد تھی چھے پٹ۔

زال و گلستو براثت من بیاد شاہی جنکھے آکن اے مڑو میں براث ایں۔ اے محل شے
پھشا مار جوڑتا بیخودا اثو۔

من گوئشتو مائی بخو دشی بخیر غلیں کھسو ابیار۔ زال و گوئشتو نادشی پچھٹاء ہے دو چکھوں
مناں گوئتحی بادشاہ پسے بچا میں پھشا منگھا ٹینقو آں بادشاہ جنکھے سانگے گوئیں براث ڈیشو
میں پچھٹ ع دیند نیا میں براثت د گوئشتد کہ آبا مار ہر د ویساں خیگی نیا مایر محل و تبر جھنمن
دے سے پچھٹاء ہے محل پر مابستہ۔ میں براث ع تھر تھی دولت شتی کہ غرفنو پروت عزیز بخو
ہمیڈا آڑ بخو ایر کھنی۔ کپڑا مار ہر د ویں داں دوازدہ سال وہماں سانگنیں بادشاہ گرا
ہے اڈا سانشنا میشوں کہ فواں آکن بادشاہ میں نشار ادات بے آکن بادشاہ گوشے سے
نر زنگی خود آخر دوازدہ سال وہ میںے گوئرغا رندیہ روش و میں براث ع وٹ ہماں بادشاہ
و گوئشتو کرنی میں زال و دے اد بخو دشی نشار اسیر کھن گمرا۔ آکن بادشاہ گوئشتو کرم نے تھرا

وئی جنکھر دیاں نے تھی گہارا وئی بچا پریواں۔ گذ امیان میں بیڑا شد، گونگیستو چینیا شودا
سر گفتہ۔ فی کہ ما محل نیا ما آنکھوں ته میں براٹ، ے کوٹھوںی ڈاڑھوں جھپڑا سیغا دینوں وئی
تھیو غیبی ملی سنجھا تھی۔ ته دوسروں میں ہشیل گاریں۔ گذ امیان ہیندا اشی کوٹھی کہ میں نی
روخان وئی ملی دمبا اسز من وئی ملی تھر تو اڑھتو نہ گذ اگڑہ دال روواں وئی زال وے
کھاراں نہ تھوڑا تھی کار زانت۔ وئی ماڈن ے زوار بیٹھی دمبا روواں بیٹھو پھدا
تھرا اڑھتو ہیندا لوگوں اسیرا ڈھکنی گذ اگڑہ تو پھدا اشتتو بیٹہ کہ وئی زال اور ٹاشتو
ہے مئے قالیں ہے کھسویں۔

من گوٹھتو مائی تھرا خدائی نام ایں کہ مناں شیزد اور گن۔ من خدائی حکماں گوئیجا تھی
براٹ ے ککھنا لے۔

آں مائی ے گوٹھتو اد امیں وئی کو شیش کھانا اسز تھو میں زوار دھفقطے ته تھرا کھنان
کھانا پھدا تھرا وئی بیٹھیں گوٹھوں بخوبیں لو عتا بر دئے بھانویں بردے میں براٹو
ککھنے۔ دروکھنا ماہر دویشاں نور لاٹھو ماڈیو مئے واکھا ڈوکھا شہہ ہندادے نہ
جھریت۔ آندر کاں مائی ے سنتو لو یا میں سیکھے اڑھو ڈغار شدہ دریا پیدا ڈھنڈو سرگ، رازا
کھنی گذ اس ہمال پیغیں راہ ے دادا دھفقطاں۔ فی کہ مناں دیا کھشتو نہ گذ امیان
گوٹھی کہ براٹ کو کھٹو نیا مائے میں براڈن میں بخقو بروہما منی گرلند
سپار۔ سچ بھنی گذ اشہ محل بڈ دایسیں براڈن رند جھکھا پھر عینی گذ اپہان میوٹ تھرا
وئی ماٹ کہا باڑ تھد۔ من شنتو مادن ترکھا اڑھتو سچ بختو مادن ے زوار بیٹھاں آمدی
کہ جنبوں ته ماڈن چھال دا تو شہ کوٹ ے پار بیٹھو۔ من دروکھا اٹکو ڈکھیاں کھشہ اخرباڑ
ڈیتھرا مافن رندانی سرا اٹھتلا ٹیچتوں۔ بیہا تھرا کہ ماڈن رند دنیوں ته اُور تھو بیہا کا
اُور لاما رو غوکر نے درشک و آپھجوار رخ داٹہ نے سچی چھی ے آم بے کہ فوڑو مناں ڈنختو
بہزادا پکا میتھی۔ من دیٹھو مار ملی ایذا یہ اڑو ڈھیں۔ یاوشاہ گھیرا نیا ماںکھیں چھیاریں

پیغماں شکر اونٹا اُنہیں بادشاہ پھوڑے آدمی عوثی ماذن چپکھا زداریں رجم کھستغاہ استینی
 وثی زال عدے وثی پیجھی عماذن چپکھا داشتغیں۔ مس کہ شکر پھوڑلہ انہی بینقاں ہماں
 رجم کہ مناں ہماں مائی دا دلومن دی دشی رجم چپکھو ماذن عرا آندھی بیٹھو۔ گوامدھی
 چنقا ماذن عکھاں داڑھو شتو وثی ماٹ گر اپچاؤ۔ بادشاہ کہ مناں دیپو تر زال
 میں پھلوا دراڑ کھی گوئی سختو میں زال عیرمود لوغا من دے کھاں۔ مس دی خستہ و
 گوشتی برات، مس بختی سراوی سفر دیئخا آنکھاں رو غاتیا آنکھاں سختو برد وثی زال ع
 دے برے پھوڑا من دش داراں گوئیے گا لوارا بادشاہ وثی ماذن عا آندھی بیٹھو۔
 ماذن شش پھوڑا پا پینقا شتو۔ پھوٹیں کھسے کہ اگا آنکھی آنہی سفر اگوئی رجم عانکھا
 شتو۔ فی مس اپھوا سرا آنکھاں درو کھا پھوڑا پھوڑے نیا با بینڈاں درو کھا پھدا مند سے وثی
 ماذن کوائی بیٹھو۔ ماذن عگانڈی چنقا بیٹھو پھلوا پکھوڑا کھوڑا کھوڑا کھوڑا کھوڑا
 در کھفتار ند ماذن عانکھاں تو نکو۔ مس آنکو محل بیٹھوں ای بینڈاں، مس دیشہ محل پھکھا سے
 مژرم پھیڈاں دیں مس کہ درو کھا نزی بینقاں ته من دیشہ کہ شش صائیں مژرم دافی نیا با بینڈے کار
 بیٹھو درو کھا پھدا دی دے کا بیٹھو کہیں محل عانکھی سختو پیٹھا میں دیشہ کہی دیشہ کا بیٹھو کیوں کیوں
 آنہی بیٹھو آنکھ جھالی دا پیٹھو شتمہ کندھا پار بیٹھو۔ فی کہ مس آندرا استغاں ته مس دیشہ
 پڑستیں دھارا پھکھا کھفتغاڈیں مس بھکھڑا خا شہ ماذن عایر کھفتغاں فی کہ آنہپانی آنکھداں
 ته مس دیشہ بادشاہ پیٹھو لالا گھی اشتغاں آنہی دے دے ساہ پیٹھو بھر تو گمار
 گرا استغاں مس دیشہ دا پیٹھی ساپیں بیچوں بیچوں کر اسے پھیل کارے۔ آں مائی ع
 ہے گوشتی کہ تھوڑا پاڈھی پھر لالا بھنیں ستاں بھکھڑا ہیار آئے ہے فی مس آنہی ع
 را بیٹھو ات۔ لفڑو، فی کہ افتاب دا پیٹھو سختی گھٹا امناں گوئی کہ مس فی مرغماں۔
 فی کہ مس مژرم تھاں گھٹا غلام کو شو نیا نامے سے حسٹا دیروں مادھر سینڈاں لپر پر پھر اسماں
 کھانی سراو افن۔ سے پھیتیں دے ایسیں ہماں پھٹتیں غلام مار پھکھا دے داڑھتے

بند کھن گڈا تھوا اے ماڈن ۽ دے بُر تھیغیں ڻدی کہ ہر کھیکہ ۾ در تھن کھن کھن آئهان
 دے بُر گڈا آں ماٹی دے ڦر تھو من ٻُرسیں ڳڈا تھو ہماں کھٹانی سراوانیں تھو پچشین
 چپکھا داؤرو اڑدفت را ثوا شتو۔ پچذا ماڈن ۽ دے سونا ڦل ٿو تھوں شمودا کروان
 بیٹھاں پار وئی لوغا آنکھاں مس ماں مرشی ہماں ڻدی ۽ در غال نے شند پھلا دُزی او
 کھنوں نے سچھی ۽۔ آں ماڈن ۽ بہانڑا فی ڏمب دے فی در کھفتا شید پھیشا لیکا
 بہانہی نسل ٿیں سواری واسطہ ٻئی گرد او شتا ٿخاء۔ اسے بیئی حالیں اسے بیئی محسوں
 بزرگ ۽ پھول کھنوں گرد تھو ہماں بندانی سو پوسے ۽ آں ڦردا گر تھو پھلے کہ من سو بہان
 بزرگ ۽ وئی پھری لات ۽ تھیغیں تھیغیں ڦردا گر تھو کہ کھرد بئے ٻزوں ہماں
 کھیال کھنوں پچڈا ٻکا تھو ڦر تھو پھاں جنا ناشفان گرہ انار وش ۽ شتو پھندے
 پُجھنخوں اوذا یہ حاخی مزا شی شہ ۽ د۔ آں ڦردا گر تھو کہ اندر مناں خُذاد دو غمہ
 کھنستا آں محل ہمیڈا ۽۔ بزرگ ۽ دشی سنگان را گر تھو کہ ایندا ڦغا۔ ا پٹے بھوڑا
 ڦغار پٹہ۔ پٹا تا پٹا تا دش ۽ آنکو محل ۽ تھمت سہرا بیثو۔ فی کہ تھمت ٿیش تھ پھوڑا زان
 و پیش پیش اندرا پیش پیش نہتی۔ بزرگ ۽ پھول کھنوں کہ تھو آں ڦردا نع تھاں کو تھو ڻیام ۽
 و افیں تھوں۔ آں ڦردا بزرگ ۾ ڦر تھو ہماں کو تھو دا ڻدفت ۽ او شتلا یعنی تھو۔ کو تھو
 دا ڻدفت کہ پوچھ کہ تھ گزدوں ڦردا نع ہماں ڏول ۽ کھٹانی سراو فتنا ڏوں۔ گڈا بزرگ ۽۔
 تھیغیں پچڈا را گر تھو کہ شانی درا در کھفه پھوڑ درا در کھفتور بزرگ ۽ سفر سجدہ
 ششو ٿو، پاکیں خُذادی درگاہ ۽ دعا لو ٿئی کہ یا اللہ تھو اے ڦردا غال راسا ۽ ماں کھن۔
 ڪو خُذادی قدرتاتا بزرگ ۽ ڦعا قبول یئو۔ درو کھا پچڈا آں ٻُرسیں کھرو پیش پیش نہتیں
 آئهان گر تھو کہ بندہ خُذادی ما دایئی فی و فتوں تھو ما پچے آنکو کھڑو کھو جو بزرگ ۽ شہ
 بادشاہ پھول کھنو کہ تھو پچے وشار شہ ٿمن در بنا دور دا ٿو۔ بادشاہ گر تھو کہ مناں بازار
 اسان سکھو اوس ٻان بھی بیٹھاں کہ من آں ڦردا را کہ دو سونا یعنی سل نڈا ٿو۔ آں میں نہرا

وشي سخري مينما پچھو۔ فني که مس ديشہ آں مژد تھر تو پھندا منا نہیں۔ مس دل و خجال کنه کرنی
من ايشی پھنیں لانا چھان شوندیاں۔ فني شے زیندا میں مرغ گپیں جھٹ گوںستو
کہ وشي ماڈن عرمیانی تھر تو دیل کھنوں کہ مڈی عتمیدغا دیانی آخر دل ۽ ہے دیل تھر
کہ جان ۽ بدل نہ ماڈن بی نہ مڈتی۔ مس قثار شرہ محل ۽ بناد کور و الو۔ مس کہ ڇنا کھفناں
منا شنزو پھن لغیں سدھنیستیں۔

شہ بادشاہ زال ۽ بزرگ ۽ پھول کھنو کہ تھو پچھے دثار شرہ محل ۽ سشنو۔ آہنی ۽ گل اشنو
سایں میں سرا میں مژدا بازیں ڏکھوئیں او جنگ، ومرائی او حون ریشی کھنگوں نی
میں وارث ایکھو ایشتو مس دیڑا ايشی کہ دثار سشنو نہ فی مس اے دنیا چھکھا زیندہ
بان چھو کھناں گڈا تھر تو بزرگ، عاشرہ بادشاہ گھاراں پھول کھنو کہ تھو پچھے دثار شرہ
محل ۽ چھپل داؤ۔ آہنی ۽ گوںستو سایں مس دیشو کہ میں برات دے شنزو اور لشاروے
شنو مس فی ایکھو ابره جنگ ۽ زینداغی بان چھو کھناں نیٹ ۽ میں دے دثار چھپل داؤ۔
بزرگ ۽ تھر تو گو بادشاہ گا لوار کھنو گوںشی کہ شاتر ہچھو تھیغا دثار شرہ محل ۽ ڇنا
ششو جان ۽ بدل جان تہ بست۔ تھر ادھنی گھار ہمان مژد اسیر کھنی وینی غو۔
بادشاہ گوںستو کہ اے تر باز جو ایں کارے ۽ بله شہ مٹے دست ۽ لوٹو آں وخت ۽
اے سوش مٹے دل ۽ ڻیا نکو۔

بزرگ ڦکھو اغز تھو اجازت دئے تر مس فی آں مژد اکھاراں تھنی گھارا سیر
کھناں دیاں۔ بادشاہ بزرگ ڦکھو اشنو کہ تھنی باز مہر دانی۔ مس تھنی چھے لوٹھان اغرا ہنی ۾
منڈ میں سرا دیہ بست بی۔ منا ہے پچھلاریں۔

بزرگ ڦکھو اک مژد کو اکھنڈ۔ سرا بادشاہ ڙنکاح گو بادشاہ ہزادی ۽ پڑھنی گڈا تھر تو دیز ڙنکاح
گو بادشاہ گھارا پڑھنی۔ گڈا ہڑھپاریں سہوڑا سرا تکخوں بزرگ گو نشی پکھری ۽ یا کھی
مژدان یہی چھنا گڑ تو دشی پنداشتو۔

رَوْلَالِ بَادِشَاهِ

بَادِشَاهِ ہے اُنہیں عُملک باز پھراہ دراٹھ عُر۔ آہنی عِزال دے باز سر جالیں زال
پسجی عِسٹر شے۔ بادشاہ عُگو باشہ بزادی عِشتر نج دے پوکھش۔ یہ شعب عِبادشاہ مگر
باشہ بزادی عِشتر نج عِیو۔ دھنیکہ شہ خجکل پھدوایہ مرگے عِبولی کھشم۔ باشہ بزادی عِ
عُوشتو کہ اے مور مرگ عِتھواریں بلے باشہ عِمنیت آہنی عِگو شتر اے نجیں۔ باشہ
او باشہ بزادی ہر دو ونی گا لوار عِپانڈلوں۔ آخر بادشاہ عُگو شتو کہ مس فی یہ نوکرے شستان
آن رُوٹھ مرگ عِگذیت کیٹ مور مرگ بیٹو نہ گدھ اس اے تھیو غنی باشہ بزادی عِگو
تخت او محل دماڑیاں کھیلاں روائی خجکل عِرُلائی کار بیاں کہ اے مرگ ہمان میں ڈستھین
ہنج بیٹو نہ گدھ اسخرا جنگل عِروغی بیٹھ تشریط ہر دو سراں مَنْتہ۔ بادشاہ ہمان دخا یہ
نوکرے دوٹھائیں تھو باشہ بزادی عِگو باشہ عِمزیں مہر و محبت عِاد۔ آن فی پریشان
بیٹو کہ نواں باشہ بر دوٹھ لیٹ کار بیٹ۔ آہنی عِشہ باشہ عِجھیائی آن نوکر
را عُشتو کہ مرگ توڑیں کہ مور مرگ عِبیٹ تھو تھربیا ہمے عُوش کہ اسے فلاں مرگیں
ہمان مرگ و نام کفتی ہمان کہ باشہ ڈستو۔ نوکر شتو در دکھا جنگل عِسکار ہشتہ۔ آہنی عِ
رات اول باشہ بزادی مرگ عِڈستھناع۔ آہنی عِکھر تو آنکو ہمان مرگ نام تھفتہ، عُشتو
سائیں اے مور مرگ عِنبو بلکہ نجیں مرگے عِبادشاہ ہمان دخادر دھوکہ لشی دوٹھائیں تھو۔
نوکر آنکو حاضر پیشیوں آہنیاں بحکم داٹنی کہ باشہ بزادی بُرے جنگل نیا مپے بیا یے آہنیاں

ہمان دن تا بادشاہزادی گولگلیتکور وال بیٹوں مزی مز لے ڈیا جب تھوڑا جگل نیا باہدشاہی کو
 اشناش گڑا گڑا ڈلو پچھا ٹائی گئوں۔ ٹھداٹی ٹھداٹیاں آں دخت بادشاہزادی لاف ڈے
 چکھے ڈے۔ بادشاہزادی خوار حیران اجل بیٹوں کو اے سیاہیں شفام اے جگل ڈے
 چوکھناں۔ ٹھداٹی جیل ڈے بھدو سے ڈیم گھٹو مرغ فتو جانا ہے کالانا ہمیوں شفت ڈپھ
 بیٹھی شفت روشن بیٹو دیشی دایں ہے یہ بھلیں کہ روغنیں۔ ہما نہ تو زدھتی۔ ٹھداٹی ڈے
 دے بازنگ کھڑیلے جان نرس شہ ٹرپھی ڈے دیاڑہ اٹی ہے سوب ڈیاڑ وغدو۔
 بیڑوشن ڈے بھدے ڈستو دیشی آنی چکے۔ آت دار تھنی خفاٹی شکر کتی گڈا درکھا
 ہوڑا ساہی کھندا سہڑ تو گوں دفسا وہا دشلو۔ وختیکہ راغب بیٹو نہ دیشی روشن تہ اللہ ڈبڑھنے
 نی شفت کھفتہ نیٹ لاچار اعذیں دیوار وال بیٹو ہے ڈکھانی کہ فواں جاہے جمکن گھیٹ
 برداں دسداری ڈگہ ابھاں یکھیوں غیں شفای پندھ جنی دیشی ہے یہ بھلیں کہ روغنیں۔ ہما لانا
 نی رانا نیروش ڈستو یہ ہندے سے ڈیشی ایدا باز سار بھین آنی چشمہ ڈے، درشکانی بزیں
 ساڑی۔ آت دار تھنی گڈا یہ سلتے ڈستو ساہی ڈکھنفو۔ وخت ڈیشی نہی ڈجھے۔ دل
 کھقی کہ برداں ہے جب ڈنگنداں نواں کہ ایدا سہدار ڈبیٹ۔ گڈا شوذ اکھڑو بیٹو جب پڑا
 بیٹو کو ڈستو جب مکھی ڈے تدیشی کہ اندر ایہ ٹرے سے ولفیں تو پکا دے گڑا ایں
 شاہزادی باڑ تھرستو۔ دلیل کھٹی گرد پھندا گڑداں برداں۔ گوکھڑ کا بیغا آں ٹردا نہ بیٹو۔ آہنی کو
 دیٹو بھاں، اللہ زالے ڈو شتاٹیں۔ آہنی ڈیچوں کھڑک مائی تھرستے ڈے۔ ایدا جچھے ریٹھے زال ڈے
 شہ تھرمس ڈچھو ٹونک ڈھنلو ٹردا دیٹو کہ زال باڑ تھرستھنیاں۔ گوکھٹی مائی تھوہر گئی کھے
 کہ اتنے مناں دلی جال ڈے۔ من تھرا سمجھی لخواشان۔ گڈا زال ڈلی کھیوں عال داٹو۔ ٹردا
 ڈو شتو تھوہر ہجپ نکر ائن تھوہر ہے زال کہ بیٹھنکھے۔ گڈا زال ڈیچوں کھٹو کہ تھوہر کھجڑ۔ آہنی ڈے
 ہواب داٹو کہ می دنڑیاں۔ گڈا زال شتو ہماں جب اندر اسیٹ۔ ٹردا شست ڈری کھٹ
 ڈکھا کھاڑتھے۔ زال ڈہوڑا لو غمے کا رکھت درشت پچکھے۔ ہے ڈول ڈوشن گز اماشتری

یہ روش، عَنْدَنَا قُدْرَتِنَا زال زانو پچھے آڑ مخفوٰ۔ مُرُد کم بیکھا لوغا آنکو ته جی سچل انڈ
 زال گو پچھے غوچھی و فقا میں۔ ہر دے روش، عَنْدَنَا زال عَوْنَی پچھے تام رو دل بادشاہ
 بستو شفت، زوش، ماہ، سال گز آنا چپرد و مرن بیانا ناشتو۔ فی چھوڑ و بیڑی پچھے ششی
 یہ روشی بِ زال ڈگوشت کہ مس مردی بیان دریا کندھی عَجَراں شو زال۔ مُرُد شتو پچھے
 دُری اوزال پچھے جزا نی شو غا۔ زال عَجَر شستغول گُد انشتو سفر اشو غین و خت ایشی
 کہ بیٹری عِ دریا بیانا اترانا مناعین۔ فی کہ بیٹری آنکونزی بیٹری زال گُد گھٹو افلاہرے
 گفتونہ زانڈا ایکھٹو نشتو۔ آن بیٹری بیانا مائل دُر سوار اثوں۔ دُر ایکھٹو کندھی، ایکھٹو
 دُلیشیں ایدا جبر رو شاؤں۔ بیلے ادمی بچھی نیں۔ لوٹھفار فلٹھی۔ دختو شنڈل ال
 دُلیشیں۔ زال گو بچھا بچھی عَگفتہ و ثی بیٹری عَ سوار کھٹیش دیم پچھے لوغار اٹی بیغول۔
 فی کہ اوزا اپکھنیں لال سط تجھیش مُرُد ادا زال عَ مُرُد از دیا گریثو پیٹو۔ گوئشی کہ میں
 پچھتے فلاں خبکل بیانا میں۔ آن پھر زال باز مو بچھا بیٹش۔ مُرُد ارا حکم مائو کہ زال بُرے
 و ثی پھٹت جوال کھنے۔ آن دُر کہ زال عَ پھٹت بیثعا عَ بیکھا کہ لوغا آنکو ته دیشی زال گاریں
 گُد اوپنی تو پک تُر مکو، جا به سپور وار بیٹو کم بیروں دیشی جنکھا کھیال کھنائ۔ دُر کہ اوزا
 شتو ته دیشی جرہماں ڈول عَ رو شاؤں بیلے زال گاریں۔ آن دُر زال باز مو بچھا بیٹو ہماں بیندا
 ہماں مو بچھائی سدب عَ سا بٹ اشی۔ آن دُر ادا دیشی مُرُد ارا حکم منڈو زال ہماں و خابیٹری عَ
 سوار کھٹیش بھر تو کھندا ہماں ساگی چھلوا رواں بیغول فی کہ دریا کندھی عَ تکھی ایکھٹوں
 تر دیشیں مُرُد میکھننا کھفتیا میں۔ زال ڈگوشت کہ فی ته ایدا میں سخنی دار شاکھس نیتیں
 فی منان بھرے دیشی مُرُد ار گُر ابرے۔ آن دُر ادا پھاڈاں بھرلو بادشاہزادی بیٹری
 سوار کھٹو دیم پچھے لوغار رواں بیغول۔ فی کہ شتو اوزا اپکھنیں ته زال بُرے بیٹو سُردار خدمت دا
 پیش کھٹیش احوال داشیش کہ سایمیں باےے زال عَ پھٹت مُرُد تھغا کھفتیا و گُد اپکھن زال
 گُدوٹیتیں ته بھر تو زال بچڈا اگڑدیں تھو آڑ تھو۔ سُردار اگر شتر کہ مائی تھو نکر اخون تھوئیں

جنکھے سختی، چھٹ۔ آنکھ میں داڑھخو پشتو نکھر اگو تھنی پکھا میے ڈھینٹھو نے مردجھا بی
 نے نکرا کھن۔ فی باوشاہزادی سہمودا مشقی بیٹھ۔ اے بندے بادشاہی بادشاہزادی مژد
 نکھو۔ روشن گزنا شستھوں۔ بادشاہزادی بڑھرچی کہ لوکھشنا ہمہر جھپی ملنی جھپور دمن
 یانا شستھ۔ آخر رو لال بادشاہ آنکھ درنا بیٹھو۔ فی دُزان دشی سڑدار اگو تشتھو کر سایس الشیعہ
 تھنی نمک بازو اڑھنونی تھو مردانی عکھن شید چھڈا الشیعہ گدو پچھی ع بچھہ دُزی بڑھ
 دیکھے۔ دُزانی سڑدار اگو تشتھو کہ اے نہ بانہ جو ایں صلاحہ ہماں دخت رو لال بادشاہ
 گوا بخنو گو دُزان پچھی کاٹیر تھنی۔ دُزان گڈا اپھہ دُزی بُسر گھنھوں۔ آن دُزانی وستو الشیعہ
 کہ بر کھاوارا سر دُزی کھتھ۔ آنہاں پھرو قہار صلاح کھنھو رو لال بادشاہ ناگد
 کو مردشی دُزی ع تھنی بار ویں۔ رو لال بادشاہ گو تشتھ جوان میں رو لال دُزی کھٹاں
 بے شامناں پچھے وستدی ع نیا ما برے کہ اوڑا شہر ع آبادی پچھی ع بیٹ۔ دُزان
 بیڑھی ع تو رانادیپار وغثبوں۔ وشتبے آہنابی لغاہ یہ محل وماری ع سرا اکھفتھو کہ دریا
 کندھی کو رنجکلی نیا ما جھڑ لغا او شتنا نغاہ۔ دُزان پھر بخنو رو لال بادشاہ ہمودا آنکھی
 سرا ایر گلیکو۔ رو لال بادشاہ شنتو دیا محل ع اندر اتھ دیشی ایندا کھنس شستھیں اوڈھی
 ڈنک رلیا میں۔ آہنی ع نیہ لعلی داٹھ ایڑھ تھو چھڈا اگو ہی کھنڈ آنکو دشی سنگنا فی گھ۔
 سنگناں پھر لکھنگو کہ تھو چھے اڑھخو۔ رو لال بادشاہ جواب ٹالو کہ من بانگ کہاں
 نیتھی پچھی ع آڑھخو بلے میں آہنی ع شارا اشلوں ندی کی آن میں آہنی ع برائی دشی سڑداراء
 زیان۔ پھوڑ تھیپریں گھڑ دُزار تکو کھنڈا دشی تو غا۔ رو لال بادشاہ ہماں لعل داٹھا بُرھ تھو
 سڑدار دیما ایر کھنھو۔ سڑدار اسیں دیو جیران بیٹھو۔ سڑدار اگو تشتھو میں اے لعن ع برائی
 دخت بادشاہ گڈا اہنابی ع رادیانی۔ گڈا آن دانٹا اڑھخو رو لال بیٹھو بشتھ بادشاہ
 دربار بڑا محل دانٹا پیش کئی لئیں۔ محل بادشاہ بارا پسند کھنھو پکیکہ بادشاہے بخیو عنین
 خزانہ نیا ما جھو شیں عمران بسایاں بدل شیقر۔ دخت ع بادشاہ گو تشتھو کہ اے لعل تھو شہ

اشکو اڑ تھو۔ آہنی ۽ تھیر عنیں حال و اٹو، بادشاہ گل شتو چھو که اوڏا ایرنگیں قشی ایں لعلوں
 ایشانی پانچھے دے سے باز جماییں بیٹھو وئی ڈرال حکم عرفے کے کا ایشی بائکھا پاروں
 ڈرالی سڑدار گڑو ٿو چھنڈ اوڻی لوغا، تھو حال دامُشی که بادشاہ سے چکیں کہ اسے العلاقی پانچھا
 پیار سے میں گرم احاطہ کھنے۔ رو لال بادشاہ گل شتو که سائیں سروان ملے مناں گھرے
 دو چیز سنگت دے وے دے سڑدارا و چھیارتی ڈرال سے گورولال بادشاہ سنگت
 گھشغروں، رو لال بادشاہ گوں وئی سنگان پھجی ۽ بیڑی ۽ سوار چیو ٻکا تھو، دریا
 نیا ماڑانا تارا ناما همان سیدھا، کہ آنکھوں محل گرم ابیڑی ٻڑ تھو کندھی ۽ لامشیں گدا
 ایر چھنڈو شلغوں، فی که محل ۽ اندر را داخل چیغوں ته دلیشیں کھس نیتیں، اگر لوحان
 دوچھا ا محل ۽ پیه گندھی ۽ آشتوں دلیشیں اندر اتھارا گھر چکیں، چشم چھانعندھی جیران
 چیغوں کرنی چھو چھنلوں، آخر رو لال بادشاہ گل شتو که ناشاں پیڑے پند، پس ٿیار افنا دو
 چیان، پھوڑا آڑ تھو بازیں ریڑ سندھنزوں گدا آنبانی ۾ سفر ۽ رو لال بادشاہ سرین ۽ بیشیں
 او چوپی دوچھا دلیشیں، رو لال بادشاہ ڏثار ہوڑا اندر دو را ٺو، پوامار دانایہ
 ٺندے دشتو پچا چیغو ستفی، گردادیشی یہ چھلوے سو جھلاۓ نایں، نفا ڪھنی پند ویشی ایذا
 یہ واڑوف ۽ سبرایمیں گدا اوڻی زخم شرب چک، درا گھنی ٻهاں دا ڙوف، اندر اپنی، هکالا
 زیر لایا پند سے دشتو تر دیشی، پر زال ٺشتیں آہنی زان سرا یه دیمه و چوادیں، زخم گور و غا
 دیمه راجشی، دیمه دو گھوڑو چھن پیڻا شند گدا زال ۽ را گونشي، که فی پیا چیغوں، زال رو لال
 دا ٺوشہ دا ڙوف، وَ درا آڑو چنی گدا ارین، ٻڑ تھو زال ۽ سرین ۽ بستی ۽ گلکار بند چوڈیں سخنی،
 پھوڑا گھنلو کرنی رو لال بادشاہ گشنس مناں درا گھنے، پھوڑا رین چھکو، چھکانافختے گندو
 سماں الٰا یه سبھر اس زال کے درا من اغیں، فی که زال در گھنیش، ته گدا زال ۽ گل شتو که
 نریز اھترے ٿئے کہ نئے سنگات در گھن پھوڑا اصلاح تھو کر ایشی ۾ ہیندا اندر اپنوں،
 آخر زال زور ی زور رو لال دلیشیں او رو لال بادشاہ ٻهاں ہند، دلیشیں، رو لال

بادشاہ دید کھا ہوڑا ایسا لیئے سخو کہ نواں کھوڑ رینا سٹیٹ میں درکھ فان۔ دیشی از کپیزہ
بیش مانی کھنڈ۔ آخہ بچلوے ہے عوہ دیم کھنڈ رائی بیٹھ۔ دیسا دیر یہ ہندے ہے عوشن تو شہر ہو ڈئے درا
در کھنڈو۔ اسے پھر دالاں بڑھو تو سڑوارا د ان لوں سڑدارا زال بڑھو با دشاہ تدبیت
پیش کھنڈ آس پھوڑ دے بھجی اٹی۔ بادشاہ گوشتو کہ اسے زال ہر گئیں کھسے ہے کہ آخہ کھنڈ
آنہی عراوٹی جنکھا سیر کھناں دیاں۔ نی آں کھوڑ نیا ما پھرو شاں اٹاند پیدا بیٹھ بیکھے
گوشنڈ کہ من آڑھنودومی عوشن تو من آڑھنڈو۔ آخر بادشاہ شہزادیں بھول کھنڈ کھرا
کھیا آڑھنڈ زال اگدشتو ساییں ایں ملدا کردیہ کھنڈیں آں ملڑ ہوڑا اندر اسرائیکو۔ اسے پھر
چور گئیں شریک دارست۔ ایشان گو آنہی ع در وہ کھنڈو بادشاہ گوشنڈو بھوگر راضی عرنہ گو من
سیرا کھن س تھرا گیاں۔ زال عوشن تو من داں دختا گوشنڈ سچھ قول بونخان دال دخنا
کہ آں ملڑ ہے بچھ پتھر سیرا ہے نویٹ۔ بادشاہ گوشنڈ اگھی رضاہنثیں کھنڈ بول غانہ ند
من تھی ذمیواراں بکھرا ہر بچھی دیاں۔ زال شنڈو بادشاہ لوغا اندر اسٹیٹ اسے پھوڑ بھوڑ ان
چٹانا پھنڈا بھنڈا تکھر دا تکو۔ رو لال بادشاہ کہ شہر ہو ڈئے در کھنڈو لے بچلوے کے دیم کھنڈ رائی
بیٹھ۔ دیسا یہ ہندے ہو کہ شنڈو نہ دیشی یہ مزیں ہر گے دھاویں چھینا شلو جھٹ کھنڈ مرگ کھنی۔
مرگ ہاغہ بیٹھ نہ دیشی کہ من سو گہداں مرگ علگا اکالوار کھنڈ گو اٹھی کہ مناں مل سخنی ہر گئی
کارے کربی نہ من عوشن بادشاہ گوشنڈو کہ تھوڑوں کہ تھوڑیں مرگے ہو۔ آنہی عو جواب داٹو
کہ من سیر مرگاں۔

رو لال بادشاہ گوشنڈو کہ مناں نلاں ہندے اروغی عین اگھ کھنڈ گو من قول کھنے عتمہ میں بھنڈا بکھل
دیاں سیرگ ہو قول داتہ رو لال بادشاہ سیرگ اشتو دا تو یہ سیرگ عوشنڈو کہ تھو
میں پھاڑاں دار سو گہو کھن من اکڑاں گدھا تھرا بپاں ہوڑا ایر گیڑا۔ رو لال بادشاہ سیرگ
پھاڑ سر گہو کھنڈوں سیرگ عمال کھنڈوں آڑ بخندیہاں دمان عو شہر نیا ایر گیڑکی۔ نی کہ رو لال
بادشاہ شہر اندر اتا کو گلڈا اشتہ بادشاہ ع در بار بکھر بادشاہ بچوں کھنڈ کہ تھو چھے کارا اسکنہ میں

رو لان بادشاہ گو شنون عین حال بادشاہ را دانہ بادشاہ گو شنون کا نزال یونہت تو میں
 گلابیں ۔ اولاد بے بازیں ہر دن اسی آر غے بلک دانہ منباں کل میں کہ تھوڑا ست کشنه
 یاد رو غان بنے قے گدھا بادشاہ ہمان نال لوٹھائیں تھوڑ پھول گئی ۔ نال ۶ گو شنون کشک
 ہمان طردہ بیشیں ۔ بادشاہ نپھول کھتو کہ تھوڑ کھسے ۔ رو لان بادشاہ گو شنون نے انان
 بلے میں ماٹ تھرا تھی عین حال داٹ ۔ بادشاہ گو شنون تھوڑ بروڈی باث عبایاں ۔ بلال
 بادشاہ ہمان وخت گشتہ دنی ماٹ تھر ۔ ڈاڈ و ۶ گوا لخا بادشاہ پچھہ اڑ تھوڑ کو شنی
 بادشاہ سلامت اے سخنی بچیں تھوڑا شی کھیٹ ۔ ۔ میں تھنی نالاں کہ شرط پھداڑ نہ
 کار بیٹھاں ۔ بادشاہ ونی پچھہ ڈوب را لائیں ۔ ہمان نال سیر کھشودا شی ۔ ونی زان پچھاڑ نہ
 رو غا بیڑ تھوڑیں تھنی ۔ پچھنا ونی بادشاہ کی ونی پچھاڑ کھشودا شی ۔ شوڈ پچھذا کلاں دہش نہیں
 دنی زیند ۔ روشن گنہ ار تھعنوں ۔

اکبر بادشاہ

یہ بادشاہ سے ٹھانہی لوغا یہ پچھے پیدا ہنیا ہنی عَدْتَنِ بچھے نام اکبر بادشاہ ایکھنوں
دوشی گز انا شقون۔ بادشاہ بچہ مزن بیانا شقون کرد روکیا مسح و الا سیٹ لد ابد شاه
آہنی واسطہ بادیں اُستاذ داشتھت۔ آہنی نیا مائیھے مولوی عَاد۔ آہنی عَبادشاہ بچا۔
وین عَلیکم پڑھائیں تھو۔ او بادشاہ بچا ہماں دختے آہنی کتاب روانی یاد کھنوں کے شر
وین دنیا وی علیم دریغتی اور زانی وحی عَرچبو۔ لکھ آک بادشاہ وثی پچھے سیر گومناہیں
وہشی عَرکھو۔ روشن گز انا شقون ہو رہے عَد۔ بادشاہ شے کوڑ دیں جہاں عَ مولک ختو۔
خاقت عَ بادشاہ کفن والود فن کھنو۔ فی کچھا اگڑ دلو لوغا انکنوں لکھا اوزیران امیراں
پھی کھنو اکبر بادشاہ تھت سرانیا استو۔ اکبر بادشاہ ملک عَ بادشاہ بیٹا۔ ملکہ بُرا کار و بار
پاز جوان تھر کھنی۔ روشن گز انا شقون۔ یہ روشن وہماں شہرا یہ فقیر عَ تکھ۔ فیکر شتو میت
نیا اپنی شتو اووی دینی کتاب پڑھنے شروع کھنی میت بادشاہے محل عَ پڑیانی وفاو۔
وخت یہ کہ بادشاہ شہ کھپری عَ کھڑو بیٹو دیم وقی محل عَ روائیں بیٹو نہ میت گرا آنکو ٹریانی
سراتہ۔ فقیر انعاہ کھنونہ ویٹی بادشاہ کھرغا وثی موڑ یا دکھلفیں۔ فقیر اہکال جھوٹ گز نی
واہ بادشاہ میں بیان بئ پڑھفغان بختو گوبے ادبی عَ کھرغا درکھفار ونگے عَ بادشاہ
ویٹی بادشاہی عَ دوائی عَ جرا و داتی سخو وثی کارا کھن پچھیں فیکر شینی بھیشاوے
من بازو ٹیکوں تھو۔ بادشاہ تھے گاوا کھن وثی محل سرا شتو نشتو۔ فیکر اہماں دخت عَ
ویٹی کتاب بیٹو رانی دگ دا ٹو خدا اسیعین کہ تھا نگو شتو۔ اں فیکر تھر نو بچو داں کھا

نہیں۔ بادشاہ رستم وہ ہر دو اونچی محل میں اور فتنہ فی کہ پیغمبر اکھڑہ میٹھہ نہ کھلاشتہ درا
 پیغمبری عز و شی میں وہ برا احکام داشتی کہ با لگھوار اکھڑہ میں بادشاہی نیام یعنی حقیقویں شکاری کی
 میں کوئا بجایہ۔ وزیریا میال و حدا ہر سجدہ ان لوگوں نے خاستہ بخوبی۔ بادشاہ کپہ تی برجام پیٹو
 ہر کھس دشی بوجا شد و فتوہ بھر ہڑا۔ بادشاہ دستہ شکنہ وہی محل عہد سماں ہڑا کہ ثفتہ دش
 پیٹو یہ شکاری کی چھپر کشیدہ دل نہیں، اور کچھیوں نے سکانی آنکھیہ جاہ ہٹلیوں۔ شفعت
 ہموز اس بڑائیوں۔ با لگھوار پیغمبر میں پیغمبر کیا اس اکھڑہ میں کوئا بجایہ ہے جو
 تیر پر فی عہد بادشاہ دیکھتے تو بادشاہ عہدی ماذن یا اسی تھی کہ جو بارہ کھینچوں کھو رہی دے دے وہ کوئا ماذن دے
 درکھڑے ہے جات عہدی میں پریشانی ہے بھرپوری عزیز نہ اٹھے، بادشاہ کیا جو اکھڑہ نہیں نہیں یہیں پیغمبر اکھڑہ
 ماذن ہے کہ ڈول کو سحر و بجلیا دی کھنڈوں پلے پر فی عہد دستہ نہ اٹھے۔ نی ایکو تھاں
 کھفتہ۔ بادشاہ دشی ماذن عہدیم یہ بھلو۔ ماذن کو کوئی نوار، رالہ بڑ شے نہیں کوئی عہد کھفاف
 و سمداری یہ گھر ابروان۔ ہے جات عہ شفعتا عہدیم عہد کھنڈ اکبادی عہد طوس مفتی تیں۔ وہا
 روان عہد دل نے یہ ہندے ہے کہ بادشاہ ماذن کو کھنڈ اور اونچنڈ بادشاہ دلیم شکنی شلخ
 ہوئی کھفتہ جو کھفتا بڑا شکنے۔ میں دختت عہ آسپنہ اکہ بودھا تکو نہ دشی۔ ماذن گاریں
 نی بادشاہ راساہ کھنڈس پیدا بیٹو۔ دل رکھنی پیغمبر میں کہ مذاہر بھیشناہ رستمے
 واڑتھ۔ گور ہے دلیل عہ بید میں درشک و پیغمبا در کھفتہ وہار گوئی پڑکا عہیں درشک
 بیٹی۔ نی کہ روشن در کھفتہ حقیقویں جنگل سو جھلکا عہ دل نا بیٹو۔ گلٹی بادشاہ شہزادے
 مذاہر کھفتہ۔ نی پیغمبر کھلو سے عہ دلیم کھنڈ رائی بیٹی۔ جان شے شدنا سخن عہ باز کمزوریا
 رو غشی۔ پلے بادشاہ لا چار گھر۔ ہے جاتا پھیا ذلیں پنڈھا تھیویں رکشی عہر کھنڈی پیغمبا
 اغذیں جنگل عہ شفعت کھفتی بحقیقیں بادشاہ یہ میں درشک ہے آ در کھفتہ وہار گور دشی پیکاء
 گو درشک عہ بیٹی۔ نی کہ روشن در کھفتہ کھنڈ و پیٹر انہ بادشاہ شہزادہ درشک ہے آ ایکھفتہ
 پیکلو سے عہ دلیم کھنڈ رائی بیٹو۔ نی بادشاہ عہ شہزادہ شدنا دلیم در کھفتہ منزل عہ کھنڈا راشنی

بیرونیں بیٹھو۔ فی باہشاہ دے شہ بہ سماں کا بُدا سپیلو۔ لغایہ کھٹی تھے گندھے بے ی جنگلیں کہ
 روغنیں۔ یہے ونچتے ونچی کہ گودشان ٹونکا ہو کھنڈیں۔ ٹونک سہیں گئیں گوکٹ بیکھڑا چھاڑ
 دہنیں پھانپی ہر گلاراٹہ مناعین گلڈ اسماں ٹونک پھنڈا دیم کھنڈ رواں سپیلو جانا تھبھانا
 دیبا ر دیلیں۔ ہر کھیکھ دیا بیان اشتتو دیم ٹونک نزدی بیان اساعین۔ آخر بیش پیش بیشو
 باہشاہ دے شتو چھامت اچھکھا چکبڑ گندھے چھاڑ و بیجن سوزی کھستفاوں۔ یہ مڑے
 آفنا کر لا گئیں۔ بیہریں باہشاہ گور رونگا اف دا لخوار سیم کھنڈ گلٹ اشتتو سماں
 مردار اگو نشی کہ من سافر سے آں۔ پر من مرد دے چھپی ہو بیار مناں شڈا کھو کھنڈو۔
 مناں سہ چاہر دو شش بیچھوں کہ مس یے وہر داں۔ لی شہ کمزوری مس یہ گا ہے دے
 جزت نہیں۔ آں داڑی والا یں مڑو اگو نشتو کہ آنپیں فلاں ٹو غار نیا اچھی کھستفاوں
 بروہوڑا ہر کھیکھ ورے پڑے در۔ اکبر باہشاہ شتو اوفا کھڑوے داڑا پیو دار لخوار سیم
 بیٹھا اپرا ہو پیشو زر تھی دل مڈ دیل کھنڈی کہ ایسی پچھا دخت بی آنپیں
 ٹنڈی بان گلڈا درانی۔ وئی کھری داڑا از رکھندر داں سپیلو۔ ہبہوڑا از بیجا یہ بزیں لمبیں
 ددشکے ہو سائے سپیلو و نلٹ۔ فی ایذا سکھی باہشاہ سپیلو کے نیا اکبر باہشاہ پھٹناء۔ خداں
 پھوٹھیں کارے بیلو کہ سماں روشن عہماں ہاکسے ہو باہشاہ نے پچھے کھٹے عگڑ دن ہر ٹوکشہ
 ہر کو ہجھ پتہ بیہر اس نیلو آں باہشاہ حکم دالو کہ میں صکے نیا ماہر گیں رائی گلڈا یٹھے کہ
 گندھے آنپی عہیں گلڈا بیمارے ہجھ ماں سے کارخو کہ در کا ونڈیں مڑیسے عکھو۔ آن آف
 الڈیں مڑو دلا کھنڈو کہ اسے صافر کہ در شک لشیر از دنیں برو داں ایسی تراحالا دیاں
 دواں کہ کھسے ایسی سکر تھہ بارٹ تھہ آں خوار شڈا رواں جنڈیا ملٹا اکبر باہشاہ کہ ادیبی گھم
 سافر گھبل آرام عہ گو شیخا دلادیں۔ در کھا ہبہوڑا سٹو کہ نواں ٹا غربی مس ایسی حلال دیاں
 اکبر باہشاہ کہ ہاغہ سپیلو تھچوں کھٹی کہ بکھو مناں پکے ہاں بکھنہ سکھنی پچھے کاربیں۔ مناں
 مالاک سے۔ آں مڑو اگو نشتو کہ هروشی سے باہشاہ پچھے گلڑ دن کھسے عہ گلڈا ٹو۔ فی باہشاہ

حکیم کہ ہر گئی دریں کھنے کے گندے سے آہنی عدس گیر کھنے میں گمراہیا رے بچے عالمیں
 ہے محسوسیں بخوبی شیذا گرد کھن بجھے بندے علکھ گاربی۔ آہنی گوئشتو کم
 باڑ چلتا آں۔ اے حاتا من ٹر گوشت نواں۔ دو جی گالوا را لیتین کہ مناں چمچڑا ہے
 نیتیں۔ میں تے یہ بیگنا ہیں مڑ دیں آں۔ آں مڑا گوئشتو کہ بخوبی صلاح میں تہ نظر حال
 والوں میں فرض پیشوں بخوبی کار زان بخوبی کار زان بخوبی کار مچھا
 آنکوہ اکبر بادشاہ اعذیں ہموزا و قزوں ہا و شتو کہ بادشاہ ہے سپاہی کموزا المکہم مکہمانا
 آنکوہ رکھفتون۔ شیش اینا یہ مڑ دیں و نفر دیں مادیں۔ گڈا اکبر بادشاہ کھڑا و کھیشن
 نی کہ اکبر بادشاہ کھڑا و بیشوہ سپاہی آں گفتوزیں جنتوں گفتوز گوئر بادشاہ بڑا بخوبی
 کھیشن بادشاہ گوئشتو کہ ایشی عر تلاشی عگہے۔ سپاہی آں اکبر بادشاہ ہے نلاشی گفتوز
 کھیشن بیٹھنے گنڈھ تو بیش۔ شیش گنڈھ نیا ما کھری علبتنا میں فی آہنیاں اے سمجھو
 کہ ایشی کھری دے دز تو۔ بادشاہ ہے دز دے سپیشیں۔ بادشاہ خدمت عر بڑا بخوبی
 کچھری پیش کھیشن۔ بادشاہ گوئشتو کہ مناں چاقو عر کھری عر جپی عر بیارے دیت کمیں
 ہے کچھری عرباں۔ ہماں دخت علکھے علکھا ٹھپے بادشاہ پھلواد راڑ کھٹو۔ بادشاہ
 کھاڑ چھے گفتوز کھری بڑا تو۔ کھری کہ بڑا تو شر کھری نیا ما یہ چاقو عر رکھفتو۔ آں چاقو کہ
 بزرکیش کھیاں کھیش تر چاقو عر حون لگنخا دیں۔ جہاں حیران بیشوہر کھسانی تحریر کھٹو کہ
 بادشاہ بچھے ہوئی سپیشیں۔ اکبر بادشاہ دے حیران بیشوہر کہ یا اللہ اے چھین کارے
 دل نیا ما باز دھا کم رکھنیں کہ خداوند کیم ماڑے ع آجو بان۔ بادشاہ حکم والوں کہ
 ہر فی سپیشیں ایشی نی اے دخابرے جیل نیا ماڑھکے بادشاہ ہے حکم دیری عہمان
 دخنا لو کراں صڑا بخوبی ع داتہ۔ بادشاہ کچھری برجاس بیشوہر کھس شتو وٹی لو غا۔ بادشاہ
 دے وٹی لو غاشتو سہڑو۔ شفت جیرت ع روش بیشوہر۔ بامگھوا بادشاہ آنکوہ کچھری بخوبی
 وزیر گل دے کمیں آنکوہ حاضر بیشوہن۔ بادشاہ گوئشتو کہ میں صلاح تے ایشیں کہ میں ایشی

گھٹاں گا رکھناں۔ مزین وزیر اگر گوئشنا را نہ بادشاہ پھول کھتو کر سخو دس گڈا اتھی چھے صائمیں
 وزیر اگر گوئشنا میں لوگھاں کہ ایسی رامیرنگیں شرزاں دالغا بر وست کہ بلاں باذدا بیٹ
 کوں شرزاں ایشیں کہ سخواں ایشی داسیں دست اوچھنچیں سچا ذاگد۔ شہرے کا رارندھرا
 ایشی عالمی چھکھا برستاں۔ بلاں دے زیندگیں بودشاں یہ عذا دنیا مابیٹ۔ بلکیں
 وزیر اگر بادشاہ پھبھی اے صلاح منہ ہماں دخت اکبر بادشاہ لوگھاں مخنا شلذ
 راسیں دست اوچھنچیں سچا ذاگد لعاشتھر تھی گڈا بُرہ سخوار دری چھکھا سلہنہ اشنسیں
 نی اکبر بادشاہ خوار کھفتغا ورعان عذا داں بھوگئیں۔ بھے اف و لعنون ٹوکرے کھاری
 داشت نہ آہنی رواڑتھروں نی گزران کھفتھر۔ ہے ڈول عردش گزانا شلتوں۔ اکبر بادشاہ دستور
 اے کھتو کہ فی روشن ڈفت دھا وکھنی۔ آنریں شفت اگنیدیں وفت تہ گڈا اے
 ڈڑاوٹی دنی کتاب ڈر دکھٹ سخیوں یں شفا ہماں دنی دنی کتاب پڑھنی۔ روشن شف
 ہے ڈول عرکنہ آنا رو غنوں۔ ہماں اروڑی گہر آنہ بخایہ تیل کھشونخے و لو غونہ آہنی بیر نفع
 بالغین جکھے ہ۔ آہنی جگھارا کہ اکبر بادشاہ ہے ٹونک مان کھاتک تہ دنادنیا نکی۔ گڈا پھنڈا
 بیٹے عر آہنی ع دستور اے بیٹو کہ آہنی ع سخیوں یں شفت ع ہماں کتاب ڈر داشکت
 سال ع دو ہے جاننا گز رو تھو بسوند پھنڈا یہ روشن ہ آن ماں ٹوٹی پھار گوئشتو کہ آبا کھو بجے
 فیڑا زیر بسایر کہ ایڈا مئے لو غا بلان سڑھیت لئن ڈفت خذاداٹی پچھر زندہ گوئشتو کہ من ایسی
 چھوشی نہ کاڑ تھنخاں برعان بادشاہ پھول کھناں اگر ناراضی نویٹ نہ گڈا اس ایشی ع
 مئی لو غا کھاراں جگھا گوئشتو ابا ہے وختا بر و بادشاہ پھول ع کعن بیا دیر اخن۔ کاں پھر نہ
 خوار ہماں دختا گڈر کھنا نا بادشاہ ڈر گر راشن دست بستو گوئشی و کر سایں اگر سخو موکل دئے
 اونا راضی تو کے نہ میں آن بے دست دپھا دیں ملک ع دیر اں وٹی لو غا بیر آہنی چیاں
 آن خوار انوری چھکھا کھفتغا و کھاں بھوگئیں۔ بادشاہ گوئشتو کہ میں شہر آہنی ع وٹی عدالت و
 بندوار گھنٹو۔ فی اگر بھے آہنی ع چیبی دھیاں کھفت تھیں ناراضی نیتیں۔ شہر بادشاہ آے

جو اور گیر خارند پھیلہ مدد گھر مدد تو لوغا آنکو جنکھا را گوئشی کہ بادشاہ عموں کی دلخواہ کا نظر
 ابا گدھا اور پیر المحن برداں فقیر از مرے بیار۔ کم پھیلہ مدد شنقا کبر بادشاہ گھر گوئشی اگر تھوڑے
 اے حور اراضی عرب میں بھر ابڑاں قلی لوغا تھی خذیلہ کھشان۔ اکبر بادشاہ عموں گوئشتو کر
 چھے موٹھی دو چھم اگر بخوبی گویاں چھپو شیں لیکنی عکھنے نہ مناں چھے عذر میں پھیلہ مدد و کھاپ
 نہیں غامڑتی۔ مگر کچھیز طرا دشیو کہ اسکے بیکھواریں دا کھانہ نہیں نہیں۔ لگڑا دشی جنکھوں اجنبی کو لے کر
 اپنا فقیر اسکھوا میں زدری فیض تھوڑے سے بیا بھڑائیں۔ آں مائی دسے کو بیٹھے بھڑا لمنگاہ درکا
 پچکھا آنکھو۔ ٹرد و کام اکبر بادشاہ ٹرد تھوڑی لوغا بلکہ بخوبی۔ بہوڑا چھپو لفہ کھبیش۔ روشن
 ہے قول گڑا ناشنخوں۔ یہ روشن عرب اکبر بادشاہ گوئشتو کہ شامناں جنم سر اسیا ذے
 میں پھونڈ اندر ان کھائیں اہکالاں۔ شاوشی دو می کار سے کھنے پھیلہ مدد اگر گوئشتو انا ماکھرا پکھ
 کار کھنعتا شیوں بخونشنا وثی لانا، جزا اگر۔ شوہر پچھدا اکبر بادشاہ پے کار روشن عشقہ اوثی دینا
 کتاب پڑھو۔ شیخہ کتاب پڑھو اور قبچھ کا نیستی۔ پے ٹوپل عرب عوش شفت، ماہ، سال
 گڑا ناشنخوں۔ بیٹھ یہ روشن عرب میں مائی عکھنی پھشار اگوئشتو کہ ایامناں ہے فقیر ازا
 سپر کھن دے میں دو می پچھہ مڑے بے سیر نخان کھڑوں سے روشن عرب پچھدا انگو گوئشتو
 وثی جنکھ نہیں۔ سکنی کھنی کہ اے ممتاز عرب چھو کھنے ایشی دست عربہ پچھ کار پشت نوٹ
 آں مائی عرب پھٹا عرب نیافی سرا پچھو لگوں نہ لاد آخر وثی پچھت باز نیگ کھنی نیٹ۔
 پھیلہ مدد اماں کشتو۔ ملا لوٹھا بیس تھلیش آہنی عرب اکھو ٹرد و آنی لکاح پڑھو فی آں ٹرد
 باز جو شے اٹوں۔ اکبر بادشاہ روشن عشقہ اوثی دینی کتاب پڑھت۔ آہنی زال گوئشتو
 گورنڈا پھٹت۔ پے راز بازیں ملتے سے گوئشتو۔ یہ روشن عرب اکبر بادشاہ نشتو کتاب پڑھو صین
 زال نقوش فیلیں۔ یہ فقیرے عرا اکھو والوں فی عرب گوا اکھو جشو۔ اباد مولانا اماں خیرات ایچھی عرب
 دیگھیت، اگر فقیرے ٹونک اسکنڈا پھیلہ مدد و راو دکھنقو تکو جھی عرب کا ٹوپھو فقیر ارادا ایشی بیٹھے
 فقیر اگوئشتو مناں پچھی پچکھار نیں۔ میں ہے نمرد عالمگردی تو محظاں کر پڑھیں، پھیلہ مدد

ہو گشت فقیر مہات کھن خوار جب دنیں درا آنک نوی فقیر اگو گشت دوال و خنا کرن ایشی مر
 دکندار شینا نہ کھڑاں۔ پھر بیرونی طحیران بیٹو کہ اے چینی فقیر عیسیٰ گوئیشی رخقوہیں اپنے
 من روں ڈالے کنان پھر بیرونی طحیران دا اکبر بادشاہ را چیبو عین حال ماشی۔ اکبر بادشاہ
 ونی زال تو را اگو گشت کہ سخت دومی کو ٹھوے مزبر و نند پل کہ کھیٹ اگو من گالوا رکھت۔
 دال شتو دو نی کو ٹھو نیا مانشتو پھر بیرونی طحیران دا شتو فقیر گو انجنوا مزخقو۔ فقیر اسکو سلام دا ترکدرا
 اکبر بادشاہ ڈیا اگر کھیٹی مختو مہرو افی مکن ہر جھی کہ کہ پر تغیثی نیں پڑھ کہ من دی اسکان
 اکبر بادشاہ ونی کتاب دشے سر اگر دال دمبار پڑھو فقیر اگودل حب اور نشتو نتو شتو۔
 نی کہ کتاب د ختم بیٹو گدھ افیضا کھول کھش کہ سخترا چھوں بیٹو سخوا اے رانا زہیر دعا جز
 بیٹے ع اکبر بادشاہ گو گشت کہ مس ہر اندا بیگناہ گرے چیغاں بادشاہ میں رائی دست
 او چنچیں پھاڑ گدھ ایں مخنوں۔ فقیر ادست سخت دعاء مختو دعا مختو۔ کہ بیا الہ سخت مہرو ان بی
 ایشی چکان سیبیت کھن۔ فقیر ع دعا لوٹھن دبڑی ع اکبر بادشاہ سیبیت دست پھاڑ ہمال سال
 ڈول تو سیبیت بیٹھوں۔ فقیر اموکل کھشو سر گفلنہ فی زال، مڑی باندھیں اٹوں۔ بادشاہ کشہ
 دست پھاڑ افی میٹنار مذکار پوریات کھخو۔ پھر بیرونی طحیران اگو کھیٹی ناخنی مس کارکھان مختو
 رشنا کر۔ اکبر بادشاہ چیبو عین روشن تیلانی کھیٹی کارکھٹ ونی گزارہ کھٹ، بھے حاتا
 سکھڑے سال سکھڑ مخنوں۔ یہ روشن ع بادشاہ راوی بادشاہی محل و ماظنی اورال یاد
 نمکھوں آہنی آڑڑی نیکان۔ زال تو وخت دیٹو کہ میں مڑ گری یعنیں آنکو مڑ گریا چھو کھی
 کو مختو پچ کھو کر بیٹھے۔ آن وخت کہ مختو میر دعا بڑے و پھٹی خوش ائٹے۔ نی کہ خنداء کھی
 ڈکھ دیر کھتو مختو گر بیٹھے۔ مڑ اگو گو گشت اے حال یا اڑماں پھول مخون ائے باز دراڑیں
 دردو الائیں کھسوے۔ مناں ایشی مر حال دیئے طاغت نیتیں زال بہ نمٹو مڑ گفت
 لھماں کھشو بڑو اگو گشت سچھو کہ مختو نکنے دو گوشدار مس تھرا ڈساں کہ من چھے بسوب ڈکھیاں
 بیکنایں اکبر بادشاہ میں فلاں ملکا یا بادشاہ اشان میں سرا پاکیں بادشاہ نے ناراٹگی

بیشتر. من گودتی سنگاں یہ روشن عوشرکارا در ان بگل عَشْنَفَانِ گُدْدَا شمدا من رُشْنَان
 بادشاہ میں درست دے گر تو او کھاڑ دے۔ مناں مردشی دشی ہاں بادشاہی اونچ
 ہند او زال یاد آنکھوں گُدْدَا بیں دل پھر بیٹھو۔ نی میں دل لوٹھیں کہ برداں دشی ملکہ
 پچاں۔ حالاں گراں کر کھے بادشاہیں۔ چھے حالیں بیں زال استین یا مرخ خند پیران بیشتر
 اگر استین تہ آہنی ہے چھے حالیں او کھیا سبیر کھشو گھنٹو۔ زال عَگُوْشْتُو کہ اگر اے حال
 راستیں نہ گُدْدَا مختو سبیر من دے تھی پھجی بجزاں۔ مرد اپھیرنڈا گو ان جلو شہ آہنی ہے کھعل
 کھٹئی کہ ناخو تھی چھے صلاحیں۔ پھیرنڈا گو لشتو سایں شاہر گو کہ ریث من شے دُبیا
 آں بیں دے سختی ایذا کھس سیاں تیں۔ بادشاہ عَگُوْشْتُو گُدْدَا دشی دو نے ٹھیو غیں درکر
 شوشکوں دو ماذن گروں پیکھے در وکھا بھڑیت کہ مار دو بیان زبریت او کیجے کھم قیمت
 بیث کہ آہنی سر امقو زوار بے۔ اکبر بادشاہ پھیرنڈا دو نے ٹھیو غیں مڈی شو تکو شہ
 آں زراں دو ماذن گھنٹی پیکھے اکبر بادشاہ عَگُوْشْتُو زال عَپَجَھِی سوار بیٹھو اودونی غا پھیر
 سوا کھنیشی گُدْدَا اگر خدا ای جیل عَروان بیٹھوں منزلاں جانا شفا گر انار و شی رفظله
 شتو ہاں شہ پچھتوں ہموزا کہ کہنا بادشاہیے لونچ ہند او بادشاہی عوڈیشیں بازاں گداں
 تھیو غابندوں اس مجھ بیانا کھلوے رو غیں۔ اے جاتا قریباً پچانزدہ سال گُنڈا مختو۔ اے
 نے اکبر بادشاہ کھے پچھجہ کھاری نے اکبر بادشاہ کے پیچہ کاری ہر کس سے خیال کھنڈیا وہ
 صدر محفوظ کاریٹھو۔ اے پھڑا دے ہماں گدیم کھنڈ ہاں بھلوا کہ باقی عالم رو غتوں۔ وختا ع
 اکبر شاہ شہ کیجے پھول کھنڈ کہ شانخا تھور غے۔ آہنی عَگُوْشْتُو کہ شہ مروشی عَپَجَھِی زدہ
 سال عَسَبِیَا مئے ملکے بادشاہ سکا ماں شتو ملشکار بیٹھو۔ شہ آہنی ہے کار بیٹھا پھندا
 داں فتحا آہنی عَزَال بادشاہی کارا کھنیشیں۔ پر کھارا ہے ڈیکھا ع کہ لو اں بادشاہ تھری
 بیث۔ پیے بادشاہ نیا نکو۔ نی بادشاہ براوی عَہو کا دیا میں مختو کہ من بادشاہی عَرکفته نخنان
 تھیو غیں ملقت بیٹھو فلاں ہند امچھبی۔ ہاں بادشاہ یہ داشنیشیں شکاری ایں یا نہیں

بادشاہزادی مروشی سہاں باز نہ اڈاری آں ہر کھسی سخن تھا کہ شتوشتو
بادشاہ ہماں نہیں۔ دیوبخت عارے مژدے شتر فرمی گر اپنے شوون۔ بادشاہزادی
باز اڈار تھوڑا۔ باز آنکھ اکبر بادشاہ ہے تھا کہ ناشتو۔ گو خدا ائی قدرتیاں اکبر بادشاہ تھوڑو
وٹی ملک بادشاہ بیٹو وہش نوشی غاوی زیندگنہ ار تھی۔

گل بکاری

یک کراچی سے ڈر کھوار باز بجا گیا وہ تندریں مڑوئے۔ آہنی نُزک بالعین زیبائیں زالے بیرکتہ۔ سال زماں کو تکمیل
بند کھوار پختہ والا دنیست کہ کراچی سے دل پر اسے حورا باز موجھا ڈکھ کر آہنی پختہ والا دنیست۔ آہنی کھوار
دختان فتنے دل دل دلیں کھٹک کر من نہ آٹھی دشمنے میں گلڈ ایش اسے ماں وہنی اور خزانہ درد میں ٹردہ بدن
آہنی را پسند نکر لے دکھایا کھننا نہ۔ یہ روشنے نامی گوئشتو کر کھوا کھربیں مراہیں بجا گیا میں مڑے سکرے بے حقی
بکھر کاں اولاد نیتیں بخواے خزانہ رچوں کرنے اسے تہ اشتو بچدا کھینچانی دشنا کھیفت بختمی خزانہانی را
آن دو جی جہاں گیرتھ۔ کراچی اکوئشنو مخور است گو شفے۔ میں بازیں براں پھر اسے حورا انکر جانا بلے شر
موجھو ڈکھاں سوا دو جی بچھی سنان لغاہ ٹیٹھ۔ میں بیرانماں کہ تھپ کھانا بلے اسے خود میں دستی
حورا بزیں۔ نامی گوئشتو کر اندر تھوڑیں گوئشیں منے تہ میں تھرا یہ صلاحی دیاں کراچیا
گوئشتو کو س افریقی دستی کارے بی تہ میں آہنی ڈھرو رکھناں بلے شرط ایشیں کہ آہنی نیاماں فائدہ بیٹ
او خدا سنان چکھے داث نامی گوئشتو ہو غذا نامی حکماں تھرا فائیہ کھیبت۔ کراچی اکوئشنو گلڈ اوس کو
س تھوکھناں دیرا منن۔ نامی گوئشتو کہ فلاں ملک ڈکھو ہائی نیاما یہ آنی مٹوبوئے۔ اندر تھوڑے صے
آں مٹو باؤت کر دھانوئے بیاۓ تہ خدا سخرا پچھے داث۔ کراچی اکوئشتو کہ میں اکھواشت نواں
تھوڑے گو من پچھی ڈ جز۔ میں سخرا پڑو دیاں۔ نامی گوئشتو کھرد پچھے لوٹھی دوچھم۔
سنان افریقہ میں دستی تہ میں گوئشتو پچھی ڈ جز آں۔ بلے میں دو شرط اسلوں آں
تھرا پورا کھنی بول۔ کراچی اکوئشتو میں تھی شرط پچھے اول۔ نامی گوئشتو میں ولی شرط
ایشیں کہ تھوڑو جو ایں ماذن میں سواری ڈکھ پیا را اوچدا آہنی طریقیں دے شہزادان
پھر بول۔ پھیکے منزل شنہ زر آں سوانہ بڑیت۔ کراچی اکوئشتو کہ سخنی اسے شرط

تے متکدویں - دو می شرط طاڈس۔

نائی ڈی گوئشتو دو می مس اشتويہ سوالے ہڑھا ہے کہ میں دل رو بھیت پھول کھنا
سکھر آہنی ڈجواب دینی بیٹ۔

کہ اڑا گوئشتو ہو مناں کختی اے شرط دے مندریں بخوب روغا سبھری ڈکھن
نائی لوغا شتو تیار غنی کھننا او ڈنی زال چھکھاں موکلا بیننا۔ کڑا دیو ڈختی دو دو
جو ایں جزو میں ماڈن تیار کھشو سنج دے بندابیں تھخر نختی۔ دو ڈر جیں دے شر
نداں پھر کھشو دو میں ماڈناء لڈل ڈھل سکھی دوٹ دے تیار بیٹو۔ نائی دے انکھ پھیٹو۔
پڑو میں ماڈناء ڈواو بیٹو رائی بیٹوں، جنانا جھنجانا منڈلائی مرتا ناشفان گر انار دشے
شتو ڈی شہرے ڈی صرہنیوں، یہ صرا ہے اندر اگد کھشو مے مساڑ ڈھیٹ۔ گڈ کلادی نائی ڈی
راہوں شتو کہ فی بخوب رو ڈھر دے چھپی بونگر بیا، نائی ڈر ڈنی تھجھے پھر وہر د گر غا بازا را شتو۔
تھخرا ناسیل ڈکھنا دخت، ڈشتو میت ڈکھا پکھو دیتی چھے میت گھوڑ دی دیجا
یہ زال ڈی پھر ڈیمیری ڈی کھنڈنامیں۔ ہر کس کہ میت ڈنواش ڈھنکھنا کھیٹ آں نال ڈی
را ڈی تھکے جنھن گڈ روٹ، اندر انداشن ڈیجھی۔ فی کہ تھری درا د کھیٹ، اندیں یہ تھکے
جھن زوٹ۔ آں جبران بیٹو کہ اے بیچیں کارے۔ دلادیل کھنی کہ رفاں کر اڑا ہیشی
باروا پھول کھنا۔ گٹھاں کہ میں سوال ہیشیں۔ بھر لیفا و ڈر گفتوناںی پھذا پھر دنی ماڈنائی
گڑو ڈنو۔ آڑ بھو کر اڑا انعن وائشی۔ ہڑو داں نشتو نغن والی بخوب شہ سوار غا منڈ کر اڑا گوئشی ر
کمن گر بھو اسے شرط استغور کہ مس اشتويہ سوال ڈکھول کھنا سکھر آہنی عوجواو دینی عین
لیس ونی سوال ڈی تھی دیم ڈی پیش کھنا۔ اغز بخوبیں سوال ڈجراو دا ٹوٹہ گڈ اس دیجا
ستھی سنگتی آں نہ تھیں را ہے سکھی را ہے۔ مس گڑھاں ونی لوغ نداں بخوز نتے
سکھی کار زانیٹ۔

کہ اڑا گوئشتو کھرو ڈی سوال ڈکھول ڈکھن اغرس جراو دا ٹوٹہ جواں نہ تھے بخودی

لو نا گرڈ برد.

نائی گوئشتو کہ مس مردشی سچہ دہڑواںی گیر غا بازا را کہ شنقاں۔ میں گز ریسیت اے
گرم ابیور آں مسیت داڑ دفت، عیہ زال ۽ عاجز ز پیر لیٹا کھفتنا ۽۔ اوذا ہر گیں
کھسے کر سچہ فداش ٻڑھفا کھاتک یا ہر گیں کھسے کہ شہ مسیت ۽ فداش ٻڑھت در
کھفت۔ آہنی ۽ راتھک جبوختش۔ فی مخونمناں ڏسی کہ ایشی ۽ پچے سوب
ایں، اوے زال کھے ایں۔

کراڑا گوئشتو کہ مخوناے کھسو اثر ماں کھول عَجَن اے تباذ در اثیں کھسے
ایں۔ نائی گوئشتو کہ اندر مخونمناں نه ڏ سے تمخنی را پے میں را ہے چھوک کہ مس
مغراپیشایا گوئشتو فی تمخنی مرضی۔

کراڑا گوئشتو چھوک کہ مخونہ منے گڈا اے کھسو گیچل ۽ مس پر تحد کامان نائی ۽
گوئشتو دوڑا کہ مخرا اے کھسیمیات انت گوش کہ مس نخوشا نی۔

کراڑا گوئشتو کھسر چو شیں کہ۔ اے شہرے بادشاہی کیسے کم ۹۹ مدنال اُون
بلے شہ آنہاں چچھ پچھا او لافے شیتو یہ روشن ۽ بادشاہ سیل ۽ بازاڑا
بخرو گڑوا کھفتند۔ یہ ہندے ۽ کہ شنونہ اوذا شہ یہ لوئنگے ۽ ٹونک ۾ در
آکہ بادشاہ ۽ لگوشن داشتو نہ اشکنی کہ یہ نوخ بالعین کاڑے ٹونک ۽
کھفین گئیں کہ اندر میان بادشاہ سیر کھیش گفین تہ میں بہ ہے رازیں چچھ کھاٹے
چھوک کہ جھاڑ دہی ماہ ایں۔ آہنی ۽ مخنا اوچھو چو میں موڑوان سرادے ماہ داستان
نیشان پیشی۔ گڈا بادشاہ آں لوئنگے پتہ پیر اکھستو آں کاڑ ۾ نام لکھوڑ ڏ دنخوا

کھڑدے روشن ۽ پھنڈا بادشاہ آہنی ۽ وارث لوٹھا میں مخنو سیر اسچہ ہمان بالہ
لوٹھو۔ وازنان چچے لوٹھت۔ ہمان وختا بادشاہ را سیر کھشو داشیش۔ بادشاہ
وٹی زال لوغا ٻڑھو فی بادشاہ سے پُورا میں ضدنال بیٹھوں۔ روشن گندا تاشنغا

گر خدا کی حکماں ہمارے زمانے کا بیوں بیٹھو۔ فی کہ اے نال یہ کہوں طاہر سنتو نہ
گڑا بانی زاکھار پا زمینجا بیٹھوں۔ آنہاں رانٹھر س پیدا بیٹھو کہ فی نہ اے زال گوچکھے
کھایت لگدا آکھچکھے بھیوں عین با دشائی اویاں دھڈی اے فاشہ بیٹھ۔ بی نہ گوچکھے بیدا
بیٹھا ایشی چھکھا گرے رو لوں گار کھنڈ آخراں کلیں زالاں صلاح یکھ کھنڈوا لئے
راکو شنیش کہ ما تھرا مزامیں مال دھڈی و دیلوں بختوا ایشی چھکھا گدوں پیدا بیٹھا گا کھر،
پلاں کھسار سما مختیث۔ آنہی گوچکھو ہوا کے نہ کاسائیں کارے شانکھے مختیث۔
نی کر چھکھے پیدا بیٹھے وخت فتحی بیٹھو۔ دافی لوٹھنیش۔ دافی انکو حاضر بیٹھو دافی دزال
زمیں بخوا۔ آنہی غرب پچھے پیدا بیٹھو۔ آں پچھے ہمارے دلیں چھکھے چھپو کہ آنہی ماثع شہ
سیر بیٹھا پیش گوئی کھنڈو ٹسٹو۔

دافی چھو کھنڈو۔ با دشائے یہ زالعین بینگے گر آنہی گری گلکرے ہمارے ہمارے بینگے گا ڈھتو۔
با دشائے بھج پڑھ تو ہمارے بینگے گر کھڈکی نیا ما ایر کھنڈو۔ بھج بیند اے ہمارے گلکر طاہر کھنڈی گر
بانگھوا تھیوں شہر اے ہے بولی ہوک بیٹھو کہ با دشائے لوغا گرے گر پیدا بیٹھو۔
با دشائے گوئی اے حال گر باز مونجھا بیٹھو آنہی گر ہمارے دختے ڈھنی و زیرا کھپہ صلاح
گر غادھائیں تھنڈوں۔ با دشائے دھنی صلاح تھہ بیٹھو کہ اے زال گھشان گار کھنڈاں
پلے با دشائے مزیں وزیرا اے صلاح و اتو کہ اے زال گر بر سیدت گلور سدھ۔
گڑا تھیوں خلقت، راحکم دے۔ کہ ہر کھس کہ نواش پڑھغا کھیت اے زال گر
الایہ تھک ڈھنخدا دھندا کہ نواش گر پڑھی در کھیت دے یہ تھکا ڈھنختی۔ فی

اے ہمارے زالبیں کہ شہ ہمارے ردشیں گر ایڈا کھفتنا تھکنا گری عینیں۔
نافی گر پھول کھنڈو گڑا با دشائے آں پچھے بھندا چھے حال بیٹھو۔ آں ستحا گوچکھو۔
کردا گوچکھو کہ اے تہ باند و راثیں کھس دے۔ اگر تھو گستے نہ من کھرا کھیو غا اشکنا
پیمانی۔ نافی گوچکھو مناں اے کھسو اهزور اشکنا بین کردا۔ اگوچکھو جوان گوشدار۔

بادشاہ بے نے پچھا کھڑدے روشن ہے ماں بینگ بُشیر وار گھنفوں گڈا زاکھاراں کل
کھنفوں کہ چور وار تہ بینگ بُشیتھیں۔ زاکھارا زہر گفتو بیگھا کہ بادشاہ دو غاہ سکوت
و شی بی جیسے زاکھارا ٹوکا بیٹھیں۔ بکھول کھنئی کہ شارح چوپیں۔ روشنی بیچے چور زہر گفتار
زاکھارا اجدا و اشو گو شستو، تھو کہ اے بینگ بی کہ داشتھا۔ اے ته ہر وخت
کہ لوٹا کھیت، پیر اماں سکان مُڑدار کھنٹا کھیت۔ جوان تہ بینگ بینک کہ بتوالیش
گڑے کھش گا رکھن۔ اندر کھو چورشی نہیں تو زہر گڈا اتصی مابہے مٹے رلے
بادشاہ گو شتو بیں شے زہر گر بیٹھے سرب بیشیں تہ اے بینگ بی مس مردشی
کھشان گا رکھنا۔ یہ پیشی ہو دے اے آن وخت ہمودا اوشتا لٹھا اے ٹونک
اشکنفو۔ آن گڑا کھنا نا بینگ گڑا آن کو گو شتی کہ سخرا تہ بادشاہ کھیت۔ انزو دل
تھواے چور وابیچا بیٹھ کھنے تہ جامیں۔ بینگ بی گو شتو کہ بادشاہ ہے یہ زالیں
گر خے تھو بر دہماں گو خا گند صلاح کھن کہ فوا رازے ہمودا وادھیان کھنٹا بیشی
سادہ ڈولے ٹوپی بروٹ۔

بلی ڈائی بیٹھو گوڑ گو خا۔ گو شتی ہے حالیں ہے کھسوں۔ اندر تھو رازے
چور وادھیان کھٹ کھنے تھے ز تھی مڑ لیغیں نہ تہ بینگ بی بادشاہ کھیت گڈا
چور و بچت دے ڈکھنیں۔ گو خا گو شتو ہو مس چور و او قی شیراں دیاں
بیتھو خ و بینگ ایر گا کھنے کہ چور و اشیدا زیرے برے فلاں ہند اجیز سرای
ہو ڈنے ہماں ہو ڈنیا ما ایر کھنے پئے۔ گڈا مس ہر روشن کہ چھر غار وان اوڈا اچھید
مسے شیراں دیاں۔ گڈا ہمودا ائیکہ چور ویں وی چھکھیں۔ بلی گڑا ٹوچڈا انی کہ
شٹ پیٹو تہ بلی ہر بینگ اع پی بی ٹو بی جا بیٹھ چور و زڈ تھو ٹر تھو ہماں ہو ڈنیا ما
اپر کھٹا شتو۔

اوی رکش سیٹو بادشاہ بینگ کھٹنے حکم دا ٹو۔ بادشاہ ہے حکم کھنن دیری ہر ہماں

و خت د بیگ کھنڈنا شتو شو ز پچذا گونج بمرد شرک جیلا کہ چھرنا شست تر آہنی
 دنی شیر چور دا رامیشندھری۔ ہے ڈول عروخت گز انا شتو کھار چور دے سما
 نخوت۔ کھردے سالا پچدا چور زوفے کھو لار بیٹھا ٹکو۔ زالکھارا دے کل کھنڈوک دیں
 چپور د زیندھیں۔ او ہے گورنے شیراں درمیع مزن میعنیں۔ پچکے زالکھارا یہ روشنی او
 زمی مار لوٹھا بینخو پھول کھسدو ہا سہنی عساو کھشو کلیں حال والنوں۔ باوشاہ کہ بیگنا او غا
 آنکونہ دیئی پھیریں زالکھار بوجائیں۔ بمقول کمی کہ شاپکے زہرنے زالکھارا جواو
 دا لوحولشی ما ملشنسے کنه گو خاکھش خیرات کھن نہ ته کھنی را ہے منے را ہے۔ باوشاہ
 گوئشہ خیرات جو ایں کارے میں بانگھوا دنی آں گو خا خیرات کھنا۔ گوں اے
 ٹونک عز اکھار دیش بیٹھ۔ بلی دے اے گا داراں گو شدار غور۔ ہمان دخت عز
 شتو گور گو خا۔ کلیں حال دالغونتھی۔ گو خا گوئشہ کہ مخونی برو فلاں ہند بادشلے
 یہ تھاں بستیں ماڈن عزیز احیلی بیا ما بستنایں۔ آں ماڈن ہے ڈولین عز کو دنی
 گمرا امداد اکھسانیبیت۔ آہنی عز کدیم عزوے بہوں یہ ٹھنگے عز چھغل دوستخ بخپور د
 گور ہمان ماڈن عز کلیں حالاں وی۔ آہنی عز اگوئش کہ مناں گو خادیندا لونی سخو
 ہر گیں جو اسے کہنے۔ گڈا اہر گیں ولداۓ کہ داشتی سناء تھریا حالا دے۔
 بلی ہمان دخت عز رائی پیٹر شتو ماڈن گردا گڈا اکلیں حال دالغونتھی۔ ماڈن عز کوئشہ کہ
 اغرا شا چھو دیسریں داماں آڑ سخو پچا عیغفونہ گو اللہ عز حکماں آں میں ذمہ ایں۔ گڈا
 من زاتاں میں کار زانی۔ بلی گڈا تو پچدا شتو گونج گردا اکلیں حال دالغونتھی گردا
 بلکا او گو خا ہمان شفوئی شفا چھو دو طبقو ماڈن گردا اپچا عیغفونہ فی کہ بالگھو پیٹر ته
 باوشاہ حکم دا تو کہ گرطا خیرات کھنے۔ گونج ہمان دخت عز جہانا گفتون خیرات کھنو۔
 لی چپور د ماڈن ذمہ اوری شیرا آنکو شتو ماڈن عز کدیم ہر چھپی کہ کھانک چھو دادے
 والرخ پسیز کھٹا پچدا ماڈن عز دا طستھ۔ ونختے ونختے ماڈن عز چور دنی پچشت

سرادے نیا است ازواری کھنا ٹھکھا۔ ہمے ڈول ڈروش گزانا شنگوں بکارے
 سال پچدا اندیں زاکھا لار ملی مار بڑھا بینیقوں حال گفتگوں۔ رملی مار اساد خیرا
 والو گوئشتنی کہ چھور و دایں زیند غیب فی اے وختا بادشاہ سے ہماں جو ایں تھاں
 بستغیں سر زوریں ماذن گرا ایں۔ زاکھا بیسیریں اندیں بُرگا بیثو۔ بیگھا کہ بادشاہ
 بوغا آنکھ نہ دیتی زاکھا بیسیریں زہر گفتگوں۔ نے بچھوں کھشی کہ شنا بیسیریں پکے زہر
 گفتگو اے چھے لو سکھے۔ زاکھا را گوئشتو ریاتہ بخت و شی ہماں جو ایں ماذن و کھن
 گا رکھن یا بتہ کھشی را ہے شے را ہے۔ بادشاہ گوئشتو ہوا سے سوکھائیں تو رتے
 من بالکھا و شی ماذن عدے کھشان گا رکھنا شانہ ہر مغربے کھڑوبے و لہش بے
 بی اندیں ہمودا اے گا داراں اشکنغو۔ ہماں وختا شتو گور ماذن ڈیجیو غیبیں حال
 والغوبخی۔ ماذن گوئشتو اڈ دو ش رحم رکھنا ت خو سچھ فکر مجن حبھور و دے کی
 اے وختا عدہ دواندہ سال پچھے بیٹھاۓ۔

نی کہ یا نکھو بیٹھو نہ گدوشی ہیک اع بادشاہ حکم دا لد کہ یئی فلاں جو ایں تھاں بستغیں
 ماذن و کھشی۔ ماذن عدے بچھے لغیبی چھور و شی پھشت سرا زوار کھن گوئشتو
 کہ در کھا دنار گوئی خیال ڈار سو گہر کھن۔ بچھا احیلی کھیں ڈیٹھی دو سے چھان
 وال رختو بچا دنی سر بیب گوتاک ڈیہن دی سکھی بیک پھر شتو۔ ماذن درا د کھفتون۔
 سپھن دایں مچھ بیغور و بیٹھیں ماذن۔ سرا چھروے دے ازواریں ماذن دے
 در کھفتار د غیبیں۔ ماذن گو در کھف فایسیریں تہ اور تھو شے چھدیں ا شتو اڈ گلہ
 بیٹھو۔ چھور و فی اینا نزی لائیخ بیٹھاۓ۔ ماذن رکانوار اینا جنا جمنجا تاشفان گمانا
 رو ش ڈشتو سکھی بادشاہ سہرا داخل بیٹھو۔ بادشاہ بڑی بیٹھا کھو ماذن اے
 او شتلا سکھی۔ اے بادشاہ سے یہ نورخ یا لغیں جنکھے ماری سرا اشتغا ٹیہا کھیا د۔ اسپنی نداء
 دے چھور و سرا اکھفتون۔ بادشاہ زاری دا۔ ٹیں ہمودا اشتغا و نختے دو بالی مرگ مڑا نا

آنکھوں کیجئے پیریں آنکہ بادشاہزادی کھٹھا کھنقاوے بادشاہزادی کو دیش پیلی مرگ اور ہے
ڈویں وہ شبوئے پھاڑ آنین کہ اسے ڈولیں وہیں اب میں شید کیتیا ہمچینو۔
پھول کھنی گہار تھومناں حالادے کر اسے چینی وہ شبوئے آہنی گوئشتو کرس
اصلاً ادم زات ہے آں۔ میں یہ مژدے سیر کھن تو گفتوناں آہنی کوارڈ نند گل بکادی
آن لانغوں اسے ہماں آنا فی یوئیں کہ دالیں میں جان گو پھاڑ آنین۔

بادشاہزادی عادل دلیل کھش کہ میں دے طردے گداں گڈا آں مناں دے کھاری
گل بکاؤ لی آفان لا یست گو ہے دلیل آغاوی پھشت ہماں دخت گرو خاں بخی۔
بادشاہ دروکھا پھدا اسکو پھنوا پھول کھنی کہ تھے کاریں۔

جنہیں گوئشتو بامناں سیر دے سکھل مناں ہے ماذن دالیں مڑدار سیر
کھن دئے۔ بادشاہ ہماں دخت عہ پھور روٹی گرا لوکھاں بخی پھول کھنی کہ تھیں
کھے ہے۔ بچھد دو اگوئشتو من بادشاہ پے ہو یکھار، بادشاہ دیش کار سند ایں۔ ہماں
وفقاً طرد و سیر کھن بخی۔ فی کہ یکھا بیشو بشفناع بادشاہزادی عہ گوئشتو داں دخت دے
کہ مناں گل بکاؤ لی ہے دھانو ٹھیں آفان کھارے نزیئے۔ داں دختا پھوزان کہ
مخفیوں براث من بخنی گہار جھنڈا گوئشتو حیر خدا جدا جدا کھفت شفت روشن بی
گڈا ڈھوئے کھنوں شفت ہڑدوئی زال مڑ جبذا جبذا ایبغا سہر لغون۔ فی کہ
شفت روشن بیشو نہ چھور و شنو گووٹی ماذن گوئشتو بخی ہے حالیں ہے کھسوں
لی چھوکھنوں۔ ماذن عہ گوئشتو بیا میں پھشت سراز دار بی کھلوے دیما کھنوں گھنائی
جیل عہ سرگرموں۔ نواں ہندے ہے عہ مار کھے گل بگولی عہ دس عہ داش بچھوڑ روٹی
ماذن عہ زوار پیشوں کھلوے عہ دیکم کھنی پختانا جبھیانا نامنزاں پتہ انا شفان گہانا
روشن عہ شتو خلکے عہ پچھلنوں۔ پیشیں خنگل عہ یہ فیقیر عہ تھنھر عینی چھور و شہ ماذن
ایر کھفت و شتو فیقر کہ افیقار پھول کھن تو چورہ تھو پھیدا پچھے لوٹھے عہ گوئشتو کہ

منان گل بگولی آف پکاروں بحقوئیں چھے ادا ذکھت کھنے بخونان آہنی پرچے پر
پیر لئے ڈسے۔ منان گل بگولی بز دھا نلخین آف اچھوڑوں فی غرضوں۔

فقر اگو گشتہ گل بگولی ڈسائ ته مس تھرا دیاں بھل اسے استیں باز ڈکھائیں کاری
پھیک راه نیا بازیں دیبہ کھاؤں۔ آہنافی گہ اغرا کھایں بھل غمیثو نہ جان ڈیکھیں
چھور و اگو گشتہ کہ تھرمنان ڈسائ، اشک بیٹو آں جو انجادی۔ گند اویسا میں وٹی
قصہت۔ فقر ایہ بچھتے ہے ڈستہ دراٹ کھنہ گوٹھتہ کہ گل بگولی انگوہ دیا تھرا
بھیشہ تھو ہے بھلو اپرو بھل اسے گالوار غیال عکھن کہ بخواں و خدتا کہ

دیا شمعے ختنی دیا بیرون بہہ ڈکھیتہ۔ بخو آہنی ڈاما کھن گالوار اکھن۔ اغرا بخونما
نخوتہ گڈاں بختی ہڈے دے نیلیشہ تھرا سہاں ویان ڈر واڑتھ کھلیشہ۔
چھور و اشہ فقیر اموکل گفلو خذائی جیل غہماں قفر ڈسٹغیں بچلداں ڈر دیم و ایشی
ن کہ جو انجادیا شتوتہ دیشی۔ بہ پوادھے بھیڈا خبر بیٹو سہاں پوادھ دینا سمجھو۔ اگو
آگو نغا کھنی۔ دیشی بچھو بچلوا راہ نیتیں بلے بہ راہی چھر کھے ہے بہ پوادھ دیار دیں
کہ آہنی ڈپھیا ذعنی ڈروم دے گومزیں ڈکھے ڈر کھیشہ۔ ماڈن ڈایہ بختو وٹی
ماڈن ڈسنج ایکھنون ختنی۔ دروکھا ہموف اساهی کھنی دروکھا بچنا کو ماڈن ڈر را

گوئیشی کرم فی گو خذائی جیل ڈر و غاں بختو وال شمش ماہ ہمیڈا پر منان جیل بی
اغر شمش ماہ گز غا بچذا مس نیا نکھاں ته گڈا تھوز نے بختی کارزا نیٹ۔ ہے گالوار
کھو سر گفتہ ماڈن ڈا گو گشتہ بر و خذائی دیا جواں کھفت۔ خذائی مگہرہ ان بات
چھور و شتو پوادھا در کھفانا دز کھفانا یک دروشن ڈیکھدا شتو پوادھ پوچھا
ڈیکھو۔ گڈا آن دیا نظر بیٹو جنا نا جھجانا شقاں گرانا در وش ڈشتو بہ بندے کے پیکھا
و شیخا یہ بچیری دیبہ بز اشتغایں فی کہ دیبہ گر انتہی بیٹو نہ بھمال داٹی گوئشی نامانع
منان گل بگولی ڈسے دئے۔

دیہہ گو اشتوا غر تھو منان ما میش تھرو شی من بختی ڈے دے دراہننا نیت
ل کہ تھو منان ما کھشونہ بیسا الگو بین کر اتھرا ڈسادیاں۔ گدھا چھور و شلو رو دیہہ گر اگو بینہ
در و کھا گا لوار بختی۔ در و کھا پھدا گو شتی کہ ما ماس فی روان تھو بین ہر گیں مذستہ
کہ کھش کھنہ تہ کھن۔

دیہہ گو اشتوا مخ بع پھبڑا دیسا یہ ہندے ہے بختی الگا سنتیں دیہہ و کھیٹ من خرا
آہنی پھلوا نشک یہ دیاں تھو آہنی ڈاما کھن گدھا بین لٹک ڈی۔ گدھا آس دیما خضی
مذت کھفت جھور و اسہ دیہہ گو نشک پھول کھشو موکل گفتو۔ بکال آنا زیرا نامنہ لائ
جرا ناد و چیار رو شا پھزا اشتوا گلڈ کی دیہہ گر اب چھو۔ دیہہ گو شتی ما مانان بختی پھلدا
نشک ڈا گلیں۔ گدھا دیہہ ڈرانشک دانو گو شتی گر تھو بین ڈر جھپی مذت کہ کھش کھنہ کھن۔
دیہہ گو شتی اغز تھو منان ما مانخیں تہ من بختی جوانیں مذتے یہ کھث۔ فی کہ تھو منان
ما کھشو پھذا منان نشک داشتے۔ فی گو من ڈر جھپی کہ بیٹھ بیٹھ من بختی لک کھنا
دیہہ گو شتی تھو پھبڑا دیما بد و اعدیں دیما یہ ہندے ہے بختو رو دے کو دیہہ گر اپھے
س نخرا آہنی پھلوا نشک ڈے دیاں دیما گدھا ہمال مختی گک کھفت۔

پھور و انشک پھول کھشو ہکا نخڑ ڈھقو۔ کھڑے رو شن ڈپھدا اشتوا سی دیہہ
گو پھلدو۔ دیہہ ڈر اگو شتی کہ ما مانان بختی نشک ڈگو بین۔ دیہہ گو شتی اغز تھو
منان ما مانخیں تہ من گو تھو جوان کھفت۔ فی کہ تھو منان ما کھشو فی بیاں گرما
نشک ڈر دے یہ شتی دیہہ گه انشک داشتی۔ گلیں حال والغ بختی۔ دیہہ گو شتی فی
کھش ہے زان کہ پچھتے ایدا دیما یہ او ٹھ ڈکل یکو لی گو بیاں دو فی پری آن پھپی ڈر
پھرو شن کھیٹ بینے او ٹھ نیام دھا نویشا۔ بخدر برو با گھر او ختن سرا سہو ڈا گنجدو
لی نہنہ فی کہ پری کھاؤں آن گدھا ڈنی جراں کھشوں ایر کھینوں کھڈا آت نایا سریو
دھا گلدوں۔ گل یکو لی ڈنشک پیشیں کہ آہنی ڈر جھر شتم کھلاں جوابیں او الجدیں لوں۔

آں و خفت دے کہ گھلی بگولی آہنا ۽ پہنچو سپھر لینا جھی ڏے جهار زینگری.
 گھڑا آں سختی دستین پچکه مشہد جهار آں سوا آں شست نویش چھور و اسکا لختو
 دیجانی کہ جو ایں گھچلے ۽ شستو ته دیتھی ہند سیلی اور چھیدارج پیٹو ایکڑ و شستو ہمارا ۾
 گھڑا درشکانی لمبیں سلبر ڈک ٿوں، ہماں ہنافی نیا مانکھو شیش ٿو. چروکھا جیل بیٹھی فی کریں
 سختی دستو ته دیتھی فی بیلی پہری آں چھر کھتو. گھل آنکھوں اوڻن کنھی ۽ گھڑا جرکھنزو
 شخص یجرا آنی کھشقا پھندا آفند نیا ما پیٹھوں. گھونپری آنی آفند سینا چھوند و اجھی ڦال
 گھل بگولی ۽ چھر ڙاکھنزو. پرمی آن دیشو کہ آدم زانت دے سہرا پیٹو سپھر لینا دکھانا
 جهار جانا کھناتا پھندا ۽ ڈرانا را ہی بیانا. گھل اوڻد کھو روائیں پیٹھوں گھل بگولی ایکھوا
 پھوڈا سرما گھو. گھل بگولی ۽ گو گو شتو تھرا خندا آنی نایں بیٹھی جهار ڏئے. میں سینگھی
 گھل شنخو. میں چھو پیدنام باں چھدر و گو گو شتو مناں سختی دھا تو یعنی دھیریں دھیریں
 آف غرضو، مناں آفان دے گھڑا اس سختی ہندار دیاں.

غلی بگولی ڪر گو گو شتو کہ من تھرا یہ واجائے دیاں. بکھواليشی ڳودشت بد. تھرا امروت
 کہ میں پکارہ بیت کھو وئی پسے واجا ڪو وجا یعنی من ڏنار سرکناں بختی تھرا پھے ڦلیں.
 میں جهار سپھر لینا ڏئے. چھور و ڈاچا ڙاکھنزو گھل بگولی ۽ چرد الئوں گھل بگولی ۽ دن
 جه جند اکھنڈ اوڻر سختو دیم پھر دو غارا ہی بیشو.

چھو دادنی واجا ڙاکھنزو. چھور و دے پھندا گھڑا ڏنورا ہی بیشو. جانا جھنپھانا شفغان
 گھر انا پھدر و آنکو دلی و یکھے گھر اچھلو. دیکھه ٻچوں لکھنو کہ ما انکھو گھل بگولی ۽ آف
 آڻ سختو ته تھر پھے مناں دے مناں باز غرضی.

چھدر و گو گو شتو کہ ما انخد آفان چھور کھنے من مر و شی بیکھا گل بگولی ۽ دھریں ٿخرا
 شومندیاں.

دیکھه گو گو شتو اغز کھو چھوشی کھنے ته من تھی نلام باں چھدر و ہمودا دیکھه گھر استغا

ٹھکنہ۔ فی کہ سوارغ کھٹیش کڈا چھوردا وئی واجا و اہتو گو واجا و اہتا دھر رکھا میٹو
 گندوں بیاشیں گل یکوئی گودتی صدای سینگھی آں پچھی راستکو چھتو۔ پرسی گھل اشتفت
 دسے باقہدا دھرس یخنو فی کہ اشتفت آخری پہنہ بنیو ته گل یکوئی گوٹشتہ کہ نی تھو
 طرا موکل دے مانی گڑوں پھندا وئی لوغاروں چھوردا موکل خالو گل بکبی گودتی
 منگاں گڑوں سپھدا شتو درکھا پھندا اشتفت روشن پیشو تھچوردا اگوٹنونکہ
 ماما فی مناں موکل اُدے کہ منی روں وئی پنڈھاسرگزان۔ دیہہ گوٹشتہ باما اے
 تھئی باز جوائیں داجا ٹے سخومہروانی گھن ایشی مناں دے من خراہی تو پیک دے
 دیاں کہ آں جادو فی تو پیک ۽۔ چھوردا پھول کھنہ ما آئنی ۽ چھے تعریفیں۔ دیہہ ۽
 گوٹشتہ آں پہنیزگیں تو پیک۔ کہ آئنی ٻر تھیر گذشتیں۔ تو پیک ۽ دست گھن
 ٿڈا سرا موڑ دان ۽ آیر گھنی کڈا جانا تا بد وی وئی دیما پسکیش مژداں، چھو گڈاں
 روٹ۔ چھوردا اگوٹشتہ ما سخو تو پیک آمناں شوندے کہ من گندانی۔ دیہہ ۽
 تو پیک چھوردا دستا ڻا ٺو۔ چھوردا وات ڻا سرا موڑ دان اپر کھنہ ویہ پچھا واسدھا
 کھنودیم ٺا ٺو۔ تو پیک ٺا ٺیکہ کھنہ ویہ ۽ دلینداں سختیں پار پیٹو۔ دیہہ بھاں بیہ کھنیز گوئیتا
 گڑ دان پیٹو کھنہ مُڑنخنا شتو۔ چھوردا وئی تو پیک کھو فنا کھنہ واجا کھی بغا کھنہ
 دیم پچھے وئی منزل رائی سینو۔ کھڑوے زوش منزل کھنارند ذومی دیہہ کرم اشتو
 پچھے دیہہ پھول کھنہ کہ ما سخو انگر گل یکوئی ۽ آفت آڑ سخنوں ته مناں پیکھر پیچے
 دے کہ مناں درمافی عزیفیں چھوردا اگوٹشتہ ما سخدا آتاں چھو کھنے من سیکھا خرا
 گل یکوئی دھرسیں ۽ بخوندیاں۔ دیہہ ۽ گوٹشتہ ما لکھا اے ته باز جوائیں۔ فی کہ
 پیچھے پھوڑا سدا رغ کھنہ گڈا چھوردا وئی واجا شنہ کھیسا کھنہ و اہنہ۔
 گودا جا ٹے ٹونک در کھننا گونجا گل یکوئی گو وئی سینگھی آں پچھی ۽ آنکو حاضر
 پیٹو گوٹشتی بادشاہ حکم گھن تھئی پچھے کاریں تھو پچھے مار لائھا میں تھو چھوردا

گوئشتوں سیکھی شفائی شے دھریں گیندے لوٹھاں۔ پری آں دنی دھریں بھروسے
 گھڑ دپ شفت گو دھریں ڈگنہ رخونی کہ پھندی پھر پیشو تھ پھدر وا پری آں را
 موکل دا تو۔ مگل بگولی گو وئی سنیگھی آں پچھی ڈکھر تھ پھند اگڑ د تو وئی ہند اشتر
 شفت روشنی پیشو چھوروا گوئشتو مانافی مناں موکل دے کے کم دنی منزل،
 رائی باں۔ دیہہ گوئشتو ما انگر رخونی ہے واجامناں دایین تھ من باز وہش
 پشاں۔ چھوروا گوئشتو ما چھوکہ من خرا واجاء دیاں تھ گھٹا رخونماں چھو دے
 دیہہ گوئشتو کہ ما مس کھرا یہ ٹوپی ہ دیاں چھوروا چھوکھنڈ گھٹا آں ٹوپی چھے
 کارا کھیت۔ دیہہ گوئشتو کہ انگر رخونی ٹوپی عسغرا کھنے تھ کھرا کھس جتنے نماں
 بلے رخون ہر کھسا دیت کھنے۔ چھوروا گوئشتو ما یعنیاں ٹوپی ہ دے کے کم گنڈا
 دیہہ ٹوپی ٹوڑ رخون چھوروا را دا تو چھوروا ٹوپی گفتون تو پکا ہ د کم دیہہ چھلوادا تو
 ٹدا چھکھا دست ایر کھنی۔ تو پک ٹہکھہ کھنڈ۔ دیہہ سماں ہندماڑ رخون گفتون چھندوا
 دنی تو پک کھوفقا کھنڈ ٹوپی او واجا ہر دیں کھسغا کھنڈ رائی پیشہ۔ جانا جھنجھانا
 منزلان بڑا ناشن۔ اور انا سیبی دیہہ کردا شتو پیکھو۔ دیہہ راسلام دا سی بجال
 حال دا تو گفتیں شنے حال حوال رنگ دیہہ چھوکھنڈ کھنڈ کہ ما انگر کھرا مگل بگول دے
 آٹا گوں تھ بند کھر میچے مناں جیسے کہ مناں در مانی پھکاریں۔ چھوروا گوئشتو
 کہ ما انکھو آخاں چھوکھنے مس پیگھا مگل بگر یہ چندرا سقئی جیما کھالاں دھریں جانمان
 ہر ڈوان بیگھانی کہ سوارنے کھنڈ تھ چھوروا واجا شنے کھسغا کھنڈ تو وائٹو۔ واجائے
 دا ہرخ دیری اڑ کہ دیوخت ہ مگل بگولی گوہ۔ ڈسینیگھی آنی ٹولی پچھی ہ اسکو حاضر
 پیشو، مگل بگولی گوئشتو سایئی حکم کھن سقئی پچھے کاریں۔ چھوروا گوئشتو ما پیگھی ہیں
 شفاؤثی دھریں ہ شوند میٹ۔ پری آں دھریں شروع کھنھنھیو یعنی شفاؤھریں
 بیٹیں۔ فی کہ شفت دھنڈونہ مگل بگولی گوئشتو داشتہ فر زارہ کارا، رک

ما بر فوں شبیز بچنا مانندے عاصیت ندوں۔ بچور و اموکل دا لذپیکی لگل سر
گفتہ پھداوٹی لوغا شلوشت که روشن بیٹو ته بچور و او گوئشتو که ماماںی من
روان منان اجازت عدے۔

دیبھی گوئشتو ما ماتھو ہرگا کہ کھنے اے واجا منان دے۔ بچور و او گوئشتو ما
گڑا سخو منان پھے عوستے۔ دیبھی گوئشتو که من کھرا یہ آہری عدیاں کہ آہنی
نیا کہ سخو کھیال کھنے سخیو غیں دنیا ٹھر جھی کھرا نغاہ کھیٹ۔ بچور و او گوئشتو
ما ماتھو بیار من تھی آہری عرگنلاں۔ دیبھی آہری کھشتو بچور و دست عد اُلچھور و
کہ آہری دھیاں کھشو نہ دشی میں نوع، نال ہر جھی پھینا خیں۔ دیوخت و آہری
کیسنا کھشو توپک دیبھی بچلوا سدھا کھشی۔ تند اسرائیل موڑوان ایر کھنی ته توپک
ٹھنکہ کھشو گوہنکہ کھفا دیبھی پیر کھو کھفتونی بچور و انشہ ماگل دنی جان کشخو دیا
روان بیٹو بخانا جبھانا روشنے دا پھداوٹی ماڈن کر اچھو دشی ماذن ساہن
ڈول کو پھر غم۔ دشی ماڈن عز وار بیٹو دیم سپھے لوغا رانی بیٹو۔ نہر لان جناب جان
روشنے شلوشتی لوغا جھنلو۔ شفت بیٹو ته زال مڑوان سوالن جھو بھدا دشی
واہاشہ کھینخا درا کھشتو واهشی۔ گو واجا واہندا پری کلی گروں گل بگولی تو بھی آتکو پھلنو۔
دردکھا دھریں جنیش۔ دردکھا پھدا چھو دو او گوئشتو شار فی مولیں شاپریث نی
ما سہروں۔ پری کلی مولی گفتہ پھدا اشتتو، نال مڑو شفنا، سبیر تغول نی کہ شفت
روشن بیٹو تم بچور دشتو بادشاہ پھری ع۔ بادشاہ گوئشتو خدا ای شکریں کہ تھوہنکے ع
مردی میں اے سخیو غیں بادشاہی سخرا دیاں۔ گڈا بادشاہ دشی بادشاہی دشی زماں تھار کھتو
دا شو، فی بچور و بادشاہ بیٹو۔ روشن کرنا ناشنوں۔ یہ روشن عجھور و او شی زال گوئشتو
کہ می مردشی روغاں شکارا اے صدق نیا کم واجا ایریں ایشی فاظ دن فوں
بوئے۔ پئے گاوار کھتو بادشاہ شکار اس گفتہ۔ شے بادشاہ روغا و روکھا پھدا۔

بادشاہزادی دل دلیل کھٹو کری ته واجا کھشان کھیال کھناب بادشاہزادی کو صدقہ و
واڑو ن چھڑا کھشتنہ واجا اڈر سخو اڈرانا اڈرانا شتو چھمدیزاں اوڈھر پیشو زال باز
بیران بیشو کہ فی چپو کھناب - بادشاہ کہ شکار اشتونتہ وئی توپک و آہری ہڑو دگون
اثونتھی . وخت دل دلیل کھٹو کہ آہری گنداں لوٹھے علاں معلوم کھناب .

بادشاہ کہ آہری دھیان کھٹو ته وئی کہ زال باز موجھا یعنی اشتونیاں . سخرو جوانیما کہ
دھیان کھٹو ته وئی واجا اڈرانا شتو یہ جو بیوی ہے آپشو . بادشاہ حکم دا تو بھڑ لیغا یعنی
سچدا لوٹھے پلوا گڑو دے جزے . ہمان وخت دل بادشاہ گوئی سنگناں پھڈا گڑا دلو
لوغا آتھو . بیریں وئی زال گڑا شتو . زال را گوئشتو کہ مس رو غان واجا دمبايا دلجا
کھماراں یادتی سخرو یاں شنوزا وئی ماڈن دا آزو وار بیشو ہماں چھلوا دیم کھٹو ہما گو کہ
واجا اڈرانا رو غور . جانا جھجھیانا شفغان گردانا یہ روشن ہشتونیہ تھنکھیں چھڑے
وخت گھبلو وئی فی شبید دیجا ماڈن گوراہ نیتیں . ماڈن سہندا اشتتو داسی گوئی
کہ مس فی رو غان سخرو داں سے روشن پرمن حیل بی اعز مس نیا نکخاں گدھ اکھو بدو
بادشاہ ہماں چھڑا اندر دیم کھثو داں بیشو . دیما شتو وئی ٹوپی دے سخرا کھٹی . جانا
گھٹھ دگران گنڈا نادیا کہ یہ ہندے دے شتو ته وئی کڑو سے پری آفا پھر کھنفوں . فی
کہ پری آن آت پھر کھثو رو داں بیشوں بادشاہ دے دمبار داں بیشیش ہکا لانا
ذیراندا دیما یعنی اشتتو یہ پری عشہ وئی سیگھی آن جندا بیشو آہنی گوئشتو کہ مس برداں
گل بگولی گورا کنان دیاں کھا کاں . بادشاہ دھے ہماہنی دمبار داں بیشو . پری سرا
بادشاہ دمبار ہڑو دشتو یہ محل و آداخلل بیشوں . پری سدھا یعنی ہماں بنداشتو
کہ گل بگولی و نتو دا دو . پری آت ایر کھثو سچدا گڑ دتو . بادشاہ گل بگولی ہاغہ کھثو
وئی ٹوپی شنہ سخرا ایر گتکی . گل بگولی اڑیشو سمجھان اندا سے تہ ہماں مڑوں کہ مس آہنی
رہا داجا دا نو . گل دا پھول کھٹی کہ سخو چھے دو سچے . بادشاہ گوئشتو کہ مس کر تھی یہ غا سکھان
گل بگولی گوئشتو کہ مس وئی ماٹ دیچتا .

گواہنہاں صلاح کھناں۔ مکھوں کی جھنڈے۔ بادشاہ وہی طوپی سفر اکھنیو گوشنی فی نخودتی
ماش پھشاں گوانہن۔ مگل بگولی دو قنی ماش پھشاں گوانہن جلنیوں۔ نی کہ آن تاکنون
تھے مگل بگولی عَزَّتِیو علیں حال دالو۔ آنہاں گوشت تو آں چھپیں آدم زات دیکھ دیزا
آنکو چھنیو۔ مکھو مار آہنی دُشوندے سے گلدا ماکھرا ہما سنی راسیر کھنوں دؤں۔ مگل
بگولی دُگوشت دوال و خدت دکہ شنا حضرت سیحان علیہ السلام یوسف ندانہ مورے
س شار آن آدم زات د شوں نذی آن۔

در دکھا ماش پھشاں انگو گوکھنونیٹ دُاخن گوشنیش کہ مار حضرت سیحان علیہ
اسلام یوسف ندانہ کہ ماکھرا ہماں آدم زات راسیر کھنوں دوں مکھار آہنی دُشوندے
عَلَّشانی مگل بگولی دُگوشت دن بادشاہ فی در کھو بیا۔ بادشاہ وہی قوپی شہ سفر ایر گلیکو۔ گو
قوپی ایر گیڑغا سہرا بیثرو او شنا تو۔ لکھ امات پھشاں مگل بگولی راسیر کھن دالو شر
ایشانی سیر ابا کھی سیا دز گرفتوں۔ آنہاں گوشت تو کہ مگل بگولی دُشہ جنگ و مژانی د
سو آدم زات د را فاث نخنوں۔ بادشاہ وہی تو پک زُر مکھو شہ محل د را د کھفتلو
گل دیکھو گو دش پھجی دُرد فانداشی۔ با کھی بچوز اپچہ مڑا ہپا کھنہ۔ بادشاہ وہی تو پک
تھی دُ ایر کھنہ کل ہموفا در شنزا ایر کھنہ شنخی۔ گلدا مگل بگولی د دست دُر گرفتو دوال بیثرو۔
منزل ایں جانا آنکو ما ذن گہرا۔ ہر د ما ذن د زوار بیثرو پھر بادشاہ لو غامدی بیثغور۔
بادشاہ مگل بگول دے اکھرو وہی لو غامی آں فلاں ملک د بادشاہ بینیا میں اسے زال
ہماہنی د مایش۔ گوہ ہمے کھسوا اشافت دے روشن بیثرو کر اڑ گونا فی د پھجی دُردی دیکھی
منزل د رو دال بیثرو۔ منزل ایں جانا آنکھنہ سہاں مکھو بوسرا پیچنیوں۔ کر اڑا ہماں
آف د دھانو تو گلدا اکھر تو ہر دو پچھڑا کڑ دخنوں۔ شفاف گمرا تا تھیزیں یہ بیکھیے آنکو
ہماں شہرا پیچنیوں۔ بیکھ و خدت د بیشیش شہ شہرا دار بیه اور دے آنکھو سہر بیا
کھنیں۔ آن شہر بر بادشاہ وہی یہ لو کرے راہی کھن کر بہر د دھیان کھن بیا کہ اسے

اے چھین کھسوں چھے لو ٹھوں۔ نوکرا اوذا شتو پتہ گفتہ تھر تو آنکو دشی بادشاہ
 راحال داشتی کہ اے ملک بادشاہیں گو دشی اڑداں آنکو ایر کھفتغا بیسیں بادشاہ
 بخیریں لوكر رائی کھنڈ کہ بردہ سے بادشاہ گو گش کہ سفی گو گیتو عینیں اڑداں
 میں گردا دعویں نوکر شتو اوذا بادشاہ سے چھیعام داشتی۔ پھینا مانی انکنوارند آں
 بادشاہ گو گشت کہ سفوبرو ڈشی بادشاہ رائگو گش کہ سفی سچبو عینیں شہر عالم عینیں
 عورا بیگھا دھوتیں۔ لوكرا تھر تو آنکو دشی بادشاہ راحال دا تو نی کہ سوارغ و خلت
 بیشور لز بادشاہ سات بیشور گو دشی اڑداں اوذا شتو آں بادشاہ ملک بادشاہ سے
 باز خدمت کھنو۔ سوارغ داشتی بادشاہ گو دشی اڑداں سوارغ کھنڈ لکھا شہر والا
 آں لو ٹھ سیٹو۔ شہر والا سفید سچبو لینا سوارغا کھنا مانشتوں چھوردا ڈشی دایں میں
 ماٹ گاریں۔ پھول کھنی کہ گل اسوارغ کھندر یا سختی کھسے سر آنکفا بیسیں بیجھے گو گشت
 کو سیدت دیم ڈیں نال بسوا باکھی سچبو عینیں شہر اسوارغ کھنو۔ بادشاہ گو گشت کہ
 آں عزیب شاپے شہر شتو بریث بھڑیٹا ہماہنی ٹیارے۔ نی کہ کاں آنکو تبلختہ
 آہنی عوشنہ مدنی یا ذہنی خدمت کھنو پچکیہ اے بادشاہ سے ماٹ عمر خلقت حیران
 بیڈ کہ اے چھین کارے۔ آں زال خوارو ڈے حیران ڈے۔ نی کہ ہر کھسا سوارغ
 کھنڈ لکھا آں در آمدیں بادشاہ گو گشت بادشاہ سلام است میں سخنی پھیان اے
 زال میں مانیں نی سخویاتہ دشی اسختی زالاں سیار میں دیجا آہنی کڑون نزکی گھنیا گو دان
 بنگ بکھن۔ پچکیہ من سخنی پھیان۔ میں ماٹ سخنی زال عالمیان مار بازیں دیکھ
 والنوں۔ سخنی دوستیں گو رح بنیگ کھٹائیں سخو نختش۔ بادشاہ ہماں وفتہ
 اڑداں دیجا دشی زالاں کڑون لکھا تو۔ دشی ہماں زال لوغا بلکہ سخنی دشی پچھا اونشارد
 لوغا بلکہ سخو نخٹی دشی بادشاہی دشی پچھا داشتی۔ لکھا آں چھور و ہڑو میں ملکانی بادشاہ
 بیشور کر لگنائی ع پچھدا لکھو تو دشی لوغا آنکھوں کہ اڑھیلہ و مزو دا تو وش سخنی نایی دشی

وغا شنو کر از دنی لو غاسرا آنکو.

مگذانی ٹنڈتاں کر اڑے زال رکھوں پئیز زال، زاثو بچھے آڑنغو. پھدا
وہش خوشی غاوثی زیندیر روشنی گزار سخون سخون -

عُظْمَتِ شَاه

بیدا دشائی پے ۽ آہنی ٻیشی پچھے بادشاہ وٺی پچھے نام عظمت شاه استور وش، گز اماشتو
 عظمت شاه زن سیانا شتو. شرہ عظمت شاه رنداؤ بادشاہ لوغا ڀیر جنکھے پیدا ڀیشورا شله
 وٺی جنکھے نام ہستبی بیا ڀر کھشو روشن گز اماشتوں گو خداونی قدرتیان بادشاہ پچھے ڪو
 درنا ٻیشورا بادشاہ وٺی پچھے ۽ سپر گوئی بادشاہ پچھے جنکھا اکھنو، خداونی قدرتیان بروشے
 بادشاہ پچھے کر شکار اشلو ڳیها گڑ دلو نیا انکو آہنی سوب اسے بیشو که بادشاہ بچھارا یه
 جادو گرے تر ڦیلو، آئی جادو گر گو جادو زورا آم کے چینخا، بادشاہ وٺی کہ آسک
 ویشورہ شکار کفعیت بیت وٺی ماڻ ٻها هنجی و مبارحتا شیں مختی، آسک گو بادشاہ پچھی،
 ٻل یه دیان، جادو زورا شتودیریں ڦلکے ۾ چکھو، گڈا جادو جنبو وٺی اصلیں زنگ سہل
 بیشو آہنی وڌو جادو گر اوچا ٿیں تھو پھر ونان صلاح کھنثیش، کھنے گو شتو کماے آدم
 ذاتے ایں ایشی ڪھتوں ایشی گوڑواں دروں کھنے گو شتو کہ ایشی دیل گرد لول کھنے چلاح وال
 کھنے تھیغ، آخر پیچنی ڈسے ڏلکو شتو کہ شد ایشی ڪل ٿئے ڦا ٻر گیس کرے بادشاہ بادا، ایں شار بچھان ڦل
 کر ایشی مناں دیشت من ایشی وڌ نظر بند کھنا داراں جادو گران عظمت شاه ہاں
 پھیر مڻ حوالہ کھشو، شرود پھذا عظمت شاه ہاں پھیر نہ کر انشلوه فی جزوں بادشاہ
 گڑا بادشاہ پچھے که بیگها لوغا نیا انکونه آہنی ومات پھٹت عالم باز مو بچا ٻیلوں آہنی
 پر چلوا سیاھ تھا شیں تھوں که لواں پندرے عظمت شاه پتہ پیری پیٹھ
 دوستے دوش ۽ پھول گول وڌ رنداؤ لو محظیخ پے ٻڌکا بیشو، گو دلو پھدا انکنو.

آہماں گوشتہ بادشاہ سلامت ائے تو نجیں ڈیہاں تھیں پچھے دس میلیں۔ بادشاہ شر
 لے ہورا باز موجھا پر بچکیہ تخت ہے شر بادشاہ پھدا پچھے فارش ہے میتو۔ مگر بادشاہ پھ
 کھنہ تخت۔ آخر صیر کھٹوٹو نی بادشاہ لوگے چھایہ ٹردم ڈر۔ بادشاہ گودھی زال ہے۔
 بادشاہ ہے جنکھا و نشار۔ کھین بادشاہ پھدا ہمذاد انکھ پر نقرے در کھفتواں نقر ایکو
 بادشاہ کبھی ہے حاضر بیٹو نقر اگوشتہ یا مہفت سال ہے ڈکھاں ہے بے ہوری نزیر یا عان
 ہفت سال ہے ہر انیہ۔ بادشاہ جیران بیٹو کہ نقر ارچھے جادا دات پچکی نے بہت سال ہے
 ڈکھاں ہمیخ داش ائے ہفت سال ہے ہور گواری۔ آخر بادشاہ گوشتہ کہ من قل اتھان ہے
 پھول کھنال گڑا نھرا جو او دیاں سخونیاں کھڑے روشی ہے مہینتہ ہے۔ نقر اگوشتہ
 نھرا چھایہ روش ہے مہینیں سخون صلاح ہے کھن۔ بادشاہ ڈاہ جنڑو ٹھی اس شمع کتہ عالم تھیر غنا
 ایکو پھر بیٹو۔ گڑا بادشاہ حال والو کہ نقرے اسکنیں آں گستغیں یا مہفت سال ہے ڈکھاں ہے
 ریز یا مہفت سال ہے ہور گواری ہے۔ فی ہر کا کہ شے صلاحیں۔ پھر ڈاپھر ڈشاں صلاح کھٹو آخر
 ہے صلاح پکو بیٹو کہ ہفت سال ہے ڈکھاں ہے نزیر دی بچکیہ اگر مئے دھن ہے ڈکھل کھفی
 تہ مارٹی وطن ہکھلوں سمجھی بادشاہ ہے وطن ہر رون وخت گوازیں۔ اگر ہفت سال ہے
 ہر گواری بی نہ مار دی پور بروں۔ ہفت سال ہے ہور گواری نیام ہے ملے ملے
 سر کھیت نے ماں وڈ غارے ادنے ہندو مکانے۔ پھر ڈاپھر ڈشاں صلاح بیٹو ہفت
 سال ڈکھاں ہو ٹھنے صلاح والو چھایہ روشی ہے نقر اسکیں کھتو سخنی چھے
 صلاحیں۔ بخوبی ہفت سال ہے ہور گواری نزیرے یا ڈکھاں ہے۔ بادشاہ گوشتہ کہ ما
 بہت سال ہے ڈکھاں ہے نزیں۔ نقر ادعا ہو ٹھنے گڑا سماں دھن اسوزا سر گھفو۔
 گلڑے روش ہے پھدا ہے ڈکھاں شتو زورا پھر کھننا۔ کھسے سرا در کھانا کھے پھدا
 ہر کھسہ ہمہ بیٹو بادشاہ گودھی لوگ ڈاں شش ماہ ہے ہموفا نسل ٹھاٹھیو۔ آخر
 ملکی ڈا جواد دانو۔ ڈاں ہے صلاح والو کہ فی سینا سرگیر ڈل سمجھی وطنے ہے بزرگ

نیٹ بادشاہ سخیرتہ باوشا ہے منگت ہماں وئی تو کسے چھیاریں مژرم اٹھ
 روشن پنڈکھیش یہ ہندے ہے عَشَفْ کھفتیش شفت وَ قُلْقُلُونْ فی کراونلے
 جکھڑا انشار وَ گُلْغُلُونْ نہ زالِ بادشاہ رَا گُورُشتو کہ من سخو ٹرددو پھر
 بیٹھوں مار دو درنائیں زال گوین۔ اے ہندے ہے شر مئے دستِ دلدار
 چھومار بدنام کھنڈوں نی تہ ایشان ہمیدا بلؤں ہے شفری شفا گڑ کھنڈوں پھر
 بروں۔ بادشاہ زالِ صلاح نشو۔ آن ٹردو ہموداد و یغا اشتتو۔ مر
 کھنڈوں آں نہ بادشاہ نی چکھڑوں ہُنْشِفَادی استشوں بالکھواروشن ہیک
 پندا ہاغہ بیٹھوں نی کہ کھڑو بیٹھوں تہ دیشیں مادو پچہ دو یغا اینا سر اتکھاٹ
 دروکھا ہردا اگر نیو پیشیش۔ آخر صبر کھفتیش۔ ٹردوین زالاں کھڑو بیٹھو پھر
 دیم کھنڈ رانی بیٹھوں دیما جھکلی نیام عَ یہ ہندے ہے کہ بیٹھوں بادشاہ جکھا وئی
 لشدا را گورُشتو کہ ما ٹردو زالوں اے ڈول عَ مار جہاں نیبیث ادئے نزاو
 پیش نوبیث نی ایسا کھنڈوں سخرا دنی مژرم عَ بھر گوںوں سخو ہماں جرال پوش
 مژرمی سخھی زال باں۔ پچکیہ سخو مژرم دنی اٹکل دڈولان سی نسی۔ اشراک اتنے
 کہ اے بادجو ایں صلاح ہماں دختا وئی مژرم عَ بھر جان رَا کھنڈ مژرم دیں
 کھنی نی نشار مژرم بیٹھو ہمت بی نی آہنی عَ زال۔ گٹھا دیما روان بیٹھوں منزالاں
 کھننا اشفار بورینا راو شے شتو یہ ستحی بادشاہ ہے شہرا بیکھوں۔ ہموفایہ ہندے گا
 سہریا کھفتیش۔ کھڑوے روشن ہے ڈول عَ گُزْر بیکھوں یہ روشنے ہمت بی بی عَ
 صلاح دا ٹو کہ سخو بادشاہ کھری ٹونڈ کٹھا بادشاہ سخرا کچھل کھفت کہ کھنے
 کارا آٹکھے۔ سخو گوئش کہ مس غریبے آں پھر پور دھیا عَ مزوری عَ اینا آنکناں تھے
 سہر وانی رَا کھن مناں دتی گُراؤ کر خار۔ نشار کہ مژرم بیٹھاء گُڑ می روش عَ روان
 بیٹھو شتر بادشاہ کھری عَ نشتو۔ یہ وختے عَ بادشاہ عَ پھول کھنڈ درنائیں چھے

کاریں۔ ایشی گوٹشتہ کہ من غریبے آں پھر پورھیا عزیز مزدیسی اُن سکھان تھوڑہ بولائے
کھن مناں دتی گہرا لوگہ دار۔ بادشاہ گوٹشتہ جوان سخو شہ سردشی ہیں تو کہا تھا
ہر گین کارے کہ ڈسائی خود ہماہی عزیز کھن تھی جھوٹیں لستینیں کا نیتیں ایشی گوٹشتہ
جران۔ شروٹ پھدا روش عزیز دشمن شست بادشاہ گہرا۔ بادشاہ ہر گین کارے کہ دوست
ہماں کا رکھنی پیغماگڑ دت وثی لوغا کھاتک۔ روشن گناہ ناشتوں۔ آہنی عزیز
ہر کار گوایا نداری کو گھٹتا آں بادشاہ عزیز دوست آتکو۔ فی دزیرا ٹھہر میں پیدا
بیٹو کہ نواں زد شے بادشاہ سہیشی عزیز دیر کھتست۔ دزیر دل عزیز فتو کہ اٹکنے کھنان
ایشی عزیز گار کھنل۔ یہ دو شے دزیرا بادشاہ را گوٹشتہ سائیں اے چھرو کہ تھی
عزم لوگریں مناں شیکیں کہ اے نواں نالے بیٹے بادشاہ گوٹشتہ دنیہ یہ تھوڑے گز بڑے
اے تر مڑے ایں۔ دزیرا گوٹشتہ کہ بیا ایشی عزیز چکاسی بڑگروں۔ ایشی چکاس اسے
ڈول عزیز بیٹ کہ ایشی سچہ دزیریں منڑے عزیز چکھائیں کارے کہ عزیز گاستوں اگر
نالے بیٹو نہ اے تھری اول نہ شمیز اتم روث۔ اگر کہ شینا اشتون نہ کوٹ راہ نیام
عزم روی کھیٹ اف اگر راہ عزیز گڑ دلو تیر میریٹ کار بیٹے گڑا ایشی نال دی سئے
دوست عزیز بیٹ۔ بادشاہ گوٹشتہ اول عزیز ایشی عزیز چکاس، عزیز اے ڈول عزیز
گماں کہ من ایشی عزیز اکٹاں کہ سخویں جنکھا سیر کھن سکھ۔ اگر نالے بیٹو نہ ضرور
چاؤ داٹ ادمیں جنکھا سیر کھتست۔ شفت عزیز لغوں بانجھدا بادشاہ لوچھائیں
نہ گوٹشتہ کہ من تھرا دشی جنکھا سیر کھنان دیاں سخویں جنکھا گکھ۔ ایشی گوٹشتہ
بادشاہ سلامت مناں اکھریں مہلتے دے کہ مس روای وثی نال کوچھل کھنان
بیا آں۔ گوٹشتہ حال دیاں۔ بادشاہ عزیز گوٹشتہ کہ تھرا مہلیں سخو بہ وثی نال کو
صلاح کھن بیا۔ شوفا راتی بیٹو مونجھا یعنی گناہ نکھ بادشاہ جنکھا شہ فی نشارا
پھول کھشو کہ سخو دشی پچھے چھدر مونجھا بنتے۔ آہنی عزیز یونیں ہال والغوں۔

نال را گوئی شتو که مکتو بادشاہ جنکھا اگو خدا ای جیل ۽ سیر کھن گئے۔ خدا وٹ پول
 کھیت۔ گذ آں شتو بادشاہ دربار ۽ بادشاہ پھل کھش که مکتو چھے صلاح
 کھش آتکنے۔ آہنی ۽ گوئی شتو سائیں من نخنی جنکھے گے خا تیار پیدا آنکھاں۔ مانگ
 بیوی شتو سیر ۽ تیار سی بیوی شتو۔ شہر عالس آنکو مجھ سیلوں۔ لکاح پر طرث
 خیرات مال کھوشن بیوی خلق دعوی سو لرنگ کھش دعا حیر بیوی شه دعا یارندہ هر چیز
 سرگفتہ وئی لوغاں شتو۔ فی ہے زال کہ مژد بیٹھا ۽ الشی وئی نام بادشاہ
 کھتو۔ روشن گویواں گزر سخو۔ پیچھا نور شاه شتو بادشاہ جنکھ گما۔ ہر داں
 پچھی ۽ نغم واط مخفی شفا ڏلغوں۔ آہنی ۽ بادشاہ جنکھارا اگو شتو که من یکاے
 دشی دل ۽ داشتا کاں آہنی ۽ سے چھیار ماہ مان کیت مال وختا کھو کھون لکھ
 بیں گھا رئو۔ شاہزادی ۽ گوئی شتو حیریں چچہ ہر جی نمیں کھدو ڈی کارا پول
 کھن۔ باعمر اہر دو دیش خوشیں نوں۔ بادشاہ دی دیش بیوی کہ میں جوابیں
 زاما نکھے۔ دزبر نہ گواے سیرا بیضر شکوئی آہنی ۽ را گھڑس پیدا پیدا
 ہے درآمدیں مژد بادشاہی ۽ گیڑھ سخو۔ بادشاہے ادول یار ۽ تھیرس سماں چھیڑیں
 کہ وزیر گستی کہ بادشاہ ہے مژدے زایں زالے ایں۔ بادشاہ گوئی شتو کہ مکتو والی ٻاگو
 اصل گندو خ بیٹھے من دشی جنکھ سیر کھش دا نو آں ہر دو دیش خوشیں دا یائی
 سخو شے کہ اے مژدے زایں زالے ایں۔ دزبر اگو شتو کہ مکتو والی ٻاگو
 کہ مٹا روشن لطی بُو ٿی ۽ مخاخان بیار فے۔ آں بُو ٿی دیہانی وطن ۽ چھیٹا
 ارکے مڑوے ایں نہ ہز در روٹ کھاری تی اگر لے اے ایں نہ گذ ایا انھرا ہے
 ہندا جو اوداٹ۔ یاروٹ ہپور گا تھری کھیٹ۔ باعکھوا بادشاہ چھری لائٹ۔
 نور شاه دی آنکو بھاں چھری ٻو شتو۔ بادشاہ دنھے نور شاه پھلوادیم کھش
 گوئی شتو نور شاه مٹا روشن لطی بُو ٿی ۽ مخاخ غصوں۔ سخو یار چیشان مٹا

پیدا کھن بیلردے۔ نور شاہ کو فشنہ سائیں میں زیاراں۔ ہمارا دخواش کچھی اور پچاڑا کو شتوڑی
 ٹرددیں نہ لالیں میکل کھٹھی۔ گُدھا بیر زجے ڈر کھور والی بیٹو۔ وہی دیبا یہ چلوے کو یہم کھنو
 لانی بیٹو۔ جانا بھبھانا شفان گرانا مذلاں بُرا ناب سیجھ کو شتوڑی دستی ڈکھا کچھو۔ یہ
 پکھے کو شتوڑی یہ ڈادھ کو شتوڑ کر گئیں۔ ایشی دلکھا ویرا نشتہ و لکوش کھتوڑی
 روشن شفت بیٹو اے ٹردا دیٹو کہ ڈادھ دعے ہماں یہ گرے آڑہ نایین نے ایذا آسے
 رو خستے لختے سوار نے۔ گُدھا پچاڑا کو شتوڑ ڈادھ گرا۔ پھول کھٹھی کہ ڈادھ کی تھرپیک
 گر گئی۔ ڈادھ کو شتوڑ ایسا میں دستی ہر شفت اے یہ دیہے کیٹ پھرہ آہنی یہ لعنی
 سخی یہ دیگڑلے بُری یہ آدمی ہے سبوراغ ہر شفماں دیئی عین لعن بُریاں تر بادشاہ
 دشاداش بلے آدمی وارا وارا فی پر بورغ والا آں دیئی عین۔ مردشی میں پچھے والیں
 میں پچھو دی ہئے کھیں نی میں گرے آں گُدھا تھی چھو کھنا۔ ایشی کو شتوڑ
 ڈادھ کھو گرے نایا مناں لعن یہ پیش دے نے فتحا من رواں کھپھ پہندا و فسان
 ہر گھن کارے کہ بی می وٹھ بھوگاںی۔ ڈادھ باز خوش بیٹو۔ ہمارا دخواش کو شتوڑی
 سختافنے چاڑھو اس روکھو لعن پچھو تیار کھٹھی۔ گُدھا اڑھ کھو رو بنا فی نیام چوڑی
 دکھی) طھاہی۔ گُدھا اڑھ کھو ہیشی دیبا یہ کھتوڑی۔ نور شاہ دی نشہ شناں تھساں وار
 بیٹھا گئے وار کھتوڑی سیر کھٹھی۔ گُدھا کو شتوڑی کہ مناں برے ہمودا کھڑڑا یہ ایر کھتے
 دیئیں کہ میں و فسان۔ مردشی لفناں پہندا ملائی لشان مجھ کھنے بیارے جھرنا مانی
 بیانما ایر کھنے بشہرا درا ہماں دیہے آئنے پہندا ایشان بُری کھو یہ کھڑڑا یہ ایر کھتوڑ
 جیسا نافی نیا ماں دی مان کھو ایر کھتوڑ سخن گُدھا اگر کھو تو وہی لو غان شل غزو
 نور شاہ کھڑڑا گرا بہ میں کھڑڑے کھشتوڑی دی پیشیتھ کھڑڑا چکھا ایر کھٹھی وٹ
 ہماں کھڑڑ نیا ماں بیٹو کھتوڑ شتوڑ شتمتی کہ شتوڑ نیم گلکھتہ دنتے دیہی سیشیں
 کہ دیہی سیشیں نور شاہ وٹھ زخم رتہ ادلہ کھشنا فشنا فو۔ جہی داؤ دیہی سرا حملہ کھٹھی

دیہہ عَرَکه زخم مان آنکو دیہہ دو کھو ڈیج کھنقا ڈرخنسی۔ لکھا نور شاہ تکو دلی کھڑا
 جپکھا بیٹھو ڈلتے۔ باںگھدا اکھڑو بیٹھو آنکو شہرا۔ روشن کھڑو بیٹھو جہاں دیش کر
 ڈاڑو پکھر دشی لوغا پچھتا اخیں آنہاں شتو بھڑیغا بادشاہ راجھاں دالو کہ ڈاڑو
 نہ دشی وشی پکھر بونھا داشتھے آگو رعنایشی۔ فی نہ دیہہ ناراھن بیٹھو فی ماں خیلیں
 شہر والا آں داشتھے تباہ کھفت۔ بادشاہ ہماں دختا دشی یہ نو کھسے دیندا شو
 گو ڈشتی بر ڈاڑو پکھا گہیا یہ آنہی ہماں دشنا شتو ڈاڑو پکھر گفتہ آر کھو بادشاہ
 گو ڈشتو کر دی گھو تو چھے بیاء گہد کہ کھو دوشی دیہہ سوانح بیڈخانہ شستے۔ آنہی
 گو ڈشتو سائیں مئے لوغا یہ ہمانے دو شمی آنکو میں ہندماں ہماں شتو و فتنہ بلہ
 جہاں گو ڈشتو سائیں اے دروغان بندھیں پچکیہ آں ہماں دی دراں یا شہرا
 سختھر غیب۔ آنہی سفر اچھیں ڈردے گر کہ آر، ایشی ہندماشیتیں دیہہ دسواہن
 ڈشیں۔ بادشاہ گو ڈشتو بر دئے ہماں دی گو سٹے بیاں سے۔ یک دو نو کھو دکھنقوں
 شتو نور شاہ گو ڈشتو سوتھیش۔ نور شاہ آنکو بادشاہ پھول کھفتہ کہ نہ دوشی
 اے ڈاڑو پکھر ہندماشتو و فتنہ نور شاہ گو ڈشتو بید سائیں میں شتو ہموفا
 دنگاں باںگھی کھڑو بیٹھو گڑو ڈشتہ اہنکھاں۔ بادشاہ پیھوں کھفتہ دیہہ دوشی آنکو
 بیاتاں۔ ایشی گو ڈشتو ہو سائیں دیہہ آنکو۔ لکھا بادشاہ گو ڈشتو کہ لخو پھوں دیا
 بیجا سر ایکھے ڈنقو دروغان بندھے نہیں۔ بادشاہ گو ڈشتو سائیں اس گو دیہہ دی
 دو شمی جنگا دالو۔ دیہہ ہموفا ڈرخنسا کھفتھا میں۔ بریٹھ کھیاں کھنچی۔ بادشاہ
 گو وقی کھری ہماں دختا سواب بیٹھو ہموفا شتو یقی جو ہی بھرخنسا دو کھو ڈھنیغا
 کھفتھا میں۔ لکھا باز خوش بیٹھوں آنہاں وشی بادشاہ را گو ڈشتو کہ سائیں فی شتو
 ایشی عالعام عَرَسے کہ ایشی دشہ عمر اسی سوارے۔ مئے جان چوڑا بیگ بادشاہ
 گو ڈشتہ میں وشی دل کو صلاح کھفتہ کہ میں ایشی عالعامی جنکھا سیر دیاں پھوڑا اگی ڈشتاۓ

تہ باز جو ایسی صلاحتے۔ ایشی یعنی دسی سیشیں۔ گڑا تھر تو سنگھوں کچھی بندکچھی
 تھیں نہ تھے۔ بادشاہ نور شاہ را گوئشتو کہ لفڑو گو ما اکھریں نیکی و کھٹوں فی میں
 بو شہاں کہ تھراوٹی جنکھا سیر دیا۔ نور شاہ را گوئشتو بادشاہ سلامت منان
 کھنکھی بندکھدکھی سیر کھنکھا اکار نہ نہیں تھیں بھل میں دافی یہ کارے گروغاں اگر دراہ
 شاگو گڑا دلغاں نہ گڑا اتحمی جنکھا سیر کھنکھا۔ سچے گاوار کھٹو شہ بادشاہ
 مول گفتی۔ لفڑو غیں دیوان یعنی دست کھڑا کھٹو دعا دو گھٹو کہ یا خدا لفڑا ایشی یہ کارا
 سیدھہ کھن۔ ایشی دراہیغا گڑوں بندکھنے بیا۔ نور شاہ دیکھ کپھہ و شی منزلا رائی بیٹو۔
 منزلہاں جانا شفاف گردانا روتے شتو تھی بادشاہ بے شہرا پھٹو۔ آں شہرا یہ پری یعنی
 کامکھ کامنی یعنی نورخ بالغین کاڑے بڑھتا۔ نور شاہ شتو یہ وسکے گھمان
 بیٹو دشی کہ دسم عرموہم باز مونجھاؤں۔ شہر آنہاں کھول کھنی کہ شاپکے مونجھائے
 آنہاں گوئشتو کہ مئے شہرا ہر شفتا یہ پری کھیٹا یہ نورخ بالغین کاڑے زیرہ کا
 پارستھ۔ مردشی مئے جنکھے دارا بیں۔ نور شاہ را گوئشتو کہ شاہ مونجھا نواں بے۔ منان
 لفڑے پھٹے دیڈش مردشی میں شے جنکھے بندکھو فسال۔ ایشان گوئشتو نا خواگر کھٹو
 ایرگیں کارے کھنے تھنھی بھلنا شہ حضورا بات مانختی چھے لوکھوں۔ آنہاں لفڑ
 پچکھو پوری (کٹی) جوڑیں لفڑو پھٹو نور شاہ دیما ایر کھنگوں۔ ایشی بخت ٹو دار کھٹو
 سمر کھٹو۔ فی کہ وفسنچ و خرت بیٹو تھے نور شاہ پڑھتہ سہاں جنکھے بندکھو اوابیں لفڑو
 باشتنی۔ فی کہ شفت نیم را گھٹو تھے پری آنکھ پھٹو۔ پری مارا ثو جبی نور شاہ را گھٹو
 پڑھنے۔ نور شاہ چھٹے کھٹو پری دی جاداں (میاں) گھٹو۔ پری گو جا فانی گرمہ غاشہ
 اور فا کھنقد۔ ایر کھفانا ایر کھفانا سکو ڈغار افشو گوئشی بندھنڈا منان بل و کھے
 نور شاہ را گوئشتو کہ مس کھرا اصل بیلان۔ پری را گوئشتو کھنی ہرگیں کارے کہ اسیق

من آنہی کھنعتیاراں میں ہند ایل۔ ایشیٰ گو اشتود کہ ولی کارہ تہ سہیشیں کہ بخدر تو بہا
 کھنعت کہ بخدرے اسے شہر بد مردوں اور رانخسان نہ دی ع۔ پر کی ع گو اشتود مناں اے
 شہر اخلاقی مفت نسوانی تو بہیں مس کفران انگو دیم دی نخناں۔ مناں فی بلدے کے
 مناں دیر سینغیں۔ ایشیٰ گو اشتود کہ داییں میں بختی کاروی اسنون۔ پر کی ع گو اشتود
 مکتووفی کاراں طاس۔ نور شاہ گو اشتود کہ مناں روکھی روشن اللہ کی بُوچی ڈو سخاخ اُنی
 علوں۔ پر کی ع ڈیپیافی گچھہ ڈپیٹھ دا ٹو۔ چھوٹتی بخرا ہر گئیں کارے کے میں پکار
 بیشی یہ پیٹے زیر آسادے۔ گھٹا من بختی جسرا پیٹغا آں۔ پر کی موکال کھنودی
 وگ بخ اشتون نور شاہ شفت بختر تند آنکھو وثی سائی ہند ایشیہ و فلتی۔ فی کرشت
 دوش بیشودہ جہانا دیشی پچھے بختا اسے بلکھے کلیں مژوہم درا ہوں آنہاں شستو بادشاہ
 خذ منت بخ حال فاتح کہ ساییں دارا والا یعنی بوکھدا دوشنی پر کی ع رادی جنکھنہ ٹو
 بادشاہ عہماں وقتاً آں دو غ مردم لوکھا پیٹھنفوں نور شاہ دی گوہماں لوغ بجا یا
 بچھی بخ اشتون بادشاہ کچھری ع ساڑی بیشودہ۔ بادشاہ گو اشتود کہ شے صلاح ہمیگیں ڈلان
 پیٹی بختیوں شہر ابھینگ کھفتا۔ شادو وشی وقی جنکھ پیچے نڈا ٹو۔ نور شاہ گو اشتود
 ساییں دوشنی مس و قلخاں مناں پر کی ع جھٹشو لکھاں راہ بیاما وقی جان چھڈاں
 بخون۔ شہ پر کی ع قول گھنند کہ آں شے شہر اختری بیٹیت۔ بادشاہ گو اشتود کہ
 دروغان بند غیر بختی کا لوار جھکھا چھے باوریں سخونت را ہی۔ مڑیے ع۔ نور شاہ ع
 گو اشتود اگز مشاہ باور فویٹ نہ مس فی پر کی ع کھاراں ٹنٹی در بار عہماں بادشاہ گو اشتود
 اگر بخود پر کی اڑ سخونت کھٹک اسختی کا لوار مہ استھیں۔ نور شاہ عہماں وختا آز گھٹر کھنڈو
 آس باشو پیٹھا تا دا اشی۔ پیٹا ع تا دیئخ دیر کی ع جو یو ختنے پر کی اڈ رانا آگو اشتود
 گو اشتون حکم کھن ایشیٰ گو اشتون بختر بد و پر کی بختر تد گھڑ دلیو وثی لوغا بشتو بادشاہ

گدوشی شہر عاستان ع پنجابی ع باز وہش بیلو۔ باوشاہ ع گوئشتو میں فسلاجیں کہ من
 دشی بچکھا سخرا سیمرو بیان۔ نورشاہ ع گوئشتو مناں مخفی دا ذتہ مناں جپیانی ع پچھائیں
 بھل من یہ کام سے ع رو غارا۔ اگر شاہ عورا ہینا گڑ دلغاں نہ مس بھنی جنکھاالم ع
 سیر کھنال گرال۔ باوشاہ ع گوئشتو بروخدا سخھی مکھوان باٹ۔ نورشاہ شہر ادا
 در کفقوں لگدا آز گیڑ کھشندا آس روکھن پیٹنا دا اُٹی۔ گو پیٹنا دبیخا پری آنکو
 پیکھو گوئشی محکم کمن۔ نورشاہ ع گوئشتو مناں زبرد بہ سہوفا کہ روشن لڑبی بُوٹی ایں
 ہماں ہند ایں کھن کہ من آہنی ع تاخان کھاراں۔ پرسی ع گوئشتو بخند ولبی کچاڈاں
 میں دستافی بچکھا ایرکعن دشی چھماں بُوٹ۔ نورشاہ ع دشی بچاڑا بخند پری ع دستافی
 بچکھا ایرکھنفوں چھم بُوٹھو نخھی۔ دراز کھا پچنا اپری ع گوئشتو فی چھماں پھرستان۔ نورشاہ
 کر چھم پھر بنی بخغول ته دینی یہ مزدیں بچکھے ابی اے بھنگل نیا ما تھیو ٹھاروشن ڈسی آنی
 بُوٹی اول۔ نورشاہ ع کھڑدے نخاخ پیٹو زد نخھو نخھی بربیں پرہی ع را گوئشتو کہ مناں
 زیر بہ ہماں سائی شہر گرا ایرکھن۔ پرکا ع تھیں بیی سماں ساگی ڈول ع گوئشتو کہ
 چھماں بُوٹ۔ بچاڈاں میں دستافی بچکھا ایرکھن۔ نورشاہ چھم بُوٹھ بچاڑا پرکا ع
 دستافی سر ایرکھنفوں۔ دروکھا، پھل اپری ع گوئشتو فی چھماں، بچرین۔ نورشاہ کر چھم
 پھر بیتھوں ته دشی مس ہماں شہر اور سی بچلو اوسٹالغا آں۔ پرسی ع گوئشتو کہ بھی
 بچکھے اسپیں ته ڈس نہ نہ مناں موکال ع دے۔ نورشاہ پرکا جلا اگوئشتو کہ سقوبید
 نفیو عینیں دیساںی ع پھر بخھریں یہ سنگتے گار بیٹوں من سخرا آہنی ع مشکار دیاں
 نفاں کہ سخرا ہندے ع بھدیشنا۔ اگھے سخرا بھعدتہ گنی گور من بیار بی گڑ اپری ع
 لا دشی مژد ع نشک و الغنیخنی۔ پرکا، ڈبل گھلو سر کفتہ، نورشاہ ع دشی دل ع بیال کھٹہ
 کہ من گواے باوشاہ ع قول کھنفو کر اگھے من دبیز غا گڑ دلغاں۔ ته سخھی جدکجا سینر کھنال

نگہداں نی بروائ وئی قول گریو را کھناں گلنا نور شاہ شتوہ سماں شہرا پیش تو باوشاہ را
حال پیشوہ باوشاہ پر آہنی گریشیو ای ہے شہ دربار ادرا در کھفتون۔ ایشی اسکو باوشاہ را سلام
ڈالو گڑا باوشاہ شتوہ دربار لائش تو شتوہ حال حوال کھیش۔ باوشاہ حکم دائز کر خاذہ ر
کھنے پیجاہا میں جکھے سیریں۔ ہو کا پیشوہ شتوہ عالم اسکو مجھ پیشوہ بجیہا مال کھوشن
خیرات شیعوں۔ باوشاہ وئی جکھه نور شاہ گر اسیر کھتو دائز۔ شفتاء سپر لفول۔

نور شاہ وئی زال گر اگو گوئشتو کہ مس شہ لوغ پچبا پھیٹا سخنی پاند لفزان چکہ نئے
دو گوئیشیں۔ زال گوئشتو پرواہ نیشیں دو سے روشا ہمودا سبھ لخون یہ روش
نور شاہ باوشاہ را گوئشتو کہ مناں مونکل ہادے من نی لوغ روائ۔ باوشاہ مول
دانو نور شاہ وئی زال گوئیشتو روائ پیشوہ شہرا درا اس جھوپٹ تا داشی پر کیا کو
ساد کی بیشوہ۔ نور شاہ گوئشتو مناں گو وئی زال گچھی گلناں شہرا پچاں دی پری گ
ہماں ونھا ہماں شہرا پچاں میں تھغوں۔ نور شاہ وئی قول پدا آں باوشاہ جکھہ دی
سیر کافشو گفتون۔ روشنے دو گھنڈا شوفا دی مولک گفتون روائ بیشوہ بھیزیں پٹ تا
داشی پر کی گو عنظمت شاہ پچھی گوئیکو حاضر بیشوہ۔ زال مڑو پھر ونار ملنے باز وہ مشن
بیشوہ۔ اتحمی دویں لال دی سیر کھتو دالخون تھی۔ گلٹا پر کی گر اگوئشی کر نئے
لوغ نلاں شہرا میں مارا ہمودا پچاں۔ پر کی گو ہمودا پچاں تھغوں۔ شہرا وئی لوغا
شتوہ گھیارا ک وئی براث پیشوہ باز وہیں پیشوہ شف گوئشون با گھوٹو اشتہ
باوشاہ کچھی گوئی نور شاہ حاضر بیشوہ۔ روشنی لڑی گوئی گوئی تھارخ دی دالخون تھی۔ گڑا باوشاہ
ر اگوئشی مایشیں من زالے آں مردشی میں مڑا گھوکو اگر تھو وئی جنکھا و نئے نہ من وئی
مڑھا اس سیر کھناں دیاں۔ باوشاہ منستہ عظمت شاہ گوئی سیر گوئی مرنی شاذ ہے گلٹو
آں باوشاہ گر نیں اولاد فیتو آہنی گر۔ وئی باوشاہی دی عظمت شاہ گر ادا لمعظمت

بادشاہی سنباخ خو گودنی چھیاریں زالاں گھوڑنی گھارا پھی کو شتوشاہی محل کو لونغ
کھوئتندو۔ شو ز پھندا بادشاہی کار باز جواں ستر کھنڈی کھسو شتو جھرا من مس پچہ را۔

گاموں سچار

گاموں سچار کھانو کد آہنی ڈمات پھٹ مڑ بخود بیران بیشوں۔ گاموں سچار ہے میرا
 ہما لو خابشیو۔ گاموں سچار کھڑے سال عورتا سریدیں جھپکھے عُنی کرد وو کھامسٹر بیشورات
 آنکھی تر دشی مامی عونہ گو بخت، مڑے ڈیاری ایں۔ لگدا گاموں سچار چارہ کی بیان بڑ
 دشی ماما راحال داثوشی۔ ہے رانداروش گناہ ناشنؤں گاموں سچار دی مرن
 بیان ہشتہ۔ فی گاموں سچار ہروختا ہو دشی مامی ڈچاری بیشور نغاہ ڈاشتین۔
 یہ روشنے گاموں سچارا دیش کہ مامی گو مڑے سے ڈکالواریں آں مڑا اکو شتوں بانجلا
 رواں جواڑا والیں لگدا گاموں سچار عِمی ڈپھول کھوں کہ با گھوا ٹھٹھی گندھا
 بیا آں مس کھرا پھول سوہو بیا۔ آں مڑا اکو شتو کہ مس امبان گرل آنہاں ولن
 چھڑاں سٹانا رواں۔ سخوہاں چھڑانی رند از مکفنا بیا ہر سبند کہ آں مشنوں لگدا
 اس ہمذآ آں گاموں سچار دی کھڑاے گالواراں گو شدار غیبی۔ با گھوا چھپیں گاہو
 سچار ہے ماما دی جوڑا شوئیں سخوہ بخود پچھہ دا ہےفا۔ گاموں سچار کہ کھڑ بیشوتہ
 رُٹھنی چھڑانی سند۔ چھڑاں میلانا شتوہا گو شانا ہمگو کہ ماما جوڑا دا ہشی۔ نالہ
 یار شہ گاموں سچار ہے ماما دی جوڑا او دا بعد بے شہ ماما ڈجوڑا ہند آہنی ڈپھینے
 کھٹ۔ گاموں سچار ہے مامی کہ ایکھوا لو قاسرا کھناء ہو۔ با گھوا کھڑ بیشوں لگدا اکو شتو
 دو عن آڑ کھر پر اٹھانی پھٹے پے یار بھکھر تیار کھشی۔ فی کہ پڑا ٹھا تیار بیشوں لگدا
 پھنڈڑ سخوہاں اسیانی چھڑانی رند زد سخورانی بیشو۔ و خلیکہ آنکونزی پیشو تدیٹا

بلکہ میں مژد و مذاء دا بعین گاموں اوی شستغا ہیں۔ وئی اول رُگُشتی کرے درودہ گلنا،
 گواں گاموں کو کھٹتی۔ ایسی عزادار کھسے گا کرتیں فی ته نال خوار لاجا چاہا سکنیں پنداہوں
 پھر شست۔ مُذہر کا کندہ وقی مژد گرا آڑ تھوڑا طھا پھٹدہ و مکنی وقی مژد گوا بخی کہیا
 لفی عز و مذہر کہ استکنڈتہ ویشی پچھے ڈیپہ پختو خا پڑا طھا ہیں مژد گا پھول کھٹو کہ رکن تھرا
 فماں چھوں پھٹو کپھٹو اکھڑو پڑا طھا پچھکھتاڑ تھوڑا زال عکھٹو چھوٹیں دل ڈلو کھٹو مس کو شستو
 کوئی مژد پر وظہ کھی بیٹھنی خا براں وقی مژد گا گاموں سچارا بھی پڑا طھا آں سیا دیاں
 گاموں سچارا خار یتھیں چھکھے ایں والٹ تھار دعا آں فاش مژد گا کو شستو زان اخلاقی
 نالی عقول ڈلو کھٹو آں خدارتہ زال ڈور دجا چی سیئن یہ۔ وقی گہاڑن لکھ کاموں چاہار
 آگوشتی کہ بروہ سہے مژد کہ اوذا دیر جوڑا دا بعین ایسی را گوشتیں کہ ستان ماماڑ
 دیندا تو گوشتی ہیا لفی عز و مذہبی۔ گاموں سچارا کہ اوذا شستو تری بیٹھو زمان جھوڑشتی
 کہ ماں گھنیں کہ مانفی ڈو ورغوں مئے چھدا نواں کھیاں کھٹے۔ آں خوار اگوشتون منان
 ناری ایں کہ مس شے چھدا کھیاں کھناب شا و فی لفی عز گردل ڈورے۔ گاموں پکلا
 کھڑو چھلا گڑ دلو ڈنی ماماگڑا کھٹو۔ ماماکر پھول کھٹو کہ مناخیں یا نہ گاموں سچارا
 گوشتی کہ آں مژد اگوشتی مس لفی عز والٹ تھنگا آں مس نے کھا آں نے لفی عقول
 ماماکھر تی گوشتی کہ لفی مرہشی بازیں تھوڑا تھر بر ہگندی کہ نواں پیٹھے گاموں
 سچارا خیزیں بیٹھو دعا بیٹھو شتو سہاں مژد اگر اگوشتی ڈکہیں ماماگھنیں اکھڑا
 ملی عزت دا بسو غرضیں نہ مئے چھدا نواں کھیاں کیجئے۔ ارخو تھر تھوا کھیاں کھٹو تھے
 گھشا ہیں ماما ہل ڈیچڑی ڈکھنے کھیاں کھیت ایسی سرا پجیت۔ آں خوار اگوشتون فلٹی
 سوچیں کہ مس شے چھدا بھی کھیاں نیاں۔ مس وقی بجٹا دا بھی کھنباں شاد جھے ڈائی
 گاموں سچارا خیزیں گھڑ دنو چھدا آمکو۔ ماماکر پھول کھٹو کہ حالاں وسے۔ گاموں سچارا اگوشتی
 کو مس شے آں مژد و ائنا طھکی بیٹھاں۔ آں بیٹھ۔ ماماکو بیٹھ۔ اگوشتی کہ فی شا

ہینا بے من و ش روان گلدنی نوان بیت ما اکھر لخن چھو کھنڈ اسکے داں گھجا
 چکل یون بکامو سپارا او شترانا بخور و نے آں مڑو گہ ای پتاں ی گی اس بیٹن نان
 دی یہ دروکھا فوار نئی خدا اب بجا یعنی سخنان بخود فی نشکا مر جوڑی کو کھنستنا بر فر
 ما اذ دشی نشکار چوڑی دی کھنستو کھوفنا کھنڈ اہماں مڑو پھلوا روان بیٹوں فی کر
 شتو و رو کھاندی بیٹوں تہ آں مڑدا سادو دیتھ ہد بیلی مڑو نشکار چوڑی کو کھوفنا
 کھلیا اس بیٹن دل ر دلیل کھنی کہ مر دشی گر کھنداں فی ساہ را ز سے چاہیں انہ کی
 مڑدا خارا اذشی جوڑا اپنہ دا اشتتو گر کھنڈ کاموں سچار دی ما ما دیبا آں مڑو پھر سرا
 اسے خارا گوا بکھان جن بیٹن کی پر دکھن پھندا بیا بخرا لفظے دیاں آں مڑد ہماں ڈی دل ر
 گر کھندا نار دیتھن آپنی دی راساہ کنرا کھفتقا میں۔ آخر دختے دی کاموں سچار دی ما ما دی پھندا
 گھلادی کھنڈ گر دنو و قی ہند اسکو، ایشان اشتتو لفظ داڑ سختو، پیران ہو گر کھنڈ
 سختو نامی کو غما اڈ سختوں۔ بیکھا کاموں سچار دے گو دشی ما ما دی پھی کو غما اکھنہ
 با چکھا اکھی بیٹن کاموں سچار دی ما ما پھد دشی کارا سر گھنٹو، کاموں سچار دگو دشی ما دی
 بو غما بسر اکھنہ اہنہ بیتی کو دختے گر از نیما پیر شہیدی دیار تے جو بکاموں سچار دو یو
 ہمروشن با چکھدا کہ نامی کھڑو بی پیری ر و شہیدی دیار تے جو بکاموں سچار دو یو
 آں شہیدی عجیب بی سہوا بی ما ز بیٹن دوشک سرا دو کھفع لکھن نہ بیٹن۔ پیر دعشه کاموں شہ و شی
 ای کھپیشا ندرع پیران در تک سرا دو کھفع لکھن نہ بیٹن۔ فی کہ نامی آنکو، کاموں
 سچارا دی بیٹن کہ نامی دعا لو چکھیں یا ہے شہیدی کاموں سچارا مناں سو نکما لشی ملک دل تے
 کھن۔ کاموں سچار کہ کھپیشا در تک سرا لکھندا اشتغا و کو شتی او خنڈ برد ویں
 دخنان کاموں سچارا لفین دی گور و غناں گئی کھن دے۔ آں آخر دخنشے کھربی۔
 پیکے آہنی حیماں سین گردوں نامی باز خوش بیٹو و شی دل ر گو شتی کہ مر دشی شہیدا
 گوران کامدار کھنونی کاموں سچار صرف لکھو بیت۔ کاموں سچار و شی ہند اخوش بیٹو

کہ فی شید کہنا میں لغتی، روغنی ای نیام ع کنی بیثت میں و راں لاند و بائیں بگامول سچارک
مامی ع شو پھدا پھوری کٹو ہر روشن دانہ مابے دوبے تو دل ع گز رختو۔ روشنے کامول
سپارا گوئشنا میں چشم کھیفان گھننوں میں کھور بیعنیان ذفاتہ گوئشتے گرالدین
بچا شر کھور بیعنیا رکبیث۔ دل ع گوئشی اللہ دے کھور گھنخے کہ مناں عاجز کھنے۔ اگر
دو قی روشن ع کامول سپارا گوئشنا کم مامی میں نی آفٹ کھور بیعنیان۔ مامی ع روشنی کار
گھننوں گڈا دان درا کھستو روشن ع دالنو سختی۔ کامول ع رایہ مزین دکاتے دی
دست ع داشتی گوئشی میں فی روشنان آفت ع لخو بییندا اسند دانافی دھیانا کھن۔ کامول
ہمودا بیشوں شنو فی کہ مامی آفت پھر کھتو آنکو اے مژدا کہ کھڑکا اشکنوا نہ دکا داشتی۔
مامی ع رادیگا کہ مان آنکو تاماں گڑداں بیعنیا شنو۔ بوکڑا و کھنی گوئشی کامول بخومان
گھنستو کامول سپارا گوئشتو سخدر مامی ع فضل ہے بے خفرا دیگا نان آنکو۔ میں چھو
کھنستو کامول سپارا گوئشتو سخدر مامی ع فضل ہے بے خفرا دیگا نان آنکو۔ میں چھو
دانافی کھو راں کھو کا لوار سختی۔ میں کھڑکا سرا دیگا جتو میں گوئشتو کہ نواں مائے
دانافی دال سختی۔ مامی دروکھا نہ ہمودا گھنفنا بیشو و نخے بچا دیکھو دیشی دل ع
سچھتو کدا کے کھرن بیینا چھو بہانیاں کھنفیں۔ سیچا کہ زال ع مژدا دروکھا آنکو زال ع دل می
مژدا دیجا پھرات کھتو گوئشی مناں خنا، چھو کھلیں ہی سختی گہاڑ زندگی دیجماں زیجا میں
سخو۔ فی یا سنان داریا و نی گہاڑ را نک ع دار۔ مژدا دروکھا آنکو کھنوا گوئشتو دیشی دل
زال رچو دل ع سختی۔ گھدا کامول سچارا گوا جنی گوئشی ماماسقو فی دن جو گا ائستے
با مکھدا اسیدا روسٹے جانو د پل دے۔ کھڑا ہر چیز کر عرضی زیر بہ۔ کامول سپارا گوئشتو
جلان مامی مخدا ای حکم بیشو نہ بالکھدا گوئصوا حاشیز در کھظان روں۔
اگر سختی دست ع پشا بیثت نہ مان یہ آز گیشرے پیدا کھن دے۔ نواں مناں
ہندرے سے رأس ع مژدا دت کھفیث۔ ماماءہ ہمان و خا یہ آز گیشرے کامول سچارا
ساکو نتو دلنو۔ کامول سچارا شفت د فتو بالکھدا گوئه نہار اپھلو تے ع دیم کھنوا بر گھنخن۔

جانا جب جیسا نامہ لال بُرما ناشفان گرانا ڈھکانا روشن شتریہ بندے ڈپر دسے
 پچھوڑی ڈی اسپیں روچیں تو اڑیں۔ پُرما مٹھا، بیسسری لعن کھپشتر غول۔ یہ مردے سے تھی
 دنے نشناہیں۔ گاموں سچارہ دے شڈاں کھو کھنپ ہوڑا پیشوں شتو کہ لواں کے
 چھپی ڈو دالوں۔ ہمان زال کہ لغون آن پیشغیں آہنی گردانگ لشتنی خرا خذائی ناہیں
 مناں زبے دے۔ زال گو گو شتو کہ خرا بنا اے ڈنار بڑا خاں دیاں۔ من
 خل بہ بھروڑے دی نڈی آں۔ ارکھو پر لعن کو نشناہے نہ لواں نڈے کے
 نال تو انڑا کھفین گاموں سچارہ کر انشتیغی۔ امخفی مہر آگو کھستر اسے پیچھا نشناہیں
 گاموں سچارہ دیشو شہبڑوے ڈیہ تھی مردے سے مناں زال ڈناد دیسک کھفین
 نال ڈیاں دومی مرد بھر لیغا شتو کو ہلی نیا اکھیں کھو۔ نی گاموں سچارہ دے
 سمجھو کر اے نال ڈیاں۔ زال ڈھر تو بھر لیا گرڈہان ڈکھیل) شیرا داغون
 بون غنافی ڈولی رطہان ڈی گھونڈ شیرا داشتی بخان نع کو نشتو لغنان کھیشغیں
 فی مڑقا آنکو سلام داثو۔ گاموں سچارا سلام چھلتو۔ مردا ڈیوں کھتو زال اے
 کھٹی پُرما مٹھا آں کھشتنے۔ زال گو شتو ابے بھے مسافر ڈعوں ڈگڈ اڑن شتو۔ گاموں
 سچارا وٹی پُرما مٹھا گندھا کھنفوں۔ زال گو شتو کہ خرا خذائی ناہیں مناں زبے
 دے۔ گاموں سچارا گو شتو کہ من خرا ہمان خا خاں دیاں کو پھیتی سی کھو مناں
 دالوں۔ کو گاموں سچارا گو نوخ ڈلکھیں ڈردا درا پے کھتو پھدا حال ڈیکھی۔
 آں مردا گو شتو حاں حیریں ما بانگھی ڈیکھینا پھلوئے کارے ڈس کھنہ شستنوں فی
 پھیدا لوغ مناںوں کتھی حیریں۔ گاموں سچارا گو شتو کہ اللہ حیرا الھنا۔
 مردا گو شتو جو کھو حال ڈے۔ گاموں سچارا گو شتو حال حیریں ما چھوئے خرا خذیں
 سیل دسواد کھنڑیں مردوں نختا مایہ بندے ڈکھنفوں مایہ مارے کہ دیشو
 بیڑا لائے ڈو تھو ہے نان بکھریں مارے ڈھوکہ آں کو ہلی نیا م مردیں۔ دا بکھر

پھیپھی عرکشتو چھر کہ تھی نال ع کھونڈ کشیرا رومنانی ڈولی ایں میں ایمان
 بند اسکے اس سہکھریں کھو ہے جتو چھو کے پھیل کشیر ع گڑ بھوریں بشوڈا خدا اور
 منان پھاسیں بخونی ایسا تھی وہ سماں ہی و کسفوں کھی حیریں آن مڑا گوشت تو
 کہ خدا ہیرا کھنا شت۔ آن مڑا گپتے ہے گاوار کھندا شہ فی بند اچھا ذاں کھو یہ کھاڑا
 زد تھی شتو کو ہی کو جھپٹو کھا شا آنی جنبا کو ہی گو مردی بھی ع ہمیڈا ڈالا پھال کھنڈ
 سٹی ع۔ فی کہ مڑشا گو ہوگ بیٹو نے گاموں سچارا مکمل گفتہ دشی پرا ٹھا آنی پھند
 دے نڈ تھی جیکار دا بیٹو۔ دوانار وانار پیا یہ بندے رشتہ دشی کہ دارانی مرس
 بندھ پاز کھندا ووں گھڈا دی پرا ٹھا آنی پھنڈا پر کھنڈا پر کھنڈا پر کھنڈا
 بندھ دے نڈی کشفو نختی۔ گھڈا آن لشکر کھستہ اسی حشرہ بیو داریں آس لاٹی۔ فی
 کہ داراں جانیخا آسی گفتہ گھڈا دیکار دا بیٹو۔ دیکا یہ بندے رکہ شہتو دشی
 بی مزین آسے افت کندھی برد صبی ع جراں شوفیں۔ وحوبی کسایہ کھائیں چھکھے
 دی پیوں۔ اسے مڑدا شتر افت کندھی ع دشی گندھر بونکو پرا ٹھا آن کھستہ ویں
 وختے پھر دے لخاہ کھفتہ چھورا و گوشتہ آہا مناں پرا ٹھائیں لختے دے۔ وحوبی ع
 گوشتہ سخو گئی خے سخرا چھوئیں۔ ایذا اے بر جھلک ع سخو پرا ٹھا آن لوٹھے۔ چھور دا
 دست گاموں سچار کھلوا دراڑ کھتو گوشتی آہنیں آن مڑا پرا ٹھائیں لزن گولوں
 وحوبی ع کھیا کھشی ٹا سیلی ابھی ع یہ کھنڈے لبندنگوئیں۔ گوشتی بندہ خذائی میں
 بچا راز بے دے۔ گاموں سچارا گوشتہ پکے ناں مس اے بار گھٹ کھنڈی کھنڈی پچھے
 پر تھی بچا رنگ دی پرا ٹھا دارانی کھیٹ۔ دروکھا وحوبی گوشت لغوش کھشو دشی
 اکھڑوں ع نہ میٹ۔ وختے وحوبی ع کھول کھٹہ کہ کھوارے پرا ٹھا شتر اشتکو
 اڑ کسفوں گاموں سچارا گوشتہ سخو کھو دنہ نئے۔ آہنیں آن وحوبی کھڑو سیخیں ہمودا
 بیڑے سے پرا ٹھا اس خذائی نام ع بہر کھنگیں۔ مس یکھے شاں منان را کھڑو سہنور شادو

آدمی دشاد دوڑ و رہی ٹپیٹ۔ دھوبی گوکشنو جقی سخور است، گوکشنے کا مول
 سچار اس حکمکھین سو فت قرآن نہ رکھنوں۔ آن خوار ہر دل علیقین بیشو کہ اسے ترو
 راست گوکشنیں گڈا وٹی پچھو دی گونگتیکئی رواں بیشو۔ رواں بین و خاتا کاموں
 سچار اس گوکشنی بندہ غذا فی مس دان و خاتا کہ تھراں کھا کاں سکھوں دن خاتا ہیدا
 بی بی جانی دھیانا نداری گوکھن۔ کاموں سچار اگوکشن بھتو کہ من جوانی وجھیاں سکھنا کھنا۔
 دھوبی گوکھن کے پھشت داؤ کاموں سچارا دیونخا جوایں جب میلٹر نہ رکھنوں، دیماں دان
 بیشو۔ دھوبی کہ افذا اشتونہ دیشی ایذا ہو گئیں دھوبیوں دھکھنیں۔ آن خوار
 سخرون سانہ کانا پچنا آنکو اینا کہ بخنو تر دیشی چھے مڑو دی گاریں جوایں خبر دی
 گاروں۔ دھوبی خوار سیکھنا کھا میں دلے لوغا انہیں۔ کاموں سچار کہ دیماں اشتونہ
 ماذن زوارے سنگت بیشی۔ پچھی ار دوانار دانایا یہ بندے ڈماذن زوال گوکشن
 کر گئیں ماذن گو داز من ریلا گئے کھانا۔ کاموں سچار اگوکشن مناں تھر سی لوان
 مناں تماٹبیٹ من ندارانی۔ مڑا گوکشن تو تھرا غذا فی نا میں میں ماذن کو دار من
 فی پچھے ریلا گوکشن بیغاں۔ کاموں سچار اگوکشن کہ سخونی مناں باز ٹنگ کھنے ڈکھا
 مناں ماذن گا زوار کھن ماذن دا غامیں دست گو دے گڈا من لاچاری گا
 دارانی نہ تر پھو گو ماں نداری ٹریٹ۔ آن مڑا اخوار اگوکشن وٹی سرفو، بیا تھرا جانی۔
 کاموں سچار ماذن رچڑھنون شتو۔ مڑو شتو ریلا گو نہ دغا بیشو دیونختے کاموں چکلا
 حکمال داؤ گوکشنی فاہ گنورخ جہاں ہمینا ریلا گو کھفت۔ آن خوار شوفا اکھڑو بیشو۔
 دریا اوڑھرے ڈشتو نشتو۔ کاموں سچارا دیونختے ماذن گردا داؤ ڈندی ہے کہ
 نوشیو چھدر بیباں اوڑھر بیشو شتو۔ ماذن وابد خوار دی پچدا اسرا نہیں کو۔ دیکار بٹا
 سوان گو دیشی بیہ ڈا ڈوئے روئیں یہ نورخ بالعین منٹے سے دی گوئی۔ ڈا ڈو ڈا
 گوکشن ابا میں یعنی کھا دیکھا ساہی گو دے۔ کاموں سچار اگوکشن تو ڈا ڈوی پچنیان

س ماذن گفتو که سخنی جنکھد ع پر در وکھا گران بستیو نیٹ ع گاموں سچارا منتو
پرستی ڈاٹی گھوکہ اکھر گستاخے بیاروٹی جنکھا چاڑیں ڈاڑو ٹوٹی جنکھد مافن اور
زدار کھتو. دو قدم ع ڈاڑو ٹھجی گر بڑھتی گذ اکہ ماذن ع رادائنسی آندھی حیدریاں
اوڈھر ہیلیا. گاموں سچارا در وکھا پھنا شتو بادشاہ شہر بھجتو. شہ پھذا دھونی
اڈن والا، ڈاڑو اپے دی کلیں آنکھو دشی لوغاں پچھنؤں بانگھرا شتؤں بادشاہ
پھری کوئے ہر سیناں وشی داسنہ بادشاہ رادا نو. بادشاہ وشی لوکلاں راحم فاثو
کر پریث ہے مڑ دگمے بیاسے. لوکلاں شتو گاموں سچارا گفتو آڑ کھتو. بادشاہ
رڈھی دوڑھینے ڈندا بادشاہ جو گشتہ سخنی محکم خا سے مثل چھٹغا بیں گاموں سچارا دویں
دست پھینٹوں ڈوکھنؤں بادشاہ خیال کتہ کہ لوان مناں اکھر رداٹ. بادشاہ
آہنی منی طازج کھنؤں پھدا روشے بادشاہ گاموں سچارا لوٹھایں بخو گوٹشتی
زنان کتے. گاموں سچارا لگو گشتہ سائیں مس گوٹشتہ کہ سخنی حمزہ نکھاں - بادشاہ ع
کھنڈوں گاموں سچارا دشی لوٹھا شتہ بکھسو جرا من پھر درا۔

لطفہ حبیق لطفہ حبیق لطفہ حبیق لطفہ حبیق لطفہ حبیق

لطفہ حبیق لطفہ حبیق لطفہ حبیق لطفہ حبیق لطفہ حبیق

لوگل شاہ

بی بادشاہے ٹو۔ آہنی عروشی کھسانی باز ڈکھیا پینا گز اسخونی مگر درنائی وہی ر
چکھتے پاکیں باذشاہ کا آہنی سرا دولت ٹو یہود گواریں سختو۔ آہنی عزیز روشن ٹو
بر جھکے عرب بیہ ملک کھے کھپڑا ٹیشو۔ آں ڈھنڈتی آہنی عرب ڈا زور کم دامنی تباہ دیسے
اکھر ظاہر میں آہنی عرب گوئشتو سایں حکم کھن سخون پچے تو سکھے سخرا ڈھنڈتی کہ غرضیں میں
کاراں۔ باذشاہ کہ بہ غریبے عرب آہنی عرب گوئشتو میں زر دولت محل دیار کا ادیر
ملکے عبادشاہی عرب لوٹاں۔ دیہر عرب گوئشتو باز جوان سخون و قشی ہے مدد کھا سو گہو کعن سخرا
بہ و ختا کہ میں لپکار کھفیت نہ گلگا اسخون پیشی عرب زور دیسے جو دیہر گلہ دنواں چڑا شتوں
خوارو شی لوغا اسکو سہر ٹو۔ فی کہ شفت روشن بیشونہ با مکھوا اغدیں ہماں مدھکارا
زور دامنی۔ گو مدھٹے زور دیجوا دیہر تھیں میں آں ہکو گوئشتو سایں سخنی محل دیاری باذشاہی
ہڑھی تیاری بیا جزوں۔ دیہر عرب باذشاہ ڈھنڈتی خود دیم سچہ دیریں منزہ لے عرب بیہی ٹیشو۔
دیہر دیا منزلا فی عربغا چھے دیہر لگھٹ۔ ہماں لمحڑیہ ددمی شہرے عرب ڈھنڈتی سچائیں
سخنی۔ گلگا ادا ذا ڈھنڈتی خوبیرہ ڈھنڈی عرب نیا باذشاہ نیا ستی شوڈ ہیڈا آں شہر تھیوں
گو اسخنی آہنیان را ذ شی کہ شے باذشاہ ہیشیں۔ دیہر عرب باذشاہ عرب باذشاہی والدھکا
گھنڑو۔ بیکل و خا گوئشتو کرائے مدد کھا گھار لوں سخنے۔ دان و ختا کہ سخون مدر کھا

دنی گھردارے داں دختا مس دی تھی تو کمر و خدمت گامان۔ من نی رومناں بخرا
 بروختا کہ میں لکار بیٹ ہے مدد کھا دئی پہنچڑی نیاما کھن زولدے سے۔ دیہ شتو
 بادشاہ دلی یادشاہی چھپ کر حاصل کرو ڈیا بادشاہی کاروبار دست گھنٹھی بادشاہ ڈیکھنے کہ من
 نا لے گیا۔ بیان وختا مدرکھار زور دا میشی دیہہ آنکھو ساری بیٹیوں پھول کھنی کہ سایہں
 چھکدیں۔ باوشاہ گوشتو کہ من سیریزین لوٹھاں تھو برو بیال سہنہڑا میں شناہزادی ہو
 گوں بایا۔ دیہہ اجارت گفتور داں بیٹیو۔ اے ملک ڈاں ملک ڈاے بادشاہ بونا
 آنہی رہ لونا۔ نیٹا عکھنے سے گیر بادشاہ ہے لوٹا شتو دیہی کہ بادشاہ عرباں سہنہڑا
 جھکھے ای۔ روشنے دو آہنہ فاسہ ٹھو۔ یہ روشنے کوئی شکل کھنو شتو ہمان بادشاہ
 کپھری گوشتو وختے بادشاہ چھو کہ درنا کھوئناں نوٹیں ملڑے گندھاں کے
 ڈس کہ تھی چھے کاریں۔ اے ملڑا گوشتو من فلاں ملک بادشاہ کا شناہ
 آں بادشاہ گوشتی جلکھا سیر کھنے لوکھیٹ۔ مناں ہے خاطرا آنہی رہ تھی کچھلوادینی ٹھو
 نی تھو ہرگیں جوادے کہ تھنی مناں حال دے۔ بادشاہ گوشتو کہ من گووٹی امیراں
 وزیراں لوٹھے ملڑاں صلاح کھاناں بانگھوا اکھڑا ولدی دیاں۔ دیہہ ہوندا بادشاہ گرما
 شفا مہماں بیٹیو آں بادشاہ دیہہ باد خدمت کھنو۔ شفت دلی ٹو نے ڈلڑاں
 گوا امیراں وزیراں صلاح کھنی۔ آنسیاں ہے صلاح داٹو کہ بادشاہ سلامت جلکھا خر
 گریویں ہیں سختی لونا راہ نیتنی۔ بادشاہ ہے تو ٹھیفی پھر تھو ہے جو ایں کہ تھو
 دیشی ڈلا سیر کھن کیٹی۔ شفت دلی ہر کھس سہنڈ ٹو نی کہ بانگھوا بادشاہ کپھری کھنو
 دیہہ دی ڈلکھو کپھری ڈھاڑی حاضر بیٹیو۔ شہ بادشاہ ڈیکھل کھنی کہ سایہں نی سختی ہرگیں
 ہماںے دلائے کہ ایسیں مناں حالاڈے من روآن۔ مناں مولکا دے بادشاہ
 گوشتو کہ تھو وقی بادشاہ ڈاگوٹش کہ میں جاکھ کھیجن۔ گدگا دیہہ سیر ڈوش
 بستو ہے کھنو۔ دیہہ گٹھا مولک گھتو شوڈا یہذا اکھڑا ڈلو۔ آنکھ دلی بادشاہ ہنڈا۔ بادشاہ

گوئیشتو علاں دے۔ دیہہ گوئیشتو سخرا موارے باس بختی سیمیر ٹھاں ہے واری
 سبتو آنکھاں۔ بادشاہ بازو ہش بیٹو۔ گڈا اسیر عتیاری شر ورع کھنچی۔ فی کہ
 میاد آنکونزی پیشو گڈا بادشاہ عدیہہ لوٹھائیں کھو گوئیشتو فی سیمیر ٹھلیں کار
 بختی پکڑا او۔ ماہان روشن کو پُر رائیں دختا کھافں پھول۔ دیہہ موکل گفتہ شتو۔
 اے پھوٹہ دے گوئنچا پچھی عینک، دو روشن تو پھنڈ انواں بیٹو۔ منہ لال کھانا پھلیوں
 درائی راشتو چلخوں۔ دیہہ پھیشا نہوں اوسٹا آنکھا۔ کل سیوں پھر بینیخاںوں پھنڈا
 سلام فاؤ جال حوال ڈرند سیمیر عردوان گڈا سول رع بٹکو۔ سولاد شا ڈرند یو
 تماشا بیٹھوں۔ جہاں رہ وہشی کھسوں۔ یہ نشستہ سرپرغا زند بادشاہ گوئی زال
 گو باکھی پھوٹلے پچھی عویم پھروٹی ملکا تو راہی بیٹو۔ منہ لال کھانا ناٹخاں گرانا
 روشن ڈھنکو لوغا پھکتو۔ یہ روشن بر بادشاہ سے دل ڈکھفتہ کر سمجھے مدر کھاس گھو
 کھانا ایر کھانا نواں کہ گار بیٹ۔ آہنی ڈاں عر کھه بازیں ہندو قانی نیا مامان کھو
 جنڑہ چٹوپی گودت کھنوں۔ اے ہندو قانی گنجی یا کاگر بادشاہ گوئی خاںوں۔ پیانا
 بیانا بادشاہ زال ڈا گو خداں قدر تاں کہوں بیٹ۔ زال ڈا پچھاڑ سخو ہر پھدا موار کھیں
 ڈونک ڈونک ساغر۔ بادشاہ گو شہر والا آک پچھی عمریں وہشی عکفیوں کھڑے سے روشن ڈا
 پھدا تھوڑو راشتمان بیٹو۔ مال کھو بیٹ بیٹو۔ آستمان بے لیکھوا اثری بیٹو
 شتر سوا نگار نہ نام بندھ کا نعہ بادشاہ عر وشی پچھے نام تو کل شاہ ایر کھتو خلق تہ
 ڈعا جبر لوٹھو وشی ڈگ کھتو۔ فی آنکہ بادشاہ دل ڈلیں پیدا بیٹو کہ مناں تہ دیہہ ع
 اسچھ پکار لیتیں۔ فی سکے مدر کھادتی پچھ واسطہ سو گھوکھانا ایر کھانا۔ گڈا
 بیچ بالکھاٹے اڑ سخو مد بکھ دانانی نیام ڈر مان کھتو ہیاں ہا گھو عر را درایں بختی آں با لکا
 ڈا سخو کوٹھو لے نیام ڈھنکشو بند کھشی۔ ہموز اکت داں ٹھرچھی ایر کھنچی عروش گرانا
 شتھوں بادشاہ پچھ مرزاں بیانا شتو۔ فی کہ شاہزادہ آنکو ورنما بیٹو۔ بادشاہ پھیر بیٹہ

تلنے۔ بادشاہ گھوٹی باوشنا ہجہ کاراں سو گھوڑو۔ شاپرزادہ عکار سیل و سوادا دشکار تون۔

مددائی قدر ناں بادشاہ نادر اہ بیٹیو۔ بیاننا بیانا روشنے بادشاہ عَدْیل کرنی میں پچھے

رسکھ لیں۔ آخر وئی پچھہ شاپرزادہ توکل وئی کہہ ادھار بیسی سخنی۔ شاپرزادہ آنکو حاضر بیٹیو۔

بکھی مژوہم سختیوں کا لکھنستی۔ اندر ایکھوا بادشاہ گز بچھا سرائیکو بادشاہ رشائز ادہ

وئی فربیجا بیان استو۔ گذرا گوئیشی ایامن فی مرید خاں بیدرم عہ مہماناں فی من وئی باوشنا

بیترا دیاں۔ گذرا شاہی کجھی بادشاہ عَزْ وئی بچھار دالغون۔ بادشاہ عَزْ وئی بچھار گوئیست

ابادانی یہ کجھی عَزْ می خفرا ندا تو آن کجھی ایشیں ایشی وی گیر۔ اے کجھی غلاں کو شفیعی

آن کو شفیعیا میرہ بالکا گئے پنڈیں۔ آن بانگاٹے بھی نیاما یہ مدد کھایاں۔ آن مدد کھے

نوکر یہ دیکھے ای۔ آندیں کہ لکھرا مال و مددی عَدْ کار بیٹیو یا کھنی سکی اے دیم

آنکو لکھدا آن بانگا عَکھشی شہ کاہنی عَجَبی نیاما مدد کھا کھشن۔ آن مدد کھاز یہ

سوڑ والغافی شیام عَزیور دیے۔ گو مدد کھے زور دلپغا ویہر کیتی پچھی۔ شفہ پچھدا

کھتو آنہنی عَزیور کاراڈس۔ اے مدد کھا سو گوکن گوئی نیخا دار۔ دامکھو کہ اے

مدد کھنستی گہ ایٹیو خفرا سمجھ تہس نہیں۔ اگر دو شے مدد کھا کار کھنے تہ گذرا

کھنستی ساہ عَدی لڑیں۔ بادشاہ عَزیز ہے کالوار کھنفوں شہ اے کالواراں سچھدا

بادشاہ عَدی دفت ندوان بند بیٹیو۔ کھسا میں دنخنے عَ پچھا بادشاہ جان خُدا عَزِزا

دانو۔ بادشاہ مُرکھو بیران بیٹیو۔ مخلوقات عَہڑیں مو بچھے کھتو۔ مخلوقات عَ گندہ

کھنستو۔ بادشاہ عَ غسل، کفن، جماڑہ، دانو بھڑ سخو بیہہ اڑلاں پُوری شیش، بیہر کھس۔

گڑ دلو پھدا آنکو شفت عَ سہر لغول۔ بانگھوا توکل شاہ عَ وئی بادشاہی کار دست رکھتو۔

شاپرزادہ توکل شاہ عَ مکد عَ غیال شہ عَتی پھٹا دی گہنتر کھنو۔ کھڑدے رو شاہ پچھا

توکل شاہ عَ ما شادی نادر اہ بیٹیو۔ کھسا میں نادر اہی عَ کھنٹو بیران بیٹیو۔ فی بادشاہ

وئی محل نیانا ایکھوا سر اجھو۔ بادشاہ عَ کھڑدے رو شہ رہے رانادی وخت

گذاشتہ آخر و زیر ایں صلاح کھتو کہ بادشاہ عزیز را کھنوں۔ آنہاں یہ روشنے بادشاہ
خداست و عرض کھتو۔ ماں و مہول کر بختی سیر کھنوں۔ توکل شاہ عزیز کو شتر شتملا حسنه
میں دی بادشاہ۔ وزیر ایں یہ دونی بادشاہی گما یہ کاشنے سے دیند الو۔ آنہی کو شتر
ہماں بادشاہ را پھینام دالنے کے نام فلاں ملک و بادشاہ عزیز لاثو آں گو بختی
جگھا سیر کفین لوٹھیت۔ فی مکتوہ نام ہرگئیں جو اسے کہ دیئے بادشاہ عزیز
کھو دشے دھاہمیزابی۔ میں صلاح کھناں گذرا اخرا حال دیاں۔ کانٹو پروفاسٹریز
نگان پہنے گو شتر کہ اے سانگ پھر کھو جو اتنی بخود و قی جگھا پہنے بادشاہ سیر
کھن دے۔ بادشاہ صلاح پکو کھتو گذرا اسکو ہماں ہڑدار گو شتر کو کھو رہوں ہمہلہ
راؤ گو شتر کہ میں جگھه بختی عینی بخود قی سیر تیار بختی عزیز کھن فلاں بعد عزیز سیر
و رائی ایں۔ کاشنے گذرا تو پھر اسکو بادشاہ راحمال داشی عالم بادشاہ کھو خیر
بیغون دھل و دما منع و پشنوں۔ توکل شاہ ہے شہر را بختی باز جھاگیا میں مڑو سری
زندہ ہو۔ آنچی عزیزی ہے شہزادی پھیشا و بختر بیٹے شہزادی پھشا آنہی عزیز از از از
لی کہ آنہی عزیز اے حال اشکشتر تہ باز موجھا بیٹو۔ گذرا بادشاہ عزیز منی دی مل کو
داشتی۔ بادشاہ تیار کی کھشوں۔ سیر روشن عزیز بیٹو۔ شہزادو بادشاہ گو بختی بھی عزیز
سیر اشتر۔ مال کھوئی خیرات بیغون سیر گو حیر عزیز بیٹو شتر گذرا توکل شاہ
و فی شہزادی گو بختر و قی بغا اسکو۔ روشن گزنا اشتر تکوں۔ بیان بیان یہ سلے
اسکو باز مزیں دکھل لے کھفتونے تاں بخیو غدہ گھر تو شتر آں شہر زیادا بجا گیا میں کھن
سر کھو شتر غول۔ بادشاہ و قی بخیو عینی مڈی شہر سرا خرح کھو۔ فی بادشاہ خوار
چھو لاز سے عزیزی وختا گزار غنو۔ روشنے گیر آنکھی کہ میں پھٹا مناں آں مر کھ
کہ دوستو ہماں بختی عزیز ایں۔ گذرا اشتر ہماں کو بختو والدوف چھڑ اکھنی۔ باٹھا شفا
کھنے اڑ بختی۔ یہ تو کہے و حکم داشتی کہ اے باٹھا عزیز گیر بخشن ایشی درجی عمناں

بیار دے۔ نوکرہ پانگا بڑھ تو حلال کھٹو۔ گونڈ کشہ بڑھ تو شاہزادی و رادا شی۔
 بھی ور تھر بادشاہ کر اپنے کھٹی۔ بادشاہ بھی جڑ سخدا بیکھریں ہندے ہیں تو نہ کھٹی
 دیتی ہے گدواناں بھی خوبیہ کسائیں مل کھٹے و رکھفت۔ مل کر زر تھوڑتی۔ گدلا
 سترلو موڑ مانگانی دینا کھٹو زر دعا شی۔ مل کھٹے زر دینے پر بیرون یونہتے دیہہ آنکو
 حاضر شیو۔ پھل کھٹی کہ سائیں جھے کاریں۔ بادشاہ گھوڑتو میں مال و مدنی ختم ہیٹو۔
 خلقت گھر تو شتو۔ میان دولت غرضیں۔ دیہہ ہیاں دھارواں بیٹوں روکھا کھدا
 بلے عادیں دو لئے آڑھ تو حاضر کھٹی۔ بادشاہ ہر خزانہ بھنی بریں شہر تو و تھگواں
 پھر شیخوں۔ وہی رعیتے تھیو غاگڑ دیں تھو پھدا آڑتھی۔ توکل شاہ تھر تو میان
 ساگی دل عروشی بادشاہی کھنگیں۔ آں بھاگیا کہ پھٹیا بادشاہ عذر منو شہرے
 دولت آننا بھرستکو۔ آں جیران بیٹو کراے پھیں کارے۔ آہنی عروشی دل
 گوشت تو کبی نہ فرد ہے بادشاہ کر اجادو ٹے بادومی سیرازی جھی ع۔ دل و دل
 کھٹی کہ ہے حال عروانے معلوم کھناب۔ آخر یہ بھیریں ڈاڑو ٹے کاشتو گوٹھی
 ڈاڑو تھو بڑھی کہ دو ٹھے من تھر دیاں تھو مناں ہے حال کر بیار دے کہ بادشاہ
 اے دولت اشکو آڑھتو۔ ڈاڑو شاگودشی شوڈا پکو کھٹو یہ دراڑیں تسبی ع دی
 رُڑتھی۔ فی کر شتو بادشاہ لوغا اڈا گور وغا گہر ٹیو بیڈ تو۔ جہاں عادست پچاڑ
 مل ٹغوں ڈاڑو بوز آٹھو بلے گو یونڈ آننا تھیریں پھرا تھہ کھٹی نی ٹیا ڈک بوکھوں
 دار غیبیں۔ شاہزادی آنکو پھول کھٹی ڈاڑی تھر اچھوئیں۔ ڈاڑو نے کھے کاوارے
 کھنست نے چھی ع پے پھرا سخاں دار غیبیں گٹھیں ہے میں بادا پھول بیٹو۔
 جہاں کر ہر کھیکہ پھول کھٹو ڈاڑھو کھو دلدار چی نذات۔ آخر یہ و نہتے ڈاڑو رُگو
 شاہزادی کر گماوار کھٹو۔ شاہزادی رُکھول کھٹو ڈاڑی تھو پھیں کھے ۔ ڈاڑو ع
 گوٹھنی میں ماٹ میں توکل شاہ ڈاڑی آں۔ من ٹیٹو گار بیٹھوں مناں دیہاں

ڈھنکو ڈھنکو مس گو خدا فی قدرت اش شد ذا آزاد بیان فی کہ آنکھو شہر اپنے بنال تر
 منان حال بیشو کہ بینی بچھو مل مخفونی اینا میں چھپھڑا کب ع با دشا ہی ایں منان دل پر
 گیر آنکھو مس بچھارا گری شو بے سو ش بیان۔ توکل شاہ آں و خا شکار اشتغای
 بیکھا گڑ دلو ڈمکو دشی نو غنا پھیریں ڈاڑوئے فتدیں۔ شہزاداں ڈپھول کھنی گردے
 چھین ڈاڑوئے آہنی ڈگو شتو کہ ابے تھنی ڈاڑوئی ایں۔ با دشا ڈشندو گو ڈاہو
 گا لو اکھتو ڈاڑوئے نیٹ کے بیوا انجوں۔ با دشا ڈشندو ڈل ڈگو شتو اٹھ بی چھو کر
 گشغین شوف پھنڈا ڈاڑوئے ہمیدا بیثہ۔ با دشا ڈشندو یہ مُندی ڈگو شتو اٹھنے۔ آں مد رکھہا
 شیخا کھنی مُندی ڈل محتو دست کر کھنی۔ ڈاڑوئے ہموف العین کھشمزیں مُدے و
 پھنڈانی کہ آنہان را ڈاڑو چھکھا با دشا ڈکو شتو نہ گلدا یہ رو شے ڈاڑوئے شہ خانہ
 پھول کھتو با دشا کہ کھفتو گلدا شا چھے گزراہ کھتو۔ شاہزادی ڈگو شتو کہ میں
 مل دید دست عری مُندی ع۔ آہنی نیاما یہ مد کھے ما نڈالغین آں مد رکھا کہ زو
 ڈیہے دیہے کھبیث حاضر بیث گلدا کھسے آہنی عہ بھیں کامے کہ ڈیں ک
 آں ہماں و خلہ ہماں کارا کھفت۔ ہمے گا لو ایٹھو شتو۔ ڈاڑوئے فتحے درا در کھفتو
 شتو گو با دشا ڈشمن ع قریبیہ۔ گو شنی سبے حالیں سبے کھسویں۔ آہنی ڈگو شتو
 سخرا تھنکویں گو از نہانی نیا اجھیں ڈیناں۔ اگر ختو آں مُندی ع کھادے ہر چھی کو
 لر سخھے من بخرا دیاں۔ ڈاڑوئے سخرا شتو ہماں و خا شتو یاد شاہ نو غنا پچھو۔ فی ہمذاشنکو
 یہ رو شے شہ شاہزادی ع پھول کھنی کہ سخرا کھنی مل دا ڈاکھیت یا ن۔ آہنی ع
 ڈگو شتو من و خی مل دارا بانزو دست اش۔ ڈاڑوئے ڈگو شتو مئے کہ دیر لیاں جلنی ع
 مئے مُندی مل دست اش مل دے مُندی بیٹھے دست اش سکدو فی مل دید دست کا د
 آذموجہ ع کھن سقو و فی مل دا ڈگو ش کہ منان و خی مُندی بودے۔ زال ڈگو شتو
 کہ منان جزو بیقا فی۔ ڈاڑوئے ڈگو شتو میں دل نہیں پھیکی اے و خت دل مل دا ڈکھ

ایتاں نے میتیں روشن شفت بیٹو شاہزادی شتو گوہ بادشاہ وہ بیان فرمائی۔
 عادال کھانا مشکولا بیان وختے شاہزادی وہ گوشت تو کہ قتل مُندری دوست و
 کفے۔ آن شفت عربادشاہ نہ نشو بالکھوا ڈاڑو وہ پھول کھشو حوالاں وے شاہزادی کا
 گوشت مناں چردا دعاشی۔ ڈاڑو وہ گوشت قدمی شے من تھرا پچھے را گھنٹاں۔ فی غین
 طروانی کالوار وہ پھرا تبار میتیں۔ آن روشن گوشت بیکھا تھیں بادشاہزادی^و
 جیکھشو کہ بادشاہ ڈو لے وہ قتل مُندری بخمنل داش۔ بادشاہ وہی مُندری
 نڈاٹو بالکھوا اغدیں ڈاڑو وہ پھول کھشو کہ حال وہ دے۔ شاہزادی وہ گوشت
 بارشاہ مناں وہی مُندری نڈاٹو۔ ڈاڑو وہ گوشت تو سخوایر گا کھن کہ وہی سفرانہ
 وہن۔ بیکھا کہ بادشاہ کھیٹ گو آئہی وہ گاوار اداں بخنسے۔ بادشاہ بیکھا گڑو تو
 وہنا کہ آنکھو تر دیجی شاہزادی سخرا بیتفا دھنیتیں۔ بادشاہ پھول کھشو کہ بخرا
 چھوپیں وہی بیچھے کالوار سے نخنتھ۔ وہ وکھا انگوہ اگو بچیتا سپونا کھنی دیشی کہ
 شاہزادی نختا گنگیانی ڈول وہ کھنچتیں۔ نے ٹوک نے توار۔ وختے بادشاہ وہی
 مُندری کھشتو زال وہ دست دیا۔ دیو نختے زال دیو وہ بیٹو کھپاڑا تکو۔ شفت وہ
 طرزو وہش خوشبینغا سپرٹنؤ۔ فی کہ شفت روشن بیٹو بادشاہ دراوشی بادشاہی
 کار بادال سرگفتہ بادشاہزادی شتو ڈاڑو گوہ۔ گوشتی ڈاڑی من تھرا پچھے
 گوشت کہ من وہی طروارا باز دوستیں۔ بشمذ سچیتا مناں ہچھو سہا گھنؤ۔ فی
 ایشیں دو شی وہی مُندری مناں دعاشی۔ ڈاڑو باز وہش بیٹو کہ دیشی کار
 پہننا مانیں۔ لگڑا در وکھا دل کھپتا آں ہڑو آں دغا والغونتی۔ دل نیا ما
 گوشتی کہ لی شے شاذ ہانی کھجیں روشن سہرا لکھوں۔ شاہزادی وہ راوشی دل سہ پکو
 لختن واسطہ گوشتی ماث ایشی سو گھوکھن کہ نواں کار بیٹ اے باز لیتی
 ای شہی ای۔ بھڑو لے روشن پے رانہا گنہ تھخن کھڑو بے روشن وہ پھدا

سخیریں ڈاڑوئے شاہزادی عزماً گوئشتو کہ اسے مُندری لواں گوئخوار بیٹھلا شی و
 بردنی مژدار ادا کے کہ پلاں سو گہو کھنی۔ شاہزادی عزماً سخیریں مُندری بڑھنا شاہ
 رادا انوکھڑے روش عزماً پھذا سخرا ڈاڑوئے گوئشتو ماٹ نی ختر گوئخوار مُندری کار
 بوٹھ بیباکھڑے روشی رو دست کھن۔ شاہزادی عزماً سخرا مُندری لاخشنا ملخوا
 دست عزماً کھن۔ ہے راز اپنچھہ، شش گھولائے مُندری بادشاہ گراشتہ سخرا
 شاہزادی گرا آسکر۔ فی بادشاہ عزماً دی با در بیٹھو کہ شاہزادی مُندری عزماً کانختہ
 مُندری فی شاہزادی دستنامیں۔ بادشاہ دی عینیا عزماً چی کھنخ میں۔ یہ رو شے بادشاہ
 شکار اسرگفتہ۔ ڈاڑوئے گوئشتو شاہزادی بیا جزوں دریا کندھی عزماً سیل و مللا
 و کھنوں سفران دی شوڈوں۔ سریندہ میٹی زٹھخور وال بیٹھوں شنگوں دیا کنھی جو
 نوکر چاکر دیہ بہنے سے عزماً اشتغون نہتھ۔ وٹ دیہ بہنے سے عزماً یکھوا اشتفوں
 بادشاہزادی سفر اشتو عینیں ڈاڑوئے پھوئشتو قیں۔ ونخے ڈاڑوئے گوئشتو ماٹ
 مُندری عزماں دے من سو گہو کھنافی لواں کہ گوئخودر یا نیا ماکھفیٹ۔ آذیں کہ
 سخو سفر اشتو گڑا سخرا نخرا دیا نی۔ شاہزادی عزماً مُندری کھشتہ ڈاڑوئے
 والو۔ ڈاڑوئے لشقا میں شاہزادی عزماً سفر اشتو فی دھانو عینیں۔ ونخے ڈاڑوئے مُندری
 دفا کھشو یہ بکھو ہی گیٹھے ہے لڈ سخو دریا نیا ماٹنی نہ۔ ڈاڑوئے پھرا نتھ کھنی ڈاڑو
 چب نخننے۔ شاہزادی کھوں کھتو کہ نخرا پھوں بیٹھو ڈاڑوئے گوئشتو کہ مُندری دیا
 نیا ماکھفتہ۔ شاہزادی عزماً گوئشتو ڈاڑوئے اسی یہیں جھوں بیٹھا گرہ مُندری دریا نیا
 کھفتہ۔ ڈاڑوئے دڑھلا سادا انوچھپ داٹنی بنشوڈا سچھدا کرٹ دڑھلا گا آنکھوں۔
 کھفتہ۔ ڈاڑوئے دڑھلا سادا انوچھپ داٹنی بنشوڈا سچھدا کرٹ دڑھلا گا آنکھوں۔
 بادشاہ دایں کارو۔ ڈاڑوئے وار راست کھنہ در کھفتہ اشتو مُندری بڑھ کھو ہیاں
 بادشاہ دشمن عزرا دالو۔ آنہی عزماں وقتا مدر کھارا داڑو دالو گوئے مدر کئے زور
 بادشاہ دشمن عزرا دالو۔ آنہی عزماں وقتا مدر کھارا داڑو دالو گوئے مدر کئے زور
 بیٹھا دیہ سکو حاضر بیٹھو گوئشی حکم کھن۔ آنہی عزماً گوئشتو یہیں ہے مکا عیادشاہ

کھن گارکھن گڈا بے تختنگوں گوانزے شے بیار مس اے ڈاڑو ہماں گوانزے نیاما
 جھوٹیان۔ دیپہ ہماں دختا روان سینو دیجا جھکل ۽ شنزو دشی بادشاہ مناعین۔
 بادشاہ کہ دیپہ دنبو نہ بچہ ڪارٹ سختی۔ پھول کھنی کہ خود پچھے کارامس ته بخراچی ن
 در ڈائیں سختو۔ دیپہ ححال والو کہ غتسا مس سختی سجنتر نیاں سختی دزمیان سختی صدری
 نلانو گئاشتگیں فی سی ہماں سنتگی آں۔ بادشاہ حیران بیشو کہ اے چھین کارے
 پھول کھنی کہ اے کارکھیا کھتو۔ دیپہ ۽ گو گو شنزو گو سختو اے کارہماں ڈاڑو ۽
 کھتو کہ سختی ڈاڑی سینغا عرض۔ فی بیٹھچا ھا ھکبیں کہ من بخرا گھتشاں گارکھناں۔ مگر
 میان سختی پھشتا ۽ بیکی ڈسگفت گیر کھیٹ فی من بخرا گھتشاں چی نام سختی شزا
 ہیشین کہ بخرا ہفت در بایگ آذیسا پارکھناں شاں۔ گھٹا سختی قسمت۔ دیپہ ۽
 بادشاہ بڑھو ہفت در بایگ آذیسا طسو گھڑ ٿو سچناریہ تختنگوں گوانزے دی
 اڑ سختی۔ گھڑ دع وغنا نوکل بادشاہ دیپہ ۽ را گو گو شنزو کہ سخو مہروانی ۽ کھن شاہزادی ۽
 دھیانا کھن آہنی ۽ بخرا ہر راندا پا پیش۔ دیپہ ۽ گو گو شنزو کہ سخو شاہزادی ۽ پھلوا
 بے نکرنی بڑ۔ دیپہ بخڑو شو شو ہماں مژد ۽ گھڑا حاضر پیش دیپی ۽ آں ٹردا بادشاہ
 محل پھلوا دیکم کھنزو روپنیو۔ اے مژد دی محل ۾ داخل سینو دیو سختے دیپہ دی پیش۔
 دیپہ ۽ گو گو شنزو کہ بخرا دارپی۔ اے شاہزادی ۽ نواں دست ۽ لائے اگر سخو گواستی ۽
 فارھا گھا ٹائے کھنونہ گھٹا اس سختی ڈزمیان سختی سختی ہر گھن کارے کہ فی من
 سختی نوکملاں۔ آہنی ۽ شاہزادی ۽ خیال چھا کھنزو۔ بخڑو سچندا آنکھ بادشاہی سختی۔
 قرار لیغا وشی بادشاہی ۽ کھنیوں۔ فی ہبڑوں توکن شاہ گھڑا۔ توکل شاہ ۽ ہماں دیبا
 کندھی عرب پکھنڈی ۽ بجھڑیں سخو مہرو فاشنزو۔ دوشی ۽ جھکل ۽ داران سچنخ بارٹخ
 شہر اشتر شنگا۔ آہنی ۽ دار دوانہ بثڑوں۔ یہ آں نہ ڦاڻ ٿو شخاں گیر کھارکی یہ آنزو
 ندیکنگ کھارکی۔ وشی لوغ کھبیش نفون کھپنی دار بخڑو گھڈا ۽ دسپیش۔ باگھو لکھ

روشن بیٹ، کھری سرگیر روت، دارانی چندخاہ سے رانداوی روشنائیں۔
 دو سے سال پہلا تو کل شاہ گورنکو چنجاہ روپیہ مچھر بنیو۔ پہ شفیعہ مہرتو
 با مگھو اکھ کھڑو بیٹو تر دیتی ڈیل دو ما منع عکھوار گوشنائی مناعین۔ دروکھاد لکھو
 حاشمی دیتی مخوار آنکونمی بنیو۔ دھیان کھنی دیتی یہ مز منطقہ مناعین۔
 شتو شہ بکھے دیپھل کھنی کہ اے چسیں مچھی ڈی۔ آہنی گو گوشت تو کہ مایہ چیزیں
 ایشی عرباد شاہ ہر سری زیانی عکھو باد شاہ عر کھم دالو کہ ایشی عربہ سے دریاں نہیں
 لکھے بیاۓ کھوکھنی کہ دشمنے مزیں متروکھاں آہنی ٹھٹھو خان تویں شنو گو مسرو ایکھیں بند الہار
 کھنی۔ گوئی کھرا اے جیگ کھستفا و کچھ فائدے نیٹ بخوبی گیا منا دے من تھرا
 چنجاہ روپیہ دیا۔ اے کھری انسٹے شہرا نیٹ میں ایشی زمیلان۔ آہنی عر
 دیہو اے نہ بانہ بجوا پیں سوڈا گی پیسیں۔ چنجاہ روپیہ چنیغا دست ع مناعین۔
 آہنی عربچنجاہ روپیہ گھوڑو بینیگ نہ کھر توکل شاہ دست ع دانو شلقت گھٹو
 پہلا اشتونی توکل شاہ روشن ع داران چھننے باڑنخ شوٹکی بیچھا آنر
 روکیں کھاری آنہ ع آٹھ خان کھاریت۔ آں آٹھ خان لفون کھنن کھیت پھیت۔
 لفون ع کھو کھنے دش و اڑ کھو کھنے پیچے ع راداث ہے ڈھل ع ہر دد دشی
 گورنکو ع کھنلوں۔ بیانی بیانا تھیں دو سے سال گورنکھو توکل شاہ گورنکھو
 روپیہ آنکھ مچھ بیٹو۔ یہ با مگھو سے تھیں دیتی ہیں ساگی ڈیل دو ما مناعین۔ نی متزو
 پاریخا آنکو توکل شاہ گر اگو ٹھنی عروشی مار پیشی ع گوئیں اگر کھو گری تہ تھرا
 دیانی نہ نہ میں براں کھشاہی۔ توکل شاہ گو گوشت تو کہ ایشی ع پچھے قصوریں کر کھو
 ایشی ع کھننے۔ آہنی گو گوشت تو کہ ایشی ع دکی بادشاہ ہر سری زیانی ع کھشو مناں
 حکمیں کہ میں ایشی ع کھشاہ کار کھشاہ۔ توکل شاہ گو گوشت تو کہ میں گر اچنجاہ
 روپیہ اسلوں میں ایشیان کھرا دیاں بخوار ایشی ع آزاد کھن منا دے آہنی ع

پی توکل شاہ دستا رہا تو زیر کھتو کھنڈ پھدا گڑو ٹو ٹو۔ بادشاہ عہد خارہ جان سا گئیں۔

دوش، داران پیچنے تھر باڑ تھر شوشکیت۔ آنہ روکیں کھاریست اور آنہ عواد تھاں کھارست لفون ڈکھشی سے بندا کھنست۔ یہ سیکھے وٹ وار تھر بیکھے بندیگا کو داش او بیکھے پی ڈو داش۔ ہر کھس دشی بہرا والڑ تھر کھنڈ دشیت دشیت ہے ڈول ڈول

ٹھیبیریں دو سے سال گزر تھو توکل شاہ گڑا اٹھیبیریں آنکو پیچناہ روپیہ پیچہ بیٹھو ٹھیبیریں باگھوڑے دشی سہاں ساگی ڈیلیں دماغیں کہ مناعوں مسقرو ٹھیبیریں آنکو توکل شاہ گڑا پیچو گو ٹشتھی مر و شی مناں بیر میٹکے گوئیں اگر کھنڈ ایشی ڈگ سے تزاراں دے نہ نہ ما ایشی ڈکھنول گار کھنول بادشاہ ٹھیکیں توکل شاہ گو ٹشتوكہ میں گڑا پیچناہ روپیہ استوں میں ابیاں تھرا دیاں اگر کھنڈ مشک امناں دیتے آہنی ڈکھناہ روپیہ پیکھو گھنڑ مشک توکل شاہ عواد کھنڈ۔ آں ملڑ گڑ دل ڈو پھدا شتو۔ توکل شاہ ڈو ونی میٹک آڑ کھنڈ گو ٹھنک ع پیشی ڈنگتی کھنڈو۔ توکل شاہ عہد ہماں ساگی کاری ایں دو شش ڈو داران پیچنے تھر بیکھا یہ آنہ روکیں کھاری او بیکھے ڈکھنے کھاریست۔ فی لفون چھیار بیند ابیست یہ چھیار کے دن فار تھر سے بہر باکھی سنگتاں داش۔ بہر انار دش گڑا نام استنڈوں۔ یہ دو شے

توکل شاہ شتو دارانی چھندا پھدا بیٹگا گو ڈشی سنگتاں صلاح کھنڈ ایشی ڈ پھول ڈکھنول اے استین نہ ڈکھیا میں ملڑ سے ما کہ ایشی ڈ آزاد کھنڈ فی پھندا مار ٹھیتیا لفون ڈیغیں۔ لوں کہ ما ایشی ڈکے کھنڈ کھنول۔ باکھی سنگتاں گو ٹشتھو کہ شاہ ایشی ڈ جپوں حال ڈگہ دیں۔ بیٹگا ڈ گو ٹشتھو بیکھا آذیں کہ شاہ لفون داش لفون ڈکھنے کے حوالاں گردانی۔ بیکھا توکل شاہ دار شر تکو گڑ دل ڈکھو لفون ٹھکھی۔ ونی چھیار کے ڈکھنے باکھی سے بہر بہر کھنڈ ہماں ساگی ڈوں ڈنگتاں داشی۔ آں ہر سیس لفون ٹھنڈی فیشوں۔ توکل شاہ ڈ پھول کھنڈ کہ شاپے لفون ڈ

نہ ورسے۔ بینگ کو گوئشتو سخن میں سرا امیں منتے لڈ لٹھے مانی ایندا روشن جلبے
 سپنا میغنا شتو لفون ڈر عذل۔ مئے خیال ہیشیں کہ سخراڈ حکے پیش آئکو۔
 سخنوار فی کھرو اکھن کہ سخراچیں کھسے ایدا چھو دی آمکھی۔ توکل شاہ جھبڑا کو
 آنکھوں کھشو۔ آنہاں گرٹبو سخنداں وختا کہ ماں پوہما میں حال، ندی کی رومالن نہ ورون
 توکل شاہ خوار لاحصار بیٹھ دیشی ڈشه حال دیلغا سوا سخنی ڈھنگا ملیتیں گڑا
 وشی سفیوں جعل فائی کہ میں ہمے نازادی پادشاہی برائیں سخن منان دیجہ
 آڑ سخن پہیڈا سلٹن فی ہماں آدمی کہ بادشاہ سلیفیں۔ آنبی دست اور یہ مسندی ای
 آں مسندی میا مایہ در کھر دیجہ ڈوكیں۔ ایشان شوف پھدا فی
 لفون ڈار سخن گٹا صلاح کھبٹیں کرنی چھو کھنول۔ فٹکا گوئشتو اگر شامان
 شہ مہبیں دریا آں آذیما پرسے تو میں ڈھرے کھنال۔ اسے ٹریں سنگت
 ہماں شفوتی شعفہ ڈشونا مر گفتگوں بینگ گوئشتو شایں چھپھا سوا دے
 من شاہ ہر دو آں شہ میفین دریا آں آندیم کھانا کھلان بنزال بنا اشغال
 گرانا ششمی در بیا کندھی ڈنکو چیکوں۔ رملی ڈمل جنڈ ہماں بادشاہ ماؤں کشتنی کہ
 سخنی سے ڈزمن منابیں سخو شیواری بی۔ بادشاہ ہر کھلدا فی پھوز سٹونکم
 مائیں کہ شایمگیں سہیلدا مے کر گندے آہنی ڈکھتے۔ ایشان دی حال بیٹو کم بلشاہ
 پھر اسکت پیغایمی۔ فی بیم دریا مئے پار بیٹھ سرا آنکہ مٹنگ گوئشتو کرمان شفیعی
 شفت کو شہ دریا ہر آذیما پار کھنے میں شہ در بیا کندھی ڈر ہوڑے پھٹکا میریں شے
 یکھنچ ڈر ہوڑے جوڑ بیان گٹا من ہر ڈا پٹان رواں۔ شاہی ڈھاٹان کھشانا
 دریا پیا مادور دیانا بہیٹ۔ بینگ اور پیٹی ڈمکا وشی پھشت سرا ڈر سخن دریا
 آپیم کھنگوں۔ مٹک ڈوٹی کار رائی داتی پیریں بینگ اور پیٹی یکھنچ ہنڈھاٹی۔ شوف
 پھپنا ہر ڈر دیما بردخ کار واٹی کھٹی۔ مٹک پٹانا پیٹی اور کھشک ڈھاٹان دریا بیانا

دکھ دیا نا۔ پھیر ازا داں هریں گدھ سے عرکھارا کھبیش بے شفت نہ کار کھنوں روشن ۴
 مان بیڑ نیما و فلسون ساہی کھنوں۔ یہ شفے گھٹکا کو گوشتاز نواشی بیکھا من
 گھٹکا کو بلاں بادشاہ کھٹک شیرا کھشائی گڈھ اور کھغان درا دراں شارہمال
 دیاں کہ بادشاہ دست دکھندرے سی اسینیں یانہ۔ رملی گھٹک بیکھیری گمل جشو کہ بادشاہ
 دل من کھٹک شیرا گھنی۔ بادشاہ وئی محل عرپھرا سخت کھبید۔ فی کہ شفت بیٹھو بادشاہ
 شتو دنقو۔ گھٹک کو دی وئی کار رائی داشتہ۔ ہوڑ پار بیٹھو گھٹک محل بیا ما دکھقتو
 شتو دخوتا نکو حال دا مئی کہ مندر سی اسینیں محبل میں زور کی نویش لے بینگک ۵
 گوشتا ہوڑا پھراہ کھبیش۔ بینگک درا در کھفتا۔ باکھی ہڑو ہوڑا
 اندا بیٹھوں۔ بینگک خوشتو دنچو بادشاہ دست شتر کھٹکا کو بیاڑ کھیں۔ بینگک ۶
 جھی دالو مود دان گو مندر سی عرکھجی عرطیغا آڑ رسمی۔ بادشاہ کو پھراخت کھقتو۔ بینگک
 پھر لیا ہوڑا پھیتو۔ ایشان گڈھ کھشید۔ آنکو ہوڑا درا در کھقتو۔ مندر سی گو صور دان
 پھجی گھٹی دفت ۷ مائی۔ گڈھ آں ہڑو دیں بینگک بھیشٹ ۸ کانہ دا سیٹھوں۔
 نزلاں جانا جانا موڑ دان آڑ کھتو گو مندر سی کو کھجی کو توکل شاہ دیجا ایک کھبیش۔
 توکل شاہ باز دہش سیٹھو۔ ہاں دخا مندر سی کھشند ششتنی ۹۔ گڈھا مد کھارا
 زور دا مئی دیہہ آنکو کھبیش۔ بادشاہ حکم دالو کہ مناں ہے وختا وی محل بیا پچاڑی۔
 دیہہ کو بادشاہ نہ سقو محل بیا ما شاہزادی گڈھا پچاڑی کھتو۔ شہزادی کو درکھا پچاڑی
 دیا کھوئی کہ گھٹک بیعا دالخونقی گڈھ ایشانزادی بادخوش سیٹھو۔ وئی سنگت دی
 توکل شاہ کھجی آڑ کھغتو۔ توکل شاہ دیہہ کو حکم دالو کہ ہمان ڈاڑھ کو گھنیہ
 بادشاہ گزیار۔ دیہہ ہڑو دیں ہاں دختہ گپتو آڑ لئاں آں دویں کھشند
 آنہانی گوڑو کھٹک اویشی کو والخونقی وئی بادشاہی ہر سر کا دریا ٹیکی۔ دہش خویشیدا
 وئی بادشاہی کار دست دکھنے۔ کھسیشتو جھراہ من پچیدا شے کرنا۔

کھنگانی سردار

یہ سوڈاگرے ۽ آہنی ڳلگشتر ا ملانی سوڈاگری کھٹ۔ آہنی ۽ دشی لوغ ۽ ہے
 سوڈاگری دنتاں مزیں مالے مجھ کھٹو۔ سوڈاگرے درالاں ٿوں۔ خداوند قدرتاں
 بیڑا لے ۽ کھول پیٹو۔ روشن گز اناشتُون آں زال ناڻو آہنی ۽ پچھے آڑ منو۔
 سوڈاگر بازو دهش پیٹو۔ پچھے پیدا ٻینا پیڈا ٻیمان روشن ۽ دے سوڈاگر ٻیڙیں مال
 کھو شے خیراتے کھٹو۔ غریبان مکیناں وار تھوڑا عادُثُونوں بشش روشن ۽ پچھا
 سوڈاگر اشی بچھے نام بندرع خاطرا اعذین مال کھوش خیرات کھٹو خیرات ڪارند
 گڈا دشی بچھے نام ماڻرے بھانڈ ٻیٹی۔ روشن گز اناشتُون ماڻرے بھانڈ
 دے مزن پیانا شُونو فی لوچھے ڪمبار ہاں ماڻرے بھانڈ ۽ ماڻو۔ دوئی نال
 مزو پیٹو کارکھنو۔ پیانا پیانا سالے دو ۽ پچذا ماڻرے بھانڈ ۽ ماڻر بیان
 پیٹو لی آں خارشہ ماڻ سچپلوا سیم پیٹو ڦرنی نے آں خدمت نے چپٹ نے دھیان لکھا
 پچھلے چھکھافی گیشتریں دھیان نامی ماڻافی سرابیث پچھٹ دنخے لوغا پشاوتنے
 دوا۔ ماڻن فی ماڻرے بھانڈ ۽ آزاداں دئیو، حیر ماڻرے بھانڈ ۽ دخت دے
 ڏکھی ڦکھی گاڻز اناشتُون فی ماڻرے بھانڈ استکر بھوٹاپیں پھدر دے سیٹو۔ لندت
 خداوندی ماڻرے بھانڈ ۽ پچھٹ آنکد ناڻو ھر پیٹو۔ کھڑ دے روشن ۽ نا دراہی ۽ دارند

سو زاگ کے بیران میلوں پہنچا مال دڑکی اور دارث مانڑے بھانڈو۔ بلے آنہنی اور
 دائی عگان نزدی بیٹھا نہیں۔ نے ماث و مانڑے بھانڈ سیمہ کھاتک نے کہنی تو
 دئی ماث بھانڈو۔ آنہنی لونغ کھڑا یہ شہید سے گرداد مانڑے بھانڈ و ماث اور
 ہر دش شست ہاں گھنڈ اور سرا دعا و ملکت کریا شہید شہزادے مختیروں تائیں جدا
 چھا میں۔ روشن اور مانڑے بھانڈو اور کل کھنقوہ کر داڑو ہر دش مہونا روت
 دعا و ملکت شست آں شہید اور گود گھسا امڑیں درستکدان بخیلکے تو۔ یہ روشنے مانڑے
 بھانڈ شہزادوں پھیسا شتو ہاں دشکانی تایمہ کر کھنقوں نہیں۔ وختے داڑو
 شتو شہید اور گور دعا و ملکت کریا شہید میں جان رُشتہ اسے تھوڑا
 آج کن۔ ایسی کھلدوئے خیو کھن۔ مانڑے بھانڈا شہزاد ہاں دشکانی نیام اور گوشت تو
 ڈاڑی تھوڑے شش بیگھا بالکھوا خیر انماں کن۔ گذ اخذ ائمہ حکماں سختی جان چھیٹا۔
 ڈاڑو دئی دل نک بازو دہش بیٹھ کہ ہر دشی شہید ایں ولدی دائری گوخدانی
 حکماں مال کھوشن عورت صفت غاراں بیجوڑی غیں میں جان چھیٹے۔ شوہد پہنچانال اور
 بیگھا بالکھوا مال کھوشن ثیرات کھنقوں۔ روشن اور مال عورتے شتو دمبا داثو۔
 مانڑے بھانڈا دے گوشتوات میں چھا ڈائے بیغیں۔ میں دیند روشن پردوش
 سٹا بیآ نارو غیں۔ ڈاڑو دل اور بازو دہش بیٹھوں اور گذ ائمہ اللہ دے کھوڑ کھنچتے۔
 بلے دف اور گوشتی خدا میں بھجا شہ کھدہ بینا امان داش۔ روشن اور دا کھدا مانڑے
 بھانڈ اگوشت ماث من فی آدھ کھوہ بینا مناں پکھ شے نغاہ نہیں۔ ماث اور
 بالکھا کھلکھلیا لوٹے کا بیار کھنقوں۔ وختے دئی یہ سیاہارے مارو غیں بیسا
 چھار تشر کھنچتی۔ گذ از ڈر تھو قلن پکھصو دہند اپھری رکھی جوڑیں بخنقوں تھیں بیکھے نیاما
 سیاہارے کوئٹہ مانکھتی۔ مانڑے بھانڈوے چم کھیں و نغاہ داشنچیں۔ وختے
 نال اور جو ایں پچھریں پڑا نقصہ میں شیرا دئی باردا سطھریو یہ کھنقوں۔ ماروا لایں پچھری

اڑا قدر سب دا امڑے بجاند دست دار والوں نتھی گوئشی میں پہ دشی پچھو ڈیکھو گلشن

ہرگیے دنختے کہ میں پچھے شدی بیٹھے وشی ہے پھر ری آں دار تھو نال جنڈ دھتو
پھل دستو شتو جرانی شوہ غا۔ فی کہ مانڑے بجاند ادیشو ماٹ جبسو شلو۔ تکھو دین
پھل شیرا چوری کھشتو آڑ تھو نتھی جھلپتھی درغا۔ دار تھو سیر کھشی گلدا آں
مار دن پری ڈھوری رڈھو پھل شیرا دا شوہ نتھی۔ کھتر دھے چھکتو سایکھا رکھنی^۱
بیشو دھتو۔ دنختے نال بریار دے چھرا نا در کھتر کاں ته نال دھقینی مڑ دے دھتو
پھل کھڑو کھشتو چوری مشو اکھشتو نتھی جھلپتو چوکی آفی درغا داڑھتو سیر کھشی^۲
گلدا بہردا وشی چھستیغ چکھا کھشتو ناظرو ڈو دھتو۔ گرد فسنا زہراں اڑ کھشتو
آن مڑ دھر تو کھڑو فو ٹیوا لے دلاد گو آں دیا دا گلدار تھقعا شتی۔ نال ڈر دش و
جرشت تھل فی کہ بیکھا لوغا آسکتو ته دیشی کہ بیار دھقینی۔ نال ڈے ہے زانہ خفر کہ
وہا دین دوڑ دنختے ہانہ بیٹ۔ نال ڈر دکھا جیا میں بخت۔ تو نے کار بار ہشون
دیشی ڈیار مردشی کھڑ دینع نیں۔ دنختے شتو پھساتیغ چکھائی ڈیار نام کو گواجھی^۳
ویشی تے گوہ انکھے سُر پھے بیٹ نے ہڈا دے داٹ۔ دست کہ لاٹھی ته دیشی کہ
شہماڑے بجانا ڈھول کھنی کرائے مڑا چھوں بنو کہ ایذا مڑ تھما کھقینی امڑے بجاند گلر خدا د
س نہ کھوئی ڈکن میاں بچے کھیں۔ نال ڈے دیشو نی ته طھو ڈنجا
نیتھیں فی ہے مڑ دغا کھلوے گار کھنوں۔

ذرتے اے مڑا رغ میں گھٹا بیں مار جہاں ڈھمو ٹیکیت۔ گلدا امڑے بجاند
را گوئشی کہ میں گو را کھنی پھنت مڑی نی پچھ ضریو پیہ سراں تکھیں من اے
زیاں بخترا دنیاں کھر مڑ دغا بر کھلوے گار کھن بیا۔ مانڑے بجاند ادیشو مڈ کاڑ
تند فی ڈمنب در کھتر۔ چکھڑ کی ہے زیوں ایشاں دیسے گریاں گلڈا رخان
ویشی را ڈاڑ دیکھدا دیا نتھ ونیجا۔ گوئشی مات، اگر کھنی کھسی کارے شنی
تہ من گر بکھاں کو دڑاں دے نخت دا تھو میں ما شے میاں شے دنی

پیش گورا حیا من اغین بیار رتاں مناں دے کردا من بیاں ایشی عزیزوے سچلوے عزیزو
 کھناں کھا آں ۔ ڈاڑو وہی مژد چھپکیڑ نشک گونا کھا بیس دلے عشتر
 روڑنخو ہڑنخوں ۔ زریبکھندر مانڑے سچانڈر تلی چمکھا ایر کھندر اندر گوئشی^۱
 بخرا خذائی نامیں ابا ایشی عزیزے شفعتی شفت عزیز سچلوے گارکھن بیا۔
 مانڑے سچانڈا گوئشتو مات سخونی فکرا حمن ۔ فی من فزانیں کار زانیش۔
 مانڑے سچانڈا گوئشغا عزیزے زستان موسمو ۔ پوہ ماہی شفت ثول ۔ مانڑے سچانڈا
 ہمان دخت ہماں مژد چھپکھندر کھندر وہی سچاداں خلقوں ۔ مژد چھپکھندر
 رائی وک داشتی ۔ جانا جھمچانا شتو ہماں مژد چھپکھندر اکھرکھنیں سخنی ۔ دختے
 ہماں چھپکھندر ویشی کھنڈا ٹھے کھڑکا مناعین ۔ زال سخندر شتو دے سمی۔
 ہماں گوئشتنی کھلینیں کہ اے نیم شفت عزیز کھنڈا نکو کھنڈا عزیز کھنین ۔ حکای
 جشی کر کر چھپکھندر کھسے عزیز ۔ مانڑے سچانڈا شہ درا جادا داثو گوئشتو من فلانوں
 سخو میں زالی ۔ سچڑ لیا نی ڈاڑدفت عزیز مناں گوئہرا ڈبڑ سخو ۔ زال ہڑنخو
 ساٹا ۔ گوئشتنی ہماں سچلووا عینوی کہ شما گوئیں کھندر دے نیم شفغان گریوں
 نال افی ڈمب عزیز کھنڈا کھنڈا کھندا ناٹھ کھندا ناٹھ دو غئے لوغا نیا ۔ فی سخنی کار
 دے ہیشین کہ بیل گوئہرا بوریتیش ۔ من نے طاقتی پیضان نے چھی عزیز ۔
 مانڑے سچانڈا چھینیا ڈر سخو ہماں مژد چھپکھندر ہماں ہی سچاداں والوں مژد چھندر
 گوکندھا ٹیک داثو اوشتلا میں سخو ایشی عزیز ۔ گدکا سرگفتہ وہی راہ عزیز
 شتر ۔ فی کہ شفت رعش شیش ۔ زال ہڈ داڑدفت چھپکھندر اکھندر دا دا
 کھندر ۔ دشی چھے بیس ہڑد ہیشین کو منع ٹیک کھندا اوشتلا غین ۔ زال ہڈ
 دے حصے عبیلا چی نخلو گوئشتنی عزیزے میش ڈر دشت کھیش اندرا فی کہ جو ایں
 دختے گزر سخو زال ہڈ دلیل کھندر برداں مژد اندرا بیا دا

داں روشنی زہر گفتغت پیٹ شرے ہے سوب عَ اندر اسناع نہیں۔ نالہ
 شتو لفاسی کہ دھیان کھنڈ دشی بُو مڑو ٹھرختا اوشنالیں ہے گڈا زال
 دھانہ سچرات لاشتہ۔ گوانڈھی آنکو مجھ سبیغون انگو آگو ٹونک سقوار کھنیش
 حالم آنکو مجھ سبیغو۔ مڑو غاصل، کفن داثو قبرستان عُبڑ تھیش مڑو جاہ
 کھنیش۔ خلقت سخن ٹو گڑو ٹو وشی لوغا آنکو۔ مانڑے بھانڈ کہ شودا
 رہاں سبیو یہ سچلاتے عَ دیم کاشی عَ دیما یغا پندے عَ شتو میتے عَ دفتر
 شفت بورنیتھی۔ فی کہ شفت روشن سبیو مانڑے سچانڈ دے کھڑو بیثو۔
 انگو سختھرانا آگو سختھرانا دنھتے ماذن رواڑے تریشی مانڑے بھانڈا
 پھول گپتہ ماذن شوشاک رہناں ہے آں مڑدا آگو لشتیتے عَ مانڑے
 بھانڈا تو لشتہ بہا کھنی۔ آں مڑدا آگو شتو ہیں ماذن عَ بہا سپھانزوہ
 روپیہ ادی۔ اگر سقرا دشیں ته زیان دے بے ماذن عَ بر۔ گالواراں
 کھانا بن کھراغ بیانا آخر دوئیں مڑوال دشی سوڈل ٹھرختوہ روپیہ
 چھکھتا موکالخد. مانڑے بھانڈا ده روپیہ داثو ماذن گفتغت۔ دشی ماذن عَ
 چڑھشو شتو دیما شہرے عَ چلبو۔ اوڈا یہ دکانے عَ شتو ہشت آندہ
 تلامیں نسری گفتغونھتی۔ دشی ماذن مہر جین عَ دوئیں سخنگ شہ نسری
 آں پھر کھنگو نھتی۔ گڈا حکا لحقہ زر تھی۔ جنا ناکٹا نا شفاف گرنا دیما
 یہ بندے عَ کہ شتو دشی سوناروے (سہیان) شو شکانا ماڑو ہیں۔
 آسہنی عَ یہ کھسا میں چھوروے دے گوئیں۔ فی آفت چھکھتا لشتہ آفاء
 درغون۔ اے مڑداے شتو آفت کندھی عَ ایر کھفلو یہ گھپلے نسری کے
 کھنگیں یہوں گھوٹتی روں آفت جاہی عَ کھناں۔ آفت کندھی عَ شتو شتو
 نسری دستا گھرنی۔ سونارو بچپا کہ نسری دشیو تہ گوٹتھی ابا منال

سُنْرِی دے سے۔ سوناروا اگوٹشتو اینڈا لِسِری تکا نہیں۔ جپور دا
 گوٹشتو آنہیں آں مڑدا گولوں۔ سوناروا مانڑے بھانڈا را اگوٹشتو
 ادا اکھرا خُذانی دوہی ایں میں بچھا لِسِری اور بھورے دے۔ مانڑے
 بھانڈا اگوٹشتو پچے نام میں سُنْرِی نُڑھقوں دے بھئی بچھوڑ پہ
 بھئی بچھوڑ زنگ دے سُنْرِی دارافی کھیٹ۔ سوناروا اگوٹشتو اگر سخو
 یہ بھورے دے سخرا چھے گھٹا کھیٹ۔ مانڑے بھانڈا اگوٹشتو سخو
 بھورتے نہیں۔ آنہیں آں کوہ بھوڑا گند غُڑے ادا لِسِری بھر بیلیوں۔ برد
 گر بیار و شی بچھار دے۔ سوناروا اگوٹشتو حقی کھورا است کشخے ہے۔ مانڑے
 بھانڈا سو خُت قرآن نُڑھقوں۔ سوناروا آندر تہ سلا آنکو گوٹشی
 میں بچھ بھینا لشنا یعنیں۔ زیبورو ڈی دے ایریں سخو دیو ختا پڑھ گولوں
 بردے۔ من سخراں کھا آں۔ مانڑے بھانڈا اگوٹشتو برو بھڑیغا گڑ و بخدا
 بیا مناں رو غنی ایں۔ اگر سخو دیہ کھوتہ گدھ اس روں۔ سوناروا اگوٹشتو
 میں دیہ کھانا روں کھا آں۔ سوناروا سر گرفتہ۔ فی کہ در و کھا دیما یعنی خاشتو
 مانڑے بھانڈا زیبورو افی صدق و ق ماذن ع لڈ تو وٹ دے پڑھنڈو لشتو
 حکا لخود نُڑھئی۔ جانا جبھ جھانا دیما یہ بہنے دے کہ سخو تہ دیٹی یہ فونخ
 بالغین کاٹے مال ع جمپار بیلیوں۔ گدھ اشتو ہماں ہیں گمرا پھنڈ۔ دل ع دیل
 لکھئی کہ ہمیشی ع رازے کھرا مان گوڈث بیان بلاں میں رو غنی پریٹ۔
 گوڑاں ع سختو گا لوار کھٹی زیبور شوند اخوندھی۔ ہ خرو نختے نال قرط سخو
 ٹھکلا لخچی۔ نال دے مال راشتو گو مانڑے بھانڈا اپھی رائی بیشو۔ مانڑے
 بھانڈا راں دے ماذن ع سیل کھنہ روں سیشو۔ جانا جبھ جھانا بیگھا شتو شہرے

پیچکو۔ کھڑوے روشن ۽ ہمزا ڦاڻکا کھلیش۔ ڏیبہ ۽ وطن ۽ حال حوال چاں
 بھاس گفتگو نہیں۔ کھسے ۽ ڏس داؤ که شہ شہرا دما اُسجاين ٻپلوایہ
 تھکے ۽ ٻونجیں۔ آئنی ۽ ہفت ٻپلو۔ آن باز مزین تھکے ایں۔ مانظرے بجاندڻا
 گودنی زال ۽ پچھی ۽ یہ روشن ۽ ہماں ٹھکانی لوئی ٻپلو دیکم کھشتراںی پیش
 شتو گیحا سلام دائی۔ حال حوال دا ٿو گفتگو نہیں لغن وال ٻخوا ٽہر غولہ
 شقا مشکولا بیاناتا مانظرے بجاندڻا گو شتو یعنی باز جوائیں ماذنے ایں۔ ہر
 شفت ۽ کہ من ونساں۔ بانگھوا کھڑد بان روان ماذن ۽ لِڈاں ٻپھلان
 آئنافی نیاما سچانزدہ روپیہ گردان۔ میں گذارہ ہمیرنگ ڪ ۽ بیئیغیں بختی میں
 نے کارے کھناں نے پوری یہاۓ۔ اسے سچوڑا احیران ہیشو گو شتو ختنی
 سختہ راست گستاخ۔ مانظرے بجاندڻا سوخت قرآن زر ٻختوں۔ آخر ٹھکان
 باور کھشو گو شتو اسکھنی ماذن گواستینی سچانزدہ روپیہ ہر و کھشیت نہ
 ہمفتی ماذن گردد۔ اسے ڙوا گو شتو میں فی ایشیں روان بوٹاں کھارانی ٺانا
 وٹ برے بندیشی۔ بانگھدا شاروٹ کل کھیتیش، مانظرے بجاندڻا سوڈا پکو
 سختو گڈا شتو ماذن بُنکئی۔ ماذن کھین ۽ اندر اسچانزدہ روپیہ دے
 ماں کھڑا شتی گڈا ماذن اُر ٻخو ٹانی دست ۽ دائی۔ آئنابا ماذن ٻر گفتگو
 بنتو۔ شفعت ۽ ہر کھس سہر تھے ٹھکان گڑدیں شفت ۽ ماذن ۽ را پہرا
 ٿئم داؤ کہ نواں مانظرے بجاندڻا ماذن گرا ٻیٹد ڏا گھنخی۔ فی کہ شفت ارشن
 پیش تر شتو ماذن ٻر گھول ٿو نہیں۔ دلیشیں ہمیں لِڈانی نیاما ۽ سچانزدہ
 روپیہ ور کھفتو۔ ٺاں صلاح کھشتہ کہ اے ماذن ۽ مرکھیکہ بیا کھشتہ گردنی۔
 ٻے پھر ڙا شتو گو مانظرے بجاندڻا گا لو ار کھشو گو شتو اسکھنیش ماذن ۽ پچھے بیا

سختے۔ مانڑے سچانڈا گو شنڈ ماڈن ۽ بہاؤں سفت نہار روپیہ بحقیقی
بلناں سبڑیا سفت نہار روپیہ سکیعندو واثو ماڈن گفتہ۔

مانڑے سچانڈا دشی زد سکھشو جیب ۽ جلنگوں نال دست ۽ گفتہ رعاں
پیشہ۔ نال ۽ گورش ۾ جز سبڑیا جزوں نہ تھے مٹھا فی کھوڑی کھیٹ ارگوں
کھیٹ۔ گڈا مئے جیر نیشیں۔ فی ہر دوں آں پھاڑ بیکھا کھلنگوں گھڑوں
روش منڈل کھیش۔ بیکھا شنڈہ ہندے سے ۽ فکے ۽ مہان بیشون شفہ
بودھیں۔ باگھوا کھیرس حکایخو ڙڑ سمجھیش منزلاب جانا شفاف گرا انہا
روشے شتو ۽ شہرے ۽ پچلنگوں ہمدا ہندے سے کوھڑے کرایہ سر اگفتہ۔
بیشون نوع کھنوں لشغون۔ ڈی تہ باذ گو نہش دشی خا جوانیا گوازنع ثوں۔
نی مانڑے سچانڈا ہمیندا ٻیوں جزوں مٹھا فی سرا۔ ٹھکان دو شے دو آ
ماڈن دو شتو ۽ یم داں دا ٿو علیہ بالا کھشو ویشیں ماڈن دیم سیاہیں۔
چھڑویں لڈاں کھشغیں نے ڈرتبے کھشی نے چھپی ۽۔ ڈیشیں اسے مڑا
پورا بیٹا مئے دیم سیاہ کھشو مئے ڈی تہ ندی تہ پہلیش که ڈر تھی فی ما
چھو کھنوں بھیں بلناں یہ جا بیشی صلاح کھنڈ ماڈن دے گووٹ سکھی ۾
روان ڈیشیں۔ رفقوں مانڑے سچانڈا رپتہ پیر آں کھتنا نام شفاف گرانا
منزلاب کھانا روش ۾ شنڈہ ہاں شہر اچلنگوں۔ ہمدا اکہ مانڑے سچانڈا
لشغون۔

مانڑے سچانڈا اولا سخن ڻتفاعُ۔ آسہنی ڳریہ کھسا ٻئی ڏنڈا ُ فشہ
درکھان ۽ جوڑ نا ٻئیں کھنڈ آڑ سکھد۔ آں ڏنڈا ُ سفر اکھنڈہ و استغونیتی۔
روشے دے گو لشغون شنہ جوناں پھر کھنو، آڑ سکھو وشی نال گھٹا لستی ۽۔

نال ئاراگوئشتی مسحالے اشکتو کہ سہاں بھوت کھوڑی ئو کھنغا ہمیندا
مئے شہرا آتکنا ماہر و غلیں۔ آذنیکه مئے لوغا آتکنغوں نہ گڈا مس رواں
حال حال کھٹاشش۔ شعد پچھا مس تھراں سکھی گمرا کھا آں گدھا انھزا
گشان کہ سحقویں سنگنانی مہمانانی سوارغا تیار کھن۔ سختوناراضی بی،
سخو گوئش سقہی ہمروش، ہشت دھ مہمان کھیٹا من الیشانی کار پھدا
نوان یئیں جادیں۔ مس ناراض باں روان کھاڑھپر کھاراں سقہی سکھی دلتنیں
روث جہاں گہماں گڈا نون یشمول سختو دنے چھوے لے ساہیں جونانی
ڈول ئو کھفت۔ من آذنیکه ڈندما آر سحقو سخرا یچیرا تو گدھا اسخو کلمہ بھر
کھڑو بی نندہ زال مانڑے سجانڈا پکو کھشو اشتو۔

دو میاروشیں ئو پھوڑا پتہ پیرا آں گمرا نا آتکو مانڑے سجانڈا لوغا گد
ما فتا پچھی ئو سلام دا ٹو۔ اے مڑدا ڈرائے بھڑے کھنزو حال لو ڈھنڈ۔ آں
مڑداں شہ یکھے ئو گوئشتو حال حیری مارا ہمودا دیشیدا شنٹے ما کھڑے
روشی ماذن ئو حیله بالا کھنزو نیٹا ئو ماذن ئو شہ زرانی کھشا جو اڈا ٹو
چھڑو بیں یڈاں کھنخیں۔ ماذن سخو کہ سحقو گو ما دروہ کھنزو مار لٹڑ ما شہ لوغا
سر کھنغوں سقہی سچدرندار پتہ پیرا آں گمرا نانی پھیندا سقہی سلام دا
سقہی حیر۔ اے مڑدا گوئشتو اللہ حیرا کھناث۔ سخزو آں مڑداں حال
لو ڈھنڈ مانڑے سجانڈا گوئشتو حال حیری ما شہ اکرشا مدلکل گفتہ منزلاں
جنانا شفاف گرانا ہمیندا آتکو ڈکا کھنزو نشناویں خذاء شار آر سحقو شے
آننا وہیں سیغیوں سقہی حیریں۔ شار گوئشتو اللہ حیرا کھناث۔

شہ حال ئو رند مانڑے سجانڈا گوئشتو مس با کھی ٹکیں کالواراں گوشا پچھا اکھاں

پریں روائی سوار غنی تکے کھنا۔ نوع دیکھاتے پہنچو شنیدا اے۔ اے گھڑ کہ شر
 بھڑا بیٹو نال نام کر گواں کھجھی۔ نال شہ کو کھدا اور کھفتون سہرا بیٹو گوشی تھی پھیڑے
 کئے۔ امڑے بجا ڈاگو لشتو کہ مردشی میں گھڑ دے یار دستہ ہیان انکھاڑاں کھیو کھاپل
 ایشان پر یعنی لخان سپس۔ زال کر ولاداں تو گشتو کہ سخو ہر وہ پیغ لندگو انجھے کھاتے
 تھیں لونا ہر دیلیہ پیچی لکھتیں میں جو ادیں من نے نفے پھشاں نے چھیڑ۔ بخود زانے
 تھیں ہیان زالوں۔ ماڑے بجا ڈاکھے جاؤ اشکو چھوڑ ہر گھر نے را بیٹو نال نام کر
 زائے دو قی داشی۔ وہی سرین عوکھاڑ چھد دے کھشتی لگڑا زال چھدا در کھفتون شنیداں ڈھاہنی
 دیبا چھوڑ دی حکلاں دیا ناکہ ماڑھتی نفن سوانح لہڑ زاری ایں تھرو قی زال زنوں کھتے۔ اے مردا
 پھر زال کا رائمنڈو گندال ڈھاہن خاگلار دل استغیں رعت ڈھوٹی۔ گرد وہ بُرڈ خا ہرمان پیو دھار
 کھوڑاں ہر دیم پھٹک بُرڈ خیو غاہوں بیٹوں۔ تھی جیران بیٹوں کہ فی خچو کھنڈوں آہناء دیسا نیا
 کھوڑاں ہر دیم پھٹک بُرڈ خیو غاہوں بیٹوں۔ تھی نال کھستو نال فی تھیرے ساہیں مگر دھانی ڈھل کھفتونیں
 نڈاگل ارمان کھنیں۔ وختے ناظرے بجا ڈاٹاں ہجون ہیغا اشتو لکھنی کر لے۔ ناں در عکھ
 ہمدا ماڑے بجا ڈاکھٹ ہیٹ کھو۔ آہیں گو شتو ماڑھتی نفن لہڑ زاری ایں ماڑو کلا دے ماے
 ڈھر گر شتو شاکھا رختے ابیگیں کاٹیں زال من کھستو تھر تو زیندغ کھنڈوں اے چھیں خوارے بھجاتے
 بھوکھی فی تھر کا شیڈ پھفاتے جرا دنادا شاہینا ہندے۔ من نی روائی
 نال ہر زیندغ کھناں گھٹا آں لخان پھشی سوار نا کھنے مشوڈ پھدا بریٹا۔
 آہناء گو شتو بلا گھو خیں رزق تھی زور ہانی اے مرد نع زیندغ بیٹا۔ تھو
 دیکھ سیاہ کھنے۔ ماڑے بجا ڈاکھٹ شوفا روائی بیٹو شتو کو جھوا اندرا سماں
 ٹھنکھر دیتی بستقیں ڈنڈ کا نڈ تھوڑاڑ تھی۔ زال ہجھیاریں پھلوان پھر تو گھٹا ازدھر
 بیان ڈنڈ کی سے گھولو گھر روالی ہر را آستینا جھی۔ گو سیبی گھوڑا ڈنڈ کا ما
 لان لخان نال کھم پڑھتھ کھر دیشتو۔ پھوڑا دیشو بیلی اے تہ باز گراں بیانی

چھٹی و ڈمے سراہے ڈنڈ کی اُاش ایشی عَزِیْز نوں بروں۔ راڑے پھر اس نہ
ٹھکان گوئشتو سخواۓ ڈنڈ کی اُش شوٹک اُنماں ہے مانظرے بجاند اگر شتر
بلے وہ ایشان گوئشتو کے سخوچھے بہا کھنی۔ مانظرے بجاند اگوئشتو ایش
بہانہ باز زیاد ہوں بلے مناں گو شارج بیت شاہفت بزرار در پیغمبر دیوث.
پھوترا دیشو کارہندائیں بیکھ وہ ہموزا سیقونیا کھی سُقعنوں زلانی آرفا۔

روشے دو اُ پھندا اپھورا از رپیدا کھفتار ڈر سقعنوں۔ سہفت بزرار در پیغمبر
بیکھشو مانظرے بجاند ہے تلی چپکھا ایر کھنیش وہی ڈنڈ کی ڈر سخو ماذن حکا
لخقو پھندا دشی لوغا گرڈ سقعنوں۔ روشنے دو اُ سچنا فی کہ لوغا پیکھنوں کلاؤں
کھاڑ چپڑ ڈر سخو وہی زال گوانجخنوں۔ سفینیں بر اشان وہی زلانی گھنگھوڑو
سخو۔ ہر سفینی زلانی جون ہموزا کھفتاقاؤں دروکھا ہے حالت چپکھا
اسنخو سخش۔ دروکھا سچندا اپھورا از ڈر سخو ڈنڈ کی بیکھ روش وہی زال اُ
چھیاریں سچلوں چھریت گڈا زال اُ بے گھولا اُ جمنخہ ہہاں ڈنڈ کی عربہ
جون گو ڈنڈ کی جنقا چھوں کھڑو بستا بنی۔ ڈر دی برات کھیش آں شی سخوتہ
اصل گتو خے ڈسترا ڈکل بیٹیش مناں وہی می بر ان وہی زال عاز نید غ
کھنا۔ سہیر گا سفینیں بر اشان دارا دارانی مُرڈ دع کھٹہ ڈکھ کا بدری سخو
بیٹا اُ قرار کھنیش ویش ایشی اُ گوما مزیں درو ہے سختو۔ ما وہی زابکار
حے کھشتو مئے ڈی دے ڈر سخو ہیران ہلاک بیٹنوں کہ فی چھڈ کھنوں۔

دروکھا سچندا اگو انکھ داہی کھشو جہاں مچھ کھنیش مُرڈ دع دھاڑا سخو کفن
واثو ڈر سخو ہیرا نڑاں گور کھشتو جبہ کھنخو سخش۔ بیگھا مو بجا یٹنا گرڈ ڈٹو
لوغا اُ لکھوں صلاح کھنیش کہ فی بر ووں ہے دروہ باز اگلوں گنڈوں۔
ایشی اُ کھشوں گار کھنوں مال و ڈر دی اُ دی کھپلوں کھارو فی۔ اے پھوٹ

شفت ۽ ثقی لوغا سپر ٿو باگھھا رواں سبتعوں۔ فی اے پچھڑا ٻلوں ہمیندا
 جڙ وو ہہوذا مانظرے سچانڈ گردا۔ مانڑے سچانڈا که پھوڑ لونج سچلوا رواں
 سکھو آن تے گند غو که ایشانی دیم سیاہ یئی اے ته گورونگا گوشنا ٿو زالکھارا
 سکھوں۔ آڻ میکه زالکھارا ڦر ڪتو گلدا ته سچھو ڙا باز ساڑا زیریث۔ سچھو وو
 چھار روشن کوچھلا گردی یئی سرا کھیٺش ٿو دل ٿو حیله پاشنیتی ع
 آن ایشونو که اے ڦروا ٺفت گھڑا پھولو ٿو آڻ سخو گلدا پھروش شست گز
 گفت زیند ییندا کھاڻ سکھ ہمان گھڑا آنی شیام ۽ بند کھوں آن گھڑا آن کھائیں
 کھائیں ٹھنگ وی اشتغون سختی که بلاں ۾ ڦوں ناں۔ اے ڦروا ٿو سفنتیں
 گھڑا دے آڻ سخو شنه گزمان پھر کھنگوں پھندا پروتا ڻغار شیرا یہ ٻنڌے سختی ٿی۔
 حال ٿیئی کہ پھوڑ مناعیں آهنی ٿو گزمانی کو سخو ڀرجنڌ ہ جھوکھی ڦر سخونزال
 دست ٿو داشتی۔ زال گر را گو ڻشتی مس فی رواں ہمان ڻغار شیر ۽ ٻنڌا وغلان
 اگر پھوڑ آنکو یئی پھولے کھیش ته سخو گو ڻشت مانظرے سچانڈ ڦر سخو گلدا
 آن کھوں که مار آهنی گور ٿو شوند سے سخو آهنیا بر گورستان ۽ ٻر نوختیں گوئے
 شوند سے سچندا اگر کا ٿو ٿو چھار شتغون ته جوان نہ ته گلدا آن گو سخو پھوڑو.
 کھنوں که مانظرے سچانڈ ٿر خزان ٻکھریں سخو گلدا اگو ڻشت مانظرے سچانڈ ڦر
 ڦر چھی سہے کو سخو یبا ما یئی گلدا کو سخو ۽ الادف ۽ بوڙپل۔ زال گو ڻشو
 ٻو سخون گلکار چمن۔ پھوڑ ہمان روشنی ۽ آنکو پھولو۔ پھولو کھیش که سختی ڦر دھانکو
 شتو۔ آهنی گو ڻشتونو که یئی ڦر ڦر سخو بیان بیشور۔ زال ۽ در وکھا گر شی۔
 پھوڑ دی چیران میشور که فی چھو کھنوں بیش ۽ پھر ٿاں صلاح کھنو زال ٿو
 را گو ڻشتیش که سختی ڦر دا گھر ما در وہ کھتو فی آهنی ڦر ڦرے اگر اسین
 زما آهنیاں بر ڦوں مار چی ۽ دے ما کو سخنا دھیان کھنوں۔ زال گو چھی دا تو

پیڈنا واؤ دفت لیجھیں سخواند را پیٹھیوں میتھیش بہت گھڑا دف
 بندیغا اپریں۔ ہر مرد یہ گھڑا گھڑا شتو نشتو۔ ملاح کھیش کہ ہر کھسی
 گھڑا شیام کر ڈھچی کہ درکھیث آں پہاہنی ۽ عینیں دو جی مردم گو آہنی ۽ پچھے
 جمگڑا جعیڑا گھنخوں۔ دنخنے کیجھے ۽ گوئشتو کہ واڑ دفت ۽ شہ اندرا
 بند کھنے گھڑا گھڑا آفی دفت ۽ بوڑوں ایر گاناوں کھے بیٹھا میتھا
 کھنی۔ واڑ دفت شہ اندرا پیڈنا بند کھنوسہ درماٹرے سجا ہنڈاں ڳوڈیشو
 سندھا دا ٿو۔ پیڈنا کہ گھڑا آفی دفت یہ گھوڈا اور چھڑا اکھنغوں ته گز ڦم در تکنوں
 درشا نا چھوڑا چھپڑانا۔ چھوڑ دا ڙ تھوبے سُدھ کھیش۔ پیڈنا مزیں جھجھے
 داں بے ہو بیٹھا ہمودا کھفتغا بیشو۔ گز ڦم پچھہ کو ٹھوے ٹھنگان درشا نا شنگوں
 دھنیکہ چھوڑ ہوش ۽ بیشو ته ڈیشیں مار گنبدنی ڏول چپنیں چان سیشو ڊبیل
 بیٹھیں، ڦر ٿو طاق بوریں تھیش گھڑا درا در کھفتوا ٿی لوغ کھلوا گڑ کھیش
 رازے ۽ شفال گرنا ناشتو لوغا چھنغوں۔ یختر تر ماٹرے سجا ہنڈ ۽ غیلاۓ دھا
 نخیش۔ پیڈنا رونا سچنا نال، ماٹرے سجا ہنڈ ۽ نشتو درا کھشتتو۔ شو ز
 سچنا ماٹرے سجا ہنڈ گو وقی نال، پچھی ۽ نشتو دشی ۾ پھندی روشنی گوجوانی
 گزار سخنغوں۔ کھوشتتو جبرا من پھدراء۔

میر حمزہ

یہ مددے ۽ آہنی ۽ نام میر حمزہ ۽۔ آہنی پھٹ شے وٺی بچھے پدا
بین ۽ پھیش ۽ مدرس قدو. میر حمزہ تئے سچپت باز سجا گیا میں مددے ۽
آہنی ۽ مالداری سخبو غامیہیانی خون. میر حمزہ فی کہ مزن بیٹو وٺی مالداری
کار دست ۽ گفتی ۾۔ میر حمزہ ۽ روشن ۽ وٺی میہی چھاریں سخنوں بیگنا کھانچه
وٺی میہی نوع سہریں سخنو شختی میر حمزہ اُنے وھڑو دراک بہاں میہیانی شیرلوں.
رو شے فی کہ میر حمزہ مزن بیٹو ورنائی ڏھی ۽ آنکو. رو شے شے وٺی مات ۽
پھل کھنچنی ۽ گوشتی ڻ۔ اُنے سخن شے ۽ ایہ گین مددے دے دنیا
نیما اسیں کہ آں شہ اثر ماں زورا سکھ بیٹ ؟ ماٹ ۽ گوشت تو انا من
شاں میں بچھا سکھیں او زور ناخیں مژدم سختی کھس چی نیں۔ میر حمزہ ۽
وٺی میہی سڑ والغون بچھو روشن ۽ بچکا چھاریں سخنوں بیگنا سخن تو وٺی
بجانر ڦا ڦا کقدو میہی سہریں سخنو شختی ۔

ہیانا ہیانا رو شے سخنیں میر حمزہ اُن شے وٺی ماٹ ۽ پھل کھنواتے
سخن شے ایہ گین مژدے دے ڈیہ نیما اسیں کہ آں شے اثر ماں
زورا سکھ بیٹ۔ ماٹ ۽ گوشت تو میں بچھو ڦنیا نیما ما ہزاراں انسان وسخن
ایہ گین مژد دے بازیں کہ آں شے اشتتو زورا سکھوں۔ میر حمزہ اے

ٹونک کر شے وشی ماث دف اُشتکھتو ہہاں وخت اُ وشی کھپتی نہ کھو فنا
 کھشود رائی بیشو۔ ما شد اُگو گشتی۔ اسے میں تیر با شے میں رو غال۔ سیپی
 گو ما ش اُ ہہاں بیندا اشتتو میر حمزہ آ وشی دگ گفتہ رو اں بیشو۔ یہ بیندا رہ
 شتو دیشی یہ مڑ دے درنگا یہ شعیر او شنا لغیں وحر لغیں درنگا مر دگ
 یہ دست اُ تلیا دانغا داشتی عیں درنگ شیہ امال اکھ سلاغیں۔ میر حمزہ
 شہ مڑ دا چھول کھتو گو گشتی سخور ناباز سکھیں مڑ دے ہ درنگا گو یہ
 دست پر اُ داشتغا وشی مال اُ اکھیں تھنخا س۔ آں مڑ دا گو گشتہ من سکھاں
 یا سکھ نیاں بھل اپر گئیں سکھیں مڑ دبنا نیا ما کھسی نیں چھپو کہ میر حمزہ میں۔
 میر حمزہ گو گشتہ مقو چھپو کہ میر حمزہ گند چھو کھنی آں مڑ دا گو گشتہ من گو
 میر حمزہ سنگتی باں۔ اے مڑ دا گو گشتہ میر حمزہ سختو سے نہ مندے گو گو
 سچھا جزاں بہر گو کہ سخور رو غنے مندے ہاگو جزاں میر حمزہ گو گشتہ جزو
 دو میں مڑ دنگت سیغون شتغون دیبا یہ بیندا یا دیشیں یہ مڑ دے او شنا لغو
 پھلوے دیم کھتو کھیالیں ایشان شے آں مڑ دا چھول کھتو گو گشتہ رو ناخو
 چھپیا کھیال اُ ہ آہنی اُ گو گشتہ غلاں بیندا دو مور مڑ غنوں من ہہاہنافی سوارها
 تھنخاں۔ اے د د بیں مڑ داں گو گشتہ مقو باز سکھیں مڑ دے اسے تھوڑہ شی
 منزل اُ سوراں مڑ ان اُ گند اُ۔ آہنی اُ گو گشتہ من سکھیں مڑ دے استد
 یا نیاں اپر گئیں سکھیں مڑ دجی نیں چھپو کہ میر حمزہ میں۔ میر حمزہ گو گشتہ تھو
 چھپو کہ میر حمزہ گند چھپو کھنی؟ اے مڑ دا گو گشتہ من اغز میر حمزہ آنڈاں
 تھے من گو میر حمزہ چھپی سنگت باں دو ہی مڑ دا گو گشتہ میر حمزہ ہتھے مڑ دیا
 ایشی گو گشتہ اسے مڑ د میر حمزہ میں تھرے مندے گوشا چھپی اُ جزاں
 سیئں مڑ دنگت سیغون جانا جھبھا نانا دیبا ہندے شتغون دیشیں

یہ مژدے لافت ٹیکا کھانا نارو خیں الیشان پھول کھتو ورنامقوپ پچے لا فن
 ٹیکا کھانا رونے۔ آن مژدا گوئشتو اسے دیکھی شہرا سیرے میں منار
 پہنڈا سیرا کاٹھا میں اندر من کھڑو باب پاڑ گام کھانا نہ میں گام پکھر فریضی
 مگر من شے سیرا دیم روائی لاجا رہی میں ہیشیں لافت ٹیکا کھانا نارو غان
 بیکھا سیرہ پند پچاں۔ اسے پھوڑا گوئشتو کھتو باز سکھیں مژدے کرختی
 اکھری مزیں قذے میں۔ لافت ٹیکا کھتو خیں مژدا گوئشتو من سکھیں مژدے
 اسٹان پانیاں ایرگیں سکھیں مژدکہ میر جزا میں سخنی اسے فریہانی نیا ما

ایگیں کھس نہیں۔
 الیشان گوئشتو سختو چھو کہ میر جزا گند بھجھ کھنی ہ اسے مژدا گوئشتو من
 اندر میر جزا گندان نہ من گرد گوہ میر جزا پچھی سنگتی باں۔ پھوڑا گوئشتو میر
 جزا ہے مژدیں گوئخو گا لواریں اسے مژدا گوئشتو بجزے مہنڈے شروع
 سنگتی بجزا۔ چھیاریں مژد سمنگتے بیشوں حکای کھتو زد سخنیش۔ جانا گلانا
 جانا گلانا ہ بجا ہ پند یا شنتوں ٹیشیں کہ یہ مژدے میں میہی ہ گوڑ دل
 کھنغا گوئشقا بر عینی۔ پھوڑا شتو مژدا گوندا تو مژدا اسلام واللہ یشیں۔

پھوڑا پھول کھتو ورنامقو اسے میہی ہ پچے گڑوں ع کھنغا ترے شمع ہ
 آن مژدا گوئشتو میں میہی ہ پھاپسے پھر شتو منار آنکو گوہ والا عال داؤ
 من شتو دشی میہی ہ در ڈسقفا منار غان۔ الیشان گوئشتو کھتو باز سکھیں مژدے
 الیشان گوئشتو من سکھیں مژدے اسٹان پانیاں سجل ایرگیں سکھیں
 مژد کھس نہیں جبکہ میر جزا میں میر جزا گوئشتو سختو اندر میر جزا گند
 پھو کھنی ہ میہیں والا میں مژدا گوئشتو من گوہ میر جزا ہ سنگتی باں۔ اسے
 مژدا گوئشتو میر جزا گنالا گوئشتو اندر میر جزا پھوٹے نہ سہوے پھے ہ پچھی بکھر جان پھوٹو۔

سُنگت بیشور وان بشیغون حکالاتا زیرانا حکالاتا زیرانا دیجا پندیا کچورڈ ۴
 دشیر فی شعن کعفنا نزی بیشیں روشن شتو دیقر بشیغین میر حمزہ ۶ گوشتلو
 یاراں فی بیاۓ سہردنی تکے کھنوں۔ میر حمزہ ۷ ہمان نغاہ تھیغین مڑدار
 گوشتلو نغاہ ہو تھو نغاہ کھاں ہندے دفعہ چھر سنی چھپی پیپول۔ نغاہ ہو نغاہ
 کھتو گوشتني فلاں پچراو چھپا د گانڈ پھروٹاں مڑنڈوں۔ میر حمزہ ۸ ہمان
 مزن گامیں مڑدار گوشتلو پلانگھوڑنی سختی و خستیں بلا نگھا دے۔ گانڈے
 بیار۔ پلانگھوڑنے لانگھوڑنے کر انڈے کعفنا کشنا آڑ کھتو۔ کچورڈا گماہد گوشتلو
 میر حمزہ ۹ گوشتلو یاراں شار مڑ دیا اس ۱۰ گوینیں کچورڈا گوشتلو مار اس
 چمچ مڑدا چی گوینیں۔ سقیبیریں میر حمزہ ۱۱ گوشتلو نغاہ ہو نغاہ کھاں اسے پھول۔
 نغاہ ۱۲ آنغاہ کھتو گوشتني فلاں ہند ا اس ۱۳ دھوٹبا کچاڑ آنگوں۔ میر حمزہ ۱۴
 گوشتلو پلانگھوڑ بلا نگھوڑ بلا نگھوڑ کھاں اسے بیار۔ پلانگھوڑنے لانگھوڑا نو شتو ادا
 دیشی ۱۵ اس نزیخا یہ بحقیرے نشتفیں حقیر ۱۶ تعلیفیں پلانگھوڑ ۱۷ گوشتلو بحقیر
 اس زیر غیر ۱۸ مولکیں بحقیرا گوشتلو اس زیر غا کھے ۱۹ ٹھکیث۔ پلانگھوڑ دیا
 بیش کہ اس زیراں دیوختے ہمان نشتفیں بحقیرا تقدیش تو چاٹے پلانگھوڑ۔
 پلانگھوڑ ہمان ہند ا کھفتلو بے سار بیش۔ سُنگت ا دانے جیلا یئیں سخوپہرے
 جیلا یئیں کھدا یانا پلانگھوڑ کھیث اس کھاریث ادا پلانگھوڑ کھیث۔ نیشا پچھوڑ
 بیس سیشو میر حمزہ ۲۰ گوشتلو آنھی ۲۱ دیر کھتو شا مڑ دے پریث اسے بیارے
 گلڈی مڑ روان ۲۲ بیش آنھے ادا شتو گر آنھی ۲۳ دے بحقیرا ہمان کار کھتو چھوڑ کے
 گو پلانگھوڑ بیشلو۔ ۲۴ می مڑ دے گار۔ سقیبیریں میر حمزہ ۲۵ سیمی مڑ دیندا ۲۶ گوشتلو
 آنھاں دیر کھتو مخدود ۲۷ اسے بیار کی مڑ دے ہمان ساگی ڈول ۲۸ گایں چھوڑ
 مڑ دشتو ۲۹ آندے گار۔ دختے میر حمزہ لاچار بیش دشی ۳۰ بھوڑ اللہ ہمیر گا کار کھفت

رائے سیدہ بانیش نے رندے فی دشت ہموفا بروں گنڈان پھیں خالے
 اوفا کر پھیر نشاد آں اصل عَ آدم فاتتے میو آں دیبے عَ ویہ عَ چھیاریں
 مڑواں یکھو چھاٹ جھوکل بیٹھو وشی گنڈی شیرا والغور تھی۔ اپنیر میر حمزہ بیوں
 بیو دشی گر اندر گوئد دے وڑ کھو کھوفقا کھشی روں بیٹھو بشتو اوزا
 گنڈی یہ پھیرے آس کندھی عَ نشتو حفظہ چھکنیں ایذانے پھوڑے نے
 کھے ایکھو عَ پھیر نشتفیں۔ میر حمزہ شے پھیرا پھول کھشو پھیر من آسی بھرے
 زیارا؟ پھیرا گوٹھتو بیبر کھیکھے بھقئی دل لوٹھی۔ میر حمزہ دیبا پیبو کہ آس زیارا
 دیوختے دیبے عَ تھدوٹھو میر حمزہ کر چھاٹ میر حمزہ آس اشتتو وریستی دیبے گولا
 یہ چاٹے دیبے شتو پھایغا کھفتو جھٹے بھوڈ اکھفتغا بیٹھو جھیا پھدا سارکتی
 پھد اٹی دیبے شتو وشی دکا۔ میر حمزہ دنختے وھیان کھستا گنڈی چھیاریں مڑ
 گنڈی شیرا وچی بجھا ایروں۔ میر حمزہ گنڈی دیبے شتو پھوڑ کھڑو بیٹھو۔ میر
 حمزہ پھول کھتو چھیار مڑ دزور کی یہ گنڈی نہ پتھر شت۔ پھوڑا گوٹھتو پھیر
 بیبر گنڈی چھاٹ جھو مازتہ گوہماں یکھو چھاٹا شر سار عَ شنگوں گنڈی پھدا کھہا پھر
 شنگ پھوڑا آنکو گو میر حمزہ پھی عَ گوڑ دگر شتو سوارع کھتو شفت عَ نہمودا
 دنگوں۔ بالکھوا پھوڑ کھڑوی ٹو شنگوں ہماں ہنا اوذا کہ دیبے جھٹے بھوٹیغا
 کھفتغا بیٹھو ڈا بردوں گندوں ہون رنگاڈیں۔ میر حمزہ گوٹھتو بیٹھو زدیوں
 ہون رندا دموف کہ دیبے روٹ کھلوٹی چی ناں پھٹا اعڈائی جیل کھتو زد مخفر
 توک ٹرند۔ جانا کٹا نا جانا کٹا نا باز مزیں پنڈھیا دیما شنگوں شتویہ
 چاٹے چھکھا کھفتغاوں۔ پھوڑ سختن عَ تمام تنگ بیٹھا ڈمیر حمزہ گوٹھتو بیٹھا
 بوکھا ڈسٹوں چھاشا ڈبنا لواں آفند عَ بی نتی۔ شے بوکھا شعا کھیش میر حمزہ
 پھاش گنڈھیا کہ بر دشہ گنڈی ہون عَ دے رہیں ہئے چھاشا ڈبنا شنگا

میر حمزہ گوئشتو سنگتار دیہہ دستے ہے چھاشتہ اندرا میں بچوٹا بوکھا
 سٹشو چھاشتہ بجبا بوکھا شنتو بجا سو گھوہ بثیر۔ بچوٹا حکماں والو جنہے بھرتے
 ہر گھنی بلائے کہ اتنے بوجھا بھال ما آفے دروں۔ شے بنا چھاشتہ نیا باولوا
 ہتکو گوئشتو میں نے بجھنے بیان نے بجھوتے بیان میں شے ڈولیں
 آدم ذاتے بیان۔ ارشا مناں درا کھشے تہ بوکھا کھطاں ناہیں بوجھاوا
 شیاں۔ بچوڑا گوئشتو بخوبی کھا آپلدا سے۔ مآٹ دروں شو بچنا بخرا قبری
 آپنی بوجھا اشتنداؤ۔ بچوڑا آف کھستو آت کھستو آت والر بخود۔ گٹا بوجھا بجا
 چھاشتہ سٹشو شے بنا چھاشتا نیا مائونک سکھو گوئشتو شایہ مردے یہ
 کھفے بیاۓ چھاشتا بجا میں زلے آں مناں دیہہ پہنیدا اڑھقوہ لستو نیں کہ
 شار خدا آ اینا اڑھخور مناں بیاۓ بوجھے بگڑا میں کھر غ آنکھ ہاں میر
 حمزہ وغیری سنگتار گوئشتو یہ مردے ایہ کھفے ہر بیٹا مبنا ذال بوجھو
 بیارے۔ بچوڑا گوئشتو دیہہ پہنیدا اندرا میں ماذا تے نردوں ماشتوں
 تہ گوما ہماں اویں روشنیخیں کار کھنست۔ میر حمزہ وغیر بچوڑ لٹا بیٹو۔ خدا انی
 جیل کھنستہ ایہ کھفتہ چھاشتہ بجبا شنتو ذال گرم ذال بودست بچا ذال بوجھو
 ذال بوجھو گوئشتو فی بخوبی و کھر غا ذال گوئشتو بخی آں سنگت لامشے
 کے پچے بجا میں بوجھ غر نیا نکو۔ میر حمزہ گوئشتو آنہاں شے دیہہ بخھوش
 ذال گوئشتو دیہہ ته مرستہ کھفتہ عیسی میر حمزہ بچوڑ بخھوش گوئشی لشکر
 چپل بیٹو؛ ذال گوئشتو مناں جھپی کے نہیں اے ذی بیکھا جیمناں
 رہیاں نا سکھو پہنیدا اکھفتہ میں مرختے کھنیاں کھشتہ مرختنا ایہیں میر حمزہ
 گوئشتو بخود ایہ کھن گر بوجھا مالہا بخوبی و کھر غا من گڑا شے اشتندو
 بچوڑا کھا آں۔ ذال گوئشتو میں نردوں بختی سنگتی نداں بے فنا بول

بل نکھن شوں مناں بروں تھرا سبے پنڈکھوں دُنخه۔ میر حمزہ کھو شتو ناہ مناں
 میں سنگتی نیاں۔ نوال ۽ بوكھا گفتون آنکو کھر غاچھات د، درا در کھندوں پھندا دینو
 زالے بازیا دستہ بائیں امیر حمزہ که درا کھشون نہ شے اثر ماکھاں سکھیں ذال ۽ اثر ما
 باز بخه پھندا پھر و مناں خران یکھ کھو میر حمزہ ہماں چھات نیا ما اشتودا تو ذال ۽ دستور
 کھندر پھر رائی بیٹھر۔ میر حمزہ جھنے جیلا ڻیخون که مناں پھوڑ کھیت۔ آخر دل ۽ ناقی
 ک پھرزا مناں اشتودا تو میر حمزہ ہماں چھات نیا ما کھفتغا بیٹھر بیانا بیانا کھڑدے
 روشن ۽ پنڈا گندائی قذماں سکھو ہمندا کار دلتے در کھفیں لڑ، سکھو ہمندا آنکو
 شنقرن چھات ۽ آن پھر کھندا۔ غیکہ چھات ۽ بوكھا گلشیش بوكھا سو گھوپیتہ
 ایشان شے کھر غا حال دا تو جنے ۽ بھوتے ۽ ہر گھیں بلائے کہ استاد ۽ بوكھا ۽
 بل ما گئے دردوں۔ میر حمزہ ۽ شے درا حال دا تو گوشتی نے ۽ من جنے
 آنے ۽ بھوتے ۽ آن من آدم ذا تے آن مناں درا کھشے۔ ایشان گر شتو
 بوكھا گر سرگھو کھن ما تھرا درا کھشون۔ میر حمزہ ۽ بوكھا گرفتو سرگھو کھن دری
 ڦردماں بوكھا چکھو میر حمزہ درا کھشو گلشیش۔ پھوڑا دیشیو ڦرد پمکھست ۽
 لا غربیتیں که لشت کھڑو بیشنه نویش میر حمزہ شے پھوڑا سوکل کھو سرگھن
 رنچہ طیبہ ۽ پھر لال کھانا پتا آن گرنا وئی ہماں سنگتیں پھوڑ ۽ بو ڪھا کھانا۔
 شغال گرنا مسراں جانا آنکو در کھفتون یہ بادشاہ سے شبرا۔ شبرا ارفتو پھول
 کھانا کھسے ۽ عال دا تو گوشتیع ہمیدا بادشاہ گرنا چھیا ڦرد گامکھاؤں او
 بادشاہ ۽ پہلوان بیٹھاؤں میر حمزہ ۽ حکمال سختو شتو اوذا بادشاہ گرا۔ بادشاہ
 گر شتو ۽ بادشاہ سلامت مندے تھئی گر پہلوان باں اگه سختو مناں دارے
 بادشاہ ۽ گوشتتو پہلو انافی جنده اجان ۽ زورا کھیال کھاں سختو شت گر ڦان

بُنیا تیارے من بخرا چھیں ڈھو رئے دامان۔ باوشاہ ۽ گوشتون ۾ شرط
 چھکھا سخرا داراں میر حمزہ ۽ گوشتون ۾ سختی پچھے شرط چھیں ؟ باوشاہ
 گوشتون شرط ایشیں کہ سختو گوئین پہلوا نیا لکا دے۔ اغز سخرا میں پہلوان ۽
 ڏاہنوتہ سخرا موکلیں سختو بردا غر سخوئیں پہلوان ڏاہنوتہ گذا من سخرا دال۔
 میر حمزہ ۽ گوشتون من لکا دیاں بیٹے میں یہ سولے ایشیں۔ باوشاہ ۽ گوشتون
 سختی پچھے سوالیں ہے میر حمزہ ۽ گوشتون اغز مناں ڦاہنوتہ یہ مژدے دے
 ڏاہنوتہ بیٹے سوال ایشیں کہ گومان ڏو مژد میرن۔ باوشاہ ۽ منته۔ باوشاہ ۽
 وہی ڏو پہلوان تیار کھشو میزان ۽ آڑ سختو۔ اے مژدہ ماں و دیں مژوان شرق
 ہماں ہنا کند ادلا میر حمزہ چھاث نیاما اشتو دا تو۔ سچھو کہ دیں مژو پڑ ڙاںکھوں
 میر حمزہ ۽ دوئی نافی گڑ دناں گفتون پھر دشائیں میشیں سخغل آں دوئیں نافی شہرگ
 ہماں ہند اور کھفتونوں راحتی دوئیں ناں کل کھفتون کہ اے مژد میر حمزائیں آں
 دوئیں ناں گر ڪھو دشی جان، چائیں سختر۔ میر حمزہ سچھے آنہانی ڈمبا اور کھو دستے
 سختر تو اسکو سچدا باوشاہ گمرا باوشاہ ۽ دشی سختو عین حال پیرا دا شوخیتی۔ میر
 حمزہ ۽ گوشتون باوشاہ سلامت اے ذال دے گینگیں ایشان مناں چھاث
 نیاما اشتو دا تو امن دروغا بند غان ته سختو دش شے ذال ۽ پھول ۽ کھان
 باوشاہ ۽ سختر تو شے ذال ۽ پھول کھتو۔ ذال ۽ گوشتون ۽ اے حال راستیں۔
 باوشاہ ۽ ذال میر حمزہ ۽ دا تو او سیر کھتو میر حمزہ وئی لوٹ ۽ شتو مادی ہندا

گنجرا و دادو

یہ گنجرا ہے اور انہی عکس کو گہرائیا بیشتر یاری خاطری۔ روشنے ہڑو دمین یار
 شتوں سمجھا سختر غاہن جرا اعِ ریشور باعنی گذکھے گرا اغا دیشو ہڈے۔ گنجرا اعِ
 دلی گذکھ لکھیں سختو گرا اغا گوٹشتی یار مس دلی طار سخو بیش بہزادے۔ گرا اغا
 بجودے دلو آں داڑھتی سخترو گوٹشتی مس دلی آندے داڑ سختو بیش بہزادے
 سے ہے زنکا طحکا لانا گنجرا اعِ گرا نع عہد داڑ سختو دلی گذکھ لڈ سختو سیکلایا پوشی۔
 گوٹشتی ار سخو دے بانگھوا رستق نے ہ تہ ما ما کو ہڑا اعِ کھاراں ٹکان سنائے۔
 بانگھوا شتو دشی ہو بیلی بانغ دستغیب تھیں گوٹشتی ار سخو بانگھرا امزنا۔
 نو شیئ ہ تہ ما ما کو ہڑا اعِ کھاراں ٹکان سنائے گذکھی روشن دشی ٹھنٹ دشی ٹھنٹ
 بانغ بیشیں سخترو گوٹشتی ار سخو بانگھوا سچل نو شیئ ہ تہ ما ما کو ہڑا اعِ کھاراں
 سخرا لکھاں سنائے۔ بانگھوا گنجرا شتو دشی ہ بانغ سچل بیشیں تھیں گنجرا اعِ
 گوٹشتی ار سخو بانگھرا بز نو شیئ ہ ما ما کو ہڑا اعِ کھاراں ٹکان سنائے سخرو
 شتو دشی ہ بانغ بیشیں گوٹشتی۔ ار سخو بانگھرا پچھکھنے نے ہ تہ کار
 کاری ما ما کو ہڑا اعِ کھاراں ٹکان سنائے۔ بانگھوا شتو دشی ٹھنٹ دشی ٹھنٹ
 گنجرا در کھفتہ کھر فاقہ با غا در غیں۔ دنختے ٹھنکو یہی ڈاڈو ہے چھرانا

گھوٹشتی ابا مناں بانے دے ہے ہر۔ گنجرا رکو شتو ڈاڑھی کھرا چھپنے ملھوئے
 بانے دیاں۔ ڈاڑھا گو شتو ابا وشی پیکا گرد سخنا بندش نکھلا پسکا وشی چھلدا
 بند بنا دراڑھاں مسی با غار بولڑاں گراں سخنو وشی پیکا عر تھرین کھر غاہر۔
 گنجرا رکو شتو ہر۔ گنجرا بارع چھپنے وشی پیکا عربتو بنا دراڑھاں کھشد۔ چھپد کہ
 گنجرا رک پھاڑ دراڑھاں سخنو دیو بختے ڈاڑھا گم راڑھکی گنجرا شے با غاہنا سخنے ہر
 ڈاڑھا گنجرا امر دل تو دشی چھکھرا نیا ماں سخنو دشی مرابا در سخنو۔ راہ نیا ماہنے دے
 ڈاڑھو سخنی بیٹھی اف شے راہ ہر در کھیا دیہ بخرا د۔ ڈاڑھا آویشی چھکرا ایر کھنو
 شتو آن در غا۔ گنجرا ام دیو ڈاڑھا ایندا چی نیں د در بیٹھی کھڑو بی بیٹھو ڈاڑھو
 چھکرا شے کھو ہاں پھر کھنڈ دشی لونج چھوا رائی بیٹھو۔ ڈاڑھا اف داڑھو
 سخنو نے ہ کھیاں ہ کھنڈ نے ہ پھیے ہ دشی چھکھرا سفر اکھنو روں بیٹھو۔ دکا
 دختے ڈاڑھو چھکھرا آمانیں سخنو۔ ڈاڑھا گو شتو سخدا ایندا ہر کھے گراں پے
 گراں بی لو غا پچنداں سخنی در مناں دیاں۔ ڈاڑھو دشی چھکھرا ہ چھکلا ناشتو فی
 لونج ہ پچنڈو۔ لونج ہ پچنڈا۔ ڈاڑھا آویشی بخکھ نا مگو انبشو گو شتی ر دیت کن من
 گو شکار نے ہ اکھاں مس رو ڈاں دارے چھندا سخنو دیو بختے دیگھڑا ہ شو ڈنار
 کھاں۔ ڈاڑھو شتو مارانی چھندا۔ جکھا اسکو چھکھرا لیھیں سخنو۔ گندان ماتھ دھپیں
 شکارے کھنو آڑ سخنے آہنی گو شتو چھکھرا کہ لیھیں سخنو گندی ایندا نے شکارے
 نے چھپی ہ۔ چھکھرا شے سنگاں پھر نیا ایریں۔ جکھا اگو شتو اسے سخنی چھکھراتے
 شے کھو ہاں پھر سیغا ایریں مس ایندا نے شکارے دیو نے چھپی ہ ڈاڑھا
 گو شتو ڈاں در کھفتو شتو بالکھدا ایشی ہ تک ہ کھندا۔ بخیبریں ڈاڑھا
 ہاں ساگی ڈولا۔ والی ڈنار شتو دشی۔ گنجرا ہاں اولی ڈولا فی بارع ہ دین

ڈاڑو اکھال دا ٹو ابامناں بامنی دانسڑا سے فرے۔ گنجرا اُگو گشتہ تو تھوہماں
 رینیں ڈاڑو سینے کہ مناں شے باعُ مُستہنے۔ ڈاڑو اگو گشتہ ناہیں بادا
 آں چھین گندیں ڈاڑو سے اکہ سخرا شے باعُ مُستہنی۔ تھوہماں بامنی
 واڑے دئے سختی نیرا قی ناہیں یہیں گو تھوہ ورچھی ملیتیں۔ ایش ڈاڑو
 گنجرا اپر بھوپینی تھوہ ہماں ساگی ڈولی ڈاگنجرا اُدھی پھلا لبتو بجدا راز
 کھتو۔ پھاڑ وراث کھن عدیری ٹر ویون خست ڈاڑو آں ڈاگسا گنجرا شے
 باعُ بنا اُر سختی۔ ڈاڑو آہماں اوی ڈولی ڈاگنجرا وہی چمکھرا نیا ما ناکھدر
 رائی بیثو۔ ہماں ساگیغیں پہدا ڈاڑو کھن ڈاگفتہ۔ ڈاڑو آدھی چمکھرا اپر
 کھتو شلو آفہ ورغا۔ ڈاڑو آفہ داڑ بھو بھر ڈاٹکو وہی چمکھرا اُر تھوہ
 روں بیثو۔ گنجرا اُر چھو کھتو ہماں وخت ڈاڑو کہ ڈاڑو شتو آفہ ورغا گنجرا
 دیتو ڈاڑدا یہ اچھی نیں ہماں وخت ڈاچھڑیغا شے چمکھرا اُر درا گھفتہ ڈاڑو
 چمکھرا شے ڈھنگھار شے کھنھنقا پھر کھتو اُشتی۔ وشیدو وہی راہ شتو
 ڈاڑو آراہ نیاما وخت ڈاگھنچن کہ ما بکھا بتکوں ڈاڑو اگو گو گشتہ سخو ہر کھکھ کہ
 پوٹھیاں جنے ڈھن لوغا پیچنخاں سختی ورماناں کناں۔ ڈاڑو شتو وہی لوغا
 پیچن جنکھا گو انکھ جشو گو گشتی میں گنجرا اُر سخدا۔ سخوالشی ڈاگھنس جوڑیں میں
 روں دارے چھنماں کھاراں جنکھا گو گشترا تے میں شاں سختی ہماں زیغیں
 شکاریں ہماں حالیں۔ ڈاڑو اگو گو گشتہ نہ مردشی مناں جوا شیخا یاویں مناں
 راہ نیاما یکا چونڈھیں جانا میا غنه۔ ڈاڑو دشتو وارانی چننقا جنکھا
 ہمکو چمکھرا ای چھنچھو کھیاں کھتو گندی ایند اگنجرا اچھی ملیتیں۔ ڈاڑو دار چھتو
 تھرو امکو جنکھا گو گشتہ اسے ایند اسے شکارے نے چھی سختی چمکھرا شے

ڈھنگھڑاں پھر لیتا ایریں۔ ڈاڑو بردش گندی گواشینی پھکھرا شے ڈھنگھڑاں
 پھر لیں۔ ڈاڑو آ گوئشتو ناما دُتھاں پھرا متھتو بامگھدا ایشی ہونکے کھناں۔
 بامگھدا ڈاڑو آ وٹی پھکھرا از ڈھنخو روائیں بیٹھتو ہمان سا گیغیں ہندادیشی
 گنجرا ہمان اولی ڈول عروشی بانع عور غیت۔ ڈاڑو شتو بانع شیرا اشٹر
 کھرغا کھیال کھشی گنجرا عروشتو سخنو ہمان ڈاڑو نئے منان دی شے بانع
 سٹشی۔ ڈاڑو آ گوئشتو نہ میں باوا من وٹی ابا کندی سٹشو من وٹی
 ابا مئے تو کراں سخنچیں جو ایں مڑوے ہو تھی ڈھریں لالاں کھے ٹھی۔ ہے
 ڈوں ڈھنگ ڈھو آں کھنا تا ڈاڑو آ بڑھو گنجرا میں سخنو۔ گوئشی ایساں
 شندا کھشتو منان باغی دانٹرائے ڈے من دراں کندی روتے میں زعد
 چھی میں گنجرا عروشتو ڈاڑی سخرا چیں ڈولے باغاں دیاں۔ ڈاڑو آ
 گوئشتو سخو وٹی پیکا نیاما باغاں تید گڑا وٹی پیکا عروشی پھاذا یہند پھاذا
 مبنا درا ش کھاں من باغاں بدران گراں سخن سخرو وٹی پیکا عروشی پھاذا اکھرغا بر
 گنجرا عروشی پیکا پھاذا سخنا ڈاڑو سچلدا درا ش کھنڈ۔ ڈاڑو دنہ اول عر گنجرا
 پھکھا سٹکو ہنگر بیٹھا۔ گنجرا پھاذا عر درا ش لکضی دیری ع کہ ڈاڑو آ
 گنجرا شے بانع عر میں سخنا از سخنو۔ گنجرا شے بانع ع بننا کھفتو ڈاڑو آ
 وٹی پھکھرا نیاما مانکھو وٹی پھکھرا سخرا کھنڈ وٹی دکا رائی بیٹھو۔ مردشی ڈاڑو آ
 راہ نیاما داڑ سخرا آ فے نے کھشی ہندیا ساہی ع پار وٹی لوغ ع ام تکو۔ لوغ
 پچھنا جکھ ناما گو انکھ جبو گوئشی محنت ع من پک گول شکارے ڈا
 آسکھاں سجھ لیا برو کھاڑ جھا بیار ایشی ہکھسلی من روائی دارے چھناں
 کھاں۔ ڈاڑو آ پھکھرا از سخنو کو سخوا اندرا ایر کھنڈو ش درا در ٹھفتہ۔
 گنجرا عروشی ڈھرنیتیں دیہاں پھیلو گا داڑ سخناں۔ ڈاڑو شتو

والانی چھنگا جنکھ بیٹھ گئیستہ ہر مردشی اُسے راحقی شکارے آڑھنھو۔
 جکھا گوئٹھو گنجرا تھی چھیں سنیہ رائیں گڑویں سفرے میں۔ گنجرا ڈ
 گوئٹھو تھی صلاح نیں سختی سفرادے ہے رلکا گڑ دکھناں جوڑیں۔ آہنی ڈ
 گوئٹھو تھی بلا مزیں منتے افر تھو بیٹھ سفرا وثی ڈول ڈجڑ بینے گنجرا ڈوئٹھو
 تھدا یہ لکھن وثی جرایں کھش مناں دے۔ میں جان ڈکھناں شیں جرایں
 تھو جان ڈکھی۔ گڈا تھی سفر جوڑیں۔ آہنی ڈی ڈی جو کھشتہ گنجرا جان ڈ
 دالوں گنجرا جرہا نہیں ڈجند اکھنھوں۔ گنجرا ڈی گوئٹھو فی ایر لکھن اکھنی ڈ
 گوئستہ آسیاں گڈا تھی سفر جوڑیں۔ ڈاڈو جکھعا شستہ اکھلی گوئستہ آ
 پھی ڈاڑھنھو۔ گنجرا ڈی گوئٹھو سخرا یہ لکھن فی بیا سخرو وثی سفر اکھلی نیما
 ایر کھن میں گڈا تھی سفر گڑو کھاناں آہنی ڈی سفر اکھلی نیما ایر کھنھو وی ختہ
 گنجرا ڈی ڈستہ ڈر سخزو ٹھڈ تو جنیک ڈی سفر آہنی ڈو ڈرگ کھشتغا ببر مخھو نھی۔
 دیونخت ڈاڈو سخرا ڈی گنجرا ڈی مکھو کھشتہ سدھ۔ بند کھنھو ایر کھنھو ڈاڈو ڈی
 آنکھو دیگڑا چاڑھو گوڑ دا انکھنھو گوڑ دگرستہ تیار کھنھو۔ گنجرا ڈی گوئٹھو اسے
 میں گوڑ دچی ندرائ مناں نخنے دے ڈاڈو آکل نیں کہ اے گنجرا میں ڈاڈو ڈی
 گوئٹھو میں جکھم سخدا ہر زمیں شہے کہ دے سختی دی صلاح، سخو سخنا فنا چاڑ
 میں دیونخت ڈی گوڑ دواراں سخاف سخفیست گڈا سخرا نخنے پھسان دیا۔ گنجرا ڈی
 سخاف چاڑھو ڈاڈو آنکھو دا ڈر سخو سیمیر کھنھو۔ سخاف سخفتو ڈاڈو آنکھرا الغن
 پچھو دا آنکھرا الغن دا ڈر سخو دفتہ، شفت گو خذائی حکماں روشن پیشوہ بانگھووا
 ڈاڈو آڈول ڈر سخو ڈاڈو سر اگنجرا دمبا نیکہ سختریں آف سرا ڈاڈو آ دی
 جو کھشتہ ڈول ڈی ما انکھنھوں۔ گو انکھ جھی ڈی گوئٹھی بیا سختی جرایں ڈول ڈی
 دا انکھانا گنجرا دیونخت ڈی جرایجا شے ڈاڈو آ دیر دے بیش ڈاڈو ناما

گو ایکھر یشو گوئشی من سخنی جنکھ نیاں من مژدے آں من هماں مل
 گنجرا آں کہ ایشان دراہ سلامتیقا وئی بونغ عروغناں
 سخو دوشتی وئی جنکھ کھستاد گوشہ داری کھشو کھدو میں کھشو نخنے من
 سخنی جنکھ کھستو کھترا درایں کھدو
 میں چھربا شے من بودنگاٹے گنجرا اڑا ہے ڈولا دئی جان شے ڈاڑو بز پڑو
 وئی ساگی بانع عزادکو در کھفتہ کھسو شتو چھرا
 ما پھینا عرا -

سخاوت با او شاه

یہ باوشاہ ہے ۔ بادشاہ وقت مُخدا پاکیں آں ڈھار کر کے عرب بادشاہ ہو۔ بادشاہ
نیکہ پھیر بیخ کرنزی بیشو بادشاہ دلا آنکھوں کھفتکہ باوشاہی مزاہار گفتتوں۔ فی وقیٰ
سرکھیں دیندا خدا ای ذکر آگز ایں۔ شیخہ سچیں عرب بادشاہ عرب چکھ ادلادڑے
نیتو، ہے پھری وقت عرب بادشاہ اونع عرب پیدا بیشیر یہ بچھے باوشاہ عرب نیچہ شامہ گفتتوں
مقافت بادشاہ۔ پھیریں بادشاہ عرب وقیٰ شاہی اشتتو واقوہ شتو یہ برس
جنگلیا اشتتو۔ سخاوت بادشاہ نیکہ مزن بیشو وقیٰ پھاشہ عرب باوشاہی دست دا
گفتی۔ بادشاہ نہ وقیٰ بچھے نام پو انکہ سخاوت بادشاہ لبتو کہ آں دش باز
سمی میں باوشاہ ہے ۔ بادشاہ دلا خیال کھفتکہ کہ نواں نام دیا بروت
سخاوت کھفت ادھیں نام کر کار تخت۔ سخاوت بادشاہ نہ وقیٰ بچھے عرب باوشاہی
دست دا گفتکہ تخت نہ اشتتو سخاوت بادشاہ باز مزیں سمی عرب بیشو گوٹتو۔
سخاوت بادشاہ ہمکھ سمنی میں مڑو سے بیشیر آں مردا کہ آنبی بچھت عرب یہ
وچیری داشت سخاوت بادشاہ عرب دوپیہ داشت۔ بیشیر والا بیانا بیانا تو شو
شتوں گذنا ر دش سخاوت بادشاہ عرب دیشو مال مڈی نہ جیتندی فی صر آنکو
یہ باوشاہی نام فی ایند الجھیں چھانی پھر بیخ، حال شیتیں۔ جوان ہمیشیں
کہ اسے باوشاہی عرب لالی دیں۔ سخاوت بادشاہ رُوئی باوشاہی اشتتو واقوہ سمنی
چھلوسے عرب دیم کھتو حکا الحقی عرب جانا کھانا جانا اگذنا پندھان جانا منہ لالی
کھانا اشتتو در گفتکہ یہ دیں ہمکھے نیما یہ عزیزیے بو غا جاں کفٹی۔

سخاوت بادشاہ کرنے کی تھی ہبھج کار بارے نہیں تو۔ سخاوت بادشاہ
 بانگھوا بادشاہ پر کچھری و خستہ شُش بادشاہ کچھری مُنشت
 بادشاہ دانکو کچھری اُشتھناؤ اے دی سہواں بادشاہ
 کھڑد بث وئی لوغ اُشتھ بادشاہ اے مڑد دے وئی سہندا کھانک
 بیاننا بیا نا سہت ده روشن گوٹھنو روشنے بادشاہ اُشے
 وئی وزیرا پھول کھتو اے جھیں مڑدے بیڑو بانگھوان کھٹھ
 کچھری کو نہیں نہ کھنے کھنے کاریں وزیرا شے سخاوت بادشاہ
 پھول کھتو گوٹھنی سخنو ایڈا تھے کارا آسکنخ اُدھجھے بوٹھے پر سخاوت
 بادشاہ گوٹھنے من وئی ملکھے بادشاہ وزیرا شاں آہنی اُمناں شے
 وئی نہیں کھنے کھنے ملکھان لواں مناں بادشاہ وئی وزیرا کھنے
 وزیرا شتو بادشاہ اے حالدا تو گوٹھنی اے مڑد ہبیر کا گکشغیں بادشاہ
 گوٹھنے میں وزیر سخنواست پر من سخنی وزیرا چی نداراں اگر سخن
 وئی ناٹب جوڑنی نہ جوڑنی۔ وزیرا گوٹھنے جاں اے مڑوا من وئی
 ناٹب کتاں سخاوت بادشاہ وزیرا ناٹب بیٹھو۔ کمل روشن خدا یعنوں
 یہ روشنے بادشاہ کچھری کندھ سرا آنکو سرہ طوطا شنخنوں آنیں
 کہ بادشاہ شے کچھری کھڑدیش طوطا دے اُڈر سخن شدن۔ دوسرے
 معشی کو بادشاہ اُچپ کھشو بچنا بادشاہ شے وزیرا پھول کھتو
 گوٹھنی دخخو مناں حال اُد دے کہ اے طوطا جھیں کارے اُایدا
 مناں دوں
 اے سے زوالوں بادشاہ گوٹھنے بادشاہ سلامت مناں چھے کلین کہ پچے مناں دوں

ناہیں میں سخرا پچاہی دیاں۔ وزیر حیران ہلاکہ کہ فی جھوکھنائی بیگنا
 وزیر مونجھا بیغا آمکو لوٹ رہا تھا۔ وزیر عزیز نائب اور بچول کھنثو مختوا
 پچھے مونجھا ہے۔ وزیر اگر کوئی تھا ہے حالیں ہے پچاریں ہمیر کا بادشاہ
 مناں گوئشتو یا مناں طوطا آفی حالاڈے ناہیں سخرا پچاہی دیاں۔
 وزیر عزیز نائب اور گوئشتو سختو مونجھا موسیٰ اے سوکھایں کارے میں۔
 باہمھوا من سخرا ایشی جو ادھت دیاں۔ شفت روشن بیشو وزیر عزیز
 کپھری روٹھ وخت بیشو وزیر اشے وہی نائب اور بچول کھنثو سختو حال اور
 دے من بادشاہ اور پچھے جو ادھر دیاں وزیر عزیز خاں نائب اور گوئشتو
 سختو برد بادشاہ کپھری اور بادشاہ اشتتو بچول کھنث سختو گوئش بادشاہ
 سلامت اے طوطا آفی بچروٹنا جھیرا ائے دو طوطاؤں سیبی طوطی
 میں۔ دوئیں طوطا آفی بچروٹنا ہے جھیرا ائے کہ بیکھے شی طوطی اور من
 گراں دوہمی شی سی گرانی۔ سختو بادشاہ اور گوئش دوئیں طوطا
 شاوفی ہندان شتنا بنت۔ طوطی اور وہی صلاحیں ہرگیں مژدے کے
 گھیرتھے۔ بادشاہ طوطی اور گشیش سختو ہر مژدے کہ گرے یہاں ہی گرانند۔
 بادشاہ اور ہے گالوار دعا کھنستو دیوختو اور طوطی اڑاٹپے دا ٹو یہ طوطا
 بھلدا رہتھو۔ ہر بیس طوطا اور سختوں کھڑے روشن اور چنا
 بادشاہ اور وزیر اور گوئشتو بیا بیزوں لیکارا۔ بادشاہ سرگفتتو وزیر دے
 سلکتا سرگفتھی۔ جنما جانا یہندے سختو یہ درشکے شیرا بادشاہ رہتھو
 درشک اور بزی اور ساطھیں سائے ونچتے بادشاہ اور گوئشتو اور وزیر
 وزیر اگر کوئی بادشاہ۔ بادشاہ اور گوئشتو مناں اے درشک اور پتھر
 لیکھ دے۔ وزیر اگر کوئی بادشاہ بادشاہ سلامت اے درشک اور پتھر

بیکعنع ہے وس مار دریں دشی سختیوں علیہم حیاتی ٹوکر کہ گالاں دے میں ذری
 اے درشک ہر پتھر لیکھڑوں بادشاہ گوئٹشتہ مناں پتھر لیکھڑے
 ناہیں من تھرا سچا ہی دیاں ہتھیاے دوشی تھرا مہلیہ فی کڑوں
 ایو خست ٹو جزوں دو غر کو وزیرا کھڑو بیٹو بادشاہ ماذن ٹر سوار
 بیٹو دو غر سچھوا رداں بیٹیہ بادشاہ آنکھ دشی دو غر ٹو پچھڑے وزیر
 سفیریں ہیران ہلا کیھیا آنکھو دو غر ٹو دو پیدہ ٹو نا سبہ ٹو شے وزیرا پھل
 کھتو تھرا چھریں سفر پسے مو نخاستے وزیرا گوئٹشتہ اے غالیہ اے
 پچاریں بادشاہ ٹو مناں سپیریں گوئٹشتہ یا مناں درشک ہر پتھر لیکھ
 دے سے بیا تھرا سچا ہی دیاں نے ٹو میں ذری پتھر لیکھڑوں نے میں زیندے
 اسیتیں وزیرا گوئٹشتہ مکھو مو بکھا موی اے سو کھا ٹوں کارے وزیر
 بکھا و فتو بانکھوا کھڑو بی ثو دو پیدہ ہر پچھری رڈغ و خست بیٹو وزیر اتنے
 دشی نا سبہ ٹو پھول کھتو من بادشاہ ٹو سچے ٹو گشان ہے دو پیدہ گوئٹشتہ مکھو
 ایم گا کھاں تھرا دوڑا کہ بکھو کھوچ ٹو انکل کھیٹش کا غذیا لکھ بہ بادشاہ
 دیکھا ایر کھن میں لیکھرا ہمکھروں ار تھرا بآور بیٹیش تھہ مکھو لیکھا ٹیش
 وزیر ہسپیریں گا کا غذا انکھتو ٹو سختو بادشاہ دیکھا ایر کھنگیں گوئٹشتہ بادشاہ میں
 لیکھوا درشک ہر پتھر لیکھڑوں اگہ مکھو پت سخن ہر نہ کھے ٹا گوئش
 لیکھا ٹیش بادشاہ ٹو چپ کھتو وزیر بکھر تو بکھا دشی دو غر ٹو ولیر
 دلا کھفتہ اے اکھ عقل وندیں مڑوے میں اگر ایشی عان بادشاہ ٹو بیٹو
 نہ بادشاہ ایشی وزیر کھفتہ میں وزیری باڑ تھے بیکھا نیکہ روشن ایر شتہ
 نواشام بیٹو دو پیدہ گوئٹشتہ نا سبہ مکھو نہ سے دیان ٹا میں توکری ڈرے
 سے دخت ٹو شینا بر د نا سبہ ٹا گوئٹشتہ مکھو دے مسلمانے ہر مذہبے

سلانیاں مناں ایونست دبل من دشی شفا ہمیند گوازیباں باگھوڑ
 شیدا رداں دیرا گوشتو من تھرا بیجی ایندا نیلاں بھے وختوڑ
 بروں سخاوت بادشاہ کہ دلیرا نامبڑا لاقارہ بیٹھو فنی جھنڈی رُھنچھو
 مر لفڑ چھنڈ پوہ ماہیں حدر گوار عین گواہرا لڑانا شتو ماڈنا فی
 بندہ نیما دنلو۔ قندر تانی کامان دلیر بیج پچھہ سماں شفتائڑ بادشاہ بکھعا
 کھشی کھا ریت دلیر بیج پچھا بادشاہ جنکھہ شوفا اُر سخن ماذنا فی باہنڑو
 اور اپکھو ماذنے سجن کھنڈا دلیر نجتے سخاوت بادشاہ کھنڈو بیٹھو دوا
 ہنکو دلیر بچھا زخم کھنڈو ہے مڑوا جنخ عکھنڈو ایسی گر قنار گنگ
 جوڑیں سخو رو نتو شاند پانسا کھننا نا بادشاہ زادی عکھنڈ کھنڈو دلیر
 پچھے گر دست عکھنڈو گوٹشتی اے عزیب گر نواں کھنڈے اسے فریب
 گنگا نے بیں کیں چھینی سہنڈی غنے گنگیں آدمی سے شہرا تہ نیتیں
 پچھر خون گر نواں دلیر عو۔ دلیر بیج پچھا بادشاہ زادی گوں پانہی گر ماذن عو
 دوار کھنڈا شتو ایشان گوٹشتی شاہیندا یلے من روان ونی جرال
 کھاراں دلیر نجتے سخاوت بادشاہ دے دلیر بیج پچھو دلیر بیٹھو
 ناہ نیما دلیر بیج پچھو دستی سخاوت بادشاہ دھر شتو
 دلیر جو میں گلی گر دلیرا حکمال داشی گوٹشتی سکھی پچھ کھنڈیں بھر لئیں
 بیں جرال کھش دے من بھنڈے کارے گر سعد عطا دلیر بیٹھو
 دلیجیں سخاوت بادشاہ بھر جان گر کھنڈ شتو سبوفا کہ بادشاہ زادی
 گر بانہکا گر ادشتا لغاو سخاوت بادشاہ ٹپے داثو ماذن گر دوار بیٹھو
 اکہیاں ونی دلا گوٹشتو دلیر بیج آنکھو سخاوت بادشاہ گر حکمال سخو
 دلخخ جنما کٹا نا بانگھوا دلیر سخنی شاہی گر نیما کمکھ پچھو بادشاہ زلکھو

شے سخاوت بادشاہ پھول کھنڈ کھو کھے و سخاوت بادشاہ ہماں
 ساگی ڈولا و تار گنگ جوڑیں بخت رفتہ شانہ باندھ کھانا۔ باہنی
 پچھنا ایسا منا غزو بادشاہزادی باہنی گوا بختو گوئشی پیا گند اے تر گھائے
 اے ولیرہ بچھرتے نیں۔ باہنی گوئشتو بادشاہزادی آن کارے که
 آدمی سرا بیٹھ اپنی گو خوشی بھج گیٹھ میس سرا اے کارا ہمکو
 نی ہر گا کہ بیٹھ سختی مژد ہمیشیں۔ سخیریں حکال سخوز ڈھیٹھیں۔
 شتو شہر انزینغ بیشیوں۔ بادشاہ زادی گوئشتو بد پہ ما در غنی شہے
 بیار۔ ایشی کھیسنخ سچلوا دست بختو گوئشتو یں گرا ہچھہ نہیں کہ من
 دل غنی ڈی بیاراں۔ بادشاہ زادی دشی کھیسنخ دست بختیہ لعلی
 دانڑا کھشتہ داثو۔ اے مژدا دشی لعل دانڑا زر سختو روائیں
 شتو شہر۔ نیکہ شہر اپنے شتو کراڑے دکھانا دیئی کراڑ دکھان
 سخیو غاشے ہیرا او موتیاں بچھریں۔ سخاوت بادشاہ دشی لعل کھشتہ
 کراڑا داثو گوئشی میں اے لعل گرمیں ایشی ڈی ڈی دے۔
 کراڑا گوئشتو سختی لعل کھٹائیں۔ سخاوت بادشاہ گوئشتو میں لعل
 سچائیں کراڑا گوئشتو ایذا مینخ سختی ہیر نبیث نی چزوں سونا رو گرا
 ہر گا کہ سوتا رو گوئشتو سخرا مٹا دوئیں ناں مننی بیٹھا۔ سخاوت
 بادشاہ گوئشتو اگر میں لعل بیشو کھوٹا تھے میں لعل دانڑا سختی عنی
 ار سختی بیشو کھوٹا تھے سختی دکھان گو ڈی ڈی بچھی ڈی مینگیں۔ کراڑا منتو شترنخ
 بند شتو۔ سخاوت بادشاہ آنائے دوئے مانع گفتہ چھکھا ر دال غل
 گوئشی ایشان بر شہزادا دوال او شتا ٹغاؤں ہماں دوئیں نالا
 دلیشی۔ آنہنی ڈھنڈ سخو سالغ دال غلو بادشاہ زادی دشی باہنی گوئشتو

اے پورا بیں گئو نے مادا شر لعلی دانٹرا ائے آہنی ڈھنے ور غُڑ پہ سانع
 گفتہ دیندا شنوں۔ باہنی ڈھنکو گوئشتو گھوگھنخ مری ہرگا کہ استیں سختی
 مڑو ہیشیں۔ سخاوت بادشاہ ڈگو کراڑا شرط تھے پیشو شتوں سونا روگرا
 کراڑا پھیں ڈھنکو سونا روا چھم پیونڈسی کھنڈ گفتہ گوئشتو آں دخت ڈک
 ایشی لعل ڈکھیاں کھنے ہجھوارا ڈگو دوا جن۔ آزت شیکہ میں لعل ڈکھاتے
 سٹا زورا لواں جن ڈکھرا قدر دوپیرا انعام دیاں ارجنکو میں لعل دانٹرا
 سپا کھنڈ شومندا فتو سونا روا کراڑا گانوار منشو سخاوت بادشاہ ڈر گوئشتو ڈی
 پیدا سختی دانٹرا اکر سرا گندماں۔ سخاوت بادشاہ ڈھنی دانٹرا اشے کھبیث ڈھنی
 کشتو سونا رہا ماٹو سونا روا ڈو میں دستان کھنڈ ڈھنکو کنٹہ ہجھوارا سختوارا؛
 دار گفتہ پیپا سونا رومستھا آما ناسکو سونا روبہ مخفقا سمجھ تو شتو سخاوت
 بادشاہ ڈھنل دانٹرا اڈراہ سلامتیغا ترڑ کو ڈگو دیر کھفتہ، فی ہمکہ کماڑ
 دار کراڑا اوٹی دانٹرا داثو سونا روا سونا روا آستیتا ڈر گفتہ پیچھو ڈھنکا
 ڈگو دانٹرا ڈاکو رکھنے دانٹرا ڈنکر ڈینگا شتو۔ شرط تھے کلٹر سخاوت بادشاہ ڈھنے
 ڈگو شتو جنے میں پندا حوالی ڈھنکو دگ کھن۔ کراڑا روان شتو دشی کراڑا دستہ
 لفھنا، دشی کھردے شو میں سختی۔ سخاوت بادشاہ ڈگو گوئشتو اے شہ میں
 الفاظ ڈھنے دریں کہ گفتہ پیگھا بر ور ڈنگھنڑیے گھنڑیا دوڑا کہ سختی کھر
 ڈڑھ کھنڈ کھنڈ دشی کھرا شے ڈھی ڈھنکھن بہر کراڑا دشی کھر ڈڑھ شو دشی
 راہ سر گفتہ سخاوت بادشاہ ڈھنی ڈکھان بند کھنڈ شتو بادشاہ زرادی اور
 باہنی ڈا گوئشتو بیاۓ بجزوں کل سکتیا شوڈا روان بیشغول ہمکھن ایڈا
 بجزوں جھے پنديں حوالی میں راڑیں ڈھنگھنیں بادشاہ زرادی باز وہش پیشہ۔
 باہنی ڈگو گشتہ من تھرا گوئشتو نہ کہ سختی مڑو ہیشیں گفتہ بکرا محن فی دیشیز

بادشاہ زادی گو دشی مڑدا وہش خُشینا دشی ہند انشتو نے بادشاہ ناد کی ترکیل
 ہمیشیں کر میں مڑو گنگیں سفیر نکا شسے ذبیر بچا گیست سری سُنہرہ ایں مر جوں۔
 سخاوت بادشاہ روشن دشی دکھان عزیزیت سو فاگہی لفنت بیچا
 درث دشی نوع عزیز بیانا بیانا روشن عزیز کے شہر بادشاہ وزیر منافقین
 بچرا ناں مے ولیر ع پھم سخاوت بادشاہ نال عزیز گھفتقوں۔ بادشاہ زکی
 ہمکھر سُنہرہ ایں رایو کہ شفروں میں سُنہرہ ایں کھس بیوں۔ ولیر شفروں سُنہرہ بچنا
 شتو بادشاہ عزیز حال داشت عکشتو بادشاہ سلامت میں یہ سُنہرہ ایں نالے
 کہ دیشوں خون پھولے چھپیں کفٹے۔ اگر سقئی دست عزیز بیٹے نہ ہے زال دشی
 سخو بیار اے نال شے اشتتو سوا سقئی کھی ڈائی نیں بادشاہ عزیز کوٹتے
 میں چھپیں رنگ آہنی عزیز سخت کھنان؟ ولیر اگوٹشتی کارنے نیار غریب منجھا
 گوٹشتی تختناں سخرا آہنی گند غ دگ شوندیاں۔ بادشاہ عزیز کوٹشتی آں چھپیں زنگی
 ولیر اگوٹشتی سخو ایر گا کھن یہ رو شے بیا جزوں ہماہنی دکھانا۔ سخو چھک
 آہنی عزوت کر آں آنڑیں کہ ایڈا کھیٹ سقئی نوع عزیز گھروٹی یہ بانہنی عزیز
 دے دشی زال جلان جان عزیز کے کڈا ہماہنی عالیشی دستانی شزادائی
 دینیدے۔ گڈا من سکھان اد بھو بادشاہ سلامت سخو چھکریں زدرا دریا عزیز
 سختو۔ انشقاٹوں۔ سخو بادشاہزادی دستانی شوڈا اشیع عزیز دیندا افر۔ گڈا روشن دشی
 اے مڑ دکھت سقئی دعوت کا ایدے دشی نال عزیز دستانی شوڈا غریب
 دیندا اٹ۔ سکھے ڈول دخودیت کھنی۔ بادشاہ عزیز کوٹشتی بے ملا جوں
 شفت عزیز بادشاہ دفنز بانگھوا کھڑو بیٹوں آنکھ شہرا سخترانا ہے مڑو دکھانا ایشی
 گوٹشتی سقئی بیچا یہیں گرا دعوییں۔ اے مڑا اگوٹشتی ناں پنڈیں سیچا
 کھاں۔ اے مڑدا روشن دشی دکھان کار کھشو بیچا دکھاں بند کھتو شخو بادشاہ

رون ۽ باوشاہ ڏهمان ڦول ۽ وزیر گوشتین ۽ دشی باہنی ٿئے ۽ دشی ڏال ۽ جر
 ۾ ان ٻڳ ڏال ۽ دشی ڏستاني شوف نخ ۽ . دشی نختے وزیر اڳوشتتو او ٻو باوشاہ
 سلامت سخن چھریں نه ورا دری ۽ کھنو ما ڻتھا ٿلوں . سخن باوشاہ زادی ڏستاني
 شوف ۽ دشی ڏال . باوشاہ ۽ گوشتتو چھریں اسے ٿئے دشی آدمی ۽ درین ۽ نیں چھے
 بیویں ڏال ۾ ایشی دست ششتوں . اسے مژدا دعوت وار تکور وال بین
 رخت ۽ گوشتني باوشاہ سلامت سخنے ٿئي وزیریں اوسقئي مولوي ۾ ڻش
 ڦرسیں مژدانی میں گرا دھوئن . باوشاہ ۽ ڪفارا ٿا اسے مجزہ بچھا ٿئي نوع ۽
 آنکو ڏال ٻحال ڏال ڳوشتني میں غشت ۽ باوشاہ گمرا دعوت بیوی باوشاہ ڏال ۾
 دست آنکو میں دست ششتوں . ڏال ڳوشتتو نا ڪ باوشاہ ڏال ٺيو آں
 باوشاہ ۽ باہنی ٻار . سچے بیوی با گھرا اسے مژدا ڏال ڦشاند ڏال ڳوشتبو مرڙا
 باوشاہ ۽ ٻيندا میں گرانھیں . فال ۽ سوراخ تیار ڪھڻو . چھوڑ آنکو باوشاہ ڳوشتني
 مولوي ۽ او ڳوډر ٻو بختو . ڙال ڪھڑو بیوی باوشاہ ۽ ڳوشتني بیار با باختن ڏستاني
 شفداں باوشاہ دست ششتو و زیر چھپوا دیم چھریں سخن ڳوشتني بیار براث ، تھئي
 ڏستاني شفداں . وزیر دست شفدا میں سخن ڳوشتني آخرند بیار تھئي دست اششداں
 ڏال ۽ کلاني دست ششتو شدو نعن آه تھنھنھئي . سچوئه اسوارخ کھنو مژدا ٻيران
 لر تھنو . باوشاہ ۽ ڳوشتتو او وزیر دشی اڳوشتتو جو باوشاہ . باوشاہ ڳوشتتو
 ٿاں ڙال ۽ بند کھنو مناں ڳوشتني بیار با باختن دست اششداں من گون گاندار
 ڙال ۽ پھٹ بیچان دشی اڳوشتتو سخرا بابا کھنو ڳوشتني تھئي بیوی مناں سخن
 سچئي تھئي پاچھنگائے میں گھار نو شیو آن زنگیکه مناں دے ڳوشتني که بیار براث
 تھئي ڏستاني شفداں من دشی گھار را چھوں گنجان کر سخن ڳو باوشاہ ۽ برد
 دشی نختے مولوکا ۽ قاربیو مدنوی ٻو ڳوشتتو ڙال ڪھنچا ڙال ٻار بیا میں مژدا گیکھن نہیں

بے غیرت مناں یکھتو۔ مناں نگوئشتنی، اخوند صاحب بیار تھی دستاں شوزدا
 اخوند پر وئی شگرو چھوں گھٹیت سخن کھڑو بی گودریں کھسیا برو۔ پھر زہرگار
 لیز میغا کھڑو بیٹھ لوئے درا در کھفتوا۔ سخاوت بادشاہ دے پھٹند ڈمپڑا
 درا در کھفتوا آئنجو۔ آنکھو بادشاہ گوئشتنی بادشاہ سلامت میں یہ گذیر امر دلے
 بادشاہ گوئشتو تھی چھے سوالیں سخاوت بادشاہ گوئشتو اگر شایملی نئے
 کھٹ کھنے تر میں نکاح پڑھنقا بریٹیٹ میں نکاح پڑھنچے گرین بادشاہ
 گوئشتو ماں تھی نکاح پڑھنچے تیاروں۔ بادشاہ گو وزیر گو مولوی وہ سیر و مکھو
 شتغلوں اوڑا سخاوت بادشاہ نکاح پڑھنیش۔ ایشان نکاح پڑھنچو تھر تھوں
 وئی لوئے سخاوت بادشاہ گوئی زال ہمودا سرا آنکھو۔ فی سخاوت بادشاہ
 رفت گوئی زال وہ اد بانہی گا لواراں کھتنا۔ زال وہ اد بانہی ہمیشہ بیان اند
 مڑو دت زوافی بیٹھی زال گو سخاوت بادشاہ وہیش بیٹھو۔ بیانا بیانا دو شے
 خداوی کاراں سخاوت بادشاہ مار در غیر سخاوت بادشاہ مرغیں۔ فی نال د
 او بانہی ہمکار گر بیٹھ ایں۔ دختے آنکھو جوگی ہو کھترانا۔ جوگی ہمیشہ نال دے
 گو میں۔ جوگی ہمکھیں کھنڈ شاپے گر بیٹھے بانہی گوئشتو اے بادشاہ جکھے
 ایشی ہمڑ داڑھتو مارا ایشی مڑ داڑھتو ما پوآمکہ گر بیٹھو۔ جوگی گوئشتو
 مثل کھلیں کہ آدمی کہ ما را داڑھتو کھشتہ دے سہ روشن ہمیشہ ساہ در
 نخفیث۔ شاجرے مناں آہنی گوئشوند بیٹھ مل گنڈاں نواں مڑ زیندیش
 بیٹھ۔ بانہی رعاں بیٹھ شنڈو گو جوگی ہمکھی ہمڑ داڑھتو گوئشوند ای، جگہ
 دت گھنڈو مرلی داہنی جوگی ہر زال رفتوزہ راں چوپیا۔ دخت دنال ہمیشہ
 مڑ زیندیش بیٹھو۔ مڑ دے باد شہزادیں تو جوگیا تی بیٹھو مڑ دھکھا عاشق نہ گیا۔ وہ
 کی تکریں بادا دے کیا جنہے بادا دے سخاوت بادشاہ نہ بیان کیا۔ دیباں ملڑیں کھنڈو

جو گیاٹی ۽ دشی بکھار مان کھشو جو گیاتی ۾ وشي مژدا گو گشتوا اے نامکھه گھڑی نہیں
 مژدوا نے پور تغییں کلیں تھپکھر روش بیٹھو مژدا مژدھر سختو شے ۾ مس اے مژدوا
 دیندیغ کھناب سختی مفسر دماریں بیا جزوں - جو گی گدوشی جو گیاتی ۽ پچھی ۽ شے گوتان ۽
 درا در تھفتوا جہاں ۽ پچھا اگوار گو گشتوا جو گیاتی ۽ جو گیار گو گشتوا تھفو جز مس ایزا او دشته
 نداں - جو گی دیبا رسان بیٹھو جو گیاتی درو کھیا پچھا ام بلکو گول کھفتوا - جو گیاں ۽
 دشی مژدا گو گشتی مس اوذا آں در شک گھرا طوطاۓ کھفتوا دیٹھو جو گی ۽ گو گشتوا
 طوطاۓ دیٹھو تہ جوا بین زیر می . جو گی او جو گیاتی دو بیں پچھا اما شستھل بادشاہ
 لوغ ۽ جو گی درا گھلی ۽ او دشنا ثو جو گیاٹی شتو اندر ابادشاہ لوغ بکھار بادشاہ
 بکھار طوطا دیٹھو طوطا تھپکھار بادشاہ بکھار بیٹھو عاشق . بادشاہ بکھار بادشاہ
 پچھا کھے دیندا ٿو گو گشتی یا مناں ہے طوطا ڳر ڏے ناپیں مس نئے تھئی
 لوغ اس تھفاں ہے نداں . بادشاہ ۽ جو گیاتی لوٹھائی خفتوا - جو گیاتی ۽ گو گشتی اے
 طوطا پچھا بیں جکھه دل مان بیٹھو سکدا ایشی ۽ ہر قیمتی کہ لو سطھ ۽ تھرا دیاں طوطا
 میں جکھا ڏے . جو گیاتی ۽ گو گشتوا بادشاہ مس دشی طوطا ۽ چھ زنگ ۽ نذیاں -
 بادشاہ ۽ گو گشتوا سخرا سه پاس ڦخادر دیاں طوطا ٻر میں بکھار دے جو گیاتی ۽ گو گشتوا
 بادشاہ لفڑ کہ مناں کلیں جہاں ۽ بیٹھے دے من وشي طوطا ۽ نذیاں - بادشاہ وو شی
 بکھار پچھا بانہی ۽ دیندا ٿو سکھا میں سخوا کہ طوطا ۽ جو گیاتی نداشت . بادشاہ زادی
 گو گشتوا سخوا پر جو گیاتی ۽ منت فار کھن ۾ مس دش ایشی درمان کھناب -
 بادشاہ زادی کروشی باہنی ۽ گو گشتی سکھا جو گیاتی کھیٹھا پھٹھڑا آذنکہ سکھا
 کھلاؤ اندر اپیٹھو گھدا جو گیاتی ۽ گرے گئے طوطا ۽ زنے بیارے . بانگھرا
 جو گیاتی اسکو سکھدا ان ۽ بادشاہ لوغ ۽ امداد اپیٹھو دیونختے باہنی گل کر سپراڑ
 کھشو جو گیان گفترا ہموز اکھتو طوطا ز میٹھو جو گیاتی وھکران دیا ناگھلی ۽ درا گشتوا

اُشتیش. جو گیانی سگر یوان کو شتو گو با دشاده گو شتی میں طوطا کھنچی جائے
 زیثیر گفتور با دشاده گو شتی میں چوکہ نافی نے سخرا سر پاس ڈنگار دینگان
 سخن ملدا ثو فی دا شتی رکھنوا. من با دشاده زادی ڈر پچھہ سخنی ع طوطا سرا دوڑ
 چیزیں یان. جو گیانی پیانا شتو دشی دگ ڈا با دشاده زادی گروٹی طوطا
 گواریں. رو شتے خدائی قدر تاں بیگنا نفنا فی وخت ڈنگنیں جڑے آئکو
 گفتور حود سخنی ہر کھس گر کھنوت تو اندر ا طوطا ہماں ہند اسرائیل کو دنتے پلشہ
 زادی ڈر پھول کھنوت شاکھیا میں طوطا اندر ا آڑ سخنی بایا ہی. آں گو شتو چاچی
 نیا ڈر سخنو با دشاده زادی ڈر دانو. با دشاده زادی ڈر وٹی طوطا ڈر کھو رفتی
 پھراں پنڈا. دشته با دشاده زادی ڈر دست طوطا سے گوندار نان آنکو دیشی
 طوطا چجیبے ڈنگنیں. با دشاده زادی ڈر دشی دلا گو شتو طوطا گوشان کھنچنی مانگنیں
 با دشاده زادی ڈر طوطا گو شن ڈر کھنچنی کھنوت گفتور گھنچنی اچھو کہ ڈر کھنوت دیو رختے
 آں طوطا آدمی ڈر بیٹو نشتو. آں کھنچنی بیو آں شیشی ڈر. ہماں شیشی ڈر
 جا د جتنا اے مرد طوطا کھندا ڈا با دشاده زادی ہیران بیٹو فی اے مردا
 چوکھناں شیز کھپیش میں دیم دریں مژداں کھس ڈر شیز. با دشاده زادا
 با ڈر شیش گر پچھے گوشان جھنچی آں حکاں ماٹ با دشاده زادی مناں
 دود کھنچنی ڈر با دشاده زادی گشیت گر کھنوت طوطا پچھے نواشی ڈر گو شتو نے
 میں کھنچنی زوری طوطا نواں جان ڈر بلدرے. با دشاده زادی بیو سا پیٹو ڈنگا
 نی یا مناں سیر کھن ناہیں میں فی دشی ہا ہنی دیندیاں سخرا گرائیاں ایشی
 گو شتو کھو در دکھا جیرت کھاں میں رو ا دناباں سخرا کھا آں گو شتو
 حلقے کھان. با دشاده زادی ڈر گو شتو سخو بر دبی بیا. اے پچھو کہ شتے اڑیا

کل ۽ در کھفتور گھر کھٹی ۔ گھر کھنا نا گز کھنا نا آئکو با دشاده لوغ الگی ۽ درادر
کھفتور پر میا ماں حکای دا تو نواں بیسے اے دزرے میں بیکھنونخی سپاہی
پچے دمب ۽ اے مڑ سرا سپاہی پچے دمب ۽ گھر کھنا نا گھر کھنا نا شتر
دیا یعنی دشی شہر پھیو غانبد شیغش شفت او هرات پیشہ ہر کھس دن تروہتا ویں
یہ سوناروے شتو کارا کھنیں ۔

اے مڑ گھر کھنا نا گھر کھنا نا پار گو سونارو اشتو۔ سونارو اگو گھنی
تھرا دشی دھرم دد ہی میں مناں بچا میں سونارو اگو اشتر بردا ند رنگو میں
جکھا پھی ۽ بی وفس۔ سناوت با دشاده شتو گو سونارو جکھا پھی ۽ پیشہ وفتور۔
سپاہی شے چینا ۽ مکھوں سونارو اچھوں کھیشیں ایدا دزرے مناغونخو
پیشہ۔ سونارو اگو اشتو میں نے ۽ رزے دشیور نے ۽ کھی شایں لوغ غولاشی ۽
گرسے تے لوغ آئیں۔ سپاہی شتو گھر تو پھڈا سونارو امکھوٹی بند ا
پیشہ وفتور ایشیجی نے ۽ ٹو نکے کھتی ۽ تے ۽ گاوارے کھتی ۔ بشف روشن
بیو سناوت با دشاده ۽ اگو اشتو نا گوتی سیر بیات، روشنی بخدا مناں بچا میں تھو
لماں مول ۽ دے می روان۔ سونارو اگو اشتو تھو تھا گو رذخ ۽ تھرا
تھے میں جکھ سیر کھنی گر غنی میں، پچے کہ سخو مسلمانے اٹے ۽ میں کراڑے نا میں
جکھ دے کراڑے ہا ۾ فی سخو کہ ایشی ۽ بچی ۽ دفتع ۽ اڑ دھرم ۽ کشتے ہرام
کھنے سناوت با دشاده ۽ اگو اشتو میں ایر گا کھنی جکھا پھی نفرال۔ ماں یہ شر تھے
سر اگر ان سونارو اگو اشتو سخو حال ۽ دے سی سخن پچے شندر بخیں سناوت
با دشاده ۽ اگو اشتو سخو دو دشی جکھا پچھوں ۽ کسن اگر مسلمان بیش گذا میں
گرانی نا ہیں۔ میں سخنی جکھ نہ گراں سونارو اٹے جکھا پچھوں کھنہ سخو مسلمان
پکے پا ٹو بے سخن مڑ ہیشیں میں رنگ ۽ نہ فی تھرا راہ میتیں جکھا اگو اشتو

کھو برو آں مڑوا گوئش من مسلمان باں۔ سونارو د سخرا تو آنکو سخاوت بادشاہ
 گرا امروٹی یئر جنکھو گستینیں سے مسلمان باں سخاوت بادشاہ لاچار بیٹھو دشی
 ڈول نیتیں گوئشتنیں سے سخنی جھکھو گرے آں۔ سونارو د دشی جنکھو نکاح کھنڑ
 والوں سخاوت بادشاہ بہودا بیٹھو شتو۔ کھنڑ سے روشن ہو سونارو د اچپ کھنڑ
 کھنڑ سے روشن ہو سچندا سونارو د گوئشتو سخونے کارے کھنڑ نے پیدھائے
 یئیں گرا سخنی تھیں لفون نیتیں کہ مخفون نہ دے ورے۔ یا کارے کھن یا وٹی
 زال دست ہو گر شبیدا بر د۔ سخاوت بادشاہ ہو گوئشتو من چھے کارا کھنائیں
 سونارو د گوئشتو سخونہ و شہرا پھسے گرے بیبارہ آہنی ہو ایندا کھنی گرا ذ بوڑاں
 شوشک۔ سخاوت بادشاہ ہو گوئشتو پھسے گفتار آڑ کھو بھس کھنڑ بھو ہو آں۔
 بوڑاں گرا ذی دشی بوڑاں شوٹکیت، فی سخاوت یادشاہ ہو کارا سیشیں سخاوت
 بادشاہ ہو اولی زال کہ استر آہنی ہو ہروخت ہو ہے گرے یئن کارو۔ آہنی ہو
 حال بیٹھ کہ ایندا تو خیں دکھانے در کھفتو باند جو ایں بوڑاں شوٹکیں ہیاں
 بادشاہ زادوی ہو دشی پاہنی ہو گوئشتو سخونہ برد ہماں تو خیں دکھانا بوڑے گرے بیار
 نواں میں دل ذ سینیا بیکیت۔ پاہنی ہو آنکو ایندا گندی اے مڑ گھنے ہو پیدہ
 سخاوت بادشاہیں بوڑ گفتو سخرا تو شتو در کھانا بادشاہ زادوی ہو عال داشی بیک
 سخنی مڑ سخاوت بادشاہ دیشو بادشاہ زادوی ہو گوئشتو بکھریں ہو گوئشتو
 ہیشیں گہ من شتو بوڑ گفتار آڑ کھفتون۔ پاہنی ہو گوئشتو من نواں بھلئے ہو آں
 سخونہ آہنی ہو دشی لوٹھا بیں گند بادشاہ زادوی ہو گوئشتو سخونہ برد ہماں مڑ آکش
 من روٹھاں کارے سخونی بوڑی بخالی ہو مے لوغ ہو پیجا میں پاہنی ہو شتو گوئشتو
 من روٹھاں کارے سخونے لوغ ہو یہ بوڑی بخالی ہو پیجا میں۔ ایکھاوار سونارو
 گرہ اسکھتو عورٹی ہے سخیو غیں بوڑاں گرے نہ کھار بیشش ناہیں ماں بوڑاں

لوغ پھائیت پار نہیں۔ باہنسی عَگُوْشتو ماشے سختیوں میں بوڑاں گردان سخاوت
 بادشاہ و شی بوڑانی دیگر اس فرما کھنڈ رائی بیٹھی۔ شستو اوز دیگر اس کھنڈی
 بادشاہ زادی کہ نغاہ کھفتی گندی ہا اسے مژد ساگی میں سخاوت بادشاہیں۔
 دیوختے بادشاہ زادی عَجھٹ کھنڈ گفتو گوْشتو گفتو تہ میں مژد ہے۔ دیوختے
 جو گرو گیانی عَچھی رَامکو ہمودا در کھفتو۔ جو گیانی عَجھٹ کھنڈ گفتو
 عَشتو اسے مژد تہ میں گئیں۔ دیوختے سونارو جنکھا حال بیٹھی آں در کھفتو
 آنکو گوْشتو شاہ کل دروغاء بند نے اسے مژد میں گئیں۔ شہرا گنو اہزا مانانکو
 بادشاہ جنکھا کہ کل کھفتو آں شوفا در کھنڈ ایندا آنکو گوْشتو اسے کل دروغان
 بند نوں اسے مژد میں گئیں۔ دیوختے عَبادشاہ رَحال بیٹھو کھنے عَگُوشتو
 ہمے ڈول رَ فلاں ہندا مخوق عَزْر ما تا لکھنیں۔ بادشاہ عَدْتی سپاہی دیند انگوں
 سپاہیاں اسکو کلیں گفتو ڈر سختخوں۔ کل شستو بادشاہ دیبا پیش بیٹھوں۔ بادشاہ عَ
 گُوشتو کل تسلیعہ حالی دیں۔ بادشاہ عَادلی شے سخاوت بادشاہ عَ
 سری زال رَ بھول کھندر گوْشتو گھنودتی بیانات دے اسے چھپیں ڈولیا تھیں
 مژدوں۔ زال عَگُوشتو بادشاہ سلامت مس بادشاہی جنکھے ناں مس در کھفتو
 نَدْغ شاہ گوں دزیر بچھا راہ نیاما دزیر بچھو شستو لوغ عَ دتی جرانی دیو غا
 ہے مژد آنکو ما ذن بُر زوار بیٹھو مناں آڑ تھی ہمیدا کھنی شہرا گھنودش
 میں لکاح پڑھا میختہ ارایا لوار راستیں نہ اسے مژد میں گئی۔ بادشاہ عَگُوشتو
 گھنودش اڑ گشتن عَ۔ سخن تو بادشاہ عَ شے بھو گیانی رَ بھول کھندر سخن حال عَ
 دک تھی چھپیں ڈولیا اسے مژد بیٹھو۔ جو گیانی عَگُوشتو سایں ماثعاً بچھت
 ناں ہے کھڑدا اٹوا سے جو گی میں جنکھا عاشقیں میں مژد ہمیشیں۔ بادشاہ عَ
 گُوشتو ایشی برسے چھاہی عَ دیکھت۔ قدارا آنکو سونارو بچھے بادشاہ عَ

شے سونارو جنکھا پھول کھشوں کفتو حال ۽ دے سختی چھین ڏوئے اے مرد
بیٹو. سونارو جنکھا گوئشتو بادشاہ سلامت یه شفے مس و فتفاشان اے مردش
پھولے گڑ کھانا آنکھو میں سچشت ۽ گوئشتنی سخرا دھنی درجم ۾ درمہی میں منان
بچائی. میں سچشت ۽ گوئشتند بر و سکو میں جنکھا پیجی ۽ دفس اسے مرد آنکھو میں
پیجی ۽ دفتر مس کو اثر سے نان میں سچشت، ۽ گوئشتند ختم مسلمانے ۽ میں جنکھا دت
لامش بر فی میں کاڑ نیں ایشی ۽ گوئشتند اگر سختی جنکھا مسلمان بیٹ ته گذا گلن.
بادشاہ سلامت، مس مسلمان شیعاء میں سچشاو منی زکاح کھشندر پئے مردا دا تو
ار من دروغا بند نال نہ میں سچشت سختی ۽ پیا اوشتائیں بادشاہ ۽ گوئشتند
وے راست گشغ جو.

نہ بارو آنکھو بادشاہ جکھے ۽ بادشاہ ۽ دلی جنکھا شے پھوار کھشو سختی مرد
اے چھین ڏوے لے پیلو. بادشاہ زادی ۽ گوئشتند آبا اسے ہمان طو طا میں من شے
جو گیانی ۽ ز میلوں. ایشی ۽ گورشا خندا ۽ شیشیں من شیش کھشو اے مردا میں
دیکم دیشو مس سختی مردا اچی لغزال میں مرد ہمیشیں بادشاہ ۽ دلی جنکھو دے سیر
کھشو سنادت بادشاہ ۽ دلی سنادت بادشاہ ۽ دلی سیر کھشو دلی بندانشتو

ما سچیند اسختی جبرت

گھر مسٹر ا

ریڑ دیو آنہی ذال ۽ کہو لومڑ دو شتو جوڑا دا بخ ۽۔ پشت ۽ ذال ۾
 آڑ تھو پچھے پچھ کر پیدا بیٹھا پھول کھوئی تھی ماث ۽ میں پھٹ سخانگو
 شتو ۽ ماث ۽ گو گو شتو تھی پچٹ شتو جوڑا دا بخ ۽۔ پچھا گو شتو اسے
 میں دی پچٹ ۽ نفن بران۔ ماث ۽ گو شتو بلا گھر مسٹر اسخون پندے
 پچھے ۽۔ چپور دا گو شتو میں پچھا نر پجاں سخو مناں میں پچٹ ۽ نفن ۽ دے۔
 گھر مسٹر اس دنی پچٹ ۽ نفن در سخو روان بیو شتو وی پچٹ گرا پچٹ
 گو شتو سخو نفن ۽ در میں جوڑا دا نہاں۔ پچٹ نشتر نفن در غا پچٹ ۽ لغاده
 اگو آگو بیٹھ دن تھے کھاییر سلیعین گوہا آگھر مسٹر ابوز اگوہا شیرا شیر شتو
 پچٹ ۽ دن تھے کھیال کھشہ دیشی ۽ کھاییر او شتاں نا ۽ گھر مسٹر اسپلوے کاریں
 پچٹ ۽ نفن دا سخو شتو جوڑا اگر ادشی بلا ۽ کھنعا گھنا جز رعنیں گوہا آ
 کو پتھر طیقہ گندی میں بچھہ بیشین گوہا شیرا در سخو فتو۔ گھر مسٹر اور سخو پچٹ
 گو شتو ۽ آبائی میں ہیرا شے س رڈفان بادشاہ جنکھ گر غا۔ پچٹ ۽ گو شتو سخو مرد
 تر ہیش ۽ کوہا شیرا پھر فر شغ ۽ سخو بادشاہ جنکھا گر غ ۽ گو شتو ۽ آبائی سخو
 گل کوہا س بادشاہ جنکھ گر ان کھاراں پچٹ ۽ گو شتو تھی صلاحیں رو ۽ ته
 ۽۔ گھر مسٹر اور حکال سخو جانا گئی ناجانا نا گھانا نا دیا یعنیا ہدیا شتو دشی ۽ گمزی
 کھلا سخو گھان گو شتو ڻ جزے نا بادشاہ جنکھ ۽ سیریں گزار گو شتو بھلے

کہ ما جزوں۔ گھڑ سُھڑا اُگوٹتو بیسے بیانے میں گوش نیا مگر پیچلوں شتوں
 گھڑ سُھڑا گوش عاندا و تھے دیبا یغا شتو دشی پشی عماز و غیں لشی ا
 گوٹشی جزرے نام بادشاہ جکھے ہے سیریں۔ پشی عگوٹتو بیٹے۔ اے دی
 سنگت کھنی۔ دیبا یغا شتو دشی کھولنے لغ کھتر عین گر کھا گوٹشی جزرے
 نام بادشاہ جکھے سیریں۔ گر کھا گوٹتو بی۔ گر کھ دے سنگت بشی۔
 دریا یغا ہندیا شتو دشی کھولنے ماں و فیں کھولنے عگوٹشی جزر نام بادشاہ
 جکھے ہے سیریں۔ کھولنے گوٹتو بی۔ کھولنے دے دشی سنگتی کھنی۔ دیبا یغا
 شتو دشی ڈیہو یعنی تھقیر عین ڈیہو اگوٹشی جزر نام بادشاہ جکھے سیریں
 ڈیہو اگوٹتو من دیا کایا۔ ڈیہو دے سنگت کھنی۔ دیبا یغا شتو کلیں نام
 گوٹشی شاہ پیسے بریث میں گوشی اندرا آں کلیں رسترو جو جو جھو
 سُھڑا میں گوشی کر اندر پیچلوں شتوں دیبا یغا شتو دشی یہ مزیں آفی
 ڈورے میں دشی دمی گوشی شے آخاں پھر کھنو زر تھنی۔ حکاں کھدوں
 بیشو شتو بادشاہ نوع گلی بادشاہ کنڈ اکھڑ کیں کھنی۔ بادشاہ درادر
 کھفتوا بادشاہ پھول کھنی کھنی چھے کاریں ہے گھڑ سُھڑا عگوٹتو من
 آنکھاں سختی جکھے گر خا مناں دشی جنکھا دے۔ بادشاہ عگوٹتو دشی نیکرے
 گوٹشی ایشی اکھڑ اپنی کھنڈ اندرا ڈھکے بلاں کھڑ ایشی چھاں کھتوں شن
 گھڑ سُھڑا عاشٹر پشی، پشی اکھڑ گل و اڑ کھتوں کار کئت۔ بانگھوا بادشاہ
 آنکو دیشو گھڑ سُھڑا دراہ سلامیں اکھڑ گل و اڑ کھدو ہنری فا ایریں بادشاہ
 گوٹتو برے ایشی اپر اپنی قاڑا ڈھکے بلاں پھر مکھاں جنیں ایشی روشن
 کھتوں۔ شفا ڈبڑ کھو گھڑ سُھڑا بُز اپنی نیا ما ڈھکیں۔ شفا دشی گھڑ سُھڑا
 اشتہ کھولنے۔ کھولنے عرمنہ گل پھوغا آنکہ واڑ ستہ اکھڑ گھوڑا لوکل گیتنو تھی

بانگھرا بادشاہ میئٹ گندہ یت - گھٹھ مُسْھڑا ہماں ساگی ڈول ۽ ڈواپیں مال وار تھو
 بیر اندا اپریں - تیغیریں بادشاہ ڏھکم و اقوٰ گوٽتی ۾ برے ایشیٰ گوغا فانی
 ناما یندے بلان گورج تناڑوں ساما کھشتت نخنی - گھٹھ مُسْھڑا شفت ۽ مڑوان
 پڑھ سقرو گوغا فانی یندگرا بستو سشو - شفت ڦاد نتے ایشید گھٹھ مُسْھڑا گر کھ.
 گر کھا گورم وار تھو سُھڑا کھنٹو - بانگھرا بادشاہ کہ آنکو دیشی گھٹھ مُسْھڑا ہماں
 رنگدار اپیغا اشتھنیں گورم ۽ سر کھڑو میں یکھدے نہیں - بادشاہ ڏا گوٽتت
 نا ایشیٰ برے لعیڑ وانی جھوکا بندے مشے بلان یعیڑ و تناڑوں کا رکھنونخنی -
 گھٹھ مُسْھڑا امڑدان ٻر ڪھو لیڑ وانی جھوکا بستو سٺو شفت ۽ وختے گھٹھ مُسْھڑا
 اشتتو ڏیپو - ڈیپا سکھیو عین بگ ۽ گڑدن بوری مھقنوں - بانگھرا بادشاہ
 آنکو دیشی گھٹھ مُسْھڑا ہماں ساگی ڈول ۽ نشتعین لگھ پھر شتنا کھضنعنیں - بادشاہ
 گوٽتت نا ایشیٰ سچی علاج نہیں بیائے ایشیٰ، بچے ڈیاما مانکھنوں آس ۽
 ڈول نی - گھٹھ مُسْھڑا امڑدان گفتہ ٻر ڪھو جب نیاما مانکھنو شے درآس لاشیش
 بُب رفتو ششانا نیکه سید عین جب سُنکو ی ڪھڈے بچنغا فی گھٹھ مُسْھڑا ہماں
 کفڈا اشتغاو ریشی نی آس گوماں نزی ڈیپو - دیو نتتے وٹی گوش ۽ آف
 رنگنونخنی آس مرتقا ششتو - بادشاہ ۽ دیشو جب سُتھی گھٹھ مُسْھڑا داداه
 سلامتیا گندانا دراما ناغیں - بادشاہ ۽ شے وزیر اپھل کفتہ گھوسر حال ۽
 مناں ایشی ۽ گلار کفنج ۽ ڈوھے ڏس - وزیرا گوٽتت بادشاہ سلامت مال
 ایشی گلار کفنج ۽ چکھ ڏوھن لفاہ ۽ منانع نیں - بادشاہ ڏا گوٽتت وی ڏوھے
 سی گنس دافی وزیرا گوٽتت چھے - بادشاہ ۽ گوٽتت شتا ایرگا کھنے ایڈا پٹے
 مزین کھڈے ایشی مانکھنوں ہماں کھٹر نیا ماں میں گذا شے سر ڈیسا سایدیہ کھفال
 ن ٿئرا مریث - بادشاہ حکم ۽ کھڑے بچنا ششتو - گھٹھ مُسْھڑا امڑدان گفتہ گھٹا

اندر اسٹو۔ بادشاہ آنکھ کھڑ سیدھا نہ تھا۔ دیونخنے گھٹھ مٹھرا اشتوں لگز
 لگز ان فارڈ سختو بادشاہ بادشاہ گھر کھٹو پھر انہی ماران نا شنزو وئی نوع
 گھر نہیں نہیں توہین برمیٹ گھٹھ مٹھرا بیمارے میں وئی جکھہ شیر دیافی
 گھٹھ مٹھرا اشتو بادشاہ لکھا بادشاہ وئی جکھہ سیر کھٹو گھٹھ مٹھرا آداو
 گھٹھ مٹھرا بادشاہ جکھہ گفتو وئی نوع اشتو ما پھیڈا شے سلانہ نفی چریں۔

تاجل ملوکہ

یہ بادشاہی ہے ٹا جل ملوکہ نام ٹا جل ملوکہ تاجل ملوکہ گو دز پر
بچا ہمیر گئیں یاری خاطر کی عزادار کہ آں دویں بیر دمانے ڈادے شے
یکھ دینا چہا بیٹھ لوتیں۔ بیان بیانا رو شے تاجل ملوکہ دز بچا ر
گوشت تو یار بیا جنزوں شکارا چھٹے روں جنگلا سیل سوا دعاء
کھنوں او شکار دے بیٹھ بیکھا سخردیں کھاؤں۔ دویں مژدان
وئی ماڈن سچ کھتو حکال سختو۔ روانا روانا شتو بیر بچا نیں
جنگلیا در کفتفوں۔ روشن اے دویں مژدان شکار کھتو۔ شکار کھنا تا
کھنا اڑش ایر شتو شفت کھفغا نری بیٹو سایشان شتو فی ایو ختنو
ماوغ ٹر تہ بیکھت لودوں۔ تاجل ملوکہ دز بچا ر گوشت تو فی شفت
بیٹر بیا سہر غنی ہندے گو لوں۔ دز بچا ر گوشت تو سعہر غنہ گورن سوکھا ہیں،
پیریں آنے گو لوں ناہیں سخن کھشی شیر۔ تاجل ملوکہ گوشت تو جنزوں پیریں آنے دو
گورن جنزوں۔ رفتگوں آتے گولانا گولانا دختے دویں مژدان شتو
تلہنی ڈسرا کفتفوں۔ تاجل ملوکہ گوشت تو آت تہ بیشی فی ما دینتو۔
لی بیا سعہر غنی ہندے تکے کھنوں۔ ایدا بنا ڈنار چکھا تہ مار رست
لروں۔ دز بچا ر گوشتوا بیشیں اسے تراٹی چکھے دز بچا ر مزین در شکار
کندر غر ڈیشی چکھا بجڑ نیوں منہا ہے ہموز امنہا چکھا دنسوں۔ تاجل

گوٹھتو اسے جو ایں حا لے۔ دو بیس مڑاں دار بر قوہ منہا بھوڑیں تھوڑیں
 در کھفتہ کھرغا منہا چکھا بیٹھو شتھوں۔ تاجل سوکھا گوٹھتو ما دو بیس
 مڑا کھرغا منہا چکھا ذلتھا ایں ہے ما ذن دو بیس بیالستھاؤں
 ایہ گا سویٹ کہ ما وفسوں دھا وڑ کھنوں رستہ بیٹھ ما ذناں
 واڑتھ فی بیا ایر گا کھنوں یہ مڑاے وفسوں کھنوں دھا وڑ دھی
 مڑا نندوں ما ذناں خیال کنوں۔ وزیر بچھا گوٹھتو گشیناۓ مری
 دو بیس پہراں جاگ بڑے ہی یا سچنڈی دو بیساں ہی تاجل سوکھا گوٹھتو میں
 مری دو بیس پہراں جاگا۔ چیکھے مناں دے شفعتا عیم ہر زکا نندھوڑ
 عادیں۔ تھو سچنڈی دو بیس پہراں جاگ۔ تاجل ملکہ گوٹھو وزیر بچھو وقتو
 دھا و شتو تاجل سوکھا دیشو دختے شے بھگل ہر کھلوے اس ہر شماں
 مناعیں جiran بیٹھاے چھیں آسے شالیں ایذا نے لو سخنے دھداں کھو
 ہے چھیں آسے بلغیں۔ تاجل ملکہ لشغیں و نختے دیشی آس ڈیوا
 ڈول ہر بلا نا نزی مناعیں۔ آس نزی بیانا نزی بیانا دختے دیشی آس
 ہم تکو ترانی نیاما آفت و ٹما ادشتاتو۔ تاجل سوکھا دیشو ہر بیسا اے
 زالے میں ہے زال ہر دیم میں کہ آس ڈول ہر بلا نا آنکو فی تاجل
 ملکہ زال ہر جوانی خا گنڈعیں تاجل سوکھا وزیر بچھو سو بیٹھو۔ تاجل ملکا
 گوٹھتو آں نال ہر دے گندہ رنگ ہر چھیں سبھڑائیں زالے میں۔ وزیر
 بچھا گوٹھتو زال ہر تھے من گندہ غال بھجل آں مزارا دے گندہ رنگ ہر
 گر نال کھونٹھ چکھا سفرًا ایہ کھتنا ذلتھیں تاجل سوکھا گوٹھ تو ہر گیں
 ڈولے کھن ہر مناں ہے زال ہر بیا رہے ناپیں میں دیندیں ہیں
 وزیر بچھا گوٹھتو بادشاہ تھو زورا درے ہر ایشی ہر مزار تھنڈا

تھو گندع نئے کہ مزار ۽ سفر نال غر کھونڈ چکھا ایں تاجل
 ملوکھا گو ٹھتو منان شے ذال ۽ سوا سختی دگے نیتیں۔ وزیر بھما
 گو ٹھتو جز۔ روں ذال ۽ گالوارو ته کھنوں گندھوں ذال ڳوادرے
 گواز نیشا پانہ؟ دوئیں مژد ایم ڪھفتو ٹھتوں ذال گرا ذال ڦگالوار
 گھنیش گو ٹھتیش تھو گو ما جز ۽ سنجھر؟ زال ۽ گو ٹھتوں گو شا
 جز غا تیاراں سجھل ایشی ۽ چھو گھنے۔ اسے مزار کہ میں کھونڈ چکھا
 دا دیں۔ شاہ یہ مژدے ۽ ہیشی سفر شیرا کھونڈ دینی سندھی بیٹ
 یکھے جزے گومان پچھی غر دزیر بھے ۽ نیت آنکو دلار پیش یکھتی زال ۽
 میں برائی۔ تاجل ملوکھا گو ٹھتی ایم گیں کہ یہ مژدے بروں نال ۽
 دیکھے ہیذا مزار ۽ سفر کھونڈ چکھا دار روں ذال ٻھاں ڦوے ھیں
 کہ مزار سفر شیرا کھونڈ ادا ش مزارا دار بیش سقیع گھنیشی سفر اوٹی
 کھونڈ چکھا ایم کھنار، تاجل ملوکھا ذال چکھا عاشقی بیقاو بیوسن پیشو
 گو ٹھتی یار میں دشی کھونڈ ا مزار سفر شیرا دیاں گھوڑا ذال ڦایر۔

نال گھڑو بیشو تاجل ملوکھا ونی کھونڈ مزار ۽ سفر شیرا دا ثو۔ نال ڦا
 گو ٹھتو اسے اصل د مزارے پئی ایشیں دیہے۔ اسے ٹانگہ ہمانیزی
 بیٹ کہ روشن ۾ ھمک ایشی پھٹشت ۽ ہان بیٹ۔ پھیش گھا سے
 گھڑو چی نیت تاجل ملوکھا ہموفا سر آنکو وزیر بھا ذال روں دا ثو۔
 اونتھے مزار ہانہ بیشو۔ گھنامہ بینا پھول کھنی میں بیلی ٻا ایشی گو ٹھتو
 چکھا بیلی میں سنگت ۽ چھر گھوڑو۔ مزار ۽ گھر تو پھول کھنو میں بیلی۔ ایشی ڙ
 ہماں ساگی جواد دا ثو۔ مزار ۽ گھر تو پھول کھنو میں گڈی ٹو نکیں کہ میں
 بیلار ۽ حال ۽ دسے۔ ناہیں تھی گھڑوں ۽ ہے نہدا بور بینا ایشی ۽

گوئشتوں سکھرا گشتنے نیاں کہ سختی بیلی میں سنگت عہد مقرر دیہا
 گوئشتر سخو گنور بخوب ترا چوین آں مڑدا کہ میں بیلی بڑ سخو آں سختی یا
 میں آہنی رکھتی سفر روہاں داٹو اشتوش وثی راہ ہشتہ.
 دیہا گوئشتو دلگوش عہدار سکھرا یارانی کھسو اشکھنا میں ناں کہ یار
 آنرگین ٹوں مایر گیں یاراں کھس یار نفویت سچ پر کہ سختی یاری. دیہا رو
 کھس روں کھٹر گوئشی یہ بادشاہ ہے عہ آہنی گوئشی وزیر یاری
 خاطری عہ - بادشاہ گوئشی وزیر اپھی عہ رد شے شتو بیٹھ شکارا ہشتہ
 یہ پر جنگلیا در کھفتھوں - سکھوڑا آف کھمیں گونو آف داڑ سخو جنیقعنی
 سختش - بادشاہ عہ دشی وزیرا گوئشتو مناں سکفن عہ لقا کھشو من ایزا
 رفسان سخو دیدہ ہندے ہے آت ہر گول بیار - بادشاہ و فتو وزیر ہشتہ
 آت گوئیخ ہجہ - وزیر رفتہ نیٹ شتو یہ اوٹھے سرا در کھفتھو دیرا
 آف ماڑ سخو دشی اے آف ہمکھر وہشیں کہ ایذا نے کھڈے
 نے بینے نے سختی ایر گیں وہشیں چھپی ہر - وزیر دشی کھلی شے آناں
 سپھر کھنڈر کھنڈا کہ گڑ دتر گندھی اے ہے آت فریخا یہ زینا کیں
 کو سخھوے میں کو سخھو باز صاف عہ سہنہ را میں ڈولے و جوڑیں سخھیں
 تہ گڈی دشی گو سخھو کندھ دیما نالے ہمکھر سہنہ را میں تصویرے چھینیں
 کہ شود دیہیں سہنہ را میں سختی ناں نیتیں - وزیر دیما بیٹھ شتو نزیخا
 کھیال کھٹی دشی اے تصویر زالے و عین راں او شتا لغیں بند آئی
 داڑا ہے ونا کھشو - چو پھیں - وزیرے دل عہ کھفتھو من اے وہشیں
 آناں کہ بر غاں ناں بادشاہ گشیت مناں بر ہے آنا شوندے اد
 بادشاہ عہ سہنکو اے دشیر تھے تصویر عہ دے ضرور گندیت بادشاہ عہ

تصریح دیشو بادشاہ بیٹھی چھکھا عاشق شیت نی مناں سمجھے زال و
 ساروئے۔ من اے زال و اشکو کھاراں وزیرا دیکا بندی پھر مسی و دیائے
 ہدوں ہماں تصویر ٹریشپر اشتھنی۔ وزیر اگر بادشاہ گرا بادشاہ و اف و اٹی
 بادشاہ و اف و اڑ تھو شے وزیرا پھر لکھنی مکھرا کے آٹ شے سخاں بندیا
 اڑ تھوون وزیرا گوشت تو بادشاہ سلامت نے اف لمبھث نے چھپی ہیں مزیں
 پڑیاں چھدا اشتہر یہ کھوہی و سرا کھفتھاں آہنی و ملاں گو خاں ٹھنڈو ہمیرا کا
 خراب خوار کھنڈ پید در غی ڈول نیتھی مس دو سہ دھکا جھانڑ ٹو شو چھدا اتنی
 کامڑاں کھلی پھر کھو ارستہ۔ بادشاہ و گوشت تو تھو مناں رفچی مدے
 من دی بادشاہیاں شاہی و کھفتھاں اکھر من گتھرخ نیاں جزے میں آئندہ
 مناں شہوند مے۔ وزیرا گوشت بادشاہ سلامت چو کہ سکو جلد نیے گدرا
 کھڑدی جز۔ بادشاہ گرس وزیرا کھنچی و گوشت اوڑ آٹ و ادنیع دیشی۔
 آٹ و ادنیع ہمود اشتہر ساہی لکھنی۔ وزیرا آنکھو ڈٹ کھفتھو نواں بادشاہ
 بروڈا مسکان گرا چکڑاں گندیتھ رچکڑاں ایر گنیزیت چکڑا ایر گنیون نختی تھ
 گدرا بادشاہ گندیتھ تصویر و دینی تر گدرا ڈول وے نیتیں وزیر اگوشتہ
 بادشاہ آٹ بھیشیں شیئے فی کھردبی ہجڑوں لوغ وڑا۔ بادشاہ و گوشتہ
 چھیں با بلے و نخے روں در کھفوں۔ در کھیا پختہ و بادشاہ و نخاہ
 کھفر کو تھو اپھوا وزیرا گوشتی او وزیر۔ وزیرا گوشتہ جی بادشاہ بادشاہ
 گوشتہ کھر کھیاں کھاں چھیں شنھڑا میں مکانے اے شوانکھاں نامراواں
 چکڑا لائیٹیے زیب کھر دیکا بی مکان و چکڑاں صفا کھاں۔ وزیرا گوشتہ
 بادشاہ مناں تھرا سچے کاریں عکو کو سھر اگوشتہ شوانکھاں کل نیں کھی ہنریں
 کھیاں جوڑیں سکو ما ایڈا نزوں مکان و چکڑاں صفا کھنوں بیا فی جزوں

وٹی لوغ ۽ یئرخ سختی چھے۔ بادشاہ ۽ گوشتہ سخو نزو ۽ ته من وٹ
 روال صفا کھانش اے سکان ۽ مس ایر گا کو جھائیغا نیلائ۔ بادشاہ
 شتو کند ہے پچھڑ ایر کھفتون تصویر پردا بیشو بادشاہ ۽ کہ دینش
 بادشاہ نہ شہ سار ۽ ششہ وزیر اگوشتی ۾ دمناں ہے زال ۽
 بیار ۾ سے نایبیں من ہے ہندا ادشتانیاں نے لوغ ۽ روال
 نے سختی چندے۔ وزیر اجھے انگو جھنے آگو نیٹ ۽ بیوس بیشو
 گوشتی بادشاہ من سختی خاطریں مس روزگار ہے زال ۾ مدب ۽
 سخو زانے۔ وزیر احکام سخو زمکھتو جانا ڪتا نا منزلاں جانا شفاف
 گلان ۽ روشنے شتو سختی بادشاہی نے ۽ در کھفتو اوذاش کیا
 پھول کھنی کہ فلاں ہندا آفے ۽ سرا مکانے چغیں آں کھنی غیں
 یکے گوشتہ فلاں بادشاہی ۽ یہ مزیں سہمندیں گدمی ۽ آں مکان
 ہماں ہنی ۽ غیں۔ تھیبیری وزیر احکام سخو منزلاں جانا شفاف کھانا
 شتو در کھفتو ہماں بادشاہ ۾ شہرو کلات ۽ کہ ادزا ہماں
 بجا گیا میں مردم ۽ لوظیں۔ رفتہ مرد ۽ پھول ۽ کھانا شتو امیر گرما
 پھول کھنی فلاں ہندا مکانے چغیں آں مکان سختی خیں امیر اگوشتہ
 ہو آں مکان میں گیں۔ وزیر اگوشتہ آں مکان ۽ جوڑ نو خیں کا ریگر
 کھیں؟ امیر اگوشتہ آنہی ۽ جوڑیں نو خیں کا ریگر فلاں بادشاہی ۽
 مردے ہیں۔ وزیر اشدا تھیبیری شو دیسا میطریں سخو جانا جھمنا
 جانا جھمنا شتو در کھفتو ہماں بادشاہ ۽ ڈیپہ ۽۔ وزیر رفتہ ہماں
 کا ریگر ۽ پھول ۽ کھانا۔ پٹ دو سھا کھانا شتو کا ریگر سو ہو بیشو
 پھول کھنی کہ فلاں ہندا مکانے جوڑنا ۽ آں سخو جوڑیں سخو متری ۽

رشتہ آں مکان من جوڑیں سختو وزیرا گرستہ تو آں مکان دیا
 آں تصویر کے لائیڈ اشتمد آں کھٹی غیں۔ کاریگر ۽ گوئشتو دیر یعنی
 زنیاں مس یہ مردیں بادشاہی ۽ مس را ۾ ڳوئی متنغان مس
 انا نہا بردا کھیال کھنڈ مس دیشتر بادشاہ ۽ کھایمیں جنکھے وئی ماڑی
 پھر انشقیں بید آئی رامڑا ٿئے دنا کھنڈ چوپنیں۔ مس ہماں دخت ۽
 آہنی ۽ نخش وئی دل نشک کھنڈ گفتہ۔ نیکہ مس شتو آں مکان
 جوڑیں سخو۔ مس دئی کیا مس چھکھا ہماں تصویر سخا سبتو اشتمد۔ وزیرا
 گوئشتو آں بادشاہ ۽ ڏیہ تھاں سچلوسا میں آہنی ۽ وزیرا را ۾ شونداثو
 وزیرا سر گفتہ۔ جانا ناسٹانا جانا ناسٹانا۔ وزیر شتو در گفتہ ہماں بادشاہ ۽
 شہر اکہ آہنی جنکھے ۽ تصویر سہے اوئع ۽ نزہ یخا مکان سرا جتنا ۽
 وزیرا گو آں ہندہ پسجعا حلوا ۽ دکانے کھنڈ۔ حلوا آں جوڑنخہ سیرا
 پکھے قند روپیہ شوشکیت۔ کھڑدے روشن ۽ پھنڈا شہر ۽ دکھان
 داران روپیٹ زر سخو گوئشتمیش بیا جنزوں حکوم بادشاہ ۽ بادشاہ
 بروث دت ایشی ڻدی ۽ کھیال کھفت آیا ایشی ۽ حلوا صدر روپیہ
 سیر ۽ استول یا انچھو خلوق ۽ لمعیں۔ بادشاہ ۽ کھنکھے دیندا ٿو۔
 یہ سیرے حلوا بو ٹھاں تھو۔ وزیرا صدر روپیہ ۽ یہ سیرے حلوا تو لش
 بادشاہ سچلووا دیندا ٿو۔ بادشاہ ۽ حلوا وار تھغون بادشاہ ۽ گوئشتو
 ایشی ۽ حلوا آنی حقیقیں دو صدر روپیہ سیر۔ بادشاہ ۽ کھڑدے حلوا
 حلوا دار گھو کھڑدے وئی لوغا زال، او جنکھے سچلووا دیندا ٿی۔ زال کھارا
 حلوا که وار تھغون آنہاں بازو ہش آنکھنون۔ زالاں آں زنگارے
 دہشمی باز ڦا کھاؤ۔ بادشاہ نا دنی ۽ وئی پاہنچا ۾ دیندا ٿو گوئشتو ۽

برو ملدا نی سیرے گرہ بیا رہ۔ باہنی ۽ شتو سیرے سے ملوا گفتگو۔ وزرا
 سیرے سے حلوا باہنی ۽ تو شتو والو صندو رو پیہ کھر تو باہنی مارا تو نہی
 گوئشی اے صندو رو پیہ سختی غلو۔ باہنی ۽ دشی حلوا زکر گفتگو شتو
 بادشاہ زادی ۽ حلوا دا تخرنختی شو پھدا ہمروز باہنی کھیٹا سیرے
 حلوا گیڑتھ قند رو پیہ دشی گفتگو رو ش۔ کھردے روش ۾ پھدا
 باہنی دلا کھفتگو شے مڑا پھول ۾ کھناں کھتو صند رو پیہ مناں پچے دینے
 باہنی ۽ شتو حلوا گفتگو قند رو پیہ ہاں ڈول ۽ وزیرا بھریں
 کھتو والغون۔ باہنی ۽ پھول کھتو سختو ہمروز کہ صند رو پیہ مناں
 دینے ۽ نیٹ سختی پھے کاریں۔ یئں دسی پھوٹیں کارے بیٹ
 نہ من گوشیں مس سختی لکھ ڻ کھناں۔ وزیرا گوئشتو من نے عوانی و
 آن نے پھے سو فارگری ۽ آنکھاں یئر کارا بیٹیں کہ سختو برو بادشاہ
 نال ۽ گوشیں مس سختی جکھه لو ڪغا اپناء آنکھاں مناں دشی جنکھا
 سیر دے۔ باہنی ۽ گوئشتو نتھی سچھیا ماں دی دیاں اوپتی لکھ ڏ
 دشی وسا کھناں۔ باہنی ۽ شتو وزیرا ۽ سچھیا ماں بادشاہ نال ڙاٹنول
 بادشاہ نال ۽ والغون بادشاہ نال ۽ گوئشتو پھی عذر نہ ایں
 مس گو بادشاہ ۽ صلاح کھناں بیکھا بادشاہ آنکھ زال ۽ گوئشتو
 پکے حالیں بے پچاریں اے مڑد کہ سئے شہرا نشتو ملوا آں
 شو ڪغیں اے حلوا شو شکون نہیں۔ اے بادشاہی پچھے یئں
 ایشی ۽ یئں سچھوا گثا سختو مناں دشی جنکھا جن ۽ شرائینا سیر
 دیکھ۔ نال ۽ جہل ٻڙ زان کھنا بادشاہ ٻڌتگو سیخو بادشاہ ۽
 گوئشتو من شرائی ۽ سچھیل کھناں کہ بادشاہی پچھے باد رو دنے

بندیں۔ بادشاہ عَ رَبَانِگَمُهْرَا اے مُرَد دو طفَانِ تھتو۔ پھول کھنیں سکون خام
 مک بادشاہی بچھے ۾ ؟ ایشی عَ گوئُشتُو مس نلاں ہند عَ بادشاہ
 جپاں مس آنکھاں سختی جنکاہ گرگا بادشاہ عَ گوئُشتُو مرما وئی جنکا
 سخرا دیاں بھل یہ شتر تھے آستین۔ وزیر اگوئُشتُو تھی چھے
 شتر تھیں بادشاہ عَ گوئُشتُو سخرا ماہے روشنی مہلتیں ماہیا پھنڈ امن
 ہمیر گیں ہند سے جوڑیں دے میں بادشاہی ہندیں۔ وزیر ا
 گوئُشتُو مناں شرط قبولیں۔ وزیر سرگفتُو شتو کاریگر ہُر طبقہ سختی ماہے
 روشن عَ پھنڈ امکو بادشاہ عَ حال داشتی گوئُشتُو بیا من ہند
 جوڑنیتھی۔ ہند تیاریں۔ ہند سے وزیر ا یہ گیں جوڑیں سخن کہ ہند کھیال
 سختو گندی چھے میں ہند اشے اے ہند گیست سری چوانیں۔ بادشاہ عَ
 گوئُشتُو یہ، جنکھ سختی عین۔ وزیر ا زال سیر کھشو دشی ہند ا بڑے سکون شفت عَ
 وزیر ا چھو کھشو دشی زحم کھشو دشی او زال عَ نیام عَ ا یہ کھٹی۔ آں شفت
 ہمیر گا گوئُشتُو وئی شفتا بیٹھ سختیں مُقیدیں مُرداہماں سائی ڈول عَ زحم
 کھشو ا یہ کھشو کھردے شفت عَ زال عَ صیر کھنڈ پہنچ دا شفت عَ
 پھنڈا زال عَ پھول کھنو گوئُشتُو تھو ایکارا پچھے کھنخ عَ مُردا اگوئُشتُو
 اسے حود عَ اٹھ ماں پھول عَ مخاں۔ زال عَ گوئُشتُو سخرا حال دیئیں میں۔
 وزیر ا گوئُشتُو یہ شتر تھے آستین اگر کھو میں شتر سقا منے تو سخرا حال
 دیاں زال عَ گوئُشتُو سبقیں مناں دزیرا وشی زحم کھشو زال دست عَ
 داثو گوئُشتُو مس سخرا وشی گا لدار لگتاں یا میں گا لوار عَ مس یا زحم عَ
 میں گردن عَ دےے زال عَ گوئُشتُو سخرو وشی حال عَ دےے وزیرا
 گوئُشتُو مس اصل عَ سخرا وشی داسطہ نلوٹو سختی چھکناها عاشتی بیٹھیں میں

مُنکه با دشاد س هما هنی بر وزیر ای زال یا محمد ای جز جز دل می وطن و
 یا مناد زخم ع زبن مناد بسته هندا که شس س بلان بینغیں حضرا با دشاد
 دیبا هر دا ان - زال ع جھٹ پچپ کھندر عجت ی پیدا زال ع زخم سکونتی
 س همکو هندر ججز ای - با نکھوا زال ع گو مرد دا دشی تماره غنی کفتاد - شتو
 با دشاد ع گوئشتنیش ما بیریں روں دشی مرد دع ڈیہے ع گند دل کھادیں.
 با دشاد ع گوئشتو شارا سوکل این وزیرا دشی زال ماذن ع چاڑیں
 سخن روایا بیثوا پندھان جانا منزلاں کھانا آنکھ دشی هندا نزی
 بیرون - وزیرا دشی دل اگوئشتر آر با دشاد بیثو زال پچکھا عاشق
 نه خود همان حوصل گر ابیث اگر بچھو سجا نفع کفشنگا و ته د که س
 بچھو گشغون با دشاد ع زال ع دیاں چی نا - وزیر گدو زال ع پیچی ع
 آنکھ چاں او لیخ گر اپنیت اوزا آنکھو گندی که با دشاد ع همان بندیں
 با دشاد شهر سقیو خا لد تو همینا آنکوشتیں وزیر اگوئشتو با دشاد دست
 گفتار گوئشتو من تهی مراد افی حاصل آڑتنه - با دشاد دیسا چپرنی گند کی زال
 او شتا لغیں با دشاد ع جھٹت کھندر زال ع گفتار - وزیر اگوئشتو ایر کا ایشی
 دست ع لعاں لائے - اے بیٹ نکاح شیرا میں - می طلاق ای دل ریانی گدرا
 نفو سپیر کھان گرہی اگر سخرا پت نویث زال ع پھول ع کھان که سوا
 شے نکاح حزن ای میں نیان شر میں - وزیر ای زال ع طلاق دان غون
 با دشاد ع زال سپر کھندر گفتار - دیہے ب تاجل موكھار گوئشتو باید آنکین ثوں
 سخنی بایار یاری ڈولے نیں سخرا رو ہو نیا ما اشتودش در کپنہ دشی راه ع
 شتو سخرا برد سخرا شے ایمان سخن دیں س دشی راه ع رو غان - تاجل
 سوکھ ہو رکینا سخن داں پیٹا نا دشی لو غان آنکھو وزیر سخرا زال بیڑ سخن مان پھدا
 کھادیں سخنی جیریں -

ضدی بادشاہ

یہ بادشاہ سڑ بادشاہ لونگ ہے یہ بچھے پیدا ہیں۔ بادشاہ ملک
 بچھے بھپھیں ہر گیں نامے کہ بستو پھدا آں گو مندی بادشاہ
 نام ہے نام کیپتو پھیکیہ آئیں ہر کھسیا ہر گیں گالدارے کہ گوٹشیں گالوار
 کھی نہیں۔ پرانکہ مندی بادشاہ گوٹشیں۔ روشنے ضدی بادشاہ گوٹشی
 وزیر اس سگتاں پھیجی گوٹشو سٹکار ہے۔ جننا جتنا ویجا ہندے گوٹشوں
 یہ پقیرے شفعت پقیرا گوٹشو بادشاہ سلامت شیخ دیبا نواں پروبر
 شیخ دیبا اے ڈیبہ سقیر غا جاؤ گانی غیں۔ مندی بادشاہ ہے گوٹشو پقیر
 بیبا بادشاہ شے کس ہے نہ تھرمسوں۔ پقیرا گوٹشو تقو سخا تھری نہیں تے
 لڑا دیکارو ہے گالوار ہے گوں کھنی ہے نواں کھنے ہے۔ ضدی بادشاہ
 دیا شتو دیبا یعنی دیشی ہمیر گیں سُبْرایں مکانے اوشتا لغیں کہ شوف
 دیکھے ہندیتیں۔ ضدی بادشاہ دیبا بیٹو مکان بھی ہے پھر دیارے
 اوشتا لغاؤ۔ شے پھر دیارا پھول کھنی ہے گوٹشی، مس مکان ہے سیل ہے
 کھاں ہے پھر دیارا گوٹشو ستو مکان ہے سیل ہے کھنی مگر اے مکان
 افراد پچھہ شے ہے ہے دست ہے نواں لائے او نواں ہچھہ شے زیرے

سقرا نا سقرا مولکیں - صندی با دشاد شتو مکان ۽ اندیا مقتدرانا
 سقرا نا شتو دیشی ۽ یہ گلے سے نیا ماسنہ ڈائیں ما ہیئے ایریں پر بارہ
 نگاہ انگرو آگو بیٹھا اے مرد ۽ دیوختے جھٹو ما رین وشی کھیئن ۽
 کھشتر شے مکان لگی ۽ درادر کھفتوا - با دشاد پھر که شے لگی ۽ در
 کھفتوا دیوختے ٹاہکا بیٹھو صندی با دشاد ہماں ہندابے سار بیٹھا -
 دیتھے کہ سارکشی دیشی ایڈا نے ہندے نے مکانے مس یہ بالغدانے
 نیا ناشنا آن - دیشی ہر ڈولیں درشک پیکھفا او شتا ٹھاؤں - دلا
 گوشتی دشدا کھستغا دیبا باں آبھی دانٹرا اے دراں - صندی با دشاد
 دیبا بیٹھا سب دانٹرا ۽ دست اڈا یں تھی - گو دست اڑا یعنیا گو امب
 دانٹرا ۽ پھجی ۽ امب بینا شتو - آن سنگت لگ کے گو صندی با دشاد
 پھجی ۽ گونشوں شتو با دشاد ۽ حال داشیں کہ سختی اپنہ ہمیر کا شتو
 گاریں سد ہے نیتنی - با دشاد ۽ جیلا متعقو کہ مردشی یئی بچھ کھیٹ
 بانگھوا یئی بچھ کھیٹ آخرا با دشاد ۽ دیشو یئی بچھ گاریں نیا تکو با دشاد
 سر کا پر تینہ گوشتی ہر گئی کھے کہ یئی بچھا گولی کھاریٹ آہنی ۽ وشی
 با دشاد ۽ یئے دیاں - بازیں مرداں پھے با دشادی نیم گر غونہت ۽
 سرین لبتو - انگو پھر ٿو آگو پھر ٿو ہر کھس ۽ دشی ڦہ کایوریں سختو - با دشاد ۽
 ٻونغ نر سخا به ڦاڻو ۽ او ڦاڻو ۽ یہ جنکھے ۽ ڦاڻو جنکھا وشی ما شاء
 گوشتوا تے سختیوں جہاں ۽ وشی ٻڌ کا کھشتو اگر سختو مناں مولک دوئے
 ته مس روائی با دشاد بچھا گولاں کھاراں - ڦاڻو ۽ گوشتوا آنیں ڦرداں
 وشی ٻڌ کا کھشتو سخو جھوں با دشاد بچھا گھوے کارے جنکھا گوشتوا تے
 سختو مناں مولک ۽ مس روائی - ڦاڻو آگوشتوا سختی صلاحیں ته سختو بیدا

جکھو ۽ مڑوانی جس جان ۽ کنتو مژدوي دیس کھشو رواں بیثو۔ جانا سکنا ناجانا
مکانا شتو ہماں پھقیرا گرا پچاڑ۔ پھقیرا گو گشتونی بی کھتو بھتا مگو روئے ٿو:

جکھا گو گشتونچھو که تھرا اکھر کلیں کہ مس زایاں تھرا چپوش دے
سمائیں کہ مس تھانگو رو غاں۔ پھقیرا گو گشتونچھو سقورو ڏنے باشاه
گولن ۽ امیدیں تھے کھتو وشی مراد ۽ پچھے منی پنت اگرے نہ دیا کہ
رو لے گا لوار، گوں کھس ۽ توں کھتے، بکھو ۽ حمال کھتو زڈ سخو
جانا جانا شتو ہماں زیباییں مکان گرا پچھو مرکان ۽ اندر اچھنا
شتو پھر دیا ره، پھول کھتو تھو تھانگو روئے۔ او پچھے لوٹھے ٿو
منڈ ۽ جو اوچی منڈا تو مکان پیتو دیشی، ایذا کھس نیتیں درا در
کھتو حمال سچھی شتو ہماں، باعдан ۽ بیثو۔ دیشی ہر درشک ۽ انجیں
رازے ہر یکھے پچکھو سو گھویں۔ جنکھا وشی دلا گو گشتونچھا اکھنماں ایسی
دانڑائے ته دراں۔ تھرثو دلا آنکھی ورو کھے ساہی کھنان گدا دانڑائے
پاں دراں۔ بکھو ونزو دلاؤ شتو دلاؤ گند غین کھیا گو انکھ جبو
گو گشتون اگر کھسے اے جو ۽ آناں اے درشکانی جھکھا رلیشیٹ اے
کلیں درشک وشی اصلیں زنگ ۽ کھاؤں۔ دیو نختے جکھه ٻاغه بیثو۔
تھی ہیران بان ۽ تر استو چی ناں آہنی ۽ وشی پانچ ایگشیتو
ترکان رفتو درشکان آناں چھستانا۔ جنکھا دیشو ہر درشکا کم
آنا فی تھر سپ مانکھیعیت آن تھیو غا ہون بیٹ ڏغار ۽ کھفیت.
آناں چھستانا جھستانا ونختے دیشی ۽ نئے درشک دان ۽ نئے چھی ۽
ڈغار تھیو غا حوناں لال بیثو۔ تھقیرین بکھو رفتو آناں چھستانا ونختے دیشی ر
اے ہون تھیو غا آدمی بیثو کھڑو بیثيون جنکھا دیشو ایڈا نئے بکھے

نے، روئے بخیو غیں اُستے کھڑو بیٹو کھے یہ پھلوے روغنیں کئے
سکی پھلوے۔ دنخے جنکھا دیلو سہیشیں بادشاہ تپھر سنائیں۔

آنہی عَ جَبَّتْ کھتو بادشاہ تپھر دست ۋَ گِفْتُو گُوْشْتَىٰ تھانگوردۇنى
بادشاہ تپھا گوْشْتَو مانا پیڈ کل چی نیز کە من تھانگوردۇغاں جنکھا
گوْشْتَو سختو مناں چېچېر نیارىنى۔ بادشاہ عَ گُوْشْتَو مىخرا پچېر
نیاراں۔ جنکھا ضدی بادشاہ دست ۋَ گِفْتُو گُوْشْتَىٰ بیا میں پچېر تا
لونغ عَ جزوں سخرا سخىٰ لونغ عَ پیجا میں ناں جىكھر عَ بادشاہ پېچى ۋَ كىدا
نداثودى لونغ عَ آمِر سختو بادشاہ دستا داڭو بادشاہ عَ گُوْشْتَو مى
ۋىنى كھول عَ مىكاں۔ سخیو بیا سخرا بادشاھى عَ شىھى دیاں جنکھا
گوْشْتَو بادشاہ سلاستى سخرا سخىٰ بخت سخىٰ تىخت بىشكىن، من
سخىٰ راج و رعىيام مى وقى راجى فرض پەھلىو كھتو، تەھو آتكو وقى
لونغ عَ۔ بىشكە بادشاہ دى لونغ عَ سەپەر تو باڭھەر عَ بادشاہ
شتو گور ۋادۇ عَ گُوْشْتَىٰ مى آتلىغان سخىٰ جىكھر لوكىخى عَ تھو
وۇنى جنکھا منى بچە دَے مى وقى بچە سېر دیانى۔ ۋادۇ عَ گُوْشْتَو
بادشاہ بىش جىكھ سخىٰ بچە عَ غىنیں بادشاہ عَ وقى، بچە گور ۋادۇ
جنکھا سېر داتە ۋادۇ عَ گو وقى جنکھا پچېر عَ شتو وقى رەشى گۈن
بادشاہ بچە پچېر عَ كىڭدار سخقۇن۔ بادشاہ ہمانىڭدا وقى بادشاھى
كھتو كھوتى تھىرا ما پەھىندا درا۔

بائز و گر ا غرع شمراء

یہ بادشاہ ہے مُ آں بادشاہ ع جو پکھہ اولاد چی نیشو۔ روشنے بادشاہ ع
رمی لوٹھا مختفیوں بادشاہ ع رمی گو گوشتر شار ملائی خنے مناں حال ع
ویٹ کہ میں لفیراں اولادے دے اسیں کہ چی نیں ہ رمی آں
رمی جبو گوشیش بادشاہ سخنی نوع عیر یہ پچھے بیٹ بھل سخن و شی
آل بچا ڈیپہ عڑ کھٹے۔ بیانیا بیانا روشنے خداونی قدر تاں بادشاہ
زال ع کہدیں بینیں زال آڑ تھوڑے پچھے۔ نیکہ بادشاہ پچھہ مزن پیشہ آں
ہیر گئیں بے گو گوشیتے بیشو کہ گوشیتے کھسی نہیں۔ نے مات ع منشی
نے پکھٹ ع دشی صلاح ع ہر گئیں کارے کہ دلا بیا تکنی ہمان کار
کھٹی۔ کارے پچھے کھٹی کاراے مرضو ع ایشو کہ روشن ع شش
بڑا جہاں ع پچھہ کھاتکوں دشی مال گو خانی چمار نیغ ع اے مڑو ع
شش گو ہماں ہماں پچھی ع لیب کت ہماں ہماں بادشاہی کھٹی۔ ہر گئیں
نیکہ اے مڑو ع حکم نگپتیں آہنی ع پچاہی داشی یا قیز کھٹی۔ بیانا
بیانا جہاں باز تنگ آٹکو یہ روشنے یکے بچا وا بچاہی داشی آل
پٹانا گریوان ع گور بادشاہ ع شتو بادشاہ ع دشی پچھہ لوٹھا مختفیوں پھول
کھٹا کہ سخن للانو بچا پچے بچاہی داثو ہ بادشاہ بچا گوشتو مس

چھکھافی باوشاہ اُنہی عَیْمُ نہ منته من آنہی کو بھاہی داٹو۔ باوشاہ و
دشی وزیر دو مھاٹنقر پھول کھٹی کہ نی گوں بچھا چھوڑھناء، وزیر اگوٹتو
باوشاہ تھی بچھے عَ شے ڈیہہ عَ کھشنغ عَ سوانحی دگ نہیں۔
باوشاہ عَ وزیر گوٹتین منتو دشی بچھے شے دشی باوشاہی عَ درا
کھشنغ اشتی عَ بیانا بیانا رو شے باوشاہ دشی بچھو داسطہ عَ باز ٹنگ
بیشوں بچھے عَ پتھر پیر انیسیں باوشاہ عَ تھیپریں رملی بوٹھائی تھغون
گوٹتی عَ شارمل عَ جن عَ بیٹھی بچھے دے اسیں یا ہماں یہ بچھو
کو بیٹھو شتو۔ رملی آں تھیپریں رمل جنبو باوشاہ عَ حال داٹو کہ یہ
بچھے تھی دے بیٹھ بھل کھنزو بچھاں ہماں اولی بچھو ڈول عَ ڈیہہ عَ
نہ درکنے۔ باوشاہ عَ چیپ کتو خداوی کاراں رو شے باوشاہ نوغ عَ
بچھے عَ پیدا بیشو باوشاہ عَ دشی بچھو نام بستو راجہ رسالو۔ باوشاہ و
یہ راجہ رسالو یہ مزی پھراہیں جویں عَ جوڑنا تھغون کہ بیٹھ درا مرود
دراروٹ نواں جہاں عَ حال پال عَ زیریث ہماں اولی بچھو ڈول و
ہے گوٹتین بیٹھ - راجہ رسالو ہماں جویں نیاما پیٹھ مزن بیشو۔ باوشاہ و
اُستاد بوٹھائی تھغون دشی بچھانشان عَ یازی بور تھاشی او تھیوں
کب نہ دستاگت تھغون۔ راجہ رسالو یہ گلیڈ بوٹھائی تھغون۔ دشی
ماڑی چکھ نندی شمرد امرکانی شکار کفتا۔ یہ رو شے راجہ رسالو
وشی ماڑی چکھا لشتہ ڈیہہ سوادا کھفیں دختے زال کھاری سخواہی
آئکھو کھندا نا ماڑی شیرا گوٹتتو۔ راجہ رسالو عَ سالو اُزد تھوڑا گھادا
لشتو اک پھر کھشو دشی سکھ سفر اکھنہ ساغون فی کہ آنکھوں بڑی
زینی راجہ رسالو شے سری زال عَ دلاوہ پیٹھ عَ داں ڈبی زال

کاشتو گھڑا آں چٹانا اے مرڈ شے کھرغا جنخہ لگیلا۔ لکلیل مان
 کھٹ کھڑا آں گھڑا تاہکا کھفت راجہ رسالو کھندی کھندی پھیرت۔
 بیرگا بیانا رو شے مخلوقات تیگ آنکو شخو باوشاہ عَ گو شفیش
 تھی بچاۓ دست شے بیرانا ہورگ کھنونی ما جیرا نوں کہ چھو
 کھنوں - باوشاہ عَ گو شخو عالم کل پلیں گھڑا آں جوڑ نایں
 نے۔ آہنی عَ دشی دست پھیشت آں دش جوڑ نایں فی آہنی عَ کہ
 دش دست پھیجی آں شے میں باوشاہی خزانہا زرداں زیریشت پر دتا
 گھڑا آں جوڑ نیخت - بھیوں جہاں عَ پر دست عَ پلیں گھڑا جوڑ نایختونی
 فا کہ بالکھارا زالکھار آف پھر کھفت کھندا تا خراں وئی لوغ روٹ
 راجہ رسالو کہ لکلیل جنخہ لکلیل عَ گیتا پلیں گھڑا عَ چھے کھفت کھفت
 آف راجہ رسالو ساڑھہ کھور کھشو راجہ رسالو رکھیز کھوانے جوڑیں
 خونوار پھلو عَ وئی نوکرے دینداشی عَ گو شتی عَ لوہار عَ گو ششیں میں
 کانڈرا رکیں سکیراں جوڑیں - لوہار عَ رکیں سکیر جوڑیں شخو
 راجہ رسالو سکپلور عَ دیندالغوں بالکھو زالکھار آف کو پھر کھشو
 ہاں ساگی ڈول عَ کھندا نا رو غیں دیو تھے راجہ رسالو عَ وئی
 سکیر کھوان زرخخو کپنہ چٹع عَ بدھائیں زالکھار عَ گھڑا دندر بخو
 برو ڈھر کھنونتھی - جہاں عَ سکیریں دیسنه پیڑا از رکھدا - باوشاہ عَ
 از شخو ہر کھس وئی لوغان کھو ڈاں جنخہ درا آت پھر کھنون عَ
 مرسا مردست - آہنی عَ کہ دشی دست پھیشت آں وئی کانڈراں
 دش کھرہی عَ جنخہ کاہنی عَ کہ دست پھیشت آں شے میں شاہی
 خزانہا بیٹش زرداں گیڑ نہ کھو ہی عَ جوڑ نیخت - بر کھس عَ گو بادشاہ

حکم عدالتی دو غانہ را لکھوں جو زیں مکفتوں - راجہ رسالوں عدالتی شیو
 نی ڈول نیتیں - راجہ رسالوں عدالتی کھم داثو کہ بیٹی ماڑی و
 ہمکھر کھڑو کھنے کہ تیو غیں شہر بلاں میں ماڑی و پھاڑانی
 شیرا بیٹی - بمار وخت عکاریگاراں آنکھوں کار رائی کھنے کھڑے
 روشن ہر پیدا ماڑی ہمکھر کھڑو بیٹی شتو کہ تیو غیں شہر ماڑی و
 شیرا آنکھو شتو - ان راجہ رسالوں عدالتی کھم دا
 آفت ع پھر کھانا نفاه ع بیٹی مکیں شام پند اذ دز اشتنی تیپر کھڑا
 ک پھر کھو کھننا بہر خلو تیپرا جہاں پنگ آنکو - شتفوں گور بادشاہ و
 گوٹشیتیں سختی بچھا مار عاجز کھنٹا - بادشاہ ع دزیر دو بھائیق و پرول
 کھتو سختی چھے صلاحیں - وزیرا گوٹشتی سختی بچھے ع درآں ڈیہ کنون
 سوا سختی دگ نیتیں - بادشاہ بیوسی بیشو بادشاہ و دل بچھ
 راجہ رسالوں ع گوٹشتی مقوشے میں بادشاہی ع در کھو برو - راجہ
 رسالوں بہاں وخت ع در کھنٹو رائی بیشو - نی کہ شے دو غ ع در کھنٹو
 گڈا پھڑو داثی و کہ مس ہماں مڑد ع سنگت پاں کہ جن والفات
 کھنڈت او مندے الفاف کناں راجہ رسالوں ع گوں مزس سنگت
 گئے تیار بیشو آں شے وئی بچھت شاہی ع در کھنٹو سختی بادشاہی و
 شتو سچنگوں - آں پند ع بادشاہ ع نام راجہ بوجھر ڈسنش - راہ ع
 گوں راجہ رسالوں ع یہ مکھو لغے دی آنکو سنگت بیشو - نی کہ شتو راجہ
 رسالوں شہر اندری بیشو گڈا مکھو لغ ع گوٹشتی نی من رڈ غال راجہ
 بوجھر گند غا مکھو گڑو برو - مکھو لغ ع گوٹشتی مناں ایکیو ع اے شہر ع
 پنگ دن تھو مندے گو مکھو بچھی ع مجرماں - راجہ رسالوں ع گوٹشتی

تھی صلاصیں۔ راجہ رسالو شتو راجہ بوجہر گرا۔ راجہ بوجہا راجہ
 رسالو عزیز قدرے کھش پیگھا لفڑ و اڑ تھو نشغون راجہ رسالو
 پول کھشو تھی بادشاہی ۽ چھے حاں راجہ بوجہا گو شتو یئیں شاہی و
 باد دار یئیں یئیں آدمیانی، مالانی، مرگانی، سورانی کھیں سہدا لانی بادشاہی
 یئیں دستیں۔ گاؤں اداں کھنانا دختے راجہ بوجہا گو شتو بیارا جہر رسالو
 گو ماں چھبر عیو کھاں راجہ رسالو گو شتو بیا۔ چھبر عیو یبو عکٹان ۽
 ونچ تھو لغ ۽ دیشو راجہ رسالو بادی یغا یئیں راجہ بوجھے ۽ نواہ انگو
 گو بیو تھو لغ ۽ جلو گیٹا کل وہار کھفعو تھی دیو نختے راجہ بوجہا گوں
 سالو ۽ پھم سہر کھتو گو شتو اے چھو کھنے۔ تھو لغ ۽ دست بستو
 گو شتو بادشاہ سلامت مناں پشکے مس دلادو ۽ دو ڏا داڑ تھو یئیں
 پھاڑے گیتا آں ما ناتکو۔ بادشاہ گو شتو سکھرا چپیں بے وہاوی ۽
 کھنیں تھو لغ ۽ گو شتو ساییں مس ذوشینا بیو ہاداں۔ بادشاہ گو شتو
 سکھ دوشی چپیں جاگا ڻے کھتو۔ تھو لغ ۽ گو شتو بادشاہ پھو لے چپیں
 کھنے مس دوشی یہ عذاءے بھو گھر بادشاہ گو شتو ہو حالاندے۔
 تھو چھو کھڑو دوشی۔ تھو لغ ۽ گو شتو دو شینیں شفت ۽ دریا ۽
 اس کپتہ مس تھیہ غبیں شفت ۽ دار ڪن۔ پھیش پھڑو میشو بڑ تھو اس ۽
 تھغول یہ عذاء دیا اس کھشتوں بادشاہ گو شتو ہت ترا گورخ دریاء
 دے اس لگیث۔ تھو لغ ۽ گو شتو آں بادشاہ ۽ شاہی نیاما کہ ٻانز
 اونا ۽ گران سیر کھاں باڑ تھا آں بادشاہی نیاما دریا آ اس کھنگ ۽
 پچھے گھنیا۔ راجہ رسالو گو شتو بے عدالتی ۽ کھنے ٻے سدھائیں حال ۽
 دے نا ہیں تھی گڑدن ۽ ہے ہند اگڑاں گراں۔ تھو لغ ۽ گو شتو

اے کھسوءَ نقوش سخوا دشاہ ء چھے گئے ہے ۔ راجہ رسالوٰ گوشت
 بیار کھسوا سخوا لغ گوشت سایں یہ روشنے ہو گوشت تر موسم چھپو ہو
 یہ گرانے شے سچلوے اڈرانا آتکو با نزگہ اور نکے جھکھا با نزد کھدام
 پھٹرنا و گرانے گوشت با نز مناں ایوخت ہو دشی گہرا ہندا ہے
 با نگھوڑ روشن بیث مس دشی راہ ہو رواں ۔ با نز ما دع گوشت
 با نز ہے گرانے مزیں بے ایمانوں سہیشی ہندانواں دئے اے نزا
 با نگھوا یہ عزادے ہ پھر نیت با نز گوشتونا اے غریب ہررو
 گپتو بیگیخا ہمینا ساہی کھفت با نگھوڑ دشی راہ ہو روٹ ۔ آخر ہ مزیں
 پاتر گرانے ہمودا دشی کھدام نیا ما نہد دا تو شفت ہ و فتنوں با نگھوڑ
 کل کھڑو بیخنوں با نزا جیلا بیخنو ایذا اگرانے کھڑو بی روٹ او زادی
 اے نے کھڑو بی نے ہ جُز ریث ۔ و نتھے لاچار بیثو با نزا اگرا غار
 گوشتونی کھڑو بی سخو دبے بردا دے سچلوے روں چھنکے چھکا ہو
 گوںوں ۔ گرانے گوشت من سخا نگو بہ دواں میں ته نوع ہمینا ایڈا
 سخو دشی مہمانی آتکنے سخرا ہند دا ثوں فی میں نوع ہ بردا خ ہ
 با نزا گوشت بے بخت اے نوع دے میں گیں اے اذن
 دے میں گیں سخنی نوع ایدا شے سخاں سچلووا آتکو ہ ۔ گرانے
 گوشت میں مہمان سخو بیخ ہ فی میں ما دع ہ نوع ہ دی دشی کنے
 با نزا دیشو گرانے جند بیخیثا ۔ با نزا گوشت بیا جزوں راجہ بوجہ
 گرا ہے ہر گیں گیش گیوارے کہ کھفت مارا قبولیں گرانے گوشت
 جزو من کایاں ۔ دوا میں دواں بیثو آتکنوں راجہ بوجہ گرا ۔ نہیکا
 کھسوءَ شے راجہ بوجہ گوشت دار کہ سخنہ جھے کھنی ۔ راجہ رسالوٰ

گوئشتو با اشاده فی تھنی و ارائیں سقوط حال و دے کہ مختو با نز عَوْ گو گرانع و
 چھے گیش گیوارے کھشو - راجہ بوجھا گوئشتو مختو لغ دروغ و پچی
 بذرغ نیں - میں یہ بانگھوے نشناشان گرانع گو با نز اپچھی و آسکو
 بیں عدالت و میں شے با نز اپھول کھشو با نز و شی بیان ہمیر کا
 واللغ چھو کہ مختو لغ و گوئشتو با نز ع بیانافی دینع و خبت و
 گرانع رفتگر ایوان و من گوئشتو مختو پچے گریئن ع گرانع و گوئشتو
 سایں الصاف بیجا نہ میں با نز دروغیں بیان ا دینیں میں گوئشتو
 مختو ہے مادن ا بشکو آڑ مختو اے تھنی جنس و شے انجیں
 مختو گرانع و آن با نزے میں - گرانع و گوئشتو سایں میں دریا
 کندھیا آنوسے دیتو آڑ مختو لغاہ کھشو ششیں ماہیا پھدا اے
 پیدا پیٹو میں مزن کھشو پدا سیر کھتوں فی مختو گشے و کہ اے
 زال با نزے غیں - راجہ بوجھا گوئشتو من فیصل گرانع خن و
 کھشو داثر - راجہ رسالو و گوئشتو آن دو میں ناں بوٹھا میں آنہافی
 چیڑوا من دبت گیشنان راجہ بوجھا ہماں دخت و با نز او
 گرانع گوں با نز مادن ع پچھی و بوٹھا میتھیتوں - راجہ رسالو و گوئشتو
 آن دیکی کندھ چھکھا تندے ٹریں سیدار شتو کندھ چھکھا
 لشتوں راجہ رسالو و شنگو چھکھتو مفہیر داثنی ع گرانع و نینجا گرانع
 بنا کھفتتو مٹھ مختو با نز و گوئشتو مختو فی ماذن دست گرفتی باہ و بردا -
 راجہ رسالو گوں راجہ بوجھا پچھی و شی عدالت و کفتانا سرا سکو ما
 دتی پندا -

سُمَدْری سوڈاگر

یہ سوڈاگرے ۽ آہنی عِمال و مڈی بازبے حادینا گروہ نیں کہ
سوڈاگرا دشی ورنائی وحی و اڑ سختو پھیریتا نزی بیٹھو۔ سوڈاگر ۽ دل ۽
گشتونی میں پھیر شیتاں چھی ۽ مڈی محچ کھناں ایرہ کھناں کہ میں پچ
ورنابی داں وخت نہ تھے وئی گزارہ ۽ کفت۔ سوڈاگرا چھی ۽
مڈی محچر کھتو سوڈاگرہ مڑ سختو۔ سوڈاگر ۽ بچھ کھسانو۔ روشنے کہ سوڈاگر
بچھ آنکو درنا بیٹھو۔ دیو نتھے ڈی ۽ دے آنکو ڈھب دالو۔
روشنے چھوروا ۽ ماث ۽ شہ پھول کھتو اتے میں پھٹ ۽
چھے کار کھٹ ۽ ماث ۽ گو گشتون سختی پھٹ ۽ سوڈاگری کھٹ۔
بچھا گو گشتدا ہے مناں چھی ۽ زردے میں رواں سوڈاگری کے
کھناں۔ ماث ۽ چڈا روپیہ کھتو دالو چھورو ۽ دشی چڈاں روپیہ
کھیسن ۽ کھتو سرگفتو۔ جانا گٹنا جانا گٹنا ناشتر زر ۽ کندھی ۽ دل
کھفتو۔ اوذا شتو گندی مردمانی مز میں چھی ۽ سوڈاگرہ کھاندار مزیں
وایپاری گونوں بر مڑو چڈا روپیہ داث یہ چھوروے زر ۽ بھا جنہے
آہنی لفیوا ہر گئیں شہے بیٹھ آں پچھ کھستیں کھاڑتھے۔ اے مر ڏلا

ایکو کھفتون مندے سند روپیہ دیاں نواں میں لفیوا جواں پیزے
 بیٹ۔ اے مژدا بہ چورو سے ۽ سند روپیہ داثو پھکھا جشو مندہ
 ہی پھکھا داریں دبی ۽ کھستن ڏاڻا رکھن۔ دبی دت ۽ لیختن تندہ
 دبی اندر ۽ شکے ۾ در کھفتون۔ دلا گوشتی مشک میں چھے کارکھیت
 ایشی غستان ڦلاں۔ اے مژدا مشک سلن ۽ کھو دیدختے
 مشک ۽ گوشتوناں میں نواں روشنے تھی ۽ کارے کھا آں۔
 سو زاگرا وئی مشک ڦر کھتو شتو لوٹ ۽ ماٹ ۽ چوڑ کھو چھے
 اڑتھے ۽ سووا اگرا گوشتز ہیرگا میں شناخان زر ۽ کندھی ۽ ہمودا
 جہاں صدر صدر روپیہ داثو ٻھی ۽ جناسینگوں مندے سند روپیہ داشتیہ
 چودے ٻھی جنا ٹینیتو۔ میں لفیوا ہے داریں دبی دکھفتون دبی اندر ۾
 ہے مشک در کھفتون۔ اے حالیں اے پچاریں۔ ماٹ ۽ تھیسیں
 صدر روپیہ داثو سو زاگرا صدر روپیہ زر تھو تھیریں حکال تھو ہماں
 ساگی بنداشتول بہ چوروے ۽ را صدر روپیہ واٹی ۽ دل ۽ گوشتی
 اولی پارو ۽ میں لفیوا شکے آئیکو اے دھکانواں جواں پیزے
 بیٹ۔ جھکھا ٻھی جشو ہماں ساگی ڏول ڙا داریں دبی ۽ آئیکو دبی
 دف لیٹیں تھی۔ دیئی دبی نیا ماکی ۾ در کھفتون دلا گوشتی کمی
 میں چھے کارکھیت اے آنی سہدارے اے شے آنا درا ته مریت
 کھاستن ۽ کھشی ڊیو تھے کمی ۽ گوشتز تھی صدر روپیہ میں سراگار
 بیٹہ ناں شے ۽ نواں روشنے تھی کارے کھا آں۔ وئی کمی زر تھو
 سو زاگرا گوشتون دیسیں وئی لوٹ ۽ شتر۔ ماٹ ۽ پھول کھتو چھے اڑتھے،
 سو زاگرا گوشتون میں ہماں ساگی ڏول ۽ صدر روپیہ داثو ٻھی جنا ٹینیتو

میں نصیباً ہے کسی آنکھو۔ ماٹ ء اغدیں صدر و پیر داٹو بانگھوا
 تھر تو سوڑاگرا ہماں ساگی ہندراشت تو ڈیشی مخلوق صدر و پیر والو
 بھی ء جنائیعین کھسی نصیبا جوا ہر منا غول کھسی بہرا موتی بیغول
 اے مردا دل ء دار نع نڈاٹوا لیشی عادے صدر و پیر داٹو
 بھی جنون خ ع بھی جتو ساگی داریں دبی میں کہ آنکھو دل ء گوشتیا
 اے داریں دبی میں جندیت دبی ء لیجنت دبی نیاما کونترے
 در کھفتتو۔ دل ء گوشتیا اے تہ اڑرو نجیں سہدارے اے ماں
 شے اڑماں بانگھوا در شفی روٹ، جواں ہمیشیں کہ لیشی ء بلاں
 دیاں کونترائے کھٹی ع کونتر اگوشتتو مناں بل مڈے من رو شے
 سستی ء کادنے کھا آں۔ دشی کونتر زڑ مکھو حکاں کھٹی شتو لو نع ع
 ماٹ ء حال داٹی میں سعیپریں صدر و پیر برا میں سختی یہ کونترے
 اڑ مکھو۔ ماٹ ء سعیپریں صدر و پیر کھشتتو داٹوا ماٹ ء گوشتتو
 سختی تر کا میں گر اسرائیلیں ہے صدر و پیر ٹوں، میں تھرا اٹالغزال
 نی شے پھدا اڑماں رہاں نواں لو سخٹے ع۔ سوڑاگرا صدر و پیر
 زڑ مکھو بانگھوا سعیپریں میریں کھفر۔ گوشتی سے صدر و پیر اول
 برا میں مکھوں نی سرا نکو ہے یہ صد ایشی دے ہمیذ اکار کھنا،
 سچدا ورودیتھا اے مردا صدر و پیر بھی جنہو فا کھشتتو داٹوا آنہی ء
 بھی جتو ہماں اولی ڈول ء داریں دبی ع آڑ سختی۔ دبی ء کہ جھیڑا
 کھفت گندی دبی نیاما ماری چوری ع دبی دف بند کھٹی ماز پکو آ
 گوشتتو مناں سٹے ع نواں مناں بر دشی گر ادار۔ من رو شے سختی
 کارے کھا آں۔ سوڑاگرا گوشتتو مناں سختی دار نع تھڑسی سختو تھ

می ور بے - مار ۽ چوری آگو ڻشتو مر تھڑس می خزانہ دراں
 ار تھو مناں وئی گه ادارے ته جواں نہ ته مناں بر میں ما ش
 گرا بل ایندا مناں نواں سٹے ۽ فلاں ڏپرا میں ما ش ۽ یونیں
 مناں ہمودا بر بل دے - سوza اگرا گو ڻشتو مناں شے اشتو تھر بین
 من تھی ماث گرہ اچھوں کھماں - مناں چھے کلیں بختی ماث چکھریں
 از دنائے میں - مار چوری ۽ ڻشتو راستیں میں ما ش ہمکھریں بلا ٿئے
 پھوکا ۽ کہ واشت، ڏپراں ڦوها ٻئن باڑ تھو بھل تھی ور غ ۽ میں
 وئی ما ش ۽ نیلاں تھو مناں بر ہمودا سوza اگرا دل ۽ گو ڻشتو نخانام
 ہئے سوza اگری ۽ کہ ویل واڑ تھغتیوں - پیوس پیشو مار چوری زڈ تھو
 دراں بیٹیو - مار چوری آگو ڻشتو آن زنیکه ڏپرا نزی بیش ۽ گدا مناں
 عال ۽ دے - سوza اگرہ ڻشتو مزین پھوادے سرا در کھفتیو مار چوری
 آگو ڻشتو نی حال ۽ دے میں ما ش ۽ لونغ سخاں ہندا میں مار
 چوری آگو ڻشتو آں دیکھی ڏپرا میں مزین ہمودا گندی نے ۽ ہماں
 ہمودا اندر ایں ما ش و تھغتیوں نی سخوا یہ کا کھاں آن زنیکه روے
 ہمودا نزی یئے گدا سخرا میں ما ش گندی یہ آں کھڑو بیٹ سختی ور غ ۽
 کھیٹ گدا سخو دلی دفت ڳوچھرا کھاں آنہی ۽ گو ڻش مناں درے
 نواں مناں سختی چوری گوینی گدا میں وش دارانی سختی ور غ نیلانی -
 سوza اگر ڻشتو ہمودا نزی بیشو دیوختے مار شے ہمودا درا در کھفتیو
 مار که در کھفتیو سوza اگرا دلی دفت بو یکو گو ڻشتو مناں درے نواں
 مناں سختی چوری گوینی - مار ۽ سفر سخو سوza اگرا مار چوری ٺر کند مار
 دا شو - مار ۽ گو ڻشتو سخو مناں مزین شتے گدا سوza اگرا گو ڻشتو میں

نے نتے نے سخت روے فی سختو شیدا بد و من تر شے سختو سء
 سختو رو غ ع پھیش ع شے ہندا دے جز د سختو نواں مار گو شتو
 سختو باد مزیں نتے سختو در دکھا سختانہ من سخرا یہ چیزے کھاراں دیاں
 آہنی ع بر سوڈا اگر او شتا اثر مار ع شتو یہ مدر کھے اڑ سختو سوڈا اگر ا ولی
 گو شتی دالیشی ع سختو ہر گئیں چیزے ع کہ جن ع ہماں چیز سختگی ہے بیٹا دل ر
 گو شتی د مار ع مناں ایب کا گو شتی دالیشی آز موندا تر کھاناں گندان
 چیزاں سختگہ کفت یا مار ع دروغے بستو۔ سوڈا اگر مدر کھے زڑ سختو
 پڑ سختو لٹکارے ع جنتہ گوں مدر کھے ع جنتع ع آں سختیو غا سختگوے
 پیشو۔ سوڈا اگر ا ولی سختگیں لٹکارے زڈ سختو پڑ سختو شہرا شتو نکی ہر کھے
 زر د تو نکی و شی زر زڈ سختو رو غ ع آتکو۔ فی سوڈا اگر کا مڈی یے کھیں
 ہر گئیں شے کہ گند ر بیٹ مدر کھے ع جنتخ آہنی ع سختگہ جوڑ بیتھ دی
 گند پھیلو کفت بیانیا رو شے دل ع کھفتی ع روں بادشاہ جکھا
 لوٹھاں گوں بادشاہ جکھا سبیر کھاناں۔ باگھوے سوڈا اگر ا حکمال
 سختو شتو بادشاہ وزیرہ ع گور ع وزیرا گو شتی سختو بر و بادشاہ ع
 گو شت مناں و شی جنکھا داش۔ وزیرا گو شت سختی سفر و ناویں بادشاہ
 سخرا و شی جنکھا چوں دات آں بادشاہ و شی جنکھا بادشاہی پچھے ع
 داش سختی چھے پتھنی میں سختو بادشاہ جنکھه گھے گئے۔ سوڈا اگر ا گو شت
 سختو بر و میں پھیغا ماں بادشاہ ع دے۔ وزیرا گو شت سختی پھیغا ماں
 دیاں۔ وزیرا شتو بادشاہ ع پھیغا ماں دلنوں۔ بادشاہ ع گو شت
 آں مڑوا میں گرا موٹھا میں۔ وزیرا سختو سوڈا اگر ا شتو سوڈا اگر ا شتو
 بادشاہ گرا بادشاہ ع گو شتو سختو شے اڑ ماں میں جنکھه لوکھوں میں

دشی جنکھا سخرا دیاں بھل یہ شرط رکھئے شے میں لوغ ۽ دیہ یہ محلے
 جوڑ کھاں آں محل ۽ شے گھر داں میں میری ۽ سڑ کھا کھائیں محل
 گوں سڑ کھا پھجی ۽ شوفا اگر دے میں مری ۽ محل تھنگہ ۽ بیٹ سوڈاگا
 گوشتہ مناں تھی شرط قبولیں مناں ماہے دو ٿئے مہلت ۽ دے۔
 بادشاہ ۽ گوشتہ سخرا دو ماہ مہلتیں سوڈا اگر شوفا اگر ڙنو آنکھوں لوغ ۽
 ہماں وقت ۽ محل تیار کھنخا کاریگا روٹھا میں مختو نختی کھے محل بند غا
 ماہے روشن ۽ پھیش ۽ سوڈا اگر ہند جوڑیں سختو۔ ہند جوڑینغا کچنا
 شتر کھیوں یعنی محل ۽ گوڑ کھا مدد کھ پھیر ٿئی ۾ محل گوں سڑ کھا بدھا یعنی
 تھنگہو بیخوں۔ سوڈا اگر شتو گور بادشاہ ۽ گوشتہ بادشاہ سلافت
 مس وشی کار کھپلیو کھنھو بیا میں محل ۽ سڑ کھا گند گڈا میں لکاح ۽ دے۔
 بادشاہ شتو محل او سڑ کھ دیتہ بادشاہ ۽ دیشو فی مناں پھر غنی دگ
 نہیں دشی زوان ۽ مانچھریں تھنخاں۔ بادشاہ ۽ گوشتہ چجز سخرا
 دشی جنکھا نکاح کھنال دیاں۔ سوڈا اگر ۽ شتو بادشاہ جنکھا نکاح
 کھنھو دشی ہماں سونا میں محل ۽ آنکھو نشتہ۔ ماٹ ہماں کہنیں لوغ ۽
 راشتو داشی۔ بیانا بیانا سوڈا اگر روشن ۽ روٹ شکار کھفت
 بیکھا سخرا کھیت رو شے سوڈا اگر اوشی دلا گوشتہ مناں ایر گیں
 چیز کے گھر میں ہڑھپی ۽ کہ جنانی ہماں چیز تھنگہ بیٹ بیا کہ دشی زال
 ملکوراں جنانی بلا میں زال ۽ میدر کھنھو غا تھنگہ بنت زال سڑ دریا ناشتاو
 سوڈا اگر ادر کھ زال ۽ ملکوراں پھیر ٿو زال ۽ سفر پٹا کھیو غا تھنگہ میعنیں۔
 روٹ شے سوڈا اگر دشی زال ۽ گوشتہ سخدا ایذا لوغ ۽ نشتہ نشتہ
 موچھا بیٹھ ۽ بیا چجز دل دریا کندھی ۽ مختبر دل سیل ۽ دے کھنوں

سفر آں دے شو ذوں گڈا سخروں کھاؤں - زال ء گوئشتو چجز سوزدگار
 وثی زال گونگیشتو زمان بیٹو - شُنقوں دریا کندھی ء زال ء وثی ستر
 شُشتو سفر ہر کھڑوںے پیٹا آف کھفتقوں آس پھٹے بیٹھے
 واڑ سخنوں یہ سختی ملکھے ہے باوشاہے دریا کندھی ء شکارا کھفتقوں بایخ
 شُشتو باوشاہ شکار ہے پھاسٹو باوشاہ عَ ما رینغ سفتتو ما رینغ ہو لادا کہ
 پھٹسٹنی ما رینغ لاف نیا ما تھنگہوں پیٹھ ور کھفتقوں باوشاہ عَ گوئشتو
 ہر گیں کھے کہ مناں ہے زال عَ کھاری داش مس آہنی عَ وثی
 باوشاہی عَ بیٹے دیاں - ہر کھس رفتہ تھنگہوں ملکوریں زال عَ لو جھنخ عَ
 کھس عَ دست عَ نیا ملکو بیٹے باوشاہ لوغ نزیخایہ ڈاڑو نے
 شُشناوہ ہماں ڈاڑو عَ گوئشتو باوشاہ سلامت ہے زال ء مس
 کھاراں مناں یہ آفی جہازے دی دے اوہشت ده مڑ دے
 سنگیت عَ دے - جہاز عَ ہر جا ہیکے مس گشان ہموفا دار و سختی -
 باوشاہ عَ گوئشتو سخنو با نگھوا بیا سختی ایکار تیاریں - با نگھمو ڈاڑو
 شُشتو گوہشت ده مڑا پھجی عَ جہاز عَ پھر شُشتو جہاز روں بیٹو وہ
 روشن گوئشتو کر دوا دو، رو شے جہاز شُشتو زر کندھی عَ نزی
 بیٹو ڈاڑو آ دیتیو دیما محلے ظاہریں محل سختیو غا تھنگہوں - ڈاڑو آ
 وثی دل عَ گوئشتو چمعہ کہ اے محل شہ تھنگہوں کر جوڑیں تہ ہماں زال
 دے ہمیندا مناں دست کھیٹ - ڈاڑو آ گوئشتو جہاز اہمیندا دارے
 دیو نخے کہ مس سخراں نیا آں دیو نخے شاہمیندا دارے آں روشن عَ
 کہ مس سخراں آں ملکو جہاز عَ کھرنی پھٹا عَ تھپکھا در کھفتقاں گڈا مس
 شار گشان بیا گوشان شاوشی جہازہ عَ داندیٹ ڈاڑو آ پھٹوہ ہموفا

گوچاڑا اشتو دشت شتو اوذا دیشی ہماں تھنگہو بلگریں زال نشیعیں ڈاڑو
زقو بکریان عکپٹانا میں ماند من تھی نافی کاں تھرا کل میں کھذی چہانا
سیر کھوا یہ آڑ تھو مس تھی رنگ دے پیٹو من تھی گند غا امکناں۔
زال ۽ جھٹے انگو جھٹے اگونیٹا ڈاڑو ۽ بڑ تھو زال نیفیت زال ۽ نیٹ
ڈاڑو وثی تانی کھنی بثیو بیکھا سوزا اگر شے شکار ۽ سھر تو آتکو گند می
ڈاڑو نے شیعیں زال ۽ پھول کھی اے چھیں کھے ایدا میں نوع ۽
بھو اے پکے اندر اشتو زال ۽ گوٹشترا اے میں نافی میں میں گز نہ
امکو سوزا اگر اٹکو شتو مناں تھی ہے نافی ۽ کل کھنچ نیٹ ہے ڈاڑو
مزیں ٹھگ بیان نواں مار جنایے پھر نیٹ زال ۽ گوٹشتوا چیزیں اے
ڈاڑو مارچی گا رنخت۔ سوزا اگر روشن ۽ دشکار کھنٹا بیکھا سخرا تھیت
رو شے ڈاڑو شے زال ۽ پھول ۽ کھنچیں آٹی سخرا حال ۽ دے کے کہ شار
اکھر ڈھی کے گریں شا اے ڈھی ۽ اٹکو اٹر سخرا زال ۽ گوٹشتوا نافی
میں مردا گوبنی بہہ مدر کھے آہنی ۽ ہر گئیں چھی ۽ آکہ جنخہ ہماں تھنگہو نہیں
بیکھا سوزا اگر شے شکار ۽ سھر تو آتکو ڈاڑو ۽ شے سوزا اگر اچھل کھنچ سوزا اگر ا
گوٹشتوا میں یہ مدر کھے اتے کل ہماہنی ۽ وثی بر کھیں۔ ڈاڑو نشیعیں رکھے
سوزا اگر اکھنچیں آپا سخرا اے منظر کا آیا کھیعن ۽ مزیر اے رو شے
تمی کھیعن ۽ گا ر بیٹ اے نوعی چنیزے ایشی ۽ نوع ۽ ایر کھاں۔
سوزا اگر ا پیٹو ڈاڑو جوانیتا کھنچیں نواں رو شے گا ر دے بیٹ سوزا اگر ا
دلی منظر کا بڑ تھوا یہ کھتر۔ ڈاڑو منظر کا ایر کھنچ دھرت ۽ نقاہ ۽ داشتھا
بیکھا و فنغوں با مگھوا سوزا اگر وثی شکار رند ا سر گھتر۔ روشن ۽ دنچے ڈاڑو
اٹکو شتو نافی میں مردشی رواد، یا با مگھرا رواد، یا با جنزوں دوڑا کندھیں ۽

سخراں شوڈوں زال ۽ گوشتوجا میں زال دراکار بارے ۽ درکھنے
 ڈاڈو آمد کھے زڈ سختو گفتہ زال سخراں تو آنکو ڈاڈو آگوشت تو تیازی
 بزدیں سخراں شوڈ غا۔ زال گو ڈاڈو آپسی ۽ سرگفتہ سختو دیرا
 گندھی ۽ جہاز اوشتا ٹناؤ ڈاڈو آم گوشت تو بیانی میریں جزوں
 جہاز ۽ پڑھوں ڈیبہ سرا دھا کھنوں گذرا سخروں کھاؤں سخراں شرذہ
 زال ہے ڈول ۽ ڈاڈو آپسرا م سختو جہاز ۽ چاڑیں سختو۔ میں کجہاڑو
 کمر غنی سپہت ۽ چمکھا ڈاڈو آ حام ایبہ کھنو دیورختے جہاز ۽ رائی
 بنتہ گذرا زال رنتو سچراں سخاں دارانا۔ فی زال ۽ پھر اتاں کھے
 اشکنت۔ ڈاڈو آ زال بُر گفتہ بیکجا سوڈا اگر سخراں بیٹھ گندھی نے
 زالے نے لو نے نے تھنگیوں ماری ۽ نے محلا۔ ٹھی گوہاں درکھ
 شتو سوڈا اگر حیران بیٹھ فی چھو کھنا۔ نیٹ سخو دھی ماٹ گرا
 اوذا اشتہ کونترہ اپھل کھنو سخو پچے مو سنجھا ہے ہ سوڈا اگر اگوشتہ
 سے عالیں سے کھسیں میں ہمیر کا بادشاہ جنکھہ گفتہ میں زال ڈاڈو
 آ آسکو کھشتو بُر سخو اوپیں مدر کھے دی بُر سخی۔ کونترہ اگوشتہ سخو مو سنجھا
 موی سخی زال گو لغ میں کاریں سوڈا اگر اگوشتہ سخدا ایہ گئیں کارے
 کھنے ۽ سخی ۽ مڑ دینیں سخو میریں مناں گوں ڈی ۽ گذرا آر غ میں دی
 کونترہ اگوشتہ میں فی رق خاں۔ کونترہ اڈر تو شہزادے شہرا آں شہرا
 رو شے سخو یہ شہرے ۽ دشی یہ زالے نے سخیں ہمیر گئیں سخھراں
 زالے کہ شوڈ دیمیں سخھراں میں زال نیتیں زال ۽ سفر ۽ پڑ دے
 سخیوں گا تھنگیوں۔ زال نشتو گر سخیں۔ کونترہ اوپی دل ۽ گوشتہ اگر
 دیٹھ سوڈا اگر زال نیتیں کونترہ سوڈا سچھدا سخراں منزلاں جانا

پہاں جانا آنکو سوڑاگر گر اپکھتو۔ سوڑاگر حال داشی ہمیر گئی
 نالے م دیشو کھنی زال پچھے م چی نیاڑتھے کچے نشک نیرا آں
 زال سنتی غر۔ سوڑاگر انشکانی پھول کھتو کونترائشک دائلوں
 سوڑاگر گوٹشتیں زال ہمیشیں فی زال ۶ آراغنی تکے کھنوں بسوڑاگر
 کاغذے کھتو کونترائشکا بستو گوٹشتی د کھتو خفر برہ دہمودا اے
 کاغذ اہماں زال ۶ دے کھرا ہر گئی ولدی ۶ کہ داشی ۶ سختر بیامان
 حال ۶ دے۔ کونترائشکبیریں اڈر کھتو مششہ ہماں ہند ۶ زال گردا
 نشتو۔ زال نشتو گر لیغیں د نختے دیم چھریں سختو گندی اے ہے
 اے کونترائیں گردا انشکین زال ۶ کونترائپھلو ۶ دست دراڑ کھتو
 دیلیں کونتر جز رغ چی نیں زال ۶ دیما بیٹھو کونتر گفتو۔ کونتر اگندی
 لکھا گئے بستیں گٹا بوڑی گندی اے یہ کاغذے کونتر اگونش
 زال ۶ کاغذ پڑھتو دیشی اے کاغذیں مڑو کھٹیں نے زال ۶ کھتو
 کاغذے کھتو کونتر گھٹا بستو اشتو کونتر ابال کھتو کاغذ آڑھتو۔
 سوڑاگر داشی۔ سوڑاگر کاغذ پڑھتو زال ۶ کھتو دے چپل روشن
 تکا مس تھی خاطر حیلا میخاں چپل روشن ۶ پھندا مناں مڑو سیر کھنوں
 سوڑاگر گوٹشتہ زال ۶ دیشیں فی درکھ ۶ گولن ۶ تکے کھاں۔ مشکاء
 گوٹشتہ دوڑا ساں برے درکھ گولن میں کاریں۔ کونتر اگوٹشتہ
 اوڑا تھرا من پچائیں نا۔ تھو بیا میں گڑ دن پچکھا چڑھ مس تھرا
 براں پچائیں نا۔ کونتر امشک زڑ تھو جانا بنانا شتو زال گردا در
 کھفتتوں زال ۶ پھول کھٹیش درکھ ۶ پتاۓ زال ۶ گوٹشتہ سخو
 بینا پندرے ۶ جیک کھس۔ مس روغاں مددکھ گولن ۶ زال ۶ ڈاؤ

رون شيوندا ثو مشک روان بیش کونتر اگوئشی با نگھوا سوار غافی
 و خت عزیزین سختی ہمیندا درائی میں مشک شتو ڈاڈو کھڈی ۽ پیشو
 رفتہ مدد کھو آگو لانا۔ مدد کھو دست نیا بھلی با نگھوا شتو گو کونتر
 گالوار کھنی گوئشی سخن بر پھرغا مدد کھو مرشی میں دستا نیا مکو سجل
 کھلانی نا۔ مس سخن تو رو غال ڈاڈو گرا۔ مشک سخیری سرگفتہ شتو
 کھڈی ۽ پیشو۔ اے سند اگوئشی آں ہند اگوئشی مدد کھو گاریں مشک ۽
 کھڈی کھنڈ کھنڈ لیٹا سپول تو دینٹی ایدا مدد کھو چی ایر میں دیوختے کونتر
 درائی وخت آنکو مشک سخیری سخن گو کونتر اگالی بیش کونتر اگوئشی
 سخن تو رو سخن تو ڈاڈو ۽ لوغ ۽ رو غال مشک شتو ڈاڈو کھڈی ۽
 پیشو دینٹی ڈاڈو دفتہ دیا ویں مشک رفتہ ڈاڈو ۽ جراں جان ڳوچھو لانا
 دینٹی ایدا مدد کھو چی نیں۔ درختے مشک ۽ کھپال کھنڈ دینٹی ڈاڈو ماویں
 ڈاڈو ۽ دفتہ پٹعنیں ڈاڈو دفتہ اندر اچھی ۽ جلشک غنیمشک شک ۽ شتو
 پچ کھنڈ ڈاڈو روان ۽ گفتہ ڈاڈو آ کجھ کھنڈ کھڑو بیش مدد کھو شے
 ڈاڈو دفتہ ۽ ترکھنڈ دیر کھفتہ مشک ۽ سمجھت دا ٿو مدد کھو ڏر سخن یہ
 کھڑی ۽ اندر اپیشو۔ ڈاڈو رفتہ پیڑا جنانا اللہ سخرا گار کھاں مشک ۽
 میں مدد کھو پیڑ سخن۔ ڈاڈو آ سمجھتے اے کھنڈ پیٹو سمجھتے آں کھنڈ نیٹ ۽
 ڈاڈو دل ایکیم پیٹہ مشک کھنڈ سے ۽ پیٹو سختی رائے ۽ پیٹو شتو زال
 گرا زال ۽ گوئشی مناں بھڑیغیں ہندے نکھیں دانکہ کونتر سخنی
 نیٹ زال ۽ پھول کھنڈ مدد کھو آ ۽ سختے ۽ مشک ۽ گوئشتو ہو مدد کھو
 شے ڈاڈو دفت نیا ماکھنڈ تو گفتہ۔ زال ۽ مشک ہموزا نکھیں سخن
 دو کھے ۽ پھدا کونتر آنکو۔ مشک کونتر گڑ دن ۽ پیڑ سخن روان بیٹھوں

کونترا گوٹشتی سقوایہ گاکھاں مدرکھہ اُنگو مناں دے من وشی
 دن نیام زیرانی سخوان و نختے ہے ہے مدرکھہ کھپی گاربیش۔
 مشک اُ مدرکھہ کونتراداٹو وٹ کونترگڑہ دن چڑھاں خال تختیش۔
 سمندرے چمکھا گذ غابیٹو ہندے سے ٹومشک نہ پھول کھتو شے کونترادا
 گوٹشتی مے بونغ بلاۓ دیریں کونترادا گوٹشتونی ماںیم منزل اُ
 اسکناوں کونتر علاوار کفینع دیر بیٹو دے مدرکھہ مُبا سمندر نیام اُ
 شتو کھفتو کونتر گو مشک اُ جیراں ہلاکھہ بیٹو فی چھو کھنوں۔ فی
 مدرکھہ کار کاری گار کھشیں بیوس بیغون سمندر لاف اُ کھے ہشت
 بٹ کونتر گوں مشک اُ پھجی اُ کاںکو سوڈاگر گڑا وشی سدھائیں حال
 داشتیش ہبہریکا اڑما مدرکھہ کھفتو گار بیٹو۔ کئی اُ گوٹشتون شاکلاں وشی
 گار پھیلو کھتفوں فی میں وارائیں کونترادا گوٹشتی میں وسی دیندا وشی
 مناں موکل اُ دیپٹ مشک اُ گوٹشتوندے وشی وسی ہیلہ
 کھتوں مناں دے موکل اُ دیپٹ۔ کئی اُ گوٹشتون کونتر سقوایے
 چوش کھاں مناں برسمندر ہے ہاں ہندا شوندے۔ اوذا کہ مدرکھہ
 کھفتو گذ اسکرا موکلیں کونترادا گوٹشتون بیا چزوں کونتر اُ سخنو، ہاں
 بند کئی اُ شوندا ٹو ہمودا کہ مدرکھہ کھفتو کونتر شتو وشی دگا سوڈاگر
 گو کئی اُ سر آنکو ہمودا۔ کئی اُ دشار سٹو سمندر نیا اکار گار ونچے
 ہر کھفتو آنکو گوٹشتی اے بادوی مناں دست اُ نیا انکو من نخان
 بروں دُمی باروا وشار سٹو گار گار و نختے تھر تو کئی اُ انکو گوٹشتی اُ
 سخنی مُدھی بُعل متیاں جو براتاں حساب نیتیں متحی مدرکھہ دستو
 بیٹانے نیں سوڈاگر اگر اگوٹشتون مناخ نیں نہ بلائی۔ کئی اُ گوٹشتون من سیبی

مگر جہاں لواں مناں دستت ۽ بیٹت۔ سیمی باردا کمی شتو مدر کھمرا
 کھفتور کھنڈھا آڑ سخو سوزاگه ادائی گوئش تی ۾ منی وئی کھول پسیر
 کھنڈنی مناں دے موکلا دے۔ سوزاگرا گوئش تو سخرا موکلین۔
 سوزاگرا وئی منڑ کا زر سختو حکال سخونی روائ زال ۽ سدھے کھاں۔
 جانا جانا رو شے شتو ہمان بادشاہ شہرا در کھفتور پسوزاگه سوزاگرا
 زال بادشاہ گراو۔ سوزاگر اوزاکه شتو زالی ویس سختو پار گوئشنا
 بادشاہ جویلی ۽ امدادا شتو اوزا حال بیشی چہاں ۽ گوئشتو یانگمعوا
 بادشاہ ۽ گونو خیں بادشاہ زادی ۽ سبیریں۔ زال ۽ گوئشی رخواہیں کا
 کھاں بادشاہ پھلو ۽ گستاییں۔ کہ یہ سبیریں آپی جہاڑے تیار کھنائیں کہ
 شوف ویں دو جزو غیں جہاڑ پی موبیث۔ آپ جہاڑ ایکھو ۽ میں اوختی
 خاطر ۽ بیٹت۔ آپنی ۽ کھسن ۽ دستت لامنی نیں۔ دو ہمی اے لکھیکے اے
 نزیخاں دوز کہ ورنائیں جنکے اس تین لکیں ناں میں گراو سختمائیں بلاں میں
 سبیر ۽ دہشی ۽ گندوں۔ زال ۽ بادشاہ پھلو ۽ گستاییں سختو بادشاہ ۽ گوئشنا
 باکھی لکیں کار سوکھاؤں سخرا جہاڑ واسطہ ۽ مناں ز کا پھری گئنی غوس
 یانگمعو ۽ سبیرے کانڈھا اؤ دالخاں آں۔ جہاں میں سیرا مناغیں۔ زال ۽
 گوئشتو یانگمعوا سیرنویت تھی بانگھوے سیرا کھنؤں بادشاہ ۽ گوئشنا
 سختی۔ صلاحیں میں دئی دست ۽ کھاں جہاڑے سخنی واسطہ ۽ گولاں
 کھاراں بادشاہ ۽ آں روشن ۽ دئی سیر دروغ کھنؤ۔ بادشاہ دشت
 شتو جہاڑ رندا وئی شہر ۽ ڈاہ جانا مینقتو گوئشی دمیں شہر زینا
 دوز کہ ورنائیں جنکھے اس تین آپنیاں لکیں ناں میں زال لوٹھیں پیجا
 آں کل میں زال گرا بیا ۽ بادشاہ پیجا گو جہاڑ ۽ پچھی ۽ انکھو جہاڑ

اُستخدا سمندر کندھی ۽ او شتلا ٹینچی دو ش لوغ ۽ آنکو. شمہر ۽ دنایا
 بکھر گل دے کل مچھ بیشو بادشاہ زادی گر ۽ آنکو. زال ۽ گوشتز نی
 س دشی ایکار پیلو کھتوں فی سختی پھر کھناں؟ سوza اگرا گوشتز فی
 بادشاہ پھلو ۽ گلکا نیں کہ سکتو دشی پھوز رئے شے سے راه نزیخا دیر سختی
 سپدے نیا ذرا - مادرا روں سختروں ڦپهہ ۽ سوادھ کھنوں. زال ۽ بادشاہ
 پھدو ۽ ہیر کا گلکا سختی قو. بادشاہ ۽ گوشتز شے دگ چڑرامیں شاہر گو کر
 سختے شے راه پچھا کھنس نیں. پیچا سیر ۽ جنچ آنکو مچھ بیشو
 پھڑتے عویی ۽ باز دیر سختی ہندے نیشن زال ۽ زال کھار ۽ گوشتز
 بیاۓ جزوں درا ڦپهہ سوادھا کھنوں. سوza اگر دے گو زالی دیس
 زال کھار ۽ پسجی ۽ درا در کھفتور رفتگوں سخترا ناسیل ۽ کھانا دختے
 شتوں سمندر نزیخا زال ۽ گوشتز بیاۓ جہاز ۽ چڑھوں پندے
 بزدل سیل ۽ کھنوں گدا سختروں کھاؤں زال کھار کل جہاز ۽ پڑھتو
 بادشاہ زادی ۽ جہاز چڑھن دخت ۽ پھول کھوئیں تانی گوئیں دیر سختے
 ہان ۽ گوشتز کا تانی سو گوناں بادشاہ زادی ۽ دشی دلا گوشتز سکھرا
 الٰہ بیار کی. سوza اگر گو زال دیس ۽ دشی زال گرانشتنیں زال ۽
 گوشتز تانی سکھو بیا ایندا نیں گرانند تانی آنکو بادشاہ زادی ۽ گر ٺشتز
 زاکھدار نڈا ما یہ زالے ۽ گوشتز ایر گا کہ جہاز افی ٿورن ۽ سو یکھڑا آن
 ایر گا مرد دے جہاز ۽ ٿورن سختوں بادشاہ زادی ۽ گوشتز گدو ۽
 جہاز ۽ سختو ٿو. زال ۽ جہاز شو کنیقہ زد سختو جانا گئنا جانا گئنا ٻانگمعرو
 بدوش نکا جہاز آنکو ہاں ہند اسمندر کندھی ۽ ما نا انکو ہمودا کہ سوza اگر
 پنیں چکلیں ماریں او. باهشاہ زادی ۽ گوشتز فی جہاز اپنیہ ادار زال ۽

جہاڑ داشتو بادشاہ زادی ۽ گوئشتو نی ایر کھنے بیاۓ چڑوں زلکھار
 جیران پیٹروں سے چپیں کارے نی زلکھارا چھو کھٹ کھا۔ بیوس شینوں
 کل مرنگتقوں شاه زادی دُسپب ۽ سوڈاگرا شتو وشی محل ۽ مدر کھ
 پھیر تو محل سر کھہ ہیاں ساگی ڏول ۽ بیٹینوں گدھ اشتو بادشاہ گرا بادشاہ ۽
 گوئشی ۽ سختی بادشاہی نیاما دوز کہ بے زالیں مڑوے آستین آں
 کلاں بیار من آنی سپر ۽ کھنا۔ بادشاہ ڪو وشی راج ۽ ڏاہ جنو
 سچھوڑ چھچھ بیٹو ۽ نکو آں شہر نمی خینیں دیریں کلپیں بے زالیں مڑوان
 زال گرفتقوں سوڈاگرا دشی بکپیوں خیں حال گھسو بادشاہ راوائخو۔ شر
 پھلا بادشاہ ۽ گوئشی، وشی نوکلاں گوشن په مناں دو چھناییں پیگ
 سیاراں کہ من اے ڏاڈو ۽ کھنکان درائیں ناں گداں ہے ڏاڈو گو
 دو شکے ۽ بتو کھنکان ڏاڈو واڑ سخو چلیں سخو شتو۔ سوڈاگروشی
 نورع ۽ شتو بادشاہ وشی پند اشتو۔ سمندری سوڈاگر گھسو شتو جبرا
 ما ۽ نکوں درا سختی جیریں -

غريب

یہ شہر نے نہیں لگا یہ غریب یہ اپنی گفداں سکت بیشہ۔ روشنے دلا
 لمحتی اے پہندا بلان برداں سختی ہندے ہوں تو ان میں پورے ہائے
 مزوری عجیث دشی روشنائ گذاراں۔ غریب عدشی نوع اشتون حکمال
 سخون زر کھنچی۔ جانا کم ناشناختہ یہ سختی ہارشاہی تھے عدرا کھفتہ۔
 باگھوا بہتو بادشاہ کچھر کی عدرا باپدشاہ عدرا گوئشتنی میں مزوری عکھنائ
 بادشاہ عدرا گوئشتنی میں کردا سختی کا رہ چی نہیں۔ یہ کاڑے آسٹین۔
 غریب عدرا گوئشتو چے کاریں بادشاہ عدرا گوئشتو میں بوڑھا ذونج
 لمس میں سخون میں بوڑھاں گراڈے۔ غریب عدرا گوئشتو بادشاہ۔
 میں سختی بوڑھاں گراڈاں۔ غریب یہ مزوری مانا کوئشتو۔ غریب بلا شہ
 بوڑھاں گراڈی باڑھ سختہ بادشاہ عدرا واثا۔ میانا میانا رو شے ہریں گشیں
 بادشاہ سلامت محنت عد مناں بوڑھی چھپائے دے یہ ناں۔ مندے
 وٹی زمیں عد بوڑھاں۔ بادشاہ عدرا گوئشتو میں سخرا وٹی بوڑھاں
 زکی یاں۔ سخرا زرداں دیاں سخون بروڈی عد گر بیار جو دین در۔
 بادشاہ نہ کھشتہ غریب عدالثون غریب عدرا وٹی بوڑھو
 دلکا بوڑھوڑیں سختی۔ بوڑھ تیار پیشہ دلا گوئشتنی بوڑھاں اینہ المدران

وشی لفون ۽ بورڈان زیراں پرائی مسیت سہددا لفون ۽ دراں بگیره و
 دشی لفون پر ڦر ڦر سکتو شتو مسیت ۽ ڻڈی ایر کھنڈ درا درستانی
 شوڙن ۽ در کھفتتو . غریب دستان شوڙن کی سخنی بیٹھنا گزند
 دو سالہ مژد دشے اڑماں کچمیش ۽ بیئی لفون ۽ بورڈان دیکم ۽ کھنڈو
 در غریب . غریب ۽ گوشتتو برا ناں اے لفون پورتہ نیگند ٿول .
 آپناں گوشتتو برات مادے سافر دل مادر دسے چھپی ۽ در فنی میں
 گوشتی شاد رے بیئی جیری . غریب لگھندر لینا پیگھا و فلتا ٻال گھرا
 سخن ٿو دشی کاره چیکھا شتو . اے جو ٿر ٻند غریب ۽ گو با دشاد ڳوختو
 ٻاشت گوشتی ۽ آزو شش ۽ کہ مس مژد تھفاں میں مسیت ۽ بیئی دشی
 جیرا نظران دیندے . مناں ایدا نواں پورے با دشاد ۽ گوشتوا یشی ۽ گو
 جو ایش . بیانا بیانا رو شے غریب مژد تھفو با دشاد ۽ گوشتوا یشی ۽ گو
 ماں حوت ٻند استیں کہ آزو شش ۽ مس مژد تھفاں مناں دشی جیرا نظران
 ایر کھنا میں سچل شا یشی ۽ برے ٻند اسے جیرا نظران ایر کھنے دوذا
 کھے ۽ باڑنخی . غریب ڦر سکتو جہاں ۽ پور ٿو . بیانا بیانا رو شے آنکو
 با دشاد ۽ جان ۽ پت در کھفتلو با دشاد جان ویکم رسیش بیٹو
 همیر گیں پد یوسئے کھشتی ۽ کہ نز بیجا کھس نہ سئٹ . رو شے جہاں ۽
 گوشتتو با دشاد مارنخی اے گند عین بدو آنکھ کھاره سخونی یا سخنو
 شیندا لڑ برد سختی ٻند ٿئے لند بیا ما شیندا لڑوں روں روں با دشاد
 گوشتو شانواں لڑے مناں شیندا زیرے بے برے کاں دیکی دگ
 چکھا سٹے . با دشاد جہاں ڪر ڦر سکتو ڦر سکتو ڏک چیکھا سخنواستو .
 رو شے پھوڑا پھیرے آنکو سخنرا نا . پھقیرا پھدل سخنو با دشاد غالاں

دے؟ بادشاہ ناگوئشتو حاملے جھیں نیں میں حالت عُنکتو وٹ
 گندخ ع. سچفیر اگوئشتو فلاں ہندا یہ ٹالہی ع ہماں ٹالہی پتراں
 ٹے بیارے گھر ہماں سقا خانی ملنے بنخ ع شخصی ع جان ع اے بیٹ
 اے بد بیٹی کار بیٹ۔ بادشاہ ع ہماں وخت نہ کھسے انگو در کھیں
 مختو کھسے آگو بر بیٹ ٹالہی ع پتراں ٹے بیارے جہاں آگو آگو پتھر تو
 پور گینا سخن تو آتکو۔ جہاں ناگوئشتو بادشاہ سلامت مارکاں ٹالہی
 لمبیت ما جپور کھنڈوں روشے سقیریں ہماں سچفیر آنکھو ہدفا بادشاہ
 گڑا بادشاہ ع سچوں کھنی ع شخصی چھے نالیں سختو ٹالہی ع پتھرے
 آڑ مختو سخرا کسرے داشیش۔ بادشاہ ناگوئشتو مار ٹالہی نہ بیعت
 سچفیر اگوئشتو آں ٹالہی شارہ امیر لگا نہ بیعت شایریکا کھنے کہ جمع شنسو
 بر بیٹ جیر انڑاں اوذا کہ شستغ شاگندھے یہ گھرے ع دیوارے
 بلخیں ہماں گورا ٹے اندر ایر بیٹ شاگندھے یہ گور دیوارے
 ہماں ٹالہی ع پتراں ٹے بیارے بادشاہ ع ہر کھس ع گوئشتو عالم نہ
 گوئشتو مار گور پین تھر سی۔ آخر یہ شو انکھیا گوئشتو میں روائی
 گور پیاں پتراں کھا داں بادشاہ ناگوئشتو شخصی باز نریں
 منتے ار خود ر دع کھار بیش۔ شو انکھو شتو لوغ ع بیکھا و قی ماث ع
 پھٹ کھٹ ع ہمیر کا حال نہ دیغین کہ میں گھر بادشاہ نہ قول کھنڈ
 گوئی نیام ٹالہی ع سقا طاں میں سخرا کھا داں دیاں نی میں رو غاں
 پہ من ع دعا آ لو شے ماث ع پھٹ کھٹ ع جھٹے انگو جھٹے آگو آخیر
 دی شیشیں سچہ سخا نہری تار، گوئش تیش مختو نہ سخا نہر ع ته گدرا
 برد خدا شخصی پڑ دواں بجیٹ۔ شو انکھا حکاں مخقوش تو جیر انڈا

اوذا بر دشت گندکی ڈبوا بلخیں گور پتھر اندر اپنے کھو دیئی یہ مژدے
 کھٹے چیکھا نشو فرآن ع پڑھیں آں مژدا شے شوانکھا پھول
 کھتو سخو افیدا چیکار ع آسکن ع شوانکھا گوئشتو بادشاہ نہ
 نیں مارکھیا ہے ٹاہی ع پتھر دانی ڈسخون مس آسکھان پیرانی
 برخا۔ مژدا گوئشتو پتھر سخرا ہر کھے غرضی پٹا بر شوانکھا دست
 مالھی سچلوا دراڑ کھتو دیشی مالھی شے میں دست ع کھر خا شتو جھٹے
 جیلا بالا کھشی نیٹ گوئشتو اے مالھی دشی پتھر میا ندادش۔
 مژدا گوئشتو بخو شاخہ سخرا مس دشے پٹا دیا۔ مژدا کھڑو بیٹو
 شوانکھا پتھر پتھر دالغون شوانکھا دشی پتھر نہ سخو اڑ سخو بادشاہ
 دالغون بادشاہ ڈراہ سیو۔ بادشاہ ع شوانکھا را انعام دالو شوانکھا
 دشی ندز دخو اڑ سخو دشی ماٹ ع پھٹ ع دالغون گوئشتو ایشان
 گوارنوا کھنے چھو کہ بانجھوا بادشاہ گیث میں زراں کھری دے
 ما زراں اشکو کھانعل زرمات ع کھٹ ع دشی گرا ایک کھنگوں رٹے
 بادشاہ دلانا کو کھفتہ شرانکھا گٹاں بر دشت شماں مژدا آسنجہان ع
 حالاں گیٹر بخربیاری بادشاہ ع شرانکھ لومٹا لخختہ شوانکھا گوئشتو بخو
 مہر ہماں مژدا شے آسنجہان ع حلے بیار۔ شوانکھا حکاں بخو تھیریں
 شتو گور پتھی۔ دیشی ع مژدا نشو قرآن ع پڑھیں مژدا شے شوانکھا
 پھول کھتو سخو چیکار ع آسکن ع شوانکھا گوئشتو میا بادشاہ ع دینہ لہ
 گوئشتو بخو آسنجہان ع حلے گہ بیار۔ مژدا گوئشتو بادشاہ ع گوئش
 س ہماں مژداں کو گومان قول کھٹ ع که بخی ع میت ع سخی جیرا نڑاں
 دینہ یاں سخو دشی کھدل پھیلو بخو آسنجہان ع حال ہمیشیں کہ من دشی ہم

لن بوڑاں در غان که ہمان مسافراں والغون تھکوں۔ میں نے بُشید
 دیں بُھراتے کھنڈ نے ع مناں شید نے یاد میں بدھی عو ملعنیں
 شوائیکھا۔ آنکھا باڑشاہ ع سے حال دالو پادشاہ شوڈ پھندا باز سنی
 پلٹو ہر دخت بُھرات کھنڈ تھتی جہاں ع خداوی نام د بازیں چیز
 دالو تھتی۔ کھسدو شتو بھرا ما آنکھوں درا۔

لصیہر خاں روز

یہ شہرے عَ دو دُن بیان عَ بیشون سیکھے عَ نام عَ عیسیے و مسیح عَ
 نام عَ لصیہر خاں۔ عیسیے اول صیہر خاں ہمیر گئی دُن شیعوں کو دینی فتنہ خال
 طبیبہ سوتکو داشتیش رو شے جہاں عَ آنکھ بادشاہ عَ دا نہد دا شو بادشاہ کو
 دوئیں مڑ گفتو ڈھکتیں۔ عیسیے عَ گوئشتو بادشاہ مناں تہ شید بچنا
 دزیہانی کھنخ عَ ہفت تو بہیں لصیہر خاں عَ گوئشتو بادشاہ مناں
 مختی شاہی نیاما دُزیہانی کھنخ عَ تو بہیں سختی غور من وئی نادڑاناں
 بادشاہ عَ دوئیں مڑ دشے قیدا آجو گفتغور عیسیے وئی لوغ عَ شتر
 لصیہر خاں وئی لوغ عَ ک۔ لصیہر خاں لوغ عَ شتو دشی مالا مڈ کا ٹھر جپی
 لگا۔ بیو ماٹ پھٹ دے ہڑ دوئیں مڑ گفتغور لوغ عَ یہ ماذنے
 او شتا گفتغور سختی پھٹ شے نیتیں۔ نصیر خاں عَ وئی ماذن عَ سنج
 بتو حکمال بخدر۔ گوئشتو داے بادشاہ مناں دزیہانی کھنخ نیتیشنا
 رواں سختی دیہیں بہنے کے دُزے سے کھنال۔ جانا ناجھہ بانا جھننا جھجھلنا
 شتو یہ سختی بادشاہے شاہی عَ در گفتغور او فاشتو دشی بادشاہ
 ماڑی میں ماڑی عَ چوڑھار عَ پھر بیار او شتا گفتغور نصیر خاں عَ دی
 نیلی عَ کھڑکی داؤ گوئشتو نیلی کھرا کندھا پار مدھنی میں نیلکا عَ سنج

چمال کندھا پار بیغا شتو۔ اندر اشتتو دشیں پادشاہ ع خڑا نہا زنگ
 پیشین لفیر خان ع و فی ہر جین ع دو میں متفنگ پھر کھتو نسلی و
 کھڑی داشت نیلی سخیدہ بی شے کندھا پار بیغا درا آٹکو دیوختے
 پھر بیاراں کل کھفتتو جھٹے پھیند پھوف و مسے ع در کھفو نھی دی
 نیش در شتو دست ع اور کھفتتو کل کھر تو پھندا آنکھوں
 بادشاہ ع حکم دا تو گو رختی اے دُزیر دشے تھری دے کھبیر شا
 پیرا ع قایرو کھنے۔ پھر بیار پانہ بیغول لفیر خان ع و شی سا لے
 پھر جی آڑ سخو سا لے روشن ع شتو ہموفا وال رختی رو شے
 نصیر خان ع دیشو مڈی کھشتو سخیدہ بی شی ماڈن سنج کھتو روان
 بیغور ہماں ساگی پادشاہ ماڑی ع شتو رشتو۔ دشیں پھر بیار شے
 لیکھدا دیبا او شتا لحاؤں جھٹے پھیند جھٹے پھوف بیٹ ع لفیر خان ع
 نیلی سلتو۔ بیلی کندھا پار بیغا شتو لفیر خان ع و شی ہر جین پھر
 کھتو سخیدا کھر تو دیوختے پھر بیاراں دے کل کھفتتو بادشاہ دد
 کھفتتو و فی ماڑی جھکھما کھیال کھنئی دشیں ماڈن دھوڑاں پال
 دیاں ع رو غامیں جہاں ع گوکشتہ را کھڑری کھنو فی۔ بادشاہ ع گوکشتہ
 اے مڑدا کہ من گندھا شے گر غنی نیں بادشاہ نناہ ع داشتیں
 دنخے دشیں مڑد ع ماڈن گڑداں بیشو مڑد گو ماڈن ع پچھی ع لوٹا لغیں
 بادشاہ ع گوکشتہ میلے فلاں ہندا دز گر ماڈن ع پچھی ع او شتا لغیں
 سریش دز اگرے بیارے مڑداں شتو لفیر خان گو نیلی ع پچھی و
 کھفتواڑ سخو نیلی بیچا دے پھر شتا و لفیر خان ع گوکشتہ بادشاہ
 منال شے پھندا سختی شاہی نیا ما دُزی یہا فی کھفع د بیں بادشاہ ع

گوئشتو سخو برو یہ ماذنے شے میں ماذنافی نیا مگشین کھاں
 زیز اے ہڑ جین عہماںزگا پھر لیغا زیر برو بخرا شے اڑماں
 اجاز تیں۔ وٹی نیلی عہمیندا بل اگر سختی نیلی بیشو دراہ ته سخو
 وٹی نیلی عہ بیا بر نایں میں ماذن عہ پڑھتو حکال سخو اتکو وٹی
 رونع عہ سالے عہ وٹی لوغ عہ بیشو سا لے روشن عہ پھدا الخڑو
 نصیر خان عہ حکال سخو۔ شتر ہماں حاگی بادشاہ گرا۔ اوذا کر شتو
 دشمنی میں نیلی دراہ سلامتیغا ادشتائیغیں شتو بادشاہ را گوئشی
 بادشاہ سلامت میں ساگی ماذن عہ سختی ماذن ایشیں میں کانہ داش
 بادشاہ عہ گوئشتو سخو وٹی ماذن عہ بہ شے اڑماں پھڑ ایں نصیر خان عہ
 وٹی ساگی نیلی عہ سچ بستو حکال سخو شتو دیر یہ سختی بادشاہ ہے
 گرا در کھفتو شیرا تھرا نا دفتے اگا حولی عہ آنکھی داشی نیلی عہ
 کھڑی حولی عہ پار شتو اندر ادشی زالے سفر اشو ذغیں گفتئی
 زال عہ مبڑاں سسی ماذن پھکھا نیلی تھیں بیں سنے کندھا پار اتکو
 مہا۔ نصیر خان عہ سکھے عہ گوں کھفت وٹی ماذن رہانی داثو روشن
 شیر جوشہ عہ حکال سختی۔ جھنا ناکٹا ناجنا ناکٹا نا دیر دیا ہندے عہ
 اتکو نصیر خان عہ گوئشتو میں تھنی بیٹیاں ایدا آفے دراں۔ زال عہ
 گوئشتو مندے تھنیخاں نصیر خان سرا ایر کھفتو زال پھڈا نصیر خان عہ
 زخم ماذن جمعکھا سرا اتکو زال عہ گو ایز کھفتا جھٹ کھتو زخم عہ
 گفتوز حم کھشتتو نصیر خان ہماں بند اٹا شر اشتنی عہ نصیر خان دلتے
 حوش عہ بیشو دیٹی ایدا نے زالے ماذنیں میں اکیمیوا بھیز اکھفتا
 حوناں۔ لا تیغان نتیجے عہ مردوے پھات تھا جوڑا عہ واسو نصیر خان عہ

جسے ہماں مژد سکھا بختو دشی مژد دلداے نہ داشت۔ یوس بیشو رنتو
 شوڈا گونو کھانا مژد گرا پچھو مژدا گرا کمہ جشی دشی اے ولداۓ، تھی نہاد۔
 آخر نصیر خان ۽ شامد والو۔ مژدا جوڑا داشتو آنکو نصیر خان گرا
 نصیر خان ڳو گوئشی پاپا من کھرائ۔ مس تھی سکالوار ۽ سُر پچھڈ بیٹ
 نواں دروکھا پچنا میں۔ پچھ کھیٹت تھی ہر گیں حالے کے استین تقو تو
 ہاہنی ۽ کھنی۔ نصیر خان ٻیوڈا ونتو درو کئے تو پچھا مژد ۽ پچھ آنکو
 در کھفتو بچا دیتو مژد پچشتیں آہنی ۽ بستو درمان آڑ بختوں
 نصیر خان درمان کشی کھردے روشن ۽ پھندا نصیر خان ۾ راہ بیشو
 مژدا بچوئشتو نہ دے تھی وئی لوئی زوے تے تھرا مولکیں۔ نصیر خان ۽
 گوئشتو مس روائ۔ نصیر خان روائ بیشو جانا کتا ناشتو دیما
 ہندے ۽ جتنا گرہ امہمان بیشو جناں نعن داؤ شفت ۽ کھسوائ
 کھانا نصیر خان وئی حال ۽ دیعین گوناں زالے ۽ ہمیکار کھش
 میں ماذن دے چلے تھی مناں دے ڦالو اشتی۔ یہ بختے ۽
 گوئشتو آدا تھرا تفاح کھفتیں اے مہرا مناں سو غنیمیں اشیی
 بر تھو ہر گیں مزے کر دیما ڏئی تھرا گوں کھسن نخفیث تھی میں
 دس چھی نیٹی مے حاضرین۔ نصیر خان ۽ وئی پھر اشوئنخور روائ
 بیشو جانا ناشتو ہماں ساگی شہرا در کھفتو ہسوا که او لازال
 کھشتی۔ دشی نیلی مژدار کھشتونیلی ۽ چصاریں کھاڑ جو بیلی عِچیاریں
 لکھیاں لڑکوں بیگنا شتو د سے نرمیا دشی ڏاڑو ۽ ڙشتیں ڦاٹو آ
 نصیر خان کہ دیشو گوئشی میں گرا چھے میں کہ تھو منا نے ۽ من وٹ
 لکھپڑیغا نشتما آں۔ نصیر خان ڳوئشتو ڦاڑی مس تھی بسچاں

م دیر لیخان شنگان نو کری ع تقد مناں پچھے منار نئے۔ ڈاڑو آ
 گو گوشتہ اللہ سترہ بیاری سخو میں بچھے ع زانان۔ لفیر خان ع را
 بیکھا ڈاڑو آ اڑ سخو لعن داٹو لفیر خان ع لحن داڑ سخو قلذ روپیہ
 لعن ع پیران نیاما ایم کھتو۔ ڈاڑو آ آنکو پیران بڑ سختوں
 ڈاڑو آ دشیو صد روپیہ پیران نیاما ایم ڈاڑو باز دہش
 پیٹو۔ ڈاڑو آ پیران ایم کھتو سترہ آنکو گوشتی ابا کھتوہ، میدا
 و فس م رڈ غان اندر اشہر لفیر خان ع گوشتہ سخو الیخت،
 شہرا روے چھو کھتے ع ڈاڑو آ گوشتہ م ایڈ ایک لوئے
 نوکران بگیہہ ہمان نوع ع سیریں مناں ضرور روئی میں لفیر خان ع
 گوشتہ ڈاڑی م دے جزاں مناں بد گوینجا ڈاڑو آ گوشتہ
 اے سوکھا میں کارے ڈاڑو آ زالی بھر اڑ سخو لفیر خان ع جان ع
 والغول دو میں شختوں اندر ڈاڑو آ گوشتہ اے میں جکھیں
 ذی پھیری میں گھر اپکیداں آنکو۔ زال ع لفیر خان پچھے اڑ سخو
 زال ہمانہیں کہ اولاً لفیر خان ع شمیدا کھستہ بڑ سخو راہ نیاما
 لفیر خان ڈالشی۔ زال ع گوشتہ درنا گوں عزت ع شمیدا بد
 نا میں گو سخز مرد ہمان کار کھنوں چھو کہ دشی نیلی ع گندم ع۔ لفیر
 خان ع دشہ سٹر تڈیانی و پیر بی ع نیاما ہمودا بیٹو و فتو شفا
 دشہ بیٹو سکھا دشی زال سیر کھتو بیکھا بیٹو مرد ع و فسخ
 دشہ سکھا کہ ہمودا کے لفیر خان تڈیانی سخونج ع و فتنیں۔
 نہ سان کر سختو میں ہمودا کے لفیر خان تڈیانی سخونج ع و فتنیں۔
 سکھا کہ مرد آنکو و فتو زال سکھدا آنکو شاید کہ آمانی روائیں

زال سے باروا کھٹرا اُ پھری کھیٹھا گڈا و فیٹ - زال آنکو
 اولی باروا کھٹرا اُ پھرلو مژد اُ جھو اڑنگی اُ زال شتو دیر
 کھفتوا زال اُ گوٹھتو مناں جن ناں مناں گناہ چمی نیں تھیں
 زال اُ آنکو ڈومی باروا کھٹرا پھیپری اُ مژد اُ ہماں ساگی
 ڈول اُ جھو پاڑے زال شتو اُ گودیر کھفتوا - سخترلو زال اُ
 گوٹھتو مناں پچے جنگ اُ من بے گناہاں زال ہماں ساگی
 ڈول اُ کھٹرا اُ پھر رغ اُ رفتوا مژد اُ سخترلو دے زال اُ پاڑ
 جھو زال کہ شتو کھفتوا زال اُ گوٹھتو ہے او لفیر خان دیوڑتھے
 لفیر خان اُ ٹپ داڑ سختو شے تڈی دیٹھی دیڑھی اُ درادر کھفتوا
 سٹھی اُ زحم مژد دو کھرہ عفع کھتو زحم اُ - شفت اُ لفیر خان
 ہمودا بیٹو ڈومی شفت اُ دے ہمودا اسی می شفت اُ لفیر خان اُ
 گوٹھتو فی بیادر کھفی تکے کھنوں ایدانی شید پھدا نہ مار یدیوں
 نندھ نیلپت - زال اُ بیگھا حویلی اُ پھریداراں گوٹھتو بیگھی عین
 شفت اُ پھرا اُ کھس چھی مذات مادرا روں سختر غا - بیگھا ہر
 کھس و فتو لفیر خان شے زال اُ پھیش روں پیشو زال اُ
 گوٹھتی، سختو پیا من فلاں بندا گو مہرا اُ تی خاطرا ہیں باں زال در
 کھفتوا درا شتو ہماں ہندا اوذا شتو ویٹھی مہرا و فلعنی مژدے
 سفر ہرائے کھونڈ تھیکھا ایریں زال مہرا اُ چڑھا بیٹو دیوڑتھے
 مژددے کھڑو بیٹو مژدادے ٹپ داثو مہرا اُ پڑھتو حکال
 تھیئی - جانا جانا زال اُ دختے دیشو اے مژدا ہمیر گئیں بدلوئے
 کھڑو بیٹھیں اے مژد لفیر خان ته نیں زال اُ پھول کھتو گوٹھتی

بندالدھپی سخو کھے ۽ ؟ مڑا گوئشتو من هر کھن کہ استان
سخرا گوماں چھے کاریں زال ۽ گوئشتو آں کار ۽ کہ بیغی ۾ آں
بیشو من شے اشتودر شفاف نر و اں سخو وثی حال ۽ تڈے
مڑا گوئشتو من دراصل چو ہڑے آں میں کاریں دُریہانی کھنگیں
اوڈا آنکھاں ڈزی ۽ کھنگ ۽ گوئشتوں دروکھے ساہی کھانا دیونختے
سخوا آنکھ ۽ من گوئشتو نر و استاچی نیا نکو ته جیریں زالے ته
بر گال - زال ۽ گوئشتو آذنیکہ سخنی لونغ نزی بیشو گلڈا مناں حالا
ڈبے جانا گٹا ناجنا نا گٹا نا و نختے مڑا گوئشتو نی میں لونغ نزغیں
زال ۽ گوئشتو نی سخوا ایگا کھاں مناں بلا ٿئے ہمیندا سخو بولونغ و
وٹی سکا سیاداں کلاؤ بیار گوئش من زالے ٿئے ہمیندا سخو بولونغ و
سیرا جنزوں - ایر گا مناں سخوا اوڈا وٹی لونغ ۽ کہ برے تھی
بادشاہ مناں گوکھونیلیٹ مناں بادشاہ پاڑتھ سخوا پھجوبکھاٹے
مڑا گوئشتو اے صلاح جدائیں مڑا شتو وٹی لونغ ۽ جہانا
گوئشتو من زالے ٿئے ہمیندا سخو بیا ٿئے میں سیرا جنزوں - جہاں تید
بیشو اوڈا شتغیں گنزوں تے زالے تے کھے جہاں سخرا تو آنکو
بادشاہ ڳ دانہہ داشیش گوئش تیش الشی ۽ مار پلام سخوا
اے مڑا بادشاہ ۽ گفتہ ڏھکٹو - زال ۽ شمودا بیرو کھنڈ جانا
گٹا ناجنا نا گٹا نا زال شتو ترائی ۽ چھکھا آٹ دا ڻ سخنی زال ۽ ڻ
دللا گوئشتر ایندا به بیوانیں وٹی جراں شو ڏاں - زال ۽ جر گھنگوں
جراں شو ڏغیں و نختے ذیشی ۽ ہفت مڑا آنکو در کھفتتوں پھنڈ پھر
وڈا منا نا مناعنیں یکھے شی زال شنگیں عمدی شی منگیں زال ۽

مریشتر شاہ بفت مژدے سے مس یہ زالے کاں۔ شاد و دکھا اوڈہرا
 بے س دل جہاں شرداں گلڈا مس دشت کھا آں شے سچیرا اؤ
 لیکاں زال ڈ جر ششتوں گلڈا شتر پھوڑ گرا پھوڑ اگو ششتو
 شاہ بفت مژدے سے مس شارکلاں بھر نواں شا ایر کا کھنے کھن دلی
 جہاں کھنے چہ تا اؤ بخنے س جناں سقیرا ہر گیں مژدے کا کہ
 شتر سقیر پسیش کا اڈ ستو س جہاں مژدے سے خاں بھوٹ د
 پوکا بخنوں نال ڈ سقیر جٹو سقیر شتو یہ سریں زرے د در
 کھفت پھوڑ بجکو شوذا نال ڈ دیٹو پھوڑ شتر زال ڈ جر بندھو
 بانی دگ داٹو۔ پھوڑا د نتے حوش کھتو گندوں نے زالے نے
 کھے اپھو دی کھنوں۔ پھوڑا بیرد کھوڑ گومش تیمش زال ڈ شتر
 بدوں دلی جہاں تہ ذیر دیں ایدا آنکھوں نے جوے نے سقینی
 ڈکی سیڑ زال دلی راہ ڈ شتر۔ زال ڈ شتر دلی زال د میں
 بیکن خود دی د میں کھتو شتر بادشاہ ہے گرا۔ بادشاہ ڈ گر شتر تے
 مس آنکھاں سناں مزدی دی پوری بیاٹے گندیں۔ بادشاہ ڈ گر شتر تے
 بگروں بیا میں پھری دفت کی میں پھری کبی۔ دیر نتے مس ششداں
 مخودے نیشناں اڈ نیکہ مس کھوڑ بیٹھاں سخو دے کھڑوں بید
 لال ہمدا بادشاہ گرا دیر بیٹو۔ دو شے یہ دیرے ڈ گر شتر
 بادشاہ اے ڈوے نیٹیں اے نالے میں بادشاہ ڈ گول شتو ستو
 چکل سکتے۔ دزیما گو شتر مس سخرا ایشی ڈ فرتاں دیاں بادشاہ
 ڈ گر شتر چیں ڈ حمے فرقی؟ دزیما گو شتر اندر پیغی دخت ڈ
 نال سرلا گھی ڈ اندر اچپیں پھاڑ ایر کھاں مژد لاسیں پھلدا۔

بادشاہ ۽ گوُشتونخو فرقی وزیر اے آزموندا دے کھنڈ ویشی
ایذا دے بیٹ دوسی نوبیشو۔ بادشاہ ۽ گوُشتی اے مژدے دھی
وزیر اگوُشتا ایشی مس شار فرتاں دیاں بادشاہ ۽ گوُشتونچیں دھوئے
فرقی۔ وزیر اگوُشتون باً گھوڑا سخو گوُشن کلیں وزیران دور دینی میں
زال کہ اسیں کھایں دورے داٹ مژد مزین باً گھوڑا بادشاہ
یہ مزین کھڈے جنا گھیخو وزیران گوُشتی کلیں وزیر دورا دیٹ
اے کھڈا پاہ بیٹیٹا۔ ہر مژد ٹیاسٹانا ٹپ کہ سٹول ہر مژد دیو
کھڈ نیام کھفیت۔ زال بارو کہ آنکو زال ۽ ڈار سٹش شے کھڈا
پاہ شتو وزیر اگوُشتون بادشاہ اے زالے نیٹ مژدے بیٹ۔
سیسی وزیر اگوُشتا اے زالے ایشی مس شار کچھوار کھندا
دیاں۔ بادشاہ ۽ گوُشتونخو چیں ڈولے پچھوار کھنی ۽ وزیرا
گوُشتونشا ایرگا کھنے مناں بیکھا صندوقے نیاما بند کھنے شاہمیرگا
گئشے کہ اے وزیر مژد نتو بیا ٿئے چھیاریں وزیر ایشی ۽ زیرے
جیڑا انڑاں برے۔ بیکھا وزیره صندوقے نیاما ماں گھٹو بادشاہ ۽ گوُشتون
میں وزیرہ مژد نخو ایشی ۽ چھیارہ مژد زیرے جیڑا انڈاں برے۔
چھیاریں مژداں وزیر ۽ صندوق ڙڈنخو سہ مژدوں چھیار می ہماں
زالیں۔ صندوق ڙڈنخو شے شہرا دیرہ بر جنگے ۽ شفت کھفیش پھوڑا
گوُشتون ایوختاء ۽ دیرہ بیٹو شفت ۽ ہمیدا بُوں باً گھوڑا جیڑا انڈاں
برونی۔ فی کہ شفت بیٹو پھوڑا گوُشتون چھیارہ مژدوں شفت چھیارہ
پھروں ہر مژد وشی پھرا ایکھوا پھرائ ۽ ڈاٹ۔ زال ۽ چھڈی پھر بیٹو
باً گھینغاں وشی پھرا دالنوں زال ۽ بارو آنکو زال کھڑو بیٹو وشی

پیرا دینع عِشتو پھوڑ شتو ونتو۔ ونخه وزیرا صندوق
 گھر کیں سخو زال عَ حکمال داثو آرام عَ کھاں دس سخرا
 بُدستقعنیں سختی ع دروکھے ع وزیرا قرار کھتو دروکھے ع پھدا
 نہیں صندوق گھر کینع ع رفتہ زال ع سختو حکمال داثو سخرا
 پہ جو اپنیں کہ سختو آرام ع کھاں۔ وزیرا دروکھے ع قرار کھتو دروکھیا
 پھدا سخیبیریں صندوق گھر کیں سختی۔ زال ع کھاڑ پھدا کھشو صندوق
 پھرا کھثر وزیرے سخو نز برٹو گفتی ع۔ شوڈ سخدا وزیرا قرار
 کشو شف روشن بیشید سپھڑا گوشتہ بیاۓ ایشی ع سخربیں
 نوں لوغ ع بروں۔ سپھوڑا صندوق زڑ سخو لوغ ع سختوں
 صندوق بڑ سخو وزیر لوغ ع ایر کھشیش۔ سپھوڑا ہر کھس وشی لوغ ع
 شتو۔ بادشاہ ع پھری وخت بیشید باکھی کلیں وزیرا نکنوں
 آں وزیر گاریں بادشاہ ع کھے دیند اٹو برو وزیرا گوٹش
 بیا کچھری ع۔ وزیرا گوشتہ منا غاں میں جان ع ہر جسیں۔
 دروکھے ع سخدا سخیبیریں بادشاہ ع کھے دیند اٹو وزیرا گوٹش
 بیا۔ بچھے بادشاہ ع جیلا بینتو بچھے ع سخدا بادشاہ دش شتو۔
 بادشاہ ع وزیر کچھری ع آڑ سخو وزیر بوکیا جنخ ع سخربیں بادشاہ ع
 اور شتو سخو سخو نزا پچھے بیڑ لغاۓ گوشتی ع تا پھو ونخه بادشاہ ع
 گھرٹا داثو وزیرے دیم چھپڑا کھتو گندوں تچے وزیر ع سخو نز
 بُدستقعنیں وزیرا گوشتہ بادشاہ اے زالے ہر گز نیں اے مڑوے
 گھنا۔ بادشاہ ع زال ع گوشتہ من سخرا وشی جنکھ سیر کھناں دیاں

نی زال حیران بیشو چپو کھنار نیٹ گوئشتو پادشاہ مناں دا
 پانزده رد شے مہلت ء دے گلڑا سختی جنکھه گرماں پادشاہ
 گوئشتو سخرا مہلتیں - زال ء کھنغوں ہوانی کاغذ روشنے آنکو
 ہمان چوہڑو در کھفتہ زال ء گوئشتو پادشاہ ایشی و ڈھک
 آں ڈھکشتو مو شے آنکو آں ہنقتیں مرد در کھنغوں نال ء
 آندے ڈھکائنسقوں کھردے روشن ء پہذا لغیر خان آنکو
 دد کھفتہ زال ء شنو پادشاہ گوئشتو پادشاہ میں است دے
 زالے آں بیئی مرد ایشیں آنکو نی میں گوئی مژدا روان
 مناں موکلا دے پادشاہ ء گوئشتو سخرا دے سخانگو میں جنکھ
 دے سختی مرد دے فیں پادشاہی نیپے دے سختی مرد دے
 غیب لغیر خان ء زال گفتہ پادشاہی نیپے دے گفتہ دشی
 بوغ ء شتو ماوٹی ہندانشقاوں شتو جمرا ما آنکھاں درا
 سختی حیریں -

مکا و حمو میازد و

یہ شوا نکھے گو شتو بندے سے گو پہلوالی کھتو۔ فی کہ پہلوالی گو
 شے سال پھیلو بندی شوا نکھا دا استار نے مال اشتو دانو
 دلی دروڑ لومنڈر گفتہ دکھال تھی جانا نکھا نا آنکھو دیجا بندے سے گو
 کھیا گو شتو ایدا بادشاہی جنکھے صدر روپیہ گھیرتھے بہ پچھے شخراش۔
 شوانکھا کھیسیغ گو صدر روپیہ کو بین دلا گو شستی گو صدر روپیہ
 دیاں بادشاہ جنکھے گو حیم گندماں۔ شوانکھا شتو بادشاہ راتی
 گرما باہنی او شتا تھاؤں۔ شوانکھا گو شتو مس آنکھاں بادشاہ زادی
 گندما۔ باہنی گو گو شتو کاں صدر روپیہ گھیرتھے یہ پچھے شخراش۔
 شوانکھا گو شتو مس صدر روپیہ دیاں بادشاہ زادی گو میش
 بلیٹ مناں چھما شونداش۔ باہنی گو صدر روپیہ گفتہ شتو بادشاہ
 زادی گو شتو ایدا یہ مڑے آنکھو صدر روپیہ داتی گو شستی
 بادشاہ زادی گو شش بیا مناں چھما شونداش۔ بادشاہ زادی گو
 شتو بارکی گھنکھا پیچے شونداشو پیدا تھرثو۔ شوانکھا کی کہ
 دلی صدر روپیہ برائی خیتو پیجدا وئی دلا ارمانی بیش گو شستی گو

بعد پیغمبر میں ہمچو جہان عرب بڑے سمجھوں مناں لکھے فایدا دے فیاض
 بیس بیشو شرفا سرگفتہ شتو شے کھیا پھول لکھنی لکھنی
 مس دشی صدر پیغمبر میں برائی خپڑو نی سہیں گئیں بازے طس
 کہ میں صدیں روپیہ خود دل بیا دل۔ آہنی عرب گو شتو تھی دل
 نہیں سمجھا ایر کھاں برو یہ پنڈے کھش دار کی عرب والی دل
 کھش سخنیوں کا کھریاں۔ کھریاں شو شکے نواں توڑیں کھے دانڈرے
 صدر پیغمبر داشت۔ شو شکع عرب نواں دلیش۔ ہر تگیں کھیا کہ
 آنکھو ملا دھو پیازو نام گفتہ ہہاہنی عرب دلیش۔ شوانکھا شتو
 والڑی عرب کھشتو والڑی سچکھو یہ مڑے کیت گشیش کھریا عرب
 شو شک عرب نا۔ سختی غے کھیٹ شوانکھ کھریاں نہ شو شکیت
 رو شے یکھے مناںیں کھریاں گر غ عرب آہنی عرب گو شتو کھری عرب
 شو شک عرب ہ شوانکھا گو شتو مس دشی کھریاں نہ شو شکاں۔
 آہنی دف عرب در گفتہ گو شتی سمجھو کھریاں شو شکع نہیں ناں
 ملا دھو پیازو نام عرب یہ دانڈرائے دے شوانکھا گو شتو
 سچبو عینیں والڑی ملا دھو پیازو نام قریاںیں۔ شو پھداہر
 کھس سیئن بیشو پر مڑے کھیٹا ملا دھو پیازو نام گلیر تھے
 کھری پنڈے پٹی روٹ۔ بیانا بیانا رو شے شتو ہے گالوار
 ملا دھو پیازو گو شاں گفتہ ملا دھو پیازو دلا گفتہ بر وال گنڈل
 اے چھیں مڑے کہ میں نام گر غ عرب جہان عرب ملکی عرب دلیعنیں
 ملا شتو اوذا دشی والڑی کھستیں مڑو شتیں ملا دھو پیازو
 امشتو سلام داثو مڑا گو شتی کھری عرب شو شک عرب نا۔؟

مُردا گوئشتو نہ - گوئشتی، گدڑا ملا دھوپیاز و نام عَسَان
 پکری عَ دے۔ شوانکھا گوئشتو سر کھیکھ سختی دل گشیش
 برو پکریاں پٹے ببر۔ ملا دھوپیاز و آگوئشتو سخت ملا دھوپیاز و
 نام عَ پچھے مڈکی آں د بیخ عَ - آں پیرے بزرگے بیں یا آں
 سختی خقدارے کے بیں سختو چھے سوت عَ آہنی نام گمرع عَ وتنی
 مڈکی عَ د بیخ عَ ۹۰ شوانکھا گوئشتو بیں پمیر کا مڈکی عَ شتو منان
 کھیا گوئشتو سختو ہے کارا کھاں سختی مڈکی عَ ملا دھوپیاز و
 گیڑتھ داشت۔ سختی کھسی کا ب نیں۔ ملا دھوپیاز و آگوئشتو اے
 داڑکی عَ پلڈے بیا بُزُوں سختو بیں نام سرا را کھرس خراتے
 داڑ بیا مس سختی کارا کھناں دیاں۔ ملا عَ شوانکھا گوئشتو روں
 بیشو۔ فی کہ آنکھوں بادشاہ زادی ماڑکی نزیخا ملا دھوپیاز و آ
 گوئشتو ہر گین کارے کہ مس سختو سختو دے ہاں کارا کھن شوانکھا
 یہ پھوڑے دے گونن ملا دھوپیاز و شتو بادشاہ زادی ماڑکی
 بنا اوشتا تو۔ کھیا گوئشتی مار کھاڑ چھے دیست ماشی بھوڑا
 لکھسوں۔ آہنی عَ شتو کھاڑ چھے آڑ سختو داڑ۔ ملا دھوپیاز و آشتو کھاں
 گوئشتو سختو پھوڑ عَ بھاذان داد شرانکھا پھوڑا بیشو ملا دھوپیاز و
 بارٹھ کھاڑ چھا پٹھا یخ عَ پھوڑ گڑوں رَ دا بیست۔ پھوڑ عَ پکڑیں
 جمان کھنڈی کھنڈی مڈکی روٹ دختے یکھیا آنکھوں پھوڑ عَ عالی
 سختو داڑو آہنی عَ گوئشتو فی سچوست روٹ کھشے۔ پمیر پھوڑ
 ساہ در کففع دے نیستو سچیش عَ شوانکھا گوئشی بیا سچوست عَ
 کھشا میں۔ دوسری مڑد شے گڑوں سخنوا سچوست کھشیخ عَ شتوں۔

بارہ شے پھرست میشست ۽ دستان ۾ مبسو ننھی نئے پھرستے
 مدھنی نے چھی ۽ جهان کھند تو سوا وھا کھنھنیں و نھتے بھتیرس
 چھا۔ آنکو پھرست ملھشن شرندالو پھر ٻرے پھرست ملھشن
 تیش۔ گھٹا گومش ٹھیش نی ما ر دیکڑا ائے دیش باوپی پھس ۽
 گرا ذوں مڑوے ۽ شتو دیکڑا ائے آڑ سخداو ٿلو۔ ڦلا دھو پیازو ۽
 آس رو خ تھتو دیکڑا پھٹا یئن ۽ چاڑ تو سرب ڦا ٽانکھنگو ننھی
 ڪف آس مڑ سخی ۽ شتو جہاں سوا وھا بارعین ہے کھند
 کھندا جنھنیں۔ و نھتے یہ مڑ دیئے گھر و بیو شتو دیکڑا سیدعا
 کھندر چاڑ تو والو۔ ڪھوڑا ٿئی گوڑد گرا استو۔ بادشاہ زادی ۽
 ڪسیا حال دا تو گوگشتی ایندا دو گنبد خیں آنکھناوں بادشاہ زادک ۽
 گوشتو برمیش پیاں درمیں گندر خاں بیارے ایندا یکھا مشکل
 بول۔ باسھی ۽ شتو ڪھوڑا گوشتہ شایا یئے کھرغا ماڻی یکھا
 شار بادشاہ زادی بو سٹھنیں ملا دھو پیازو ۽ گوشتو ماتیابل۔
 روشن ایرو شتو درمیں مڑداں حکاں سقو شمعون بادشاہ زادک
 گمرا باسھی ۽ نفن آڑ سخدا نیم ۽ دالغول۔ ڦلا دھو پیازو ڏمنب
 زیری پچے جو شان کفت بادشاہ زادک کھندي کھندي بدی
 روٹ۔ و نھتے بادشاہ زادی ۽ گوشتہ شابونع ۽ چپیں ڙوئے
 نفن ۽ درے۔ دھو پیازو آگوشتو لونع ۽ مارھے زال نفن
 درمیں فوں۔ بادشاہ زادی ۽ باسھی گوشتہ باسھی آنکھا باسھی ۽
 گوگشتی ۽ بیا ایشان نفن ۽ درمیں فوں یکتے ۽ سختو زادمیں فین ۽
 س دراٹنام۔ ڦلا دھو پیازو آنخن باسھی ۽ دراٹھنگو بادشاہ زادک ۽

ڈی انکھاں نعن و رائی پیغمو۔ سچھرڑا نعن و اڑ سختو۔ ملادھر پیازو
رندہ گھٹا ساز کھناتا بادشاہ زادی ۽ گوئشتو چپو کھنے ٻے ملا
روپیازو آ گوئشتو میں نواش و خلیتیں فی مس بانگ دیاں۔
بادشاہ زادی ۽ گوئشتو سکھرا خداوی دروہی ایں۔ سچھرخاں
لار ہو پیازو آ گوئشتو بادشاہ زادی سکھو گرشنغ ۽ چھے ۽ مس
لار صد روپیہ با لگنا پکھی گھنی گالوارہ ڦیلان بادشاہ زادی ۽
گوئشتو سخرا صد روپیہ دیاں بانگ ۽ مدارے۔ ملادھر پیازو
آ ڈی صد روپیہ گفتور قرار کھتو۔ جھٹے ۽ سچھنام تھیریں گھنیتیں
نواش و خلیت جیلوں تھیریں علا دھو پیازو رفتور گھٹا ساز کھناتا۔
بادشاہ زادی ۽ گوئشتو سچھر گھنی ڦلا دھو پیازو آ گوئشتو مس

بانگ دیاں میں نواش و خلیتیں بادشاہ زادی ۽ گوئشتو سخرا
لارائی تایں بانگ ۽ مدارے۔ ڦلا دھو پیازو آ گوئشتو مس و ڈی
لار روپیہ با لگنا پکھی گھنی گالوارا ڦیلان۔ بادشاہ زادی ۽ گوئشتو
لار روپیہ رکھه با لگنا ڻوان دیئے۔ ڦلا دھو پیازو آ صدر روپیہ گفتور
لار آنکھو دھسنغ و خلیت بثیہ۔ بادشاہ زادی ۽ ڈغار گھٹکھا نظری ۽
لشکیں سکھو گوئشتو ایدا و فسے۔ دو میں و فلتوں ہر مڑو والوں
پتھری ۽۔ پتھریاں و رانیا روٹ ماڑی کندھی چھکھ کھر
لشکیش۔ بادشاہ زادی دو کھی رو آہنی ۽ سخرنیلیش کھاریست۔

لار نختے گھٹسی مڑو والوں پتھری ۽ تھیری بادشاہ زادی ش
لار کا ۽ سخرنیتھے و نختے بادشاہ زادی ۽ پھول سکھتو شادو غ ۽ چھے
لار از از ۽ گفتھے۔ ڦلا دھو پیازو آ گوئشتو ملر نخ ۽ دلی زالانی چھجی ۽

و فسخ نور جيلا خور - ایکھیسا ما و فتن نووں - بادشاہ زاد کی عورت
 گو ایشتو پاہنی گوئش تی بیا کھفتغون مصیو تے عر - یکھے سخو دلی
 پچھی عر دافیں یکھے می دلی پچھی عر دافیں ناں - ملا دھر پیازو
 گو بانی رپچھی عر و فتو شر انکھ گو بادشاہ زاد کی عورت پچھی عرشت
 ہمودا لگدا زین سخو پانگھوا اگر نواش نور بادشاہ زاد کی عورت دویں
 مرد کھٹتو اشتغول ملا دھر پیازو آ شوا یکھے عر یہ صند رو
 صند کھٹو دالو
 کفسو اشتغول جبرا میں آنکھاں دار

اہماداریں یادشاہ

یہ یادشاہ ہے عہد یادشاہ عہد ہفت زالِ ثول یشش زال
 یادشاہ دوستِ ثول یہ زالے ڈا بیا مکنی۔ بیاننا بیاننا روشنے
 آنکو یہ ملنگے در کھفتہ۔ ملنگا گوٹھ تو یادشاہ ہی عہد گو تختہ عہد
 پلدے ہے یا ایمان عہد شو شک یادشاہ ہی تختہ عہد گرہ۔ یادشاہ عہد گوٹھ تو
 مناں گوں زالاں صلاح کھنخ عہد موکلا فرے۔ ملنگا گوٹھ تو سخرا
 صلاح کھنخ عہد موکلیں۔ یادشاہ عہد شتو وثی زال کھارا صلاح
 رکفتہ زالاں گوٹھ تو یادشاہ ایمان سخنی عہدی دستی کارے
 یادشاہ ہی سخرا ہتھی دستہ عہد نیشت۔ یادشاہ حیران بیشہ کہ فی
 چھو کھنال ہے یادشاہ دلا آنکو کھفتہ برداں ہماں ہفتی زال عہد
 پھول عہد کھنال گندائی آں چھے گمیشت۔ یادشاہ شتو ہماں
 نادوستیں زال گما۔ زال حیران بیشہ مردوشی یادشاہ عہد حمیں
 نکے آنکو میں نور غہد مناغیں ڈو سسہ ماہ بیشہ یادشاہ عہد میں
 لوئے عہد آئندہ روغ پھٹہ عہد سخرا۔ زال عہد یادشاہ ہند جو طیں

بکتو باوشاہ آنکھو نیشن تو زال عَ گوُشتو باوشاہ سلامت نہ
 پچھیں ملکے آنکھو سختو میں لوغ عَ آنکھے عَ باوشاہ عَ گوُشتو
 مس گوہ سخو صلاح ہے گرگہ غا آنکھاں - زال عَ گوُشتو باوشاہ
 گوماں راگاں پیچے کھنے عَ باوشاہ عَ گوُشتو مس گوہ سخو تھرا
 راگا چھی کھنے نیاں - مس راستینگ گٹھاں کہ مس اونچ سخو
 صلاح ہے گرگہ غا آنکھاں - زال عَ گوُشتو میں گنو نیں پا گئے آں بختی
 شش زال سنتیدے اس تو آں شے اٹماں سریجا لوں سخو
 صلاح ہے پھولے گئے تہ شماہیاں گہرے - اٹماں چھیں پھولے
 کھنے عَ باوشاہ عَ گوُشتو میں شے آہیاں دے پھول کھتو - نی
 سخوی صلاح کھنے عَ آنکھاں - زال عَ پھول کھتو سخو پھٹے صلاح
 گھرے - باوشاہ عَ گوُشتو میں گدھا طنگ آنکھیں آں گشیں یا
 باوشاہی تخت عَ زیر ایمان عَ پلے - تخت عَ کھلے تہ گدھا
 سخو باوشاہی کجھیاں مناں جرسے شیدا برد - زال عَ پھول کھتو
 آں شیشیں زالاں سخرا پھے صلاح داٹو ہے باوشاہ عَ گوُشتو
 آہیاں گوُشتو ایمان عَ پلے تخت عَ نواں پڑیے سخوی چھے
 صلاحیں ہے زال عَ گوُشتو میں گاوار عَ سخو شے تہ مس سخرا
 اے صلاح دیاں کہ باوشاہی تخت عَ نواں شو شکسا عَ باوشاہ
 کھڑو بیٹو گوُشتو مس سخوی صلاح متلو رو غاں باوشاہی عَ کجھیاں
 دیئے عَ - باوشاہ شتو ملک گھرے - ملکا گوُشتو دسائیں مس ولی
 ایمان عَ راستہ نہیاں - باوشاہی تخت عَ بکپر ایشیوں - ملکا گوُشتو
 تھو شیدا برد ماڈنی نیاں - یہ ماڈنے گھٹیا کھاں زیر اد ولی

پڑھیں گے شے زال دے پھر کھاں زیدہ گدرا شے میں شاہی عُنگ
 مفتی شاہی عَ بروند اگر سخوا اے نزیخاں نشیع ہ تہ جواں
 نویث بادشاہ ہ شتو یہ ماڈ نے بونکو وقی پڑھیں ہ دوئیں
 سخنگ شے زال پھر کھو رکھاں سختی جانا گناہ دیماں یعنیا ہندے ہے
 شتو دیئی میں آگا پھیر گئیں سترہ ایں میات بادشاہ ہ وقی ماڈی
 زال ہ زیدہ دیئیں عَ کھو زال ہ گداںک جھو گوٹھی سخو ہر گئیں کھے
 کہ است ہ مناں دشی پچھی ہ بر مس گوکھو چڑاں بادشاہ ہ وقی
 ماڈن شے زال ہ دیما کشتہ پڑھو زال ماڈن ہ میبا ہ بونکو
 دیما دیہہ ہندے بادشاہ ہ پھدا کھیاں کھتو دیئی زال ہ ماں ساگی
 ڈول ہ ماڈن ہ میب ہ یہ درکھا ہنا غیں زال ہ دیشہ بادشاہ ہ اوشتاؤ
 دیہہ نختے زال ہ شماں ہندان گداںک جھو گوٹھو دوز کہ روے
 میاب ہ شے اشتو سوا سختی دگے نیتیں بادشاہ اوشتانا تو زال ہ
 پ۔ داثر گو بادشاہ ہ پچھی ہ ماڈن ہ بیل بیثو زال ہ
 پھول کھتو گوٹھتی سخرا بکھو روغنی میں ہ بادشاہ ہ گوٹھتی
 میاب شیئا دیما مفتی بادشاہی ہ روغنی غیں زال ہ گوٹھو
 سخو چھماں یوٹے بادشاہ ہ پچھم بوسخوں دختے زال ہ گوٹھو
 چھماں پھریں بادشاہ ہ پچھم پھریں سخوں زال ہ گوٹھو آپنیں
 اوڈا شو انکے مال ہ چھار لغیں جز شاہی ہ پھول ہ کھاں
 کہ شے بلان شاہی ہ گہ دیہہ اے جھتھی بادشاہی میں
 بادشاہ شتو شرانکب گرما دیئی پھیر نڈے مال ہ چھار لغیں بادشاہ ہ
 شے پھیر نڈا پھول کھو گوٹھتی اے ہند شے بلان بادشاہی ہ

گہ دیندا چھٹھی بادشاہی میں؟ بچیر نڈا گوٹھتو شاہ ہند اگر کے
بادشاہی تک آئے سبقتی بادشاہی میں۔ زال ۽ گوٹھتو نیجہز
سچر دل شہرا۔ ہندے کے گلوں بیگھا شفت ۽ یورنیوں۔ بادشاہ ۽
ماذن حکام تو شتو شہرا پیشتو ہندے کے گلوں کرو کرایہ کھٹی ۽ بیگھا ہمدا
سپھر لغون۔ شفت روشن بیشوں باگھدا زال ۽ گوٹھتو سختو ایرگا
کھاں برد بادشاہ پکھری ۽ بادشاہ ۽ سوال ۽ کھاں گوٹھش
مس پہ پورا یا تے آنکھاں مناں کارے پورا بیہا مئے شوندے بخرا
بادشاہ ۽ ہرگئیں کارے ۽ کہ گوٹھتو سختو اتنا نداں کھن ۽۔ مطر سر
گفتو شتو بادشاہ پکھری ۽ نشتو نیکہ سخیوں عین پکھری کھڑو بیشو
بادشاہ کھڑو بیشو۔ گو بادشاہ کھڑو بیخ ۽ آئے مژد دیسا بیشو گوٹھی
بادشاہ سلامت مناں ہندے ونی گہا کارے مزد ری ۽ گولڈے
بادشاہ ۽ دریہ کھلوا دیم چھریں سخو فسے دزیاں کھپول کھٹی گوٹھتی
ایرگیں ہندے مئے گرا استین کہ آں ہورگ بیث ما ایشی ۽
ہموز اکار ۽ لاڑیں دزیا گوٹھتو میں گہا اخنی ایرگیں ہند جی نیں
ماذنا فی باہر ڙو نو کرے در کھفتی عین آنہی ہند اکار کھفت تہ استین
سخنی ہندے گرا چی نیں آئے مژد اگوٹھتو مس ماذنا فی لڈاں
سیلاں۔ بادشاہ ۽ گوٹھتو سخنی ڦند روپیہ تھخواہیں مڑھڑو ڦلی
لو نع ۽ آنکو زال ۽ پھول کھتو تھرا بادشاہ ۽ چھے گوٹھتو ۽
مژد اگوٹھتو گوٹھتی کہ سخنی کار میں گرا چی نیں ماذنا فی باہر ڙ
پندرے دیاں۔ زال ۽ گوٹھتو سخو چھے گوٹھتو ۽ بادشاہ ۽ گوٹھتو
میں کار ڙو سختو۔ زال ۽ گوٹھتو سخنی تھخواہ چھکھریں ۽ بادشاہ ۽ گوٹھتو
میں تھخواہ ماہ ۽ ڦند روپیا میں۔ زال ۽ گوٹھتو جوان کھٹے۔ بادشاہ

دش کار کھنپیں زال ہمدا نوع عَ دشی نوعی کاراں روشن عَ
 بادشاہ یمنٹر گائیں جراں جان کھاں روٹ ماڈنا فی لِڈاں میلیٹ
 شاگوہ ہو رگ بیٹ نونع عَ کھیٹ - زال آں جراں کھنپی جوائیں
 پوتاک عَ جان عَ داشی بیانا بیانا رو شے زال عَ گوٹشتہ سخو منخت عَ
 روئے کار کھنپ عَ بادشاہ عَ گوٹشتہ داشی کہ سخنی ذالانی سغراں
 شوڑیٹ ہماں داشی آ میں زال عَ سغرا دی شوڑیٹا . مطدا
 شتو بادشاہ عَ گوٹشتہ اے مڑدشتہ دشی ماڈنا فی لِڈاں میلیٹ عَ
 داشی بادشاہ عَ دیندا اٹو داشی آ مکتو زال گیا . زال عَ سغرا ششو تغزوں
 زال عَ سفر پت سچیسو غا تھنگہ ثول . آں پت کہ سرندا دیئخ عَ رکتوں
 زال عَ سخالی عَ نیاما مانکھتو ہماں داشی آ دالغون تھنی . داشی وقی تھلی عَ
 زوڑ سخن عَ شتو بادشاہ ادیانی گرما گوٹشتی شادے مناں مڈی عَ
 دیئخ مس دشی گڑ دیں عمراء ہمیدا گوازیں سختو شامناں را کھریں
 مڈی چنیا ثو چھوکہ مناں شے ضرور زال عَ داثو . شا بادشاہ ہے آں
 شے عمزور بیں زا کھاہ عَ گوٹشتہ دیو نتھے نھیں ٹیکا کھاں گہ بادشاہ
 کھیٹ گڑا ما گو تھو حا لے کھنوں . دروکھیا سچدا بادشاہ آ مکتو
 بادشاہ کہ آ مکتو داشی آ دشی ہماں سخالی دیم عَ داثو گوٹشتی عَ گند
 بادشاہ سخنی لونع عَ دے مناں رانے سے رسغین مس دشی گڑ دیں
 عمراء ہمیدا گوازیں سختو مناں را کھریں داڈ چنیا ثو . سخنی نو کرہ
 زال عَ مناں یہ روشن عَ اے داڈ داثو . بادشاہ عَ چپ کھتو
 بادشاہ بیکھا شتو وزیر گڑا . وزیرا ہے حال داشی وزیرا گوٹشتی
 اے زال اے مزور لاشن عَ نیں سختو ڈھنگے کھاں زال عَ ڈھوٹ

بیار اے زال میں ڈائی زالے یئیں - وزیرا گوٹھ تو اے
 اے زال ماں پھر دست نداش فی بیا شرط تھے بندوں شرط تھا
 آں مژد باداٹ گڑا نواں زال مے دست عَ بیٹ - باوشاہ
 گوٹھ تو نخور حال عَ دے چھے شرط تھا بندوں وزیرا گوٹھ تو شرط تھا
 ہیشی عَ بندوں - بانگھرا جنزوں دریا کندھی عَ تھترغ عَ لعل
 دانظراء نے زیرا آذنیکہ ماشتغوں دریا کندھی عَ گڑا کھتو گوٹش
 بیا ٹے جھٹے ایذا یو کھنوں من گشاں چے لیو کھنوں کھتو گوٹش
 سال گوئیں لعل دانظراء بیا ٹے اٹے لعل دانظراء سیئں مژد
 یکھے تھیسے پھلوا سٹوں ہرگئی مژدے پھلووا کہ لعل دانظراء کھفتتو
 گڑا آہنی عَ باداٹغ - باوشاہ عَ وٹی مزور ا حکم، داٹو گوٹھی ماڈناں
 سنجاں بند جزوں سواد عَ - مزور عَ ماڈن بسخ کھلغوں سیئں مژد
 ماڈناں چڑھتو شتو دریا کندھی عَ ایر کھفتغوں جھٹے پھیڈ پھوڑ
 تھترغوں - وختے بادشاہ عَ گوٹھ تو یار مس ٹیٹخاں بیا ٹے ایذا
 مندوں ساہی کھنہل سیئں مژد شتغوں بادشاہ عَ وٹی لعل
 دانظراء شے کھیسغ عَ کھشتو گوٹھی عَ بیا ٹے لحل دانظراء آیدا
 کھنہل وزیرا گوٹھ تو ما ایذا دریا کندھی عَ شتغا ڈں اگر دانظراء
 دریا نیا ما کھفتتو گڑا آہنی عَ پھٹے چھے دیئنی میں بادشاہ عَ گوٹھ تو
 ہرگئی مژدے پھلووا کہ لعل دانظراء دریا کھفتتو یا بہاں ساگی لعل
 دانظراء عَ گولی بیاریٹ یا وٹی زال عَ راث - شرط تھے بیٹیش پھٹے
 رفتو لعل دانظراء یکھے کھقئے پھلوا سٹانا - یکھر دو گھوں وَ تدے
 مژدار سیدھا یغا لعل دانظراء سیٹو وختے وزیرا مزور پھلووا

در کھا چکا نیخو شش لعل دانٹرا استو دریا نیا ما کھفتوا پادشاہ
 گوشتونی یا میں ساگی میں لعل دانٹرا آگول بیارہ یا وٹی
 زال ۽ مناں دے - مزور ۽ گوشتون مناں ونچتے مہلتے دے
 بادشاہ ۽ گوشتون بھرا سگہ روشن ۽ مہلیت سیمی روشن ۽ لعل ۽
 بیارہ یا وٹی زال ۽ بیارہ مناں دے - اے بادشاہ کہ مزور ۽
 غریب ۽ گھنٹھ حشک بیٹھ بیگھا مونجھا بینا شتو لوغ ۽ زال ۽
 پھول کھتو بادشاہ کھتو پچھے مونجھا ٿئے؟ بادشاہ ۽ گوشتون ہے
 خالیں ہے کھسویں مس ہمیرگا شترنگہ بستو گو بادشاہ ۽ اد گو بادشاہ
 وزیرا لعل دانٹرا یو کھتو لعل دانٹرا میں کھپوا شتو دریا نیا ما
 کھتو شترنگہ ما ہے لیتو کہ آہنی پھلووا کہ لعل دانٹرا دریا آ
 کھفتوا آہنی ۽ بیاتہ ہماں ساگی میں لعل دانٹرا آرعنی میں یا وٹی
 زال ۽ بیاری داث بیٹھ پھلووا - دانٹرا دریا آکھفتونی لعل دانٹرا
 میں دستا نیٹھ سخرا ہر حال بادشاہ باڑنگہ - زال ۽ گوشتون
 کھتو مونجھا موي - اے سو کھا میں کارے بیگھا بادشاہ وفتو بانگھا
 زال ۽ وٹی سخرا شے پئے پیٹو والو گوشتی اے پٹا زیر بکی
 ہمزا کہ لعل دانٹرا دریا نیا ما کھفتوا ہموفدا اے پٹا دریا کندھی ۽
 دراٹ کھاں ایہ کھاں گو پٹ ایہ کھنچ ۽ دریا نیام ۽ کلین جو چو
 لعل مو تیانی دانٹرا آں دفا کھشغ ۽ کھاؤں گڈا کھتو کھیال کھاں
 ہماہنی ڳوکہ بادشاہ لعل دانٹرا دنا بینو آہنی ۽ جھٹا جن لعل دانٹرا
 آز ڙن بیار او ہشتی داه دانٹرا سختی دی زیبغا بیار - گڈا وٹی
 لعل زیر بیاره بادشاہ دیم ۽ ایہ کھاں بادشاہ وٹی دانٹرا آ

زیری گیرتھے گڈا سختو آں سچنڈی بچتغیں لعل ہماں ہندابد
 آنہاندے ہمودا بادشاہ دیم عَ زنکنع عَ بل وٹی لوغ عَ پیا۔ اے
 مڑدا وٹی زال عَ دالغیں پٹ نڑتھو روائی بیشو شتو ہمودا کر
 بادشاہ عَ لعل دانٹرا دریا نیا ما کھفتو گو ہماں ہندسچنع عَ پک
 دریا کندھی عَ دراڑ کھتو ایرہ کھٹی عَ و نختے بادشاہ عَ دیشودیا
 نیام عَ کلیں جو جو لعلانی دانٹرا آں دفت عَ کھشنع عَ پٹا گرا
 آنکناؤں۔ بادشاہ عَ دیشو یکھے عَ بادشاہ لعل دانٹرا دفیں باڑا
 جھٹ داثو ہماں لعل دانٹرا زیشو گفتہ سہشت داہ دانٹرا
 سختی دی زیننا آڑ سختی عَ - بادشاہ گوں وٹی لعلانی بڑا آنکو
 بادشاہ کچہری عَ سلام داشی عَ لعل بادشاہ دیم ایرہ کھفتونختی کوٹی
 بادشاہ گو ایمانداری عَ وٹی لعل دانٹرا آں زیر گر۔ بادشاہ عَ بجھے
 انگو کھتو جھٹے آنگو گوئشی عَ بیں لعل دانٹرا ایند اچی گوئیں اے
 مڑا گوئشتر بادشاہ سختی لعل دانٹرا ہمیشانی نیا ما گوئیں قل
 غا پکھوار کھاں زیر۔ بادشاہ عَ بیس بیشو وٹی لعل دانٹرا اکثر
 اے مڑدا باکھی لعل دے ہماں ہندا اشتو دالغول وٹی
 لوغ عَ روائی بیشو۔ بادشاہ عَ شے دمب عَ حکمال داثو وٹی
 اے باکھی لعلان برائے مڑا گوئشتر بادشاہ اے سچنڈی
 بچتغیں لعل دے سختی عنوں بادشاہ عَ لعل میشو وٹی لوغ عَ شتو
 اے مڑ دٹی لوغ عَ آنکو زال عَ سچپول کھتو حالاندے بادشاہ
 گوئشتوں بادشاہ عَ لعل دے آڑ سختو داثو سہشت داہ دانٹرا
 دہی آڑ سختو آندے بادشاہ گرا زنکفان وٹی لوغ عَ مناغان۔ زال

پُنڈ باز جوان کھٹے - کھڑدے روش ہمیرگا گو سُستنگوں کھڑدے
 روشن عَ سچھدا نال عَ گوئشتو سختو ایہ گا کھاں برو بادشاہ عَ
 روشن سختی گو سختی سقیو عین شہر عَ میں گما دعویں - مژدا
 پُشت دعوت عَ کہ کھناشش دلیش چھیا ہ نال عَ گوئشتو سختو
 دینے ہ عنوار نیش سختو برو بادشاہ عَ ہمیرگا گوئش گندوں
 بادشاہ عَ نیت سچھے میں - اے مژدا شتو بادشاہ عَ گوئشتو
 ہوئتی ہ انگھوا سختی گو سقیو عین شہر میں گرا دعویں بادشاہ عَ
 دشی دلا گوئشتو روال ایشی نال عَ تہ گندوں کھا آں - بیکھا مژدا
 آنکروشی لوغ عَ نال عَ گوئشی ہ انگھوا بادشاہ کھیٹ تجھ بیٹ
 شے بادشاہ عَ سکھیش عَ یمیریں باکھی مخلوق عَ لفون عَ دے بھل
 لفون عَ سقیپھو سقیپھو بینا دشیش آذنیکہ مخلوق عَ لفون وار سختو آنہاں
 رُخت کھاں بادشاہ عَ گسٹرا لفون عَ دے - پہ بادشاہ عَ مس
 ہفت وہر دسھشان ہر سفہیں وہر دانی آرغا من گو آنجیں ولیسیا
 کھا آں بادشاہ اشتتو پھول کھاں کہ اے کھیں سختو گوئش
 اے میں باہنی ہ انگھوا بادشاہ آنکو باکھی مخلوق عَ سوارغ دانی
 آنہاں دشی سوارغ وار سختو ہر کھس دشی لوغ عَ شتو - شد سچھدا
 اے مژدا بادشاہ ه شتو گوئشته بیا اندا لفون عَ در - بادشاہ
 آنکو لوغ عَ اندر اولی گھول عَ آنال گو آنجیں ولیسیا آنکو
 کھڑدے ٹھی آڑ سختو بادشاہ دیم عَ ایہ کھٹی نال شتو بادشاہ عَ
 پھول کھشو اے سختی سچھے بیٹھا ہ اے مژدا گوئشتو بادشاہ اے
 میں باہنی ہے ہمیرگا بہفت گھو لا عَ نال آنکو شتو بادشاہ پھول عَ
 کھانا شتو اے مژدا ہے یہ جواد داٹو کہ کھل میں باہنی ٹوں -

پادشاہ ۽ نفن دار سخنو کھڑو بیشو گلی ۽ درادر کھفتتو اے مڑدا
 گوئشی سختی گرا باہنی بازدن شے وٺی باہنیاں مناں یہ باہنی ۽
 دے۔ ہے گا لوار کھند پادشاہ وٺی لوغ ۽ شتو اے مڑو
 سخن تو آنکو زال ۽ کچوں کھنڈ پادشاہ ۽ سخرا چھے گوئشتو
 اے مڑا کہ پادشاہ ۽ مناں گوئشتو بیان وٺی باہنیاں شہر
 یہ باہنی ۽ دے۔ زال ۽ گوئشتو بکھاری ماڻا سنجھ کھاں۔ شیدا
 جزوں۔ پادشاہ ۽ ماڻا سنجھ کھنڈو زال گوئه مڙدا پچھی ۽ ماڻا
 بیل بیشو ٹوٹائے پچھلے دیم ۽ زال ۽ گوئشتو بکھاری ماڻا
 پادشاہ۔ ۽ پھم بو شغرو وختے زال ۽ گوئشتو حمپاں پھریں پادشاہ
 پھم پھریں سخنوں گندی چھے من وٺی هماں کہنیں پادشاہی شہر نزینا
 اوشتائنا آئی۔ دیوختے زال ڦپ داثو شے ماڻا ۽ ایر کھفتتو
 گوئشی میں حیر پاشے من رو غاں سخنو میں کہ سختی پادشاہی
 رو عنیں۔ پادشاہ ۽ گوئشتو مناں نے ۽ پادشاہی ۽ پکاریں
 نے سختی چیزے ۽ ہر گو کہ روغ ۽ مناں بر زال ۽ گوئشتو
 میں دیوختے کہ گو سخنو پچھی بیئع و خنو من گو سخنو پچھی ۽ بیشیاں نے
 سخنو میں پچھی ۽ آنک نوے من وٹ سخرا گولاں گینداں جنحو
 جھکڑ سخنو انگو کھنڈ آگر کھنڈ پادشاہ شے زال ۽ ہٹ چٹ
 بیشو۔ وختے پادشاہ ۽ گوئشتو مناں وٺی پچھی ۽ تھے اتع بئے
 نی سخنو مناں وٺی حال ۽ تھے دے کہ است ۽ کھے ۽ زال ۽
 گوئشتو من سختی ایماناں آں رو شی سخنو وٺی پادشاہی اشند
 خل مڑ سخنو۔ من دے سختی سنگئی بیشیاں اگر سخنو آں رو شی
 مناں مز رہ سختیں پادشاہی مڑ سختیں نے تھے من گو ملگا سگتی

بان فی مس تھی غان سخنر میں گے ۽ سخنور و مس سخنرا و ن
 گولاں گندار سخنی باوشاہی ۽ آخري روشنیں اگر سخنور مردے نہ
 پانھرا تھی باوشاہی ۽ تھی مڑبرسوں۔ باوشاہ ۽ حکام سخنر آئکو اندا
 دشی چھے ملگ تخت چھکھا اوشتائیں باوشاہی کنجیاں دست کھینچ ۽
 دشتیں مخدوق مجھیں ملگ گشغیں ایشوں باوشاہی کنجی شاہ دشی
 باوشاہ ۽ گولے کھارے شے صلاح یا نو خیں باوشاہے گرے
 شے صلاح میں حیر یا ثو رے غان دیونتے باوشاہ ۽ سلام دا تو۔ ملکا گوشتتو
 باوشاہ اے سخنی باوشاہی تھیں اے سخنی کنجیوں سخنور زان ۽ سخنی کار زامن۔
 میں حیر باشے مس دو غان دشی راہ ۽۔ باوشاہ ۽ دشی کنجی گفتتو باوشاہی
 سخنور شو فیضدا باوشاہ گز ایکانداریں باوشاہ نام ۽ نام کپتو۔ کھسو شتو۔
 حبرا عا پھیز فدا۔

پھلائ پری

بیہ بادشاہ سے ٹو بادشاہ ڈیہ وزیر سے ٹو وزیر سے ڈو بادشاہ دو ڈینانی دو بچھو ٹوں دو میں بچھانی پھر ڈناں ہمکھ یاری خاطری تو
کہ آں دو میں پھر ڈناں، بچھو دخت ٹو جندا نو ٹوں۔ بادشاہ بچھو رکانی
دار غیر باد شوق ٹو بادشاہ بچھو روشن ٹو شت جنگلا مرگ
گفت کھاڑ تھو لوغ ٹو داشتوں۔ روشنے بادشاہ بچھو گو وزیر
بچھا پسجی ٹو شتو بچگلا۔ بچگلا یہ مڑو سے ترٹیتیش آں مڑدا
محون ٹو یہ طوطا ٹو۔ بادشاہ بچھا گو شتو تھی طوطا ٹو آشوشک ٹو نا؟
مڑا گو شتو ٹلے۔ بادشاہ بچھا گو شتو تھی طوطا ٹو چھے بچائیں
آں مڑا گو شتو ٹیں طوطا ٹے بھاڑاں بزار روپیہ۔ بادشاہ بچھا
گو شتو تھو اکھریں مزیں بھائے کہ ڈستو تھی طوطا ٹو صفت اسچے
یئی؟ آں مڑا گو شتو ایشی سفت ایشیں کہ کھو ہرگیں ہندے ٹو
حالاں کہ پھول کھنی سکھرا ہماں ہندے ٹو حالاں داش۔ بادشاہ
بچھا بزار روپیہ مڑا ٹو کھشتہ داٹو دی طوطا زر تھو لوغ ٹو آنکھ
طوطا آڑ تھو لوغ ٹو ایہ کھنی۔ کھڑے روشن گو شتو کھڑے ندش ٹو

پہذا بادشاہ بچھہ بچلوے عَشتو کارے عَبادشاہ پچھے عَپھذا
و غَ عَ باز شہر اُمیں گہارے عَ آہنی عَ وقار ششتو مسدو سیکھا رغزو
اُمکو طوطا گھر اُشتہر۔ شے طوطا آپھول کھنی دگوئشی عَ سخو گئے

کر من ہر ہندے میں حالاں دیاں سخو مناں حال عَ دے دیہہ نیام عَ
اڈماں سنهڑائیں سختی زالے دے دیئے ؟ طوطا عَ گوئشتو بادشاہ زادی
تزا جاہے صورتے میں۔ آں سنهڑائیں زال کد من دیشون سخو آہنی
دیم عَ سیاہیں شفے عَ۔ نہے دمان عَ بادشاہ بچھہ لگی عَ دلگوش
داستی دیشی طوطا نہیں کاگتیں۔ بادشاہ بچھہ اندر آتکو زال عَ
دیشو میں براش مناعین آہنی عَ خوار عَ لگو کھشو۔ بادشاہ بچھہ آمکو
طوطا گرا شے طوطا عَ بچلو کھنی دگوئشی سخو مناں حال عَ دے
آں سنهڑائیں نال سخاں سندائیں اد سخاں بادشاہی عَ میں آہنی عَ
نام پچھے میں۔ طوطا عَ گوئشتو بادشاہ سلامت آہنی عَ سخو بچلو عَ
مناں بادشاہ بچھا گوئشتو سخرا ہروابے حال دیئی میں طوطا
بیوس سیشور گوئشی بادشاہ آں زال عَ نامیں بچلاں پری۔ آں
غلاب بادشاہی جنکیں۔ آں سخرا ہموف الجھی من سیکھا سخو شاہنی
آرغا سوا سخاہنہ عنان بادشاہ عَ دزیر بچھہ دشی یار گوانجشو گوئشی
یار بیا جزوں بچلاں پری مار آرغمی میں۔ طوطا عَ گوئشتو شامیں
گوئشیں عَ من عَ بچلاں پری آر غَ عَ مردیٹ۔ بچلاں پری
اک رغہ ہاز اڈ کھا میں کارے۔ بادشاہ بچھا گوئشتو مناں شے بچلاں
پری سوا سخھی دگی میتیں۔ طوطا عَ گوئشتو جمیرے مندے گورنٹا
علقیخا کھا کاں۔ بجل پہکاوارے میں نہے کہ شہ میں حکم عَ سوا بچھه

کارے نواں کھنے۔ آں کار عِکم من شار گو گوشتہ ہماں کار دُکھنے
آہنی عِکم من شار منہے کتاں آہنی عِ نواں کھنے۔ بادشاہ بچھا
وئی طوطا ڈر سخنو وزیر بچھر پچھی عِ گز گیشتر جکا لخونڈ سخنو۔ جانا
جنگانہ حکالاتا زیر اما۔ دیم عِ دیر یہ ہندے ٹو شنیوں طوطا عِ گوشتہ
اے ہند کھیوڑ عِ خادو گردانی غین ایذا، بچھد شہہ دست عِ نواں
لاسے۔ ہماں شہے عِ کہ من شار گوشتہ ہماں ہنی عِ دست عِ لائے
جنا ناگتانا و نتے نشے جگلا در کھفتغون دو ہرڑیں راسکلو) دشیشیں باوشاہ
بچھر شکار عِ باد مجنتی میں ٹردنے ڈ۔ بادشاہ بچھا طوطا ہماں ہند
گوشتہ ماذن دز شتی یہ آسکلو سے عِ دمب عِ جانا ناگتانا بادشاہ عِ
وئی دس کھتو آسکا گونکھفون ع۔ بھل آسک عِ نے گونکھفون اشتہ
نے عِ بادشاہ عِ تھیر بجع عِ دا ججد آمکو در کھانا در کھانا روں
ایر شتہ نوا بشام کھفتہ آسکا بستو گار بیثو۔ بادشاہ شف عِ
ہندے عِ سہڑتو پانگھرا کھڑو بیثو۔ حیران بیثو کہ فی سخانگو بر وال
بیدسن بیثو دیشی نے عِ میں سنگتاں سو ہو باباں نے عِ بو غی
سو ہو باباں دی ماذن عِ چڑھتو یہ سچپلو سے عِ دیم کھشی۔ جانا کلتا
سے چھیارہ روشن عِ ماذن عِ تانگھتو سے چھیارہ روشن عِ پھدا ماذن عِ
کیفون کھتو بادشاہ شے ماذن عِ ایر کھفتہ ماذن مہارا کھتو حکال تھی
بادشاہی بچھے عِ شذَا سختن عِ کھور کھتو جگلا بُجہ تو جز تو جر راڑ
راڑ بیغوں شہ حاہل بحال بیٹھو ہے حالت عِ وئی ماذن عِ چھکانا
چھکانا شتو یہ ہندے عِ دیشی یہ آفی ادٹھے شے آف عِ پھریں
ماذن در بستی دلا گو گوشتی میسریں روشن و ش آف دراں

اذن دروکھا بیل سایی عَ کھفت ماذن عَ گُوٹا کھاراں آن دیاں۔
 بادشاہ شتو او طمع کندھی عَ نشتو وختے دیشی مرگے آنکو آن
 درغ عَ مرگا وقی سُنھه آن عَ بوڑ تو دیشی مرگ بُدْفع عَ شتو کار
 پیشو۔ بادشاہ کھڑو بیشور دلا گوٹشتی اے آن عَ نوراں ایشی عَ
 کہ اے حالیت ایشی عَ بلاہے خود کہ اسیتیں شوذا پچدا گڑ دش
 آنکو ماذن گرا دیشی عَ ماذن ته مُر سقون عَ کھفتیں۔ بادشاہ شوذا
 برداں پیشو اف بستو سپوزا آن دیشی سومائے در کھفتیں باوله
 سوما پلشوا اف بستو سپوزا آن دیشی۔ آن داڑ سقون بادشاہ
 نشتو ساہی عَ کھفتیں وختے بادشاہ گوشان ٹو نکے آنا انکو بادشاہ
 جیران بیشور کہ اے بر بیوان عَ ایدا مرگا نی چشم شے سخن عَ در
 کھفوں ایدا کھے غ مناعین۔ بادشاہ نشتنیں دیشی ٹونک نزی
 بیانا مناعین وختے بادشاہ عَ دیشو ہو ہمیشیں چھیار زال سہرا پیشغان
 چھیاریں زال کھٹے عَ گوین کھڑا چھکا حازلے جز قاء چھکا حاشن عَ
 نشتنیں۔ زال کھار آنکو نزی پیشو کھٹے عَ سرالشتنیں زال عَ
 شے بادشاہ عَ پھول کھشو گوٹشتی سقون چھیں کھسے عَ کہ اے بر
 بیوان عَ کھفتیاے ؟ بادشاہ عَ گوٹشتو من ہر گئیں کھسے کہ استان
 دشی ٹاؤز انبار سخو برو جشی راہ عَ سخرا گوماں چھے کاریں۔ زال عَ
 گوٹشتو من شے سخنی حال گفتیں عَ سنوا پیچ ڈولے نرماں۔
 بادشاہ عَ گوٹشتو من ایرا گا سخرا وقی حال عَ چی ندیاں۔ سخدویں
 دشی پُر قاء عَ ایرا گیش ویم عَ بوڑ شو پچدا من سخرا دشی حال دیاں۔ زال عَ
 دشی دیم سہرا کنڈ شود سپہدا بادشاہ عَ دشی حال دا تو مناں ہمیر کا

دیل کھفتہ من و شی سنگیاں گیوید تھنگاں۔ نیں ماذن راہ بیاما مُنخنو
 فی ایذا آئنکو آت داڑ تھو ٹشتو سا ہی ڈکھنگاں کے شنا آ مکن۔
 زال ڈکو ٹشتہ نی تھانگو روے؟ بادشاہ ڈکو ٹشتہ میں اسکل
 بادشاہی بچے آں۔ میں رو غاں پکھلاں پر سی آر غ عاس منا ڈلا
 شا ہی قول کئے کہ پکھلاں پر سی آر غ ڈر نیکھاں۔ زال ڈکو ٹشتہ
 تھو بیکھا بیا شے ہنکھا بی۔ سختی میں گھٹا اور تین باگھرا المکبورو
 بادشاہ ڈکو ٹشتہ تھو و شی حال ڈے کے تھو کھے ڈے؟ زال ڈکو ٹشتہ
 میں بادشاہ جنکھاں میں پھٹا ڈے بچھد چی نیں میں سچپتہ سچیر ٹلعنیں
 بادشاہی کاراں کھت نہیں میں بادشاہی ڈکھنگاں۔ بادشاہ گو زال ڈے
 سچمی ڈے رو ان بیٹو بیکھا شتو اوفا۔ اوفا شتو گھو بادشاہ ڈے
 ملتو۔ بادشاہ ڈکو ٹشتہ تھو بادشاہی بچے ڈے میں دے بادشلے
 آں۔ تھو ایر ڈا کھاں میں جنکھا ختن ڈے شرائیتا سیر کھاں گرد۔ بادشاہ
 ڈکھاں نہ سختی جنکھ گر غ ڈے گند نیتیں بجل میں و شی دلا آں
 عہد کے کھندا کاں یہریں آہنی ڈے سچلو کھاں۔ شوڈ پھندا گند نیزفا
 اسکھاں نہ سختی جنکھ گماں۔ بادشاہ ڈکو ٹشتہ تھو بعد خدا سختی
 نغاہو ان بیٹ۔ بیکھا ہمودا بیٹو بالکھوا کھڑو بیٹو شتو شے
 بادشاہ ڈے موکل ڈو سختی۔ رو ان بیٹع دخت ڈے بادشاہ ڈے شے
 قتلی رہیشان بہ پتھے پتو دا تو۔ ڈکو ٹشتی الشی ڈے بر گند اوفا
 کہ کھرا سکی پیشی آئنکو اے پٹے دنی سخیر ایکھ دو برا بیڑ شر
 پھندا سخیر اجھی سختی سخیر خطا نفیث۔ اے مڑدا و شی سخیر کھوان
 او بادشاہ دالغین پٹے در تھو حکا المکو۔ جنانا بھنجانا جانا بھنجانا

رد شے شتو سچلاں پر کا بچھتے ۽ بادشاہی ۽ پکھلو۔ بیگناہنڈے ۽
 سہڑو باگھوا شتو ہمال شہرا پیٹھو ہمودا کہ سچلاں ریا ۾
 رعنیں۔ ادا شتو دیشی تھیو عین مخلوق ۽ سیاہیں جو دل ہرگز
 سمجھے کہ بیٹھ مزین نے بیٹھ یا کھائیں نے سیہ پڑھیں۔ ورنے
 شتو شے بیچھے ۽ سچھو لکھنی گوئشی شا سیاہیں جراں پچھلنے
 آہنی گوئشو سے ۽ بادشاہ ۽ سچلاں پر کی نامیں جنکھے ۽ آں زی
 بیگناہیں بستو ڈھنخو ما ہماہنی خم ۽ سیاہیں جراں کھنڈا ڏل۔
 بادشاہ ۽ بچھ بار مونجا بیٹھو شتو بادشاہ گه ۱۔ گو بادشاہ ۽ ملشو۔
 بادشاہ ۽ دشی حال داشی گوئشی من بادشاہی بچھے آں۔ من پچے
 ڈیپا مانرو ڦاں۔ فی ایندھا آنکھو اُنکھنوں تھنی جنکھ دیہاں بستو
 ڈھنخوں آنکھاں گوں تھنی صلاح ۽ گڈا روائیں گو دیہاں چنگ
 دیاں بادشاہ ۽ گوئشو سقفو گو آنہاں تھیں ڈولے چنگ کھن ۽
 کہ شیند دیبا ڈیپا تھیو غ ۽ آسیں تھنی بچھ شہے نیتیں یہ دیم ۽
 آس بلغیں۔ اے ڦرد اگوئشو تھو بیں جنگ کفنع ۽ گنڑی ۽
 چھا مخاں سقفو پمیر گا کھاں دوذا کہ تھنی بچھوڑے اُستیں آں
 کلاں ہتھیا ماں ڏے بیٹھی ڳو رواں کھاں بادشاہ ۽ گوئشو
 میں سچھوڑے دے سختیر غ ڳوں سقفو تیاریں اگر سقفو سچلاں پر کی
 ڦرد سقفو تھ سچلاں پر کی دے سختی خیں۔ اے ڦرد اگوئشو منان
 غرض دے بیشیں۔ بادشاہ ۽ سچھوڑے سنگت کھنو سر گفتو
 حکاں سختی دیجا یعنیا شتو دیشی ہو بیلی آس بلغیں آس سینا
 یہ ساہر ۾ کے ڻا کھر خا ڻیاں درعنیں سختی، بچھ شہے نیتیں

پھلاں پری ۽ سنت ۽ ہر ہند ایکھڑا مژد او ششلا ٹنیقو گو ٹشتی
 اے مژدا ہر گین کارے کہ کھتو مناں ہماں وخت ۽ آں
 کارے عال ۽ دیانا بریت - اے مژد دیم ۽ بیٹھ دشی تیر
 کھتو یکھ دوبرا ہماں آس نیام ۽ آسک ۽ آسک کھفتون ڈیونتے
 جنگیں سقیرا ہماں آس نیام ۽ آسک ۽ آسک کھفتون ڈیونتے
 گندی آس مُرستقون ۽ شتو چارنی آں آں تکو بادشاہ ۽ عال داثو
 آں مژدا آس کھشتون - بادشاہ ۽ گو ٹشتون مژدو یغا کھنے بناوالاں
 بے مژد پھلاں پری ۽ کھاریشا - آں بادشاہ کہ گو ڈیہاں جنگا
 کھنگیں دشی آس مُرستقون آس مرغا پھنا دشی یہ کو ٹھوے کے آں
 نے آز ماين نے ڈغار ۽ ہے درسیان ۽ او ششلا ٹنیں - سقیرا آس
 کو ٹھوٹکر ٹپٹنیا شتو ڈیہہ کھیو غ ۽ دہور بیٹھ دروکھیا پھندا نی
 کہ دہور سنگر شتو بادشاہ ۽ انگو آگو نقاہ کھتو دشی ۽ کھنی ہر
 پھلوا ڈیہہ سیاہیں پھریں - یہ ہندے ۽ شیشہ ڈول ۽ چھیا
 جلشکیں بادشاہ بچھ دیم ۽ بیٹھ گندی چھے اے پھلاں پری نیں
 شے دیم سوا سخنی غر بدھائیئن ۽ حاٹانی سیرا پور لع ۽ گاریں
 بادشاہ ۽ کھنڈی پھوڑ گوانجھو ٹپھڑا جواد داثو گو ٹش تیش ما
 چی ٹیا ڈول مار دیم ۽ ڈیہہ دروں گار کھنوں - اے مژدا کھنے بادشاہ
 پھلوا دیندا تو گستا سیچھو کہ سخنی پھوڑ مناں جواد او شنیں پھلاں پری
 من دیٹھو ایندا پور شنیں فی ایکھرا میں زوری ورنیت پھوڑ اگوش
 یا ڈننخے کم کھنوں - بادشاہ ۽ پھوڑ پھلوا حکم داثو گو ٹش کیا دیم ۽

بے سو بادشاہ ۽ اماذا کھنے یا شے میں یادت ہی ۽ درکھنے بریست۔
 پھر ا تو کل کھتو شتو گو بادشاہ ۽ پھلاں پری کھشا گو شتو ۾ اڑ تھیش۔
 پچھا یادشاہ پچھو ہموفا بیشو پامگھرا بادشاہ گو گوشتی سائیں مناں نی
 مولا دے۔ من روایا۔ بادشاہ ۽ گو گوشتو دائیں گھو کھڑے روش ۽
 پیدا ہی کھڑے روش ۽ پھدا سخرا مولیں گھو برو بادشاہ ۽
 پھلاں پری آر غ ۽ پھدا باز مزین خیرات کھنلوں وئی شہر ۽
 دیر فیضیں عزیب غریباً آں گھر گوانڈھیاں سہر سونا وندتو والعلوں۔
 بادشاہ بچھا ر گو گوشتی من گو گھو کھول کھتو کہ اگر گھو پھلاں پری
 اڑ گھو گھٹا پھلاں پری ۽ سخرا سیر دیاں۔ کھتو وئی کھول پھیلو
 کھتو پھلاں پری اڑ تھے نی من وئی کھول ۽ پھیلو کھاں۔ سخرا
 پھلاں پری ۽ سیر دیاں گھٹا ایندا نندے کے تھی صلاح ٿی
 وطن ۽ روے تھی صلاح۔ بادشاہ ۽ پھلاں پری بادشاہ بچھار
 سیر داثو۔ اے ڦدا گو گوشتو من یسریں روایا وئی وطن ۽
 پھدا سخرا کھا آں تھی گھر۔ بادشاہ بچھا وئی زال پھلاں
 پری گوں گیثرو۔ جانا سکنا پندتاں جانا شفاف گرانا روشنے
 اسکو ہماں بادشاہ نوع ۽ نزیخ بیشو ہموفا کہ سپھیں ۽ بادشاہ ۽
 گو گوشتو میں جنکھا سیر کھاں گھر۔ بادشاہ بچھے ۽ ولا کھفتہ کہ
 اولاً گو اے بادشاہ ۽ من کھول کھتو کہ من اگر شاگو دراین ۽
 سخرا ٿیاں تھی جنکھا گھر۔ روایا بادشاہ ۽ گندال اگر وئی
 جنکھ دا ٿی وئی من کھول پھیلو کھاں۔ شتو بادشاہ گھر ا بیکھا ہم
 بیش بادشاہ ۽ بند داثو۔ اے ڦدو ہموفا سیر ٿو۔ پامگھو ابادشاہ ۽

گوئشتنی مس گوئھو کھول کھتو شتناں۔ کہ اگر مس شاہ
 پھلوا و راین ع آنکھاں ته سخنی جھکھا گراں۔ فی مس آنکھاں
 سختو و قی جنکھا مناں دیئے ته مس سیر کھناں بادشاہ گوئشتو
 سختو یے میارے۔ میں جھکھے شے سخنی پھکتو آں پھیری بیگھا
 مڑ سختو۔ فی سخنی مہر دانی ایشیں کہ سختو دے ما یے روشن
 میں گر انند گومان مشکل ۲بی۔ اے مردا گوئشتو لمیے روشن
 مناں نند نع ع فاند نہ میں دے پھانزداه ۲کھا موشن ع سخنی گر لیاں
 بادشاہ بچھے ہمودا ۲شتو بادشاہ گرا۔ وزیر بچھے کہ بادشاہ بچھا
 سنگیٹا گونو۔ پھدا آں مرداد دے حکال سختو دلا گوئشتو ع
 بادشاہ بچھے شنز گار بیٹر۔ مس روغن ع بچھے حال ع
 کھناں بادشاہ دیم ع۔ وزیر بچھا دے جنکلا دیم کھتو حکال تھو
 جانا ناگنا نا آنکھہ ہندے ع ڈاڑو یے چھکھا کھفتوا۔ پھیر گئیں بیشکلیں
 سیاہ رنگیں ڈاڑو یے کہ گورگند نع ع آدمی ع دل درکھفیث۔
 وزیر بچھے آنکھ ڈاڑو آگفتوا۔ گوئشتنی یا مناں سیر کھاں گرہ ناپیں
 مس سخرا ہے ہندا وراں گار کھاں۔ وزیر بچھا دیشو اے
 آدم ذاتے نیں اے سخنی بلا یے میں۔ ایشی ع دنھماں
 شے ہر شہا دراڑوں میں پھلوا یہ نفا یے کہ پھیرنی میں
 ساہ تے در نع ع پھیش درکھفیث۔ وزیر بچھا دیشو ڈھپنیں
 گوئشتنی مناں درے لواں مس سخرا گراں۔ ڈاڑو آ وزیر
 بچھے گونگیشتو حکال سختو شنڑا د لمع ع کندھی ع گوں پیجع ع
 وزیر بچھے ع دستا گفتوا دثار سٹنی آت نیا ما۔ وزیر بچھا

دیشو گوں آف ۽ کھفع ۽ آف لگار بئیو بنا ہمیر گیں سنبھرا میں
کو ٹھوں - کو ٹھوں کل شیتاوں شنگو شاگو چھیارس چھداں
بانع مان تکنیش ہر گیں در شکے لو ٹھے ۽ اینڈا ہبیٹا - آں
کو ٹھوانی دیم ۽ گل ورنائیں نشتفیں سنہڑا سنہڑا میں زال
نشتاوں - اے ڈاڈو دے شتو گو ہماں زالاں پچھی ۽
پیشو نشتو - وزیر بچھا دیشو نی ڈاڈو دے درنا بئیو ونچان
ہماں رنگا دراڑ ونچتی کھقیر گافی ورنائیں زالے میں - وزیر
بچھا گوٹشتہ مے ۽ رواجیں ماچھل رو شش ۽ پھندا سیر کھنوں
چھل رو شش ۽ کھیش ۽ ماڈی سیر ۽ بچھو خوشی کھنوں - ونی
سنجھڑا سنگتی آں گیندوں ڈاڈو آ گوٹشتہ تھی صلاحیں -

وزیر ہموفا اسے خیال ۽ کہ نواں مناں ڈولے ۽ شیدا
دلکھنی را ہے لمحی - وزیر بچھہ ہماں زالکھار گردا دیشی
زالکھار نشتفیں ہر گیں در شکے چھدا دست موڑوان ۽
دراڑ کھنوں آں در شکے ۽ پر شمودا پیشیت کھیٹ آہنافی
دست ۽ کھقیٹ آں دانڑا آ ورخ ۽ پیغما تھروں گلکھا
شمودا پھر تھی کھنوں جنوں آں گلکھ رو ہماں ساگی در شکا
دانڑا بیٹ کھو شیٹ - وزیر بچھا دیشو اینڈا است کھیو غا
جادو گروں - فی ڈولے ۽ شمیشان جادو ۾ سکھاں ونی جان ۽
آجھ کناں - رو شے شتو ڈاڈو آ گوٹشتی سخو ونی مڈی مناں
شوں نڈاٹو - ڈاڈو آ ونی لو ٹھے ۽ کھیو چیں مڈی شوندا نو یہ
کھاییں صندوقے ڈاڈو گردا اید و آں لہر نہ بوٹکی - وزیر بچھا

گوئشتو مناں اے سندو قا شوندے۔ ڈاڑو آگوئشتو
 الیشی نیام ع کھنی ہمچھہ شہی نہیں سوا شے یہ کاغذ بے ہوا
 اے مڑدا گوئشتو مناں ہماں کاغذا شوندے۔ ڈاڑو آگوئشتو
 انگو کھنٹو جھٹے آگوئیٹ دزیر بچھا حال داشی گوئشتو صندوق
 نیام ع کاغذا لکھنٹیں دو جادو آں دوینیں جادو آں شے یکھے
 پڑھنے شنکار غ ع ہڑھجھی کہ آگا بیٹھا آں شنکن ع روٹ.
 ڈمینع پڑھنے ع مرتقیبیں چیز زیند رغ بیت۔ دزیر بچھا گوئشتو
 نی مناں جادو آں وستا کن ناپیں مس نے گوں سخو سیرے
 نہ کھان نے ڈاڑو ٹبر سخو۔ ڈاڑو آگوئشتو سخو چند بیل ٹریبا
 سخرا یہ جادو ٹے ڈستا کہ آہنی پڑھنے ع دیم ٹالکنیں گلیں چیز
 شنکن روٹھتھ۔ روٹھے ہماں صندوق دے دزیر بچھے یعنی دست
 کھفتھ۔ صندوق نیام ع ہماں کاغذ کھفتھو گفتھ کہ آہنی ع
 جادو لکھنٹا ٹوں۔ آں کاغذو ٹھہرا کھنٹی گہرا کھنٹی۔ سیرے ع روشن آنکو
 نزی بیٹھ۔ روٹھے دزیر بچھا گوئشتو ڈاڑو سخو ایرہ گا کھاں بیالہ
 یہ مزین کڑا ٹاٹے تیلاں پھر کھاں آہنی شیرا آس ع روکھاں
 گڈا من اد سخو ہماں ہنی ع چھیاریں بھلوان چھروں پھروٹاں
 بیو کھنوں اے۔ مئے کہیں رواجھے ایں۔ ڈاڑو آگوئشتو نیڑا
 کڑا ٹاٹا چاڑھ تو دزیر بچھہ گوڈاڑو آپچھی ع رفتھ کڑا ٹاٹا چھراں نا۔
 چھراں اما چھراں ادا نختے دزیر بچھا داٹو ڈاڑو آر کھیلا نکھے ڈاڑو
 تیلاں فی کڑا ٹاٹا نیام ع کھفتھو تیل آس ع ٹبر کنخ ٹوں۔ ڈاڑو گوئیام
 کھففع ع ہڈا گڈا بیٹھ ع شتو۔ دیوڑ نختے زاکھا را رویند رغ کھنٹو

ذیہ بچھا جتو جادو آں زالکھار مختیرع ۽ سنتکنخ گر شتو نختے
 دلبر بچھا دیشو ایذا نئے با غے نئے ہندے نئے زالکھارے
 من ہمان او طمع کندھی ۽ نشنا آں که بھیش ۽ آنکھ نیام ۾ گار
 بختی - ذیہ بچھا ونی ماڈن رو انداثو حکا مختو - بادشاہ بچھ کر
 بادشاہ گرا مہماں بختیا ۽ آں مرد عرب دے پھانزد ہیں رو ش
 پھیلو شینوں بادشاہ بچھ گو پھلاں پر کی ۾ بچھی ۽ دشی نوع پھلا
 روں دیشو روں میخ دخت ۽ بادشاہ ۽ گو گو شتو نختی سرا
 بازیں ڈکھ بیڑست نخرا کلا می شوندیاں آں کلام ۽ مختو ہرگز
 چیزے ۽ کہ جن ۽ آں سنتکنخ ۽ بچھر بیٹھ رو شا - بادشاہ بچھا
 کلام یات کبتو حکاں مختو زر مختو جانا نا کٹانا جانا نا کٹانا بچھا شفت
 لفقو بادشاہ بچھا ہمودا دشی لڈ بوڑا مختو تمو ۽ ڈٹو شفت
 ہمودا گزار مختو - شفت ۽ بادشاہ و فتنیں و نختے دیشی میں تبو
 نیام ۽ کھسے آسکو - بادشاہ کھڑو دیشو بچھوں کھٹی مختو کھے ۽
 آہنی ۽ گو گو شتو مختو مناں پیچھے نیارے - بادشاہ ۽ دیشو اے
 ڈاڈو ڻئی بیٹی بادشاہ ڳو گو شتو ڈاڈو مختو ایذا چھے لو ٹھے ۽
 ڈاڈو آگو گو شتو می آنکھاں پھلاں پر کی برسغا من پھلاں پر کی
 لو ٹھاں - بادشاہ ۽ گو گو شتو - بیٹے من نخرا پھلاں پر کی آڑ مختو
 دیاں می اول ۽ کلئیں گوں چھیں ڏکھاں پھلاں پر کی آڑ مختو
 نی نخرا دیاں ڏاڈو آگو گو شتو جوان ہیشیں کہ مختو پھلاں پر کی ۽
 مناں دے - ناہیں می نخرا سے ہندابچھو کا ۽ دیاں سوتکنخ
 بیاں - بادشاہ ۽ دیشو ڏھر ڏھنگ نیتیں بادشاہ ۽ گو گو شتو

سخو جنہ تمبو ع درادر کھو من روں چپلاں پری ع کفر کھاراں
 دیاں - ڈاڑو درادر کھفتو بادشاہ ع ہماں بادشاہ ڈستینیں
 کلام یاد آئکو بادشاہ ع کلام پڑھتو ششکار سخو - گو کلام جنخ ر
 بادشاہ ع دیشوٹا ہکا بیشو گوٹا ہکا بیٹھ ع بادشاہ ع دیشو ایذا
 نے ڈاڑوئے نے کھے یہ کھی بلا نے مڑ سخت ع کھفتینیں -
 بادشاہ ع وشی پیریدار گوانچنگوں پیریدار آنکھوں بادشاہ ع
 گوٹشتو شاچھیں پیرائے دیئے کہ اے بلا شے آرشا دیم ع پیشو
 آئکو - پیریداراں گوٹشتومار اے بلا کل پچی نیو مے ع کرایہ
 ڈاڑوئے آئکو آہنی ع مار گوٹشتو مناں نواں جمچی ع گھنے میں
 روں بادشاہ ع جمچی ع یچنڈاں کھاراں - بادشاہ ع گوٹشتو
 اے بیشوٹو شیز کھدا میں گشنا سوا اندر آ ٹنخ ع کھسانوال
 پلے - بادشاہ شتہ وئی ہندا و فتوشت روشن بیشوہ بالکھوا
 سعیں بادشاہ ع وشی مڈی لڈ تو وشی منزلاں روں بیشوہ
 جانا جمچھاتا حکالانا زیرانا روشن آئکو نبیر موش بیشوگرم
 کھفتو بادشاہ ع گوٹشتو ایوخت ع ہمیندا مڈی ع بوڑے
 ساہی ع کھنڈ بیکھا کھر دل شیدا روں بول - بادشاہ ع مڈی
 بوڑا یئھر وٹ وشی تموہ آشتہ و فتو - وختے پیریداراں شے
 یکھے آئکو گوٹشتی بادشاہ سلامت کھرا مرد دے لو کھنیں بلا شاہ
 گوٹشتو آں چھیں مڑو نے پیریداراں گوٹشتو مار جی کل نیں ماڑنے ع
 پڑھنخ ع آئکو مے ع گرما - ما پھول کھتو سخو کھے ع چھے لو ٹھنے
 آہنی ع مار گوٹشتو میں بادشاہ ہے گار بیشو من ہماں بادشاہ ع

مولانا مانسرو خاں ایذا شدار دیشوں گوشتون اور شاپھول کھانی فی
 تھی صلاحیں۔ بادشاہ کھڑو بیشو ستودرا درا کم بیٹھ گندی
 پھے اے مژد بیگ ہمال سنگت وزیر کھپیں آنکھیں۔ وزیر کھا
 بادشاہ دیشو باز دہش بیش دوئیں نال سچرو شاں سجا مکھر (کھوکھی)
 کھو لشغوں۔ بلع ع پھدا بادشاہ پچھا وئی سنگتی آڑ رکھو دی
 تبو نیام گستاخال حال داٹو گفتیش۔ بادشاہ پچھا وئی حال
 داٹو گوشتی می شے اشتو گیو رکھو پھدا مزیں دیل جنجال
 بھو گشون گومزین ڈکھے ع شتو پھلان پرسی آڑ رکھوں۔ بادشاہ
 پچھا وئی سری کھنڈی کلیں حال دالنوں شود پھدا دزیر پچھا فی
 حال چوشش داٹہ وزیر بچھا گوشتون شے اشتو آنج بیٹھ ع پھدا
 من دی باریں ڈکھانی نیام گفتگاں میں دیہانی دستا
 کفتگاں شوفا ڈولے ع وئی جند چھوڑ انہیقوں نی تھی لوڑھن ع
 سرگفتگاں آنکو سخرا دیشوں بادشاہ پچھا سچول کھشو گوشتی
 سخو شے دیہانی دستا دثار تھیں ڈولے ع درکتہ وزیر پچھا
 حال داٹو گوشتی می گو جادوانی زورا دثار آجو کنہ ہے کھسرو
 کھانا مشکولا بیانی وختے وزیر بچھا گوشتون بیا جزوں درا
 ڈیہا گندوں سیل سوادما کھنوں۔ بادشاہ کھڑو بیشو گوں وزیر
 بچھا پچھی ع دوئیں مژد شستغون خبکلا بادشاہ پچھا گوشتون سخرا
 آک جادو کم کھاؤ نتھر آنہیں مناں دستا کن۔ وزیر بچھا اولی
 ہے جادو دستا کم آنہیں پڑھن ع کادمی دش مریث آنہی ع
 ساہ نخی چھے ع نیام روٹ بادشاہ ہے جادو پکو کھی لگا

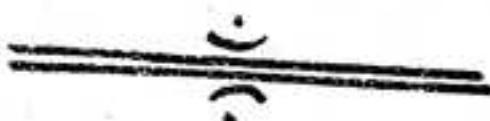
رفتوں خیکلا سخترا نا دختے بادشاہ ۽ دیشو بھو لئڑوئے
 بادشاہ ۽ جتو جادو ڳو جادو جن ۽ دیشی من مرضتخت ۽ شستغاں
 میں ساہ بھر لئڑوں نیام ۽ شنو بادشاہ وئی میٹ ۽ گندھیں کر
 آئیں ادا کھفتیں دزیر پچے ۽ آنکو نیت ومار بیشو دلائو شنیا
 بادشاہ نہ ایونھت ۽ بھو لئڑوں بیعنیں جناں جادو آ من بال
 بادشاہ میں میت بل کھفتا پیٹ وزیر بچھا جتو جادو دش بیشو
 بادشاہ بچھ دئی میت آگو بنا ڏغارا کھفتی۔ وزیر بچھا جھٹ
 کھشو زحم کھشتو دلی میت گوں زحم ۽ گیعل گھل کھتو فشو۔
 بادشاہ بچھ کر بھو لئڑوں بیٹع ۽ ۽۔ وزیر بچھا زحم پھکشو بھو لئڑوں
 چلوا ور کھش دیو نختے بھو لئڑوں آگڑ کھشو۔ نی وزیر بچھ بادشاہ
 بیشو وئی لوغ ۽ مناعین کھس پیچھ سیاری ٿی۔ نی وزیر بچھ
 شنزو پیر پیدا رانی گرا پیریدا اڑاں پھول کھشو بادشاہ سختو وئی فنسی
 سنگت بھوں کھتو اے مژدا ڳو شنو آں مژدو شتو لوغ ۽
 حال دیئن ۽ که بادشاہ بچھ پھلاں پری ۽ گو نیجا مناعین۔ اے
 مژدو شتو پار ڳو شستغا پھلاں پری گر پھلاں پری ۽ شک پیدا بیشو
 دلائو شنی اے میں مژدیں۔ پھلاں پری کا ۽ ڳو شتو سخو پچے
 میں تبو آتکن ۽؟ اے مژدا ڳو شتو سخو میں زال ۽ من سخنی
 مژداں پچے سخنی گرا میا تکیا۔ زال ۽ ڳو شتو سخنی گو ماں
 بھول یو که دیو نختے من دش سخرا موکل ۽ مذیاں داں
 دختا ۽ سخرا میں تبو نیام ۽ پا ذایر سخنی نہ میں مژدا ڳو شتو
 سخنی گا لوار دروغ میں ۽ ہے ڦونک شمشتہ من شسے سخنی

دوستیٰ تھی کہ ابے پھول نا آنکھاں - فی نہ زال ؎ پھیلو لیا
 پچھ آڑ تھو کہ بادشاہ نیں پھلاں پر کی رہ دیشو کہ اے مژد
 ٹونک تھی غے - میں مژد ڈولیں دیشیں گالوارے نیں فی
 دی شے نیں لشکار چھلٹا - پھلاں پر کی بیوس بیشو دیشی ڈمل
 میشیں اے مژدا دشی سنگتاں پھول ا گوئشتو شیدا لڑے
 دیم ؎ ہندے سے جزوں شہرے نزیخا نندوں سنگتاں مڈی لڈو
 نیاں بیشو روں سیپوں جانا کھانا دیم ؎ شتو بادشاہے گا شہر
 نیام ؎ ہندے سے گھتو شتغروں - دزیر بچا تھیو عین شہر ع مژدوان
 ہوکا والو گوئشتو کہ ہر گئی کھے کہ مناں بھولنڑوئے کھارے
 داشا آہنی صدر و پیر دیاں - وزیر پچھے دل ؎ دیشیں بادشاہ
 بھولنڑوں بیخ دستا بیٹھ آہنی بکشان شو پھدا میں جان
 پھٹکیوں تھیو عین شہر سر گفتتو - بھولنڑوں آفی گرغ غ ؎
 ہر مژدے سے بھولنڑوں کھارے بیٹھ وی صدر و پیر گیڑھ دشی راہ ؎
 دوٹ - اے مژد صدر و پیر دیانا بھولنڑوں اگرنا کھشانا -
 بادشاہ کہ بھولنڑوں بیخ ع ماں رو غو خدائی قدر تا سوڈاگرے
 دست ؎ کفتو - بھولنڑوں گالوار کھشو گوئشی میں تھی دست ؎
 کھفتاناں میں بھولنڑوئے نیاں میں بادشاہی بچیاں گویاں
 بھوگے بیٹھوئے اے شہرا یہ مژدے صدر و پیر والو
 بھولنڑوں آں گر عین مناں آہنیں دست ؎ نواں دے ؎
 سوڈاگر - گوئشتو میں گوئھو مسلمانی کھولیں میں تھرا آں مژد
 دستا نذیاں - سوڈاگر ا دشی بھولنڑوں شو بیچتو شتو شہرا

شہرا دش سوڈاگر ۽ لوغ ہماں ہندان نتیخو اوزا که
 پھلاں پری نشناو ۽ شفت ۽ بھولنڑو آ ہوا۔ بھولنڑو
 تکمیر گیں دہشیں ٹونکتوں شہر والا کل حیران بیٹھوں۔ باگھووا
 ہماں شعبہ ۽ بادشاہ مارشے سوڈاگرا پھل کھفت دہشی بھتی
 لوغ ٿو دہشیں ٹو نکے مناغو اے ٹونکس چھے ۽ غوب سوڈاگرا
 گوشتتو من زی بھولنڑو ۽ گفت آڑ کھتو اے دہشیں
 ٹونک ہے بھولنڑو عز ۔ بادشاہ ۽ گوشتتو گھنخ ایذا
 مرڈے سد صد روپیہ داثو بھولنڑو آں گر غیب بر و صد روپیہ
 گر بھولنڑو آ ہماں مرڈا دے ۔ سوڈاگرا گوشتتو من وی
 بھولنڑو آں مرڈا نذیاں۔ پھلاں پری ڪشافت ۽ بھولنڑو
 ٹونک گوشاں که کھفتو پھلاں پری ۽ سیکھتو ہیں مرڈ دہشیں
 پھلاں پرکی ۽ ہماں دخت ۽ دنی گر ۽ مرڈا گوشتتو من
 باگھووا گو نواشا ٻزے گر بیارہ دے ۔ مرڈا ہماں دخت ۽
 ڪھے دیڑا ٿو بُرے گفت آڑ کھتو۔ پھلاں پری ۽ دالو شفت
 نداش بیثو۔ سوڈاگر کہ بھولنڑو آ داشناو ٻانگھوایہ تھی
 سوڈاگر کے دست ۽ کچھ ہزار روپیہ ۽ شوتکواشی ۔ آں
 سوڈاگرا بھولنڑوں پیل جپکھا لڈنو ہماں سیدھا ۽ آنکو گزغا
 بیثو اوزا که پھلاں پری ماڻی جپکھا نشناو ۔ پھلاں پری ٻنا
 کھیال کھتو۔ بادشاہ کہ بھولنڑوں بیٹھا ڏاں پھلاں پری ۽
 نداھ کھفتی ٻادشاہ ڳ شاند داثو گوشتتو من ہمیشان کہ بھولنڑوں
 بیٹھا رددناں۔ پھلاں پری ۾ شرے ماڻی جپکھا سوڈاگرا عکال

دا تو گوئشتنی یہ دلائے ہبندرا کھانہ رے۔ سو زاگر او شناز۔
 وزیر بچھہ کہ بادشاہ بیٹیاں پھلاں پرسی ٹو گرانٹھو مژد ائمہ
 پھلاں پرسی گرا بھلاں پرسی ٹو گوئشتو بیٹی مژدا ایمہ گیہ
 جادوئے کھانکے کہ آہنی ٹو جادو پڑھست وٹ مظر نھی یہ سنتی
 شہنے زیندغی بیٹا اگرہ سختو بیٹی مژدے نہ لشکر جن جادو اے
 نہراں میان کہ سختو بیٹی مژد اے۔ اے مژدا بیٹو جادو
 وٹ، بیٹو بیٹو او شنازو وٹی میت بنای غارہ ٹو کھفتی۔ بادشاہ
 کہ جو نظر دیں بیٹیاں آہنی ٹو دیشند بیلی بیٹی میت آہنیں شابیتی خوا
 کھفتیں وزیر بچھا نہ وٹی میت ہماز وشمی گپل گپل کھشو۔
 بادشاہ ٹو جادو پڑھشو وٹی ساہ شتنی وٹی سختہ نیام ٹو کھونڈو
 رڑھشو کھفتو۔ بادشاہ دُرہ بیٹو کھڑو بیٹو۔ پار گوئشفع ٹو شتو
 پھلاں پرسی گرا دیشی بُز او شناٹھیں بادشاہ ٹو چھکھشو زخم
 بزے گڑدن سستو ٹٹھی۔ وزیر بچھہ کھشتتو بادشاہ بچھا
 وٹی جان ٹو کھتو۔ روشنے دو آ کھندا بادشاہ بچھا وٹی پھلاں
 پرسی دستا گفتہ حکما سختو جانا کُنا نا پسند ہاں جانا منزلاں کھانا
 روشنے آنکو وٹی پکھشے ٹو بادشاہی ٹو در کھفتو شے شہرا
 درا تبو لا یٹو ہند جوڑیں سختو کھڑوے روشن ٹو ساہی
 کھشی ٹو یہیے ٹو حال حوال گفتہ نجھتی کھڑوے روشن ٹو سبند
 کھسے بادشاہ بکھدا و بیندا تو گوئشی بادشاہ ٹو گوئش
 یا بادشاہی ٹو بلدرے یا تیار بی سکو مان جنگلا کھن۔ بادشاہ ٹو
 گشا ٹینقوس نے گوئھتو جنکے کھن نے جصبڑوے بیا

بادشاہی سختی غیں اے مژد شند بادشاہ گرا بادشاہ
 حال داشتی مس سختی بچھاں بادشاہ بانہ وہش بیشو۔ وزیرا
 حال بیشو کہ بادشاہ بچھ آنکو وزیر درکھانا اوذ آنکو بچھول
 سختی سفرتہ آنکن عین بچھ۔ اے مژدا گوشتہ وزیر سختی
 بچھ کھشتہ بادشاہ بچھا حال داشت گومان سختی بچھا اے
 بے وفا نی کھتو مس سختی بچھ کھشتہ دش آنکھاں وزیرا گوشتہ
 سخقولغورے شے ع مس ببیش ناں نہ مس دش بچھے ع گوڑد
 گراست داڑ سختو شے ساڑا۔ سختو بچھو اشتہ داشت بادشاہ
 جھماں کھو ریغاو، بچھا دش بادشاہی گفتہ گو بچھاں پرسکی ع
 بچھی ع دش بادشاہی کھتو۔ ما یہدا آنکھوں سختی حیریں۔

فقیر بادشاہ

یہ بادشاہ سے ۽ آں بادشاہ ۽ ہفت جنکھنوں - بادشاہ ۽
 ہر دو بیگنا شے وثی جنکھاں پھول کھٹ - ابا شاکھی کھٹو آ
 ورنگے ؟ شش جنکھا گوئشست ما سختی لفیبو کھٹوا ۽ ورغلو
 پکھیا گوئشست مس وثی لفیبو کھٹو آ ورغلان - بیانا بیانا رو شے
 ماعین فیرے بادشاہ ۽ ذنی آں سختی جنکھ بھے فیرلیست ۽
 ریسین سخو راشتو ہماہنی ۽ کہ گوئشست مس وثی لفیبو کھٹوا ورغلان
 بادشاہ جنکھ فقیر دمب ۽ سرگفتور فیرا گوئشتو بند اخذائی میں
 جان ۽ بلڈے میں گرا سخو چھے ور ۽ میں گرا اکھریں نے دے
 میں کہ سخو بیگنا درے - سخو بادشاہی جنکھے ۽ مس سخرا سچھو
 کھان ۽ - زال ۽ گوئشتو میں شے سختی دمب ۽ سوا سختی دگ
 نیتیں فیرا دیشو زال میں جند شیش بیوس بیشو زال وثی
 دمب ۽ لا یشو روان مبیشو - جانا جمعہانا حکالانا زیرانا دیما
 یہ ہندیا شتنوں جو ٿئے کندھی ۽ - جو کندھی ۽ کہ شتنوں گندوں

پچے آت لعلی دانٹرائے برغیں زال ئُنقرارا گو گو شتو دیکم عابی لعل
 دانٹرائے کھش بیارا - فیرا گو گو شتو میں چی ستر والی منان آف
 دانٹرائے کھش نہنہ بیئ سریغ پاندا دار میں دانٹرائے
 بار تھہ - زال گو گو شتو نہنہ بیئ سریغ پاندا دار میں دانٹرائے
 کھشان کھاراں - فیرا زال ع جہہ پاند داشتو زال ع دست
 بیئو لعل دانٹرائے کھشانع ع آمد تھو - وئی اهل دانٹرائے زر کھقورانی
 بیئو لعل دانٹرائے کھشانع دیکم ع شنتوں شہرے نہ بینجا زال ع لعل
 بیئوں - جنا نامشانی دیکم ع شنتوں شہرے نہ بینجا زال ع لعل
 دانٹرائے کھشتو فیرا داثو - گو گو شتی دیشی بہ گو کھسے ع شوشک
 دانٹرائے کھشتو فیرا داثو - گو گو شتی دیشی بہ گو کھسے ع شوشک
 میں ورنج چھرئ پارا چھی ع بیارا - فیرا لعل دانٹرائے کھشتو
 شہر لعل دانٹرائے کھقورانی دیکمال، دائل گو گو شتی الشی ع
 کرہ ما رچھی ع مڈی دے - کراڑا پیچھہ روپیہ کھشتو داثو گو شتی دیشی
 ایشی قیمت نوں - تھوا ایشی ع بہ گو بادشاہ ع نوال بادشاہ
 نکھر تھو - بادشاہ ع سوانحی ایشی قیمتان کھس پکبیت نویش
 فیرا وئی لعل دانٹرائے زر کھقور گون بادشاہ ع شتو بادشاہ ع گو شتی دیشی
 میں لعل دانٹرائے گر - بادشاہ ع گو شتو ایشی ع قیمتانی منان کل
 کھفعن بیئ - ستر گو زال ع سر شفت اع عسکر روشن ع مولکیں
 شا دوئیں بیئ خزانہ ڈھوئے دو ذ کہ ڈھویبیٹ کھنے - فیرا بید
 کھتو شتو وئی زال آڑ تھصی ہڑ دوئیں مان آنکھاں خزانہ ڈھویش
 ڈھوئے ع - سر شفت اع سکر روشن ع دوئیں نال خزانہ ڈھویش
 یہ کو ٹھوے پھر کھشو فیر گو وئی زال ع کچھی بخ ہموف اشتو -
 روشنے زال ع گو شتو تھو ایر کا کھاں کھتو برو بادشاہ گو ش
 منان نو گری ع دے - چھی ع زر شوفا بول چھی ع مڈی لوغ ع

آستیر، مے ء گزارا ہی رہ۔ فیقر شتو بادشاہ گما بادشاہ ع
 ذپر وئی گرا مزور کھشو بادشاہ گرا ڈاؤ نے اٹھ۔ آنہی ع
 ہرو بادشاہزادی کانٹرا سچلانی ہارے پڑھتھ۔ رو شے ڈاؤ
 نیر مشش ہا آٹکھ بادشاہ گرا۔ بادشاہ ع گوٹشتہ ڈاؤ
 تھو پچھے دیرہ کھٹو آٹکھنے ع۔ ڈاؤ آٹکھو کھتو دے بادشاہ ہے ع
 گند اے فیقر ع۔ فیقر ایہ زایے کہ گوینیں چھو کہ ڈیوا رونج
 بیٹھ۔ من زال کہ دیشور ہمال بہنابے سار بیٹھاں ہمیشیں فی
 کھرو بیٹھ منا غان۔ بادشاہ ع وزیر گواں جتو گوٹشتی فیقر اکھشو
 ایشی زال ع بیاروں۔ وزیر ایرگا کھاں ایشی ہا گو اٹکھے ع گار کھاں۔
 وزیر اگوٹشتہ اٹکھے من سفرا شوندیاں سختو ہمال کارا کھاں۔
 بادشاہ ع گوٹشتہ سچیا گشانی؟ وزیر اگوٹشتہ سخو برو فیقر اکھش
 سخو لعل دانٹرا آٹر سخو یکھے میں دو زالوں۔ آں دو میں پھر خا
 ٹر شغول سخو برو یہ لعلی دانٹرا سختی بیاہ نا میں سختی لات
 دنال۔ بادشاہ ع وئی دلا اگوٹشتہ فیقدست ع لعل دانٹرا
 کھیٹھ چھیاں فیقر اکھشاں زال ع برائ۔ بادشاہ ع آٹکھو
 فیقر اسے گالدار اگوٹشتہ فیقر بیکھا آٹکھو مو بخعا یعنی ع لوغ ع
 اٹشتہ۔ زال ع چھوں کھشو فیقر سخو پکے مو بخعا ہے؟ فیقر حال
 دالو گوٹشتی سنان بادشاہ ع ہمیر گا اگوٹشتہ۔ زال ع اگوٹشتہ
 سخو مو بخعا سوئی بامگھو ایرو ہمال ساگی جو کندھی ع نواں فدا
 فیقر اعلی دانٹر نے داث۔ فیقر ایامگھو حکام سخو زدھے جھانا

کُٹا نا دیسا بیغا ہندیا شتو دلیئی سے مڑد پھروٹاں مرٹنگوں
 فیرا گوٹشتوا پکے مرٹنے۔ آہناں گوٹشتوا مے سے چزیوں
 ہماں مے زوری ونڈنے رخ بیوں۔ فیرا گوٹشتوا یہ لٹھے یہ گندی اور
 نہ یہ اڈنپھر کھٹولا ائے۔ فیرا گوٹشتوا کھٹولا نہ اڈریٹ میں
 سینانی راکھتی دویں چزیانی فائیدہ چھے بیں؟ آہناں گوٹشتوا گندی اور
 چپکھا کھاں و فسیٹ آہنی ۽ تھس نگنڈیٹ لٹھے ۽ فامدہ الشیں
 کہ برگیں مزیں چزیا کہ جنی، آں بچھا نہلی چھا نہلی بیغ روٹ۔
 فیرا گوٹشتوا قرار کھنے میں شیشان ونڈاں دیاں۔ بچھوڑا
 شے مرٹغا قرار کھٹو۔ فیرا گوٹشتوا شاہپھر سیں مٹو جراں
 کھٹے چوتا ۽ مندے میں جناں تھیرا برگیں مڑدا کہ شتو تھیر
 پھیش ۽ اڈنپھر گتیں ۽ ہماں زبریٹ۔ پھوڑ تیار بٹو فیرا
 کھفیر جبو تھیر شتو دیر یہ زربا کھفتو پھوڑ بنکو۔ فیرا گندی
 لٹھر زڑ کھٹو اڈنپھر کھٹولا ۽ چڑھٹو یا اللہ جیر کھٹو حکا کھتو جانا
 کُٹا نا شتو ہماں جو گندھی ۽ در کھفتو اوذا بر و گندی چھے جو
 شے لعلانی دانٹرا آں بچھر سیغا رو عین فیرا وٹی دلا گوٹشتوا
 رو اں ہمودا ہماں ہند اگندان شمودا کہ اے لعل مناغوں۔
 کھٹولا ۽ چڑھٹو حکا لختی۔ جانا کُٹا نا شتو دیر یہ ڈیسا در کھفتو
 اوڈا شتو دیشی یہ کوکھو نیام بھڑالے کھستنے ۽
 کھفتیں زال ۽ بھڑکو کوکھو چھت ڪوکھو کھنافی سکھرمپ
 کہ آخا کھفغین لعل دانٹرا ابیغین فیرا وٹی گندی چپکھا کھٹو کوکھو
 کھڑبا بیٹو و نت۔ دختے دیشی یہ سیاہیں دیبیے مناغین۔ دیبیے

آنکو کو ھوا پیچو فیقر ناہ ۽ داشتیگیں دیشی ۽ دیہہ ۽ شتو
 کو سھو ۽ کھڈیا زال ۽ سفر کھشنو آڑ سخو یہ سختی ہندیا
 دیہہ شتو درمان آڑ سخنو درمان زال گرڈن ۽ لا یٹو
 زال ۽ سفر گر گرڈن ۽ گنڈھتو زال کھڑو بیٹو نشو دیہہ
 موشنو مناں آدم ذاتے ۽ بو ما مانگیں۔ زال ۽ گولشتو
 مس چھے سیناں مس ایندا اکیھدا اے بریں کو سھو نیام ۽
 کھفتا آں۔ دیہہ جھٹے ہوذا بیٹو جھٹے ۽ پھدا دیہہ شتو۔
 فیقر کھڑو بیٹو شتو زال ۽ سفر آڑ سختی ہماں درمان کہ دیہہ
 آڑ سخنوں ہماں درمان آڑ سخو زال ۽ گرڈن ۽ لا یٹو
 زال زیندغ کھشی۔ زال ۽ فیقر کہ دیشی۔ زال ۽ یہیں کھندو
 سھر ٿو گہہ بیٹو۔ فیرا شے زال ۽ بچوں کھتو محقر پیریں
 پکے کھد ٿو سھر ٿو پکے گر بیٹو؟ زال ۽ گولشتو مس بھرا
 دیشی کھند ٿو اے داسطہ کہ میں اولاً دنی دلا گشتان
 کہ مس آدم ذات ۽ چماں دسی نگداں مس خوش بیناں
 کہ آدم ذاتے دیشیں۔ سکھر ٿو گہہ بیٹل کہ ایندا اکیھیت دیہہ
 آں سھرا دا ڈنھ دیہہ میں چھکھا عاشقین مس اصل است
 پہری ۽ آں۔ ایشی ۽ مناں بستو آڑ سخونی مس ہمیشیں
 ہمیڈا ہمیشی قید ڳ کھفغا آں۔ فیرا گولشتو سخدر مہ سختر س
 مناں دیہہ چھی لوارڈ است۔ سخو ہمیر کا کھاں شے دیہہ بچوں ۽
 کھن۔ کہ سختی عساہ چھے شپائیں میں کہ اے بریں کو سھرا
 ایکھا کھفتا آں سھرا رو شے تفا نہیں کھفیت، میں گھٹا ایھی

ساہ بکھو گولان - فیقرا سفر تو زال عر گڑون آنج کھٹو سماں
 ساگی ہندا ایہ کفتوا - وٹ شتر دشی گندی وڑ داٹو نشتر -
 دختے دیبہ سختر تو آنکو دیبہ زال زیندگی کھتو تھیمیں دیبہ
 گوئشتو مناں آدم زاتے عرب بو ما منا غیں - زال عر گوئشتو مناں
 چھے کلیں میں تھے ہیشیں ایکھوا ہے بہیں کو کھٹو کھفتغا آں
 مناں دری سدھے آستیں؟ گاواراں کھانا مشکولا پیانا دختے
 زال عر شے دیبہ عر پھول کھنو گوئشتو، سخئی ساہ چھے نیا میں؟
 دیبہ گوئشتو میں ساہ باذ سو گھویں ہندے میں - زال عر گوئشتو
 سخاں ہندا میں چھے نیا میں دیبہ گوئشتو فلاں ہندا یہ
 آستیں پنجرا ہے پنجرا نیام کو کونترے سماں کو نتھر عر میں
 ساہ مابیں - دیبہ گوئشتو میں ساہ کھشنخ عر کس شش نوٹا -
 زال عر گوئشتو پچے؟ دیبہ گوئشتو اوڈا کہ میں ساہ ڈھکھیں
 اوڈا گر کھانی پہرا میں - شے گر کھاں دیبا ڈیبہ افی پہرا میں -
 شے ڈیبہاں دیم عر مزارافی پہرا میں شے مزاراں دیم عر یہ
 پنج عر اوشتائیغیں آں کس عر دیم روغا نیلیٹا - شے پنج عر
 دیم عر پنجرا ایسیں پنجرا حچکھا دو زخم چھر غول - ہر گیں کھے
 کہ پنجرا اگر اشتہر زخم آشی عر گڑون عر سستع بر نتھر - فیقرا
 کھسو شے دیبہ کہ اشکھتو دشی اُٹ نتھر کھٹولا عر پچھو جھکالھتی
 یہ گر انڈے دے کھشتو سدھ ہند کھتو زر سخئی ششتو ہمدا
 در کھفتوا ہمدا کہ دیبے عر ساہ ڈھکھتا ڈ - سرا گر کھانی گرا
 ششتو گر انڈ عر پھاڑے گر کھاں سٹشی گر کہ گوں گوئه دا گلور

بیشوں فقیر دیم ۽ گوئشتنے ۽ شتو۔ ڈسپر اکا آستکنول ڈیہواں
 دے پھافے گوژدی داشی اندیں دیم ۽ شتو دیم ۽ مزاد
 آنکنوں مزارافی اکا دے گوژدی گھٹے سٹشی ۽ شوذا دے
 دیم ۽ گوئشتو۔ دیم ۽ آنکنوں نجح۔ فقیر چینیں لھھا پنج نئے پاردا
 در کفتنے ۽ شتو۔ فقیر شتو پخرا گھڑا دشی روزم حپر غول
 چنیدیں زحمان سچے زحم دے ٹکر ٹکر بیٹھنے ۽ شتنوں۔ فقرا
 جتو پخرا ۽ لہڑ پخرا دے بور یعنی قضا بر سختی۔ گفتی کونترے
 بالمرے ۽ پانترہ بوریں حکمر گفتی دیوہ نختے دشی ۽ دیہہ پچھو
 سیاہیں شفیع ۽ مناغیں۔ دیوہ نختے گفتی کونترے سچادا سچادا
 بور یعنی قضا ۽ دشی ۽ دیہہ یہ سچادا لگوٹھا جانا مناغیں۔
 دیوہ نختے گڈبی سچافا گفتی ۽ آندے بوریں سختی۔ دشی ۽ دیہہ لافت
 لیکاء جانا مناغیں فقیر گفتو کونترے گڑوں ۽ گڑوں بور یعنی قضا ۽
 دشی ۽ دیہہ ہماں ہندیا ساری تھے بیشو۔ فقرا حکام ہتو زر تھو ۽ نکو زال
 گڑا زال ۽ گوئشی بیا جز دل زال تیار بیشو فقرا زال دے ٹھوڑا
 چڑھتھو دے چڑھتھو نشو حکام سختی۔ جانا جھنچانا فقرا آنکو
 وشی لوغ ۽ در کفتو۔ فقیر ۽ لوغ پنج ۽ گول با دشاده ۽ تھے
 دیندا تو گوئشی فقرا گوئشی بھڑ لیا میں اعل دانٹا ۽ دیندے۔
 آئنی کو آنکو فقرا بھیقام دالغیں۔ فقیر حیران بیشو فی چھو کھانا۔
 زال ۽ گوئشتو حکمر پکے حیران بیٹھ فقرا گوئشتو مناں پہ
 با دشاده کھلی دانٹا آرنی غومناں دانٹا اسارے شمشتو۔ زال ۽
 گوئشتو بخوبی موسی برو آفی کردے بیا فقرا شتو آفی کردے

اڑ تھو زال ۽ ٿي مور دا بيا جتو گھٹنے ڪونافي سه تھر مپ آنان
 نیام ۽ ڪفتو ته دانٹرا لعل چڑ ٺن ۽ شتو. زال ڳو گوشتو
 اسے دانٹرا آں زیر بہ بادشاہ ڳو دیش ڳو ڻش دو دانٹرا
 ٽھئي دو ڻش زالاني غول یکھي ٽھئي غين. فقيرا بعلاني دانٹرا
 بادشاہ پھلوا دنيدا ٿنون. بادشاہ ۽ ديشرايندا من ڏئي مارو ۽
 نه پھجنان. وزير اڳو ٿسو نه اير گا ڪفشنغ ۽ در تھي همچه دعا
 نيتين وزير اڳو ٿسو چھي ڦلا ڪصنون ٻه وزير اڳو ٿسو ايشي ۽
 گو ڻش ميڻ زالے ۽ لاف ۽ ڦڻ دين فلاں هنداء درشك
 ميڻ برو هما هني ۽ سختاخنه پش بيار ميڻ زال ۽ لاف دار وکار
 بېش. وزير اڳو ٿسو ته فقير زورا درشك ۽ سختاخ ڪھاؤں.
 نه پھيٺ - پچے که آس درشك ۽ سختاخ چھڪھا ڀه سياه مارے
 وفتئي دُسی هما درشكاري ڀه سعير عنبي اول ته مار فار ته
 گار ڪفھتني شئے. مارا درشتني ته ويهه دار ٽھئي اسے فقير تھري
 نيت پھدا ٽھئي دوري. بادشاہ ۽ هما وقت ۽ ڪھي دنيدا
 گوشتي، فقير اڳو ڻش ميڻ زال ۽ لافا در دين سخو برو فلاں
 هنداء درشك ميڻ هما درشك ۽ سختاخنه پش بيار ميڻ زال ۽
 لاف ڦڻ ڳو هما درشك اع پتراك گار بېش. اگر سخو درشك او
 سختاخ نيار ڪفھو ته مي ٽھئي لاف ونائ. بيجها فقير آنکو لوچ ۽
 مو پھا ڻش ۽ نشتو زال ۽ گوشتو سخو مو پنجا موي بانگھوا ڳو
 خدااني جيلا سر گر برو درشك گرا مار سختاخ چھڪھا لشغين. شئے

ما دشوار گھو سائیں مارا وئی ورنے ع نواں بیٹے ہے۔ دیہہ گھوسترا
 گفتہ سختو دیہہ گوئش سختو یہ ماما مس کھٹی گھار زاتکا۔
 گوا یکالوار کففع ع دیہہ سخرا کھلی داش۔ با گھوستو فیرا خذائی
 یعل کھشو دش اڈ نظر کھولا ع پڑھتو سر گفتہ جنانا کھنا نافیر شتو
 درشک گھر اپنھو۔ داش جھٹ مارا دے جھٹ داش دیہہ اے
 دش پٹو فیرا دشوار شے ہڑ دو یہ بلا آں بچا ٹھیقو۔ ذمی دھکا
 بنا غ دنھیں جھٹا ع شے ماز ع درشت دیہہ جھٹ کھتو
 فیر گفتہ ہمچو کہ فیر دیہہ گفتہ فیرا گوئشتو سختو یہ ماما مس
 سختی گھار زاتک۔ دیہہ نختے دیہہ گوئشتو اگر سختو مناں ہے
 گالوار جنھیں نہ مس کھٹی ہڈ دیدے نیشتنی شے اثناں پات دع۔
 بجل یہ شطر سخرا منقی بیت ناہیں مس سخرا ورائ۔
 فیرا گوئشتو سختو حال ع دے کھٹی چھے شطر سختیں ہے دیہہ
 گوئشتو یہ جنکھے یہ آں چھماں کھوریں سخرا آں سیر کھنی گھر غنی
 یہ۔ اگر سختو یہ جنکھا نہ گردے۔ تد مس سخرا ہے ہندرا ورائ
 گار کھناں۔ فیرا گوئشتو مس سختی جنکھ گرا دیہہ دشی جنکھ
 سیر کھتو فیرا داش۔ بیکھا منتکول ع بیان نافیرا و نختے حال
 داش گوئشتنی مس اولادے گو دیہہ مڑھنال شاہنی ع لعل پری
 زینہ آڑ سکوں دیہہ گوئشتو سختو بانہ مزیں نختے مناں لڈندر
 کہ بعل پرسی آڑ سختے ع۔ لعل پری ته میں گھاریں۔ آں میں دش
 یہ دیہہ پتو پڑھو۔ با گھووا فیرا گوئشتو مس روائ۔ دیہہ
 گوئشتو مندے گو سختو پسجی جنزاں وئی گھار گندائ۔ فیرا دش

زال دست مکفت دیبہ دے اڈنڑ کھٹو لا آچار گنجنے خلا تھی۔
 جنانا گنجانہ آسکو وشی لوغ نے پکھتو۔ بادشاہ نے عال بیشو کہ
 فقیر آنکھیں ہماں دخت نے بادشاہ نے کہتے فقیر کھپلو دیند انو
 گوئشتنی فقرا گوشہ سکھڑیانا سقا فار دیندے۔ آنہ دل آنکھ
 فقیرا پھیعام دا لخوں فقیرا شقو دیہا گوئشتنی مناں ہماں
 درشک نے سخاخ آر غنی ثوں مناں سخاخانی آرنے شمشتو۔
 دیہا گوئشتر اے سر کھائیں کاے۔ دیہا ہماں دخت دمیت
 دمیہ اثر گوئشتنی بیدو آں درست کا شے پاڑھا کھش پیار بادشاہ
 لوغ دیم نے روذیں دیہا شتو درشک پاڑھا پٹو آر سختو
 بادشاہ لوغ دیم نے روز شیختو۔ فقیرا اکٹھنخو بادشاہ کھپلو
 گوئشتنی درشک ہمیشیں سخنی لوغ دیم نے ادشتانگیں سخرا
 ہر کھے سخاخ غرفیں پٹ گر۔ آں ڈاؤ آکہ بادشاہ لوغ نے
 سہیل ٹر سخوں آسکو فقیر نو غ نے فقیر نے سیکیں زالاں تپم لفظنونی
 ڈاؤ جیراں بیشو۔ دیشیں زال شے زال نے چاریں۔ ڈاؤ بیکھا
 شتو بادشاہ گرم بادشاہ نے گوئشتو ڈاؤ دکھرا پچے بلا پیش
 سخو اکھر دیر کھتو آنکھے۔ ڈاؤ دل آگوئشتو سخودے بادشاہے۔
 سخو بدو میری فقیر نے زالاں کھیاں کھاں مس کہ فقیر زال
 دشیوں مس ہماں بندابندہ ثناں ہمیشیں فی سارکتو سانغاں۔
 بادشاہ نے وزیرا رگوئشتو العیشی شے لکھنے سوا سخنی پچھے
 دو نیستیں اول نے پر نالے ہی فی سے زالونتی زال شے
 زال نے چاریں۔ وزیرا گوئشتو نہ ایر کا بے عدالتی بیٹ۔ فی مس

زال دست اُغفتتو دیہہ دےے اڈنتر کھٹو لا آچار ٹینجتو ٹکال تھی
 جتنا چھنجانا آئکو وشی لوغ اُپجبو۔ باوشاہ اُحال بیشو کہ
 فقیر اتکنیں ہماں وخت اُبادشاہ اُکسے فقیر کھلوا دیندا تو
 گوئشتنی فقرا گوشش سمجھ لیا سخافاں دیندے۔ آہنی اُتکر
 فقیر اپھیقام دالخول فقرا شتو دیہا گوئشتو مناں ہماں
 درشک اُسخاخ آرعنی ٹوں مناں سخا خانی آرعن شمشتو۔
 دیہا گوئشتو اسے سوکھائیں کارے۔ دیہا ہماں وختا ٹو دیہے
 دیندا تو گوئشتنی برو آں درشکا شے پاڑھا کھش بیار باوشاہ
 لوغ دیم اُر دیں دیہا شتو درشک پاڑھا ڈیٹو اُر سخو
 باوشاہ لوغ دیم اُر روز ٹینجتو۔ فقیر اگٹا ٹنختو باوشاہ کھلوا
 گوئشتنی درشکا ہمیشیں سختی لوغ دیم اُر اشتالغیں سخرا
 ہر کھے سخاخ غرفیں سپٹا گر۔ آں ڈاڈو آکہ بادشاہ لوغ اُ
 کھصل ٹر سخوں آئکو فقیر لوغ اُر فقیر اُر سیئیں زالاں حجم کھقنوچی
 ڈاڈو ہیران بیشو۔ دیشی زال شے زال اُچاریں۔ ڈاڈو بیکھا
 شتو باوشاہ کردا باوشاہ اُر گوئشتو ڈاڈو سخرا چھے بلا بیشو
 سخو اکھر دیر کھتو آئکنے اُر۔ ڈاڈو آگوئشتو سخودے بادشاہ اُر
 سخوبو بیکریں فقیر اُر زالاں سکھیاں کھاں مکہ فقیر اُر زال
 دیکھوں مس ہماں بیندا ڈٹھاف تیکھیں فی سارکتو مناغاں۔
 باوشاہ اُر وزیر ار گوئشتو لیشی اُر غنے کھشن سوا سختی پچھے
 دوانیتیں اول اُر پڑا لھٹی فی سہ زالونتھی زال شے
 زال اُر چاریں۔ وزیر ار گوئشتو نہ ایہ کا بے عدالتی بیٹھ۔ فی میں

سقرا باز او کھائیں کارے ڈسّاں۔ بادشاہ نے گوئشتو آں چیں
 کارے یئں۔ وزیر اگوئشتو سقرا فقیرا گوئشیں یئں مارٹی گردا
 یہ مارٹی یہ تراپی ہے یہ میستے جوڑیں تیار کھاں اے سینے
 کار سقرا بیگمی ضیں شفت نکھنی غون۔ بادشاہ نے فقیر سچلووا
 کھے دیندا اتو ہے کارڈ سلقو شخچی۔ آہنی نہ شتو فقیرا پھنعام
 والغون فقیرا شتو دیہا حال داٹو دیہا گوئشتو سقوبے ورثت
 لی دشی ہندرا وفس دماو نکھاں دیہا لوٹھا سنتقوں دشی
 دیہہ بیگھا دیہا آنکو ڈیہہ بیٹھر چھر نیتقو۔ دیہا گوئشتو ایندا
 یہ میستے یہ تراپی ہے اد یہ سمنے ڈولیں مارٹی یہ چھو کہ بادشاہیں
 بندے۔ بانگھروا بادشاہ کہ کھڑو بیشو دیشو مارٹی میستا تراپی
 کل تیار لیغا اوشتا نخاں۔ دیہا گوئشتو اے بادشاہ سقرا باز
 ڈکھی کھنیں برد بادشاہ نے بیمار آذنیکہ بادشاہ مارٹی گلی نے
 آنکو کھتو بادشاہ نے گوئشیں سرا سختو جنر من سیبی پورٹی چھکھا
 لشنا آں آذنیکہ یئی گرا آنکو من دشہ الیتی درماناں دیاں۔
 فقیرا شتو بادشاہ گوا نجتو گوئشتنی بیا بادشاہ مارٹی نے ہندرا
 کھیال کھالی۔ بادشاہ آنکو مارٹی گلی نے فقیرا گوئشتنی سختو سرا
 جنر فقیرا گوئشتو سونگدیں سرا سختو چہر۔ بادشاہ سرا بیٹھر سیبی
 پورٹی نے بادشاہ نے پاف کہ اپر کھتو دیہا نختے دیہا گھتو بادشاہ
 لکڑ دن نے بادشاہ گلڑ دن پلٹو دھڑ ریہ سچلوے نے سلطنتی دسخ
 کھی سچلوے۔ فقیرا گوئشتنی برو بادشاہی کھنی علیں۔ فقیرا شتو
 بادشاہی گھتو دشی بادشاہی تخت نہ شتو۔ فقیر نام فقیر بادشاہ

بیشہ۔ بیا نا بیان روشے یہ سختی بادشاہیا فقیر بادشاہ کھدو
 کھے دیندا تو گشا میختو گوئشی مس سختی بادشاہی ڈ نہیں۔
 فقیر بادشاہ ڈ گشا میختو بادشاہ ڈ گوئش اگر سختو میں بادشاہی
 نہیں ڈ گویاں جنگا تیاری۔ آہنی ڈ شتو بادشاہ ڈ فقیر بادشاہ ڈ
 پیغام دالنگوں۔ بادشاہ ہماں ہند ڈ بادشاہیں کہ آہنی ڈ دلی
 چکھے ہے فقیر ڈ مب ڈ گردیں سختو اشتہر۔ بادشاہ ڈ دلی دلا
 گوئشتو یہریں برداں فقیر بادشاہ ڈ بادشاہی ڈ گندان تہ
 بیا آں پھدا گڑا اہر گیں کارے کہ بیٹھ دل دیتھا روث۔
 بادشاہ شمودا تیار بیشو جانا سمجھانا حکلانا زبردا نا پندھان
 جانا منزلان کھانا روشنے بادشاہ شتو فقیر بادشاہ ڈ
 بادشاہی ڈ پیختو۔ بادشاہ ماڈن ڈ چڑھتنا آسکر فقیر بادشاہ ڈ
 دلی زال ڈ چشم گول بادشاہ ڈ کھفتون زال ڈ دیشو اے
 مژد یہیں پھپتیں۔ بادشاہ شتو حال حوال داثو لفنتیں۔ حال
 حوال ڈ کھپڑا فقیر بادشاہ ڈ گوئشتو سختو ہیزدا نہ ساہی ڈ
 کھاں۔ مس دلی بادشاہی کارا کھنائ گڑا سختی گمرا کھا آں۔
 فقیر بادشاہ شتو دلی پکھری ڈ نشہر۔ روش دیر بیشو فقیر
 بادشاہ شے پکھری ڈ کھڑو بیشو شتو بادشاہ ڈ گوئشی بیا
 جنزوں۔ فقیر بادشاہ ڈ دلی لونج نہیں بخا پڑ سختو بادشاہ نیاستو
 فقیر بادشاہ ڈ شہر بادشاہ ڈ لونج آڑ سختو۔ آں زال ڈ دیشو
 کہ اے مژد یہیں پھپتیں آنکھوں لکھی ڈ او شہناڑ۔ بادشاہ ڈ لونج
 دیم ڈ کھنڈ رفتہ گہریا نا سنگھان گوئشتو بادشاہ سختو پکھے

گر یو غء بادشاہ ء گوئشتو بیئ یہ جنکھیو آں مس نیں
 سخن فقیرے دُ مب ء اشتؤ بیئ جنکھا ہمیر گیں لفون تھیں۔
 مس لفناں دیشو گز یہ غان مناں وٹی جنکھ گیر آنکو۔ دیوختے
 زال ء ہکل داثو ابا سخن وٹی لفون عَ در مس مناغان سخنی
 گالوار کھنخ عَ جنکھا آنکو بادشاہ ء گالوار۔ کھشو گوئشتو
 سخن مناں فقیر د پیشت ء ریسین سخن اشتؤ مس ہماں زال
 گوں فقرا پچھی عَ آنکھان مس بادشاہی د کھنخان۔ سخن گو
 مانے جنگے کھاں نے جنے آں چیز کہ کھرا عز صین مار عرض
 بیئ۔ مس سخنی ہماں جنکھاں کہ کھرا گوئشتوں مس دشی
 لفیو کھٹڑا در طاں۔ زال نج وٹی گھا رانی پھول کھشو۔ بادشاہ د
 گوئشتو سخنی گھا ران دراہ حیریں ہماں ساگی ڈولاؤں۔ زال
 یا دشی لفیو کھٹڑا بے بادشاہ عَ شے وٹی جنکھا ما فی لوٹھنو۔
 بادشاہ وٹی لونغ عَ شتو فقیر بادشاہ نج گو وٹی سیئن زالان
 شتو بادشاہی کھشو۔ فقیر بادشاہ وٹی بادشاہی عَ کھنخیں مس
 ما وٹی بپند اشتقاوں سخنی حیریں۔

حاتم بادشاہ

یہ سوڈاگرے ہو۔ سوڈاگرا مزین مال و ملکی ہے نہ تھوڑا
 رواں بیٹھو پہ سوڈاگرے ہے۔ جانا جانا نا سوڈاگرے شتو یہ
 شہرے ہے پچھو۔ آں شہرا یہ بادشاہزادی ہے ہے آہنی ہے
 سخالی ہے درگفت دل دیم ہے یہ کھو جھن شوندھی سوڈاگرے
 سپرو بانگھوال بہ زر کی سخالی ہے نہ تھو ششنا بادشاہزادی ہے
 گھر از ر سخالی داث بادشاہزادی ہے دیم ہے کھو جھن دیث تھرٹ
 کھا نکا۔ بیان بیان روشے سوڈاگرے ہے کھشو۔ سوڈاگرے
 حیران ہلاکھ بیٹھو کہنی چھو کھنا۔ سوڈاگرا شہر اشتوداٹو
 پھلوے ہے دیم کھتو رواں بیٹھو۔ شے شہرا درا در کھفتون
 دیکھا میغا ہندے نقرے آگا کھفتئی۔ نقراء شے دیر خمال داٹو
 دل دیم ہے گوئشئی تھو یا من؟ سوڈاگرہ گوئشتو من۔ نقراء
 گوئشتر تھو۔ نہ سختی شے حاتم بادشاہ ہے اسند بیا دگ دے
 چھی نیٹ حاتم بادشاہ گرا بر و کھو۔ ہر گیں چیزے لو سختی تھرا
 سہاں چیزا داث مگر کاں جمعہ روشن ہے سوا درا نیٹ زلفی
 پھوڈ گوار نیٹ۔ سوڈاگرہ گوئشتو حاتم بادشاہ لونج سخال چھلیٹ
 نقراء یہ پھوے ہے دست درا نز کھتو گوئشتو آں سچلوایں۔

سوڑاگرا خاتم تو رُز سخو جاتا اکٹانا دنتے سوڑاگرا ہستو شتو دندھکے
سیئرا دفتور . دنتتے دیشی مارڈ سکا کھرغا کھذلے . کھنام
نیام ۽ مرگانی چپو ٹبکو مناعیں . سوڑاگرا کہ کھیال کھشو دیشی پہ
مزین اثر حایم مارے درشکا کھرغا روغیں . سوڑاگرا زخم
کھستو مار ستری ستری کھشو مار بُر سخو سپاں کھنام نیام ۽ ایر
کھنپ . سوڑاگرا کاخو دنی ہندا دنتے دیشی شے سچلوے ۽ زدکلے
نافیں سوڑاگرا درو کھے ۽ پچنا دیشو پیشیں گورنگ مرگ
اہکو کھنام ۽ نشتو . جھپٹر مار ڳوڙه دانی درغا . فی کہ داڑ سخو
سپر کھنپ ۽ دلما گوئشی مس نوا نکھ دنی پچو داڑ سخنول درو کھیا
پچدا گورنگ مرگ ۽ دیشو میں گھیں پچو دلماه سلامتیا آنکھوں .
گورنگ مرگ ۽ دنی پچو آں گوئشتو شاچھیں ڦوھرے تجھیپے میں
وئی دلما گوئشتو مس شار داڑ سخو . پچو آں گوئشتو سخو مارے
گوڙند داڑ سخنول گورنگ مرگ ۽ گوئشتو گڈا ٹلاشے ماراچیں
ڈھونے بچھنے . پچو آں گوئشتو مار اے ٻئی وقتعیں ڦروابا پائیتھیو .
گورنگ مرگ آنکھو سوڑاگرا گرا گوئشی تو ٹھکھے پر گھیں چیزیے
کہ لو ٹھکھے ۽ . سوڑاگرا گوئشتو نیاں حاتم با دشاہ ۽ شوندھے .
گورنگ مرگ ۽ گوئشتو سخو بعد تو پکا زیره فلاں ہندا آفے
میں ہمودا گڈا کھاؤں آف درغا گڈا ٹے ۽ جن تو پکا گڈا اپیلاد
شوڻ پھلا سخرا برائی حاتم با دشاہ ۽ شوندیاں . سوڑاگرا تو پک
زڑ سخو شتو آف چھکھا نشتو گڈا آنکھنول خیغیں تو پکا گڈا ٹے
کھنقونه سوڑاگرا گڈا زڈ سخو آنکھو گورنگ مرگ گرا گورنگ مرگ ۽

جھٹ دا ش سو ذاگرا گوڑدی بھورے دف داش ہجھو
 کھننا کھننا دنخے گور غ مرگ ڈ سو ذاگر بڑھو حاتم بادشاہ
 شہر نز بیجا ایہ گشتہ - گوٹشتی کھو برد حاتم بادشاہ ڈکند
 مناں ہر وخت ڈ کہ لوٹھے ع مس پیندا نشنا آں - آں
 لدش جمعہ اٹت حاتم بادشاہ درا در کھفتغ ع زر ان فنڈلٹاٹ
 سو ذاگر شتو حاتم بادشاہ گور ع ادشتاٹہ حاتم بادشاہ ڈکوٹشتہ
 چھے لوٹھے ع ہ سو ذاگر اگوٹشتہ کھٹی سفر لدھاں - حاتم بادشاہ ڈ
 گوٹشتہ برد کھاڑ چھے بیار بڑ گردی - آخر حاتم بادشاہ ڈ دیش
 جند نیں ٹت - گوٹشتی کھٹی چھے کاریں ہ - سو ذاگرا دشی کلپن حال
 و اغول بھیر کا مناں بادشاہزادی ڈ آ پھلٹو میں مال مڈی
 سچیوغا شتو فی میں آنکھاں کھٹی گہا کھو ہر ڈ ڈھنگے کھنے مناں
 ہماں بادشاہزادی ڈ رگر دے - حاتم بادشاہ ڈ گوٹشتہ بھرا دندا
 میں گہا کھیا آٹھو ہ سو ذاگر گوٹشتہ مناں گور غ مرگ ڈ
 آڑھتو - بادشاہ ڈ پھول کھو گور غ مرگ بکھریں ہ سو ذاگرا
 گوٹشتہ اڈا شہرا درا نشتنی - بادشاہ ڈ گہا اندھے کھشتہ
 گور غ مرگ ڈ - سوار غ دائی - بادشاہ تیار بیٹھو گو سو ذاگرا پچھی ڈ
 آنکھ دو میں مڑ گور غ مرگ ڈ پڑھتو روں بیٹھوں - جانا ڈکھان
 شتو ہماں شہرا ایہ کھفتغول اڈا کہ سو ذاگرا دشی مڈی - برلنیجھو
 حاتم بادشاہ گوٹشتہ ع شتو بادشاہزادی گرا بادشاہزادی ڈ
 گوٹشتی میں جنہہ تو آنکھاں کھو گول سو ماگہ ڈ سیر کھاں بادشاہزادی
 گوٹشتہ ڈا شتر تھے ایشیں کہ فلاں ہند اکوٹھے آہنی ڈ نے

دفے نئے دروازے بیکھے تہ مناں ہماں کو ٹھوڑے حال عِدات
 کہ آنہیں نیام ۽ چھے ایں۔ ڈسی شتر تھر میں الیشیں دریا کندھی عَ
 یہ فقیرے نشیعیں آں نشنا نشنا و نختے اللہ ہو کھنستا قار
 دریا نیام سیست آہنی عَ مناں حال ۽ بیار کی داش کہ آں نخانگو
 رُو غلیں۔ سیسی شتر تھر میں الیشیں انور عَ اد گلے حال ۽ گلیر تھر
 بیار بیٹ خالم بادشاہ ۽ گوٹشتہ سخنی شتر سخاں من دش کپھیلو
 کھناں۔ حاتم بادشاہ سخرا تو آنکرو سونا گرہ گُدا۔ سوڈا گمرا گوٹشتی عَ
 سخو ہمیدا نہیں رو غان شتر سخافی پکھیلو کھنخ عَ۔ حاتم بادشاہ ۽
 گورنگ مرگ گوانجلو گوٹشتی مناں ہماں کو ٹھوڑا پُچھا میں گورنگ
 مرگ عَ حاتم بادشاہ ذر سخو ٹپڑہ سخنو ہماں کو ٹھوڑا پچھکھا ایگر گوٹشتہ
 گورنگ مرگ ۽ گوٹشتہ بادشاہ میں جبر باشے من رو غان۔ رو غان
 وخت ۽ گورنگ مرگ ۽ وٹی پھرے پٹتو داثو گوٹشتی سخرا
 رو شے میں گی کازے سیٹھو ہے با تری ناس ۽ تادے۔ من سخنی
 سرا پچھنخا آں۔ گورنگ مرگ ۽ شے حاتم بادشاہ ۽ موکل گرفتو
 دلی لوغ ۽ شتو حاتم بادشاہ ۽ موکل گرفتو وٹی لوغ ۽ شتو
 حاتم بادشاہ ۽ کو ٹھوڑا پچھنخا پٹتو وٹی پٹکا گو چھت ۽ بٹو وثار
 سخنی کو ٹھوڑا اندر۔ اندر کہ پچھو کو ٹھوڑے دہماں پھرو۔
 دہماں گوٹشتہ حاتم بادشاہ ما سخرا ادا مان ۽ لو بھنخ ٹوں۔ سخرا ادا
 آڈھار پچھکھا مار آڑ سختو داثو۔ دہماں گوٹشتہ سخو جن وٹی سخیرا
 الگہ سخنی سخیر شے کو ٹھوڑا لھرغا ذر کفقتع ۽ شتو تہ سختو دے
 بند ناہیں ما سخرا ہے پہندا دروں گار کھنوں۔ بادشاہ عَ اسم اللہ

کھنو جھو وئی سعیبر۔ سعیبر شے کو سکھوا بار پیغما شتو حاتم
 بادشاہ دے درا در کفقتخ ۽ شتو شوفا حکا عقیبی جنانا گھنا
 شتو دریا کندھی ۽ فقیر گرا پچبو۔ شفنا ۽ ہدفا بیٹو شف ۽
 وختے ۽ فقیر اللہ ہر کھنو وشار سلٹتو دریا نیام ۽ حاتم بادشاہ ۽
 وشار گول فقیر ۽ دریا نیام ۽ سلٹتو حاتم بادشاہ ۽ دیلو کھوڈا
 کہ فقیر جز غیں سکھوڈا دریا مسکین فقیر سرا بادشاہ ۾ مبے ۽ وختے
 فقیر شتو ماڑی ۽ آ در کفقتخ حاتم بادشاہ دے فقیر ۾ مبا ۽
 ماڑی ۽ کھرغا در کفقتخ ۽ شتو فقیر اشتو کو سکھوے ۽ طاق
 بو تکہ دیشی یہ سنہڑائیں زالے کھٹے چکھا شقیں فقیر شتو زال
 گرا اشتو دیو ختے حاتم بادشاہ ۽ زال دست ۽ گفتخ۔ فقیر اوست
 بتو گو شتو ایشی ۽ لواں چھی ۽ گھٹے ۽ آگہ العیشی ۽ سخو
 برے تے میں زیند میتیں۔ حاتم بادشاہ ۽ زال ۽ دست اشتو
 داثو فقر دے کھڑو بیٹو دو میں مژد ستر گتو پھندا ہماں ساگی
 پہندا آ تکعنو۔ فقیر وئی پہندا اشتو۔ حاتم بادشاہ وئی منز لاسر
 گفتخ۔ فی سرا نکو انو یعن کل حال۔ حاتم بادشاہ شتو انور گرا
 انورا گو ٹشتی مناں وئی مژور کھاں انورا گو شتو سکھو میں مژودہ
 نند ہمید اکارا کھاں۔ حاتم بادشاہ پھوڈا اشتو بیٹو روشنے پیہانی
 چھار والی آ سکو گو ٹشتی میہے ۽ مزارا واڑ سخو۔ انورا گو شتو در
 کھفے مژدے اکھدا بریٹ مزارا جنے حاتم بادشاہ کھڑو بیٹو
 گو ٹشتی سائیں میں روان انورا گو شتو نہ سخونداں برؤے بھقینیں
 انورا گو شتو مژدے بریٹ مزار ۽ جنے بیاۓ کھس کھڑو نو شیو

حاتم بادشاہ ۽ گوئشتو من رواں - انورا ڳولشتتو سخندر بیو، حاتم
 بادشاہ شنو شاگو مزار ۽ تراڈاڑ کھنو حاتم بادشاہ ۽ چکنخو
 زخم مزار در کھو سمع کھنو سٹھنی ۽ - حاتم بادشاہ سخندر آنکو
 رو شے سقیریں چهار دال ۽ گوئشتو مزارا سقیریں میپی ۽ پورنخوند
 انورا ڳولشتتو در چھفے مڑوے مزارا چنے ۽ بیاۓ - حاتم بادشاہ
 کھرو بیشو سختی کھس سچا ذیا کو - حاتم بادشاہ ۽ شنو مزار
 کھشتہ سخندر آنکو انورا ڳولشتتو لو ڦھر هر گین چیز یکہ لو ڪھے ۽ حاتم
 بادشاہ ۽ گوئشتو مناں اندر یئنگ گلُ حال ۽ دے - انورا ڳولشتتو
 سختی چیز لے لو ڦھر حاتم بادشاہ ۽ گوئشتو سختی ہچھے شے میں کارائیں
 انور بیوس بیشو گوئشتو کھرا انور یئنگ گلُ حال ۽ دیاں بھل شندر خود
 ایشیں آذنیکه مس کھسو کھنو کھر ڻا ٺخو کھرا ہماں ہندا کھشاں
 حاتم بادشاہ ۽ گوئشتو من سختی شندر تھر سچیلیو کھناں کھسا پھندا ٺخو
 مناں گھشن - انورا ڳولشتتو کھرو بی شیدا جگروں - دو میں مڑو کھرو
 بیشو شنقول انور لو ٿو - انور اوی کو سخندر گلی بو توکو آهنی ۽ کندہ
 شے اندا زند کھنو ہمیرگا طاقاں دیہانا دیاں حاتم بادشاہ
 سفتی کو سخنو شایم ۽ پڑ سختی اوذا که حاتم بادشاہ شنو گندہ یہ بینگ
 بتتغیں یہ زالے ۽ زمیل جتنا کھفتغیں بینگ کھندر اچھکھا و فلتغیں
 زال بنا کھفتغیں بینگ دیم ۽ پوری اسیروں آں پوریاں
 ماڑ کھ شو سچلدا ہماں بینگ ۽ سر آرو خیں چوریاں سخندری زال
 والو تھر - انورا ڳولشتتو کھدا یذا نندنی مس پہ سخرا انور یئنگ گلُ
 کھسا کھاراں ڇکوئشی مے ۽ کھسو ہمیرے غیں انور میں نا میں -

گل ہے زال نایں کہ ایشیں سچی دیم ع لبیغ ع کھفتیں اے
 میں زالیں میں ایشی مڑداں ۔ میں رکھو چھو شیں کہ میں اے
 زال نو خی سیر کھشو لوغ ع آڑھتو ۔ کھڑدے روشن ع کھدا من آڑخو
 نو کرے ماشتونو کر من وٹی ماڈن دھیان کھنچ ع آڑھتو ۔ نو کر
 ماڈن ع چیعنیں میں روشنے شتو ماڈن کھیاں کھشو ۔ گندل
 ماڈن روشن پہ مدشی بُن کھفان ع رو غین ۔ میں نو کر اڑگو شتو
 کھو بلو سخرا شے اڑ ماں موکلیں ۔ نو کر شتو وٹی لوغ ع من سیکھا
 آنکو وٹی ماڈن گریا دختنال ۔ شفت ع د فتے میں دیشد میں
 نال آنکو مناں آگہ کتنی گوئشی نو کر کھڑدی بیں ماڈن گوئیاں
 بندے میں کھڑو بیٹھو ماڈن ع سنج لجتغول زال ماڈن ع چڑھتو
 رو ماں دیشد میہے پھے دسب ع سرگفتغافی دیا بیٹھا بیندیا دو
 ماڈن سواہ سکھی دے آنکو گوئیں زال ع سخنگت بیٹھوں آندے
 ہڑدی میں زال شو ۔ زال کھارا حکماں سرماں پھے زال کھار دمباء
 جانا کلنا ناجانا کیانا دفتے زال کھار شتو دریا کندھی ع نزی بیٹھو ۔
 میں زال ع گوڈی سخنگاں گاوار کھشو گوئشتو اڈکی میں ع فقرانی
 آس روخ پی نیں کل نیں سکھی بھپورے شتغول ۔ ایقیفان گوئشتو
 اڈکی آں دنتو دکاو شتغول ماڈبر کھتو زال کھار دیا شتو دریا
 کندھی ع کھڈی ع جنعاڈ زال کھار ہماں کھڈی ع امداد اپیٹھو میں
 دیشو کھلکھلی شیام ع سرہ سیاہیں دللا نشتنیں زال کھار کہ اڈا پیٹھو
 اک سیاہیں دغل آکن گوئشتو ماشتون شتو ہشغول شا اکھر دیر پچے
 کھشو ۔ میں زال ع گوئشتو میں دسائیں میں بادشاہی زالے آں ۔

مناں بادشاہ ونا بر غنی شوڈ پھدا آئیئن ۽ دخت بیٹا زالکھار
 جھٹے ہمودا بیٹو جھٹے ۽ پھدا زالکھار اشے پھدا اسوكلا ٹنھتو.
 زالکھار سرا مس پچے دمب ۽ زالکھار عاداں بیٹر مس تھر تو
 پھدا بیرد کھتو شقان ہپاں کھڈی ۽ زخم کھتو آں ہر سین
 سیاہیں دغلا آنی گڑدن بر تو پھدا تھر لقاں۔ زالکھار ۽ نھی
 ماہے گفتو مس نھی نے مس شے زالکھارا پیش ۽ آمکو
 وئی پنداد فتغاں۔ بیٹا نال آنکو ماذن ۽ ایر گھفو آنکو مناں
 پارے جتو گوشتی کھڑوئی ماذن ۽ بند۔ مس کھڑو بیٹو ماذن
 بستو۔ زال شلو وئی پنداد فتو مس ہمودا وئی ماذن گرا۔
 شفت روشن بیٹو۔ آں روشن گوستو بیکھر بیٹو مس تھبیریں آنکو
 قل ماذن گہ اوقفغان۔ بیکھا تھبیریں بیٹا زال ۽ مناں کھڑو کھتو
 مس کھڑو بیٹو ماذن شج کھتو داثو۔ زال ۽ سرا حکما ہمتو مس پچے
 دمب ۽۔ زالکھارا ہپاں ساگی پنداد شقون بیٹا زال ۽ گوشتو
 آڈی مے ۽ فیقرانی تھبیری آس روخ چی نیں۔ را نھی سنگستان
 گوشتدا آڈی ماڈیر کھتو آں جاہے دفترو ہاوشقون۔ زالکھار
 شتو کھڈی ۽ پیٹو دشیت یو فیقرانی گڑدن بر لقا انجینا کھلقنقاوں۔
 زالکھارا جھٹے ہمودا شتو گر بیٹو جھٹے ۽ پھدا بیٹا زال ۽ گوشتو
 پر گیں مردے ۽ کے مے ۽ فیقر کھشتنقوں من ۽ قولیں۔ آں
 مردا زیندغا میلائ۔ زالکھار کھر تو پھدا مس شے زالکھارا
 پھیش ۽ آنکو دئی پنداد فتغاں بیٹا زال آنکو ماذن ۽ ایر
 گھفو یہ

سارِ تھیں اسکارے پھر کھتو مناں گوئشتنی کھڑو بی ماذن ہُبند۔
 مس کھڑو بیشو دئی ماذن بستو۔ با نگھدا کھڑو بیغاں کھڑوے
 روشن ہمیر لگا گوئستغون کھڑوے روشن گھپڈا یہ شفے مس
 او میں نال ماودیں اندا و فتناں شفت تھارو۔ ہور گوارنو
 مس زال گوئشتتو کھڑو بی بد مناں آفے بیار دے۔ زال گوئشتتو
 گوئشتتو مناں درا تھر سی۔ دیو نتھے مس گوئشتتو ڈگی سخرا دریا
 کندھی رو غا تھر سث ایڈا سخرا در رو غا تھر سیٹ۔ دیو نتھے
 میں زال چھپٹ کھتو میں زخم ڈھنقو میں سچلووا بیدرنگ کھتر۔
 مس دثار کھٹرا گ شان سچلووا سلٹو زال اے سچلووا سرا نکو مس
 شے سچلووا چپران نال شان سچلووا مرٹانا مرٹانا د ختے میں بینگ گو
 کل کھقتو بینگ در کھانا آنکو مس ہے نیام گ سرا تھنعاں بینگ
 گو زال گ بکاں کھفتدر زال ڈنایا ہشی۔ مس دیو نتھے رو بیدرنگ کھتر زجم
 زیشو نال گفتربندو۔ اے ہماں زالیں کہ گومان مرٹو مناں
 بینگ گ بچا نیجتو۔ شوف سچنا بینگ مس کھٹرا جھیکا دا فیں تھو زال
 ہیشیں کہ لستیغ گ فتفعیں۔ میں کھسو ہیشیں فی جبز درا سخرا لھشاں۔
 حاتم بادشاہ گوئشتو جبز من تیاراں۔ حاکم بادشاہ گوانورا پچھی گوئنکو
 درا انورا گوئشتی کھشے تہ تھقو مناں ہر باد سہی یہ درو کھبا تھا انہر
 مس میریں پچھے جھکاں۔ انورا گوئشتو تھقو سچلا پچھک۔ انورا گو کھڑا جھا
 سمجھیغ کھتفعیں حاتم بادشاہ گوئی جشو گورنگ مرگ سچرا آس لاسٹو۔
 دیو نتھے گورنگ مرگ آنکو پچھتو۔ حاتم بادشاہ چڑھتو گورنگ دُگ
 دش را گوئشتہ انورا گوں مکی گویا پچھی گوئی ہماں ہندا سرا نکو۔

حاتم بادشاهه ئەم تىكىد بادشاپزادى ئەكلەن كھسوانى حال داڭو -
بادشاپزادى ئەشترىتە پچىلۇ بىتىغۇل بادشاپزادى سوزاگە
سىر كھشۇرى گفتىز حاتم بادشاهه ئە قىرىانى پچىلۇ كھشۇر دېلى لوع ئە
شىز ما ايدى اشتىارىل كھسوشىز جەرا ما پەيىدا درا -

★ مئے بارچی کتابانی پرچھ آر ★

رپشگین لال (اولی)	غوث بخش صابر	۱-۴۵
--	(دومی)	پیر محمد زیرانی
۳-۰۰	محمد یوسف گچکی	--
۲-۵۰	پیر محمد زیرانی	--
۲-۵۰	لانگ ورتھ ڈبھز	گیلہ کسو (اولی)
۲-۵۰	محمود خان مری	گیلہ کسر (دومی)
۲-۰۰	امان اللہ غازی	-- (سومی)
۶-۰۰	گلزار خان مری	-- (چہارمی)
۷-۰۰	حاجی مومن بزدار	-- (پنجمی)
۸-۵۰	محمود خان مری	-- (ششمی)
۵-۰۰	میر عاقل مبنگل	گیلہ کسو (ہیتمی)
۱۵-۰	لالہ ہیتو رام	تاریخ بلوچستان
۷-۰۰	ملک محمد سعید	بلوچستان ماقبل تاریخ
۶-۰۰	علیهم الله علیم	دروان عالیم
۹-۰۰	غوث بخش صابر	ملکزار

بلوچی اکیڈمی کوئٹہ